

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமஸ்ரீ. பண்டிதராசரருளிச்செய்த

ஸ்ரீதகழிணகைலாசபுராணம்.

கவிராஜரியற்றிய

கோணேசர்கல்வெட்டு.

இவை

யாழ்ப்பாணம்புலோலிகிழக்குப்பூர்வீகராய்

தற்காலம் மட்டக்களப்புக்காரேறுதீவில்வசிக்கும்

பு. பொ. வைத்தியலிங்கதேசிகரால்

பலவுட்பிரதிகள் கொண்டுபரிசோதித்து

திருத்தியும் விளக்கியும் புதுக்கி,

அரும்பதப்பொருட்குறிப்புடன்

சுத்தப்பிரதியாக

பருத்தித்துறை தும்பைநகர்

கலாநிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

(Copyright Registered.)

1911

இதன்விலைபா—கவு.

சிவமயம்.

சாற்றுக்கவிகள்.

யாழ்ப்பாணம் புலோலியம்பதி
ஆரிய திராவிட மஹா வித்துவாம்சர்
பிரமஸ்ரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்கள்
இயற்றியிருத்தம்.

திவ்வியதக்ஷிணகயிலேமன்மையாவுஞ்செப்புராணப்பிரதிபலன்றாய்ந்
து, கைவருமூதறிஞர்பலர்வேண்டவச்சிற்குத்திடுனாடும்பதிப்பித்தான்புலோ
லிமேனற், சைவமரபினிலுதித்தானுயர்பொன்னையாதனயன்மட்டக்களப்புர்த
ன்னில்வாழ்வான், எவ்வயில்சீவயித்யலிங்கதேசிகப்பேரியம்புகவிவாணன
ருங்கலைவலோனே.

யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, தும்பைநகர்,
பிரமஸ்ரீ. ச. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள்சொல்லிய
சிறப்புக்கவி.

சீரேறுகோணமலைப்பெயர்வாய்ந்ததென்கயிலேத்திருப்புராண
மேரேறுசரித்திரமாயியைந்தசிலாசாதனமாமலைகளாய்ந்து
நேரேறுபிரதிபலதெரிந்துவரும்பேதமுடனிகழ்வித்தச்சிற்
பேரேறந்லவுவித்தானநுசைவன்வைத்யலிங்கன்பேணுவீரே.

புன்னுலைக்கட்டுவன்
பிரமஸ்ரீ. சி. கணேசையரவர்கள் இயற்றிய
கட்டளைக்கவித்துறை.

ஒண்டமிழ்ப்பாவினுயர்தென்கயிலையினோங்குகதை
பண்டிதராசப்பெயர்மறையோன்முன்பகர்ந்தளித்தா
னுண்டிமொரமுதாமாறருஞ்சொற்குறும்பொருள்கள்
கண்டுபின்சேர்த்துநற்கோணேசர்கோயிலிற்கல்வெட்டுமே.

ஈகைசெய்தானதையிப்புலியோர்க்கச்சினர்பெறச்செய்
தோகைதருங்கவிவேன்மயில்வாகனவுத்தமன்பா
லாகமுடன்கலைந்நேரூன்புலோலியுதித்தவன்சொல்
வாகன்வயித்யலிங்கோத்தமதேசிகமாமணியே.

யாழ்ப்பாணம் பைநகர் நிவாச, சைவசித்தார்த்தப் பிரசாரணர்
 ப்ரீமத். மு. தம்பையாக்குருக்கள் சொல்லிய
 வித்தியாபிப்பிராயவிருத்தம்.

சீர்திசைபரந்தபண்டிதராசகவிவிலாண்செகமெலாமகிழமுன்னாள்
 செய்யவாரியநின் றுசெந்தமிழ்ப்பாடையிற்றேறனிர்சவின்பமொழுகச்
 செப்புதகூழிணைகலைமெய்ப்புராணக்கவிகள்சிறுவர்களுமெளிதினுணரப்

பேர்திசைபரந்தமட்டக்களப்பறிவாளர்பெருமைதருகோணைவாசர்
 பெப்புடன் கரலிகிதவழுவகற்றிப்பழையபெருமைதிகழ்சொல்விளக்கிப்
 பிழைபடாக்கோணைசர்கல்வெட்டுமிலகுறப்பின்னரனுபந்தமாக்கிப்

பார்திசைவிளங்குறத்தருகவெனவேண்டிடப்பண்ணவர்களுலகீதெனப்
 பாவல்லபுலவர்வாழும்புலோலிப்பூர்வபாணுபொன்னையகவிஞன்
 பத்தியொடுசெய்தவப்புத்திரன்வித்துவான்பரவுமுரைசெய்தேசிகள்

ஓர்திசையுமொழியாதுசெல்புகழ்ப்பிரசங்கியுயர்தர்க்கதூலுணர்ந்தோன்
 ஓல்லார்கள்வாய்மடியவல்லவாபத்திரத்துத்தரம்வரையுநிபுணன்
 எப்பொருவாரில்லாவையலிங்கக்குரிசிலுதவினாச்சினலமே.

கட்டளாக்கவித்துறை.

பழுத்தகனிரசப்பண்டிதராசன்பனுவல்புவி
 யெழுத்தொடுசொல்லிழுக்கெய்தாதவண்ணமில்ங்கியுற
 விழுத்தகவாய்ந்ததுசைவகுலோத்துங்கவிற்பனவே
 ளழுத்துவித்தானச்சில்வைத்தியலிங்கவறிஞனன்கே.

புலோலி மந்திகையம்மன்கோயிலர்ச்சகர்
 ப்ரீமத். வை. சபாபதிக்குருக்களவர்கள் சொல்லிய
 விருத்தம்.

நலந்திகழ்புலோலியனுசைவகுலவுத்துங்கநாயகன்பொன்னையவே
 ணயம்பெறப்பிரிதவக்குமரனாரியமோடுநற்றிராவிடமுணர்ந்தோன்
 பலந்திகழ்ப்பிரசங்கவிஷயசாமர்த்தியன்பரவுபுகழுரைவித்தகன்
 பண்பார்வயித்யலிங்கப்பெயர்கொடேசிகன்பாடல்பெறுலங்கைபூர்வஞ்
 சலந்திகழ்புரீதகூழிணைகலாசமேன்மைச்சரித்திரபுராணமதனைத்
 தகவுறக்கரலிகிதவழுநீக்கியரியசொற்சாரந்துலங்கவமையாப்

புலந்திகழுமலைவாசர்மட்டக்களப்பு, புலந்தியினவாலிலமேத்
புலவதருகென்னக்கலாநிதியியநகரம்பொலியப்பதித்தனனரோ:

பருத்தித்துறைசார்ந்த புலோலி
ஆரிய திராவிட ஆங்கில வித்துவாம்சர்
புரீமத். வ. குமாரசுவாமிப்புலவாரியற்றிய
பிரசுரபாயிரம்.

சித்திரநன்மேருகிரிச்சிகரத்துளொன்றானதென்னிலங்கை
யுத்தரபூருவதிசையிலோங்குதிரினோணமலையுயர்வுகூடும்
அத்தகையதெக்கண்கையபுராணத்தினையாரியத்திற்தேற்றித்
பத்தசித்தபூசாரனும்பண்டிதராசன் நமிழிற்பாடிவைக்க.

வேறு.

தான்பிறந்தபுலோலியினிற்றந்தைபொன்னையப்பெயரோன்
வேன்மயில்வாகனப்புலவரிடம்விடுபக்கற்பதற்குப்
பான்மதியமெனக்கலைகன்பலதெரிந்துபல்லோரு
மேன்மையினாலுசரிக்கமிகவொழுக்கஞ்சிறந்துடையோன்.

தெங்குகன்னன்மாவருக்கைசெந்நெல்லென்னலாதிவளர்
தங்குமட்டக்களப்பினிலேர்தருகாரைதீவிருக்குந்
துங்கவியூகர்கோயிற்பூசனையுந்தாய்தமிழ்
பங்கமுறாதுவந்தவர்க்குப்படிப்பிக்குந்தொழிலுமுளோன்.

தானேசர்தொழுதுய்யத்தமதருளால்வீற்றிருக்குந்
கோணேசர்கல்வெட்டுங்கூடவணைத்துலகர்பெறப்
பூணையுமில்விரண்டும்புலோலிநகர்வயித்யலிங்க
மாணையதேசிகனச்சிடுவித்தான்மனமுவந்தே.

மட்டக்களப்பு, காரேறுமுதூர்
ஆங்கில திராவிடப் பிரதமாசிரியர்
புரீமான். சாமிதாச மயில்வாகனனார் சொல்லிய,
பிரதீகபஞ்சகம்.

ஆடகமிலங்கசலகூடமெனலா லும்
ஆடகமிலங்கையெனுநாமமுதலா லும்
நாடகநயந்தகிரிநா தருறைவா லும்
நாடகநயந்துபிறநாடுவதனாலும்.

வேறு.

பொன்னுடும்பொருநைநதிபொலிவுறலால்வளமிகுத்த
நன்னுடும்பொலிபிரிப்பேந்திபாயுஞ்சோணுஞ்
சொன்னுடும்புலவர் தருந்துதிநாடும்பாண்டியர் வாழ்
தென்னுடும்பொருநைநதிபொலிவுறலால்வளமிகுத்த. (௨)

வேறு.

தக்கணிகைலையெனப்பெயர்பெற்றதலத்தினலத்தையெலா
மெக்கலையுந்தருமுத்தரபாடையிலித்திறமென்றறையு
மக்கதைதென்மொழியுற்றிடநற்கவியாய்ந்துபுனைந்தனனால்
மிக்குயர்பண்டிதராசனெனும்பெயர்மேவுகவிக்கிறவன். (௩)

வேறு.

அங்கவனுரைத்தகாதையாவலோடெவருங்கற்றுச்
சங்கரனருளையெய்தத்தாலபுத்தகங்களாய்ந்து
பொங்கியவழுக்கடம்மைப்போக்கியச்சுருவமாக்கி
யெங்குமெப்போதுமன்னுமிசையினத்தாங்குநின்றான். (௪)

வேறு.

யாரெனிலிலங்கா தீபவுத்தரத்தினயாழொலிபரப்புநன்னுட்டிற்
பூருவபுலவகானமாநகரோன்வேன்மயில்வாகனப்புலவன்
சீரியசீடன்வைத்தியலிங்கதேசிகனெனும்பெயர்சிற்றந்த
வாரியன்புதியவமுதெனச்சுவைக்குமருந்தமிழ்நாற்கவிக்கரசே. (௫)

வயாவிளான், சுதேசநாட்டிய மாணேசர்
புரீமான், க. வேற்பிள்ளை அவர்களியற்றிய
கட்டளைக்கலித்துறை

பண்டிதராசனெனும்விப்பிரன்முன்பணித்ததமிழ்த்
தண்டருமின் நகழிணகயிலாசபுராணமதை
நன்றுவிளக்குமரும்பதஞ்சியுநாடுதொன்மை
கொண்டகோணேசர்கல்வெட்டுமிக்கோர்பலன்கொள்ளுதற்கே.

நாவலர்போற்றத்திருத்திப்பிரகடனம்புரிவித்
தோவினன்வேன்மயில்வாகனின்மாணவனெனப்பொனைய
காவலன்சேய்வைத்தியலிங்கதேசிகன்கன்னன்மினு
மாவனமட்டக்களப்பூர்நிவாசகன்மாணிக்கமே.

மேன்மை, மங்கிய

யயாவிளான் சுதேசநாட்டிய அச்சியந்திரசாலையார்
இயற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமருவுநாமா தூதமிடுங்கலைவலோர்சிரமணியெனப்புகழ்ந்து
சிறந்தமகிழ்கொண்டாடிவந்தனைசெயுங்குணச்சீர்பலநிறைந்தமகிபன்
செந்தமிழ்க்கலைஞானமேருபண்டிதராசசெவ்வவிப்பிரணுலகினிற்

கருமருவுமானிடர்கணன்கறிதரச்செய்தகயிலைப்புராணமாகுங்
காவியமதற்கரும்பதகுறிப்புரையன்புகவினச்செய்பவனாரெனிற
கந்தமலர்வீசகாவுந்துமண்டீர்கதிரைகந்தன்பதம்பணிபவன்

திருமருவுநற்புலோலிப்பதியுதித்துளான்சற்சங்கமேவுபுகழான்
தற்காலமட்டக்களப்புநகர்தனைவாசதலமெனக்கொண்டமர்ந்தோன்
தக்ககலைகற்றேவன்மயில்வாகனாசிரியன் தற்குமாணவகநிலையன்

அருண்மருவுபொன்னையதவவயித்தியலிங்கவாசிரியனானமதிய
னகிலமிசைகோணேசர்கல்வெட்டுமித்தோடணைத்தரங்கேற்றவெண்ணி
யழகுறத்தும்பைநகரமர்கலாநிதியந்த்ரவச்சிற்பதித்தானரோ.

சூசிபத்திரம்.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்பாடற்றொகை.	
தூற்சிறப்புப்பாயிரம்.....	எ	கரு
பாயிரம்.....	க	கரு
க—வது இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்	ச	கரு
உ—வது திருமலைச்சருக்கம்.....	கூ	கரு
ங—வது புவனேற்பத்திச்சருக்கம்	உக	கரு
ச—வது அர்ச்சுனவிதிச்சருக்கம்.....	உக	அக
ரு—வது மச்சாவதாரச்சருக்கம்.....	கூ	சுஅ
க—வது தெரிசனமுத்திச்சருக்கம்	சஉ	ககரு
எ—வது திருநகரச்சருக்கம்.....	கூச	ககக

ஆகூகரு

விளம்பரம்.

இந்தப்புத்தகம் விலைக்குவாங்கவிரும்புவோர்
யாழ்ப்பாணம்: கொக்குவில் சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையிலும்,
வயாவிளான்: சுதேசநாட்டிய அச்சியந்திரசாலையிலும்,
தும்பளை: ஸ்ரீமத். வை. முருகையாவிடத்திலும்,
கொட்டும்பு: கூரு-ம் நம்பர்வீடுசாமிதாசமயில்வாகனாரிடத்திலும்,
மட்டக்களப்பு: புளியந்தீவு வைத்தியசாலைஸ்ரீமான். க. பெ. செல்
லையாபிள்ளையிடத்திலும்,
மட்டக்களப்பு: காரைதீவு என்னிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

 இப்புத்தகத்தை யாராவது இதேமாதிரியிலச்சிட்டிடுவெ
ளிப்படுத்தக்கூடாதென்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

இங்ஙனம்.

பு. பொ. வை. தே.

திருக்கோணமாமலை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

தேவாரம்.

பண்—புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிரை கழலரவஞ்சிலம்பொலியலம்புநிமலர்நீறணி திருமேனி [ர்
வரைகெழுமகளோர்பாகமாப்புணர்ந்தவடிவின் கொடியணிவிடைய
கரைகெழுசந்துங்காரகிற்பிளவுமளப்பருங்கனமணிவரன்றிக்
குரைகடலோதரித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்தாரே. (க)

கடிதெனவந்தகரி தனையுரித்து வல்வுரிமேனிமேற்போர்ப்பர்,
பிடியனநடையாள்பெய்வனோமடந்தைபிறைதுதலவளொடுமுடனாய்க்
கொடிதெனக்கதறுங்குரைகடல்கூழ்ந்து* கொள்ளமுனித்திலஞ்சம
ந்து, குடிதனைநெருக்கிப்பெருக்கமாய்த்தோன்றுங் கோணமாமலைய
மர்தாரே. (உ)

பனித்திளந்திங்கள்பைந்தலைநாகம் படர்ச்சடைமுடியிடைவைத்
தார், கனித்திளந்துவர்வாய்க்காரிகைபாகமாகமுன் கலந்தவர்வதின்
மேற், றனித்தபேருருவவிழித்தழனாகந்தாங்கியமேருவெஞ்சலையா
க், குனித்ததோர்வில்லார்குரைகடல்கூழ்ந்தகோணமாமலையமர்தா
ரே. (ங)

பழித்திலங்கங்கைசடைமுடிவைத்துப் பாங்குடைமதனைப்
பொடியா, விழித்தவன்றேறிவேண்டமுன்கொடுத்தவிமலனார் கமல
மார்பாதர், தெழித்துமுன்னரற்றுஞ்செழுங்கடற்றாளஞ் செம்பொ
னுமிப்பியுஞ்சமந்து, கொழித்துவன்றிரைகள் கரையிடைச்சேர்க்கு
ங்கோணமாமலையமர்தாரே. (ச)

தாயினுநல்லதலைவரென்றடியார் தம்முடிபேற்றிசைப்பார்கள்
வாயினுமனத்துமருவிநின்றகலாமாண்பினர்காண்பலவேடர்
நோயிலும்பிணியுந்தொழிலர்பானீக்கிதுழைதருநூலினர்ஞாலங்
கோயிலுஞ்சனையுங்கடலுடன்சூழ்ந்தகோணமாமலையமர்தாரே (ரு)

கொன்னம்—சேறு.

பரிந்துநன்மனத்தால்வழிபடுமாணிதன் னுயிர்மேல்வருங்கூற்
றைத், திரிந்திடாவண்ணமுதைத்தவற்கருளுஞ்செம்மையார் நம்மை
யாளுடையார், விரிந்துயர்மொளவன்மாதவிபுன்னை வேங்கைவண்செ
ருந்திசண்பகத்தின், குருந்தொடுமுல்லைகொடிவிடும்பொழில்சூழ்
கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (கூ) *(எ)

எடுத்தவன்றருக்கையிழித்தவர்விரலாலேத்திடவாத்தமாம்பே
று, தொடுத்தவர்செல்வந்தோன்றியபிறப்புமிறப்பறியாதவர்வேள்வி
தடுத்தவர்வனப்பால்வைத்ததோர்கருணைதன்னருட்பெருமையும்வா
ழ்வுங், கொடுத்தவர்விரும்பும்பெரும்புகழாளர்கோணமாமலையமர்ந்
தாரே. (அ)

அருவராதொருகைவெண்டலையேந்தியகந்தொறும்பலியுடன்புக்
க,பெருவராயுறையுநீர்மையர்சீர்மைப்பெருங்கடல்வண்ணனுமீரம
னிநுவருமறியாவண்ணமொள்ளெரியாயுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன்மாற்
சூங், குருவராய்சின்றுராகுரைகழல்வணங்கக்கோணமாமலையமர்ந்தா
ரே. (கூ)

நின்றுணுஞ்சமணுமிருந்துணுந்தேருநெறியலாதனபுறங்கூற,
வென்றுநஞ்சண்னும்பரிசினரொருபான்மெல்லியலொடுமுடனாகித்,
துன்றுமொண்பெளவமொளவலுஞ்சூழ்ந்து தாழ்த்துறுதிரைபலமோ
கிக், குன்றுமொண்காணல்வாசமவந்துலவுங்கோணமாமலையமர்ந்தா
ரே. (க0)

சூற்றமிலாதார்குரைகடல்கூழ்ந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரைக்
கற்றுணர்கேள்விக்காழியர்பெருமான் கருத்துடைஞானசம்பந்த
னுற்றசெந்தமிழார்மாலையீரைந்துமுரைப்பவர்கேட்பவருயர்ந்தோர்
சூற்றமுமாகித்தொல்வினையடையார்தோன்றுவர்வானிடைப்பொலிந்
[தே.

சுவாமியெயர்—கோணேசர்

தேவிபெயர்—மாதுமையம்மை

இத்தலத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமான் திருநா
மமும் தேவிதிருநாமமும் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியாரரு
ளிச்செய்த சிவநாமக்கவிவெண்பாவிற்கண்டன. அதுவருமாறு:—

“மன்னுதிருக்கோணமாமலையின்மாதுமைசேர்

பொன்னேகோணேசப்புராதன—நன்னயஞ்சேர்”

என்பதாம்.

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

விலைக்குமேனியிலணிக்கோவைமேகலை தரித்தவாடையுமண்ப்பூணுமாகவெ
மினுக்குமாதர்களிடக்காமமூழ்கியெ—மயலூறி [குல
மிகுத்தகாமியனெனப்பாருளோரெதிர் நகைக்கவேயுடலெடுத்தேவியா
வெறுப்பதாகியெயுழைத்தேவிடாய்படு—கொடியேனை
கலக்கமாகவெமலக்கூண்டிலேமிரு பிணக்குளாகியெதவிக்காமலேயுனைக்
கவிக்குளாய்சொலிகடைத்தேறவேசெயு—மொருவாழ்வே
கதிக்குநாதரீயுனைத்தேடியேபுக முரைக்குநாயெனையருட்பார்வையாகவெ
கழற்குளாகவெசிழப்பானதாயரு—டரவேணும்
மலைக்குநாயகசிவக்காமநாயகர் திருக்குமாரனெழுகத்தாறுதேசிக
வடிப்பமாதொருகுறப்பாவையாண்மகிழ்—தருவேளே
வசிட்டர்காசிபர்மகத்தானயோகிய ரகத்யமாமுனியிடைக்காடர்கீரணம்
வகுத்தபாவினிற்சொருட்டேகாலமாய்வரு—முருகோனே
நிலைக்குநான்மறைதவத்தானபூசார் திருக்கோணமலைதலத்தாருகோபுர
நிலைக்குள்வாயினிள்கிளிப்பாடிபூதியில்—வருவோனே
நிகழ்த்துமேழ்பவகடற்குறையாகவெயெடுத்தேவெல்கொடுபொடித் தூளதா
வெறி—நினைத்தகாரியமனுக்கூலமேபுரிபெருமானே. (க)

வேறு.

தொடுத்தவாளெனவிழித்துமார்முலை யசைத்துமேகலைமறைத்துமூடிக
படித்துநெருகலெனகிழ்த்துமாவியல்—கொளுமாதர்
சுகித்தேஹாவெனநகைத்துமேல்விழ முடித்தவார்முழல்விரித்துமேவிதழ்
துவர்த்தவாய்சுருளடக்கிமால்கொடு—வழியேபோய்ப்
படுத்தபாயலிலிணைத்துமாமுலை படித்துமார்பொடுமழுத்திவாயிதழ்
கடித்துநாணமதழித்தபாவிகள்—வலையாலே
பலித்துநோய்பிணிகிடத்துபாய்மிசை வெளுத்துவாய்களுமலத்தினுயென
பசித்துதாகமுமெடுத்திடாவுயி—ருழல்வேனோ
வெடித்ததாடகைகினைத்தையோர்களை விடுத்துயாகமுநடத்தியேயொரு
மிகுத்தவார்சிலைமுறித்தமாயவன்—மருகோனே
விதித்துஞாலமதளித்தவேதனை யதிர்த்துலர்முடிசுரத்துலாயனல்
விழித்துகாமனையெரித்ததாதையர்—குருநாதா
அடுத்தவாயிரவிடப்பணமுடி நடுக்கமாமலைபிளக்கவேகவ
டரக்கர்மாமுடிபதைக்கவேபொரு—மயில்வீரா
அறத்தில்வாமுமைசிறக்கவேயறு முகத்தினெடைண்குறத்தியானையொ
டிருக்கோணமலைதருக்குலாவியபெருமானே. (உ)

வேலும்மயிலுந்துணை

உபோற்காதம்

ஆசிரியவணக்கம்.

நான்மறையின்றொகைவகையினூல்பலவுந்தெருட்டி யுள்ளநா
டிப்பன்னுள், மேன்முறையின்வைக்கவண்ணியுலகநடைபயிற்றிய
ன்புமேன்மேலோங்கத், தான்றெளிந்து நுண்ணுணர்வாற்கண்டனவு
ம்விண்டெனுளர்தன்னின்மேவும், வேன்மயில்வாகனப்புலவனடியி
ணைகள்சிரத்திருத்திவிளம்புவேனே.

விஷயம்.

“வாயுசேஷவிவாதேநதோஷோத்வேஷோபவத்புரா
சகஸ்ரபணிநாசேஷேமேரோராச்சாத்பசத்வர: ||க||
தத்ரவாயு:பலேவைவதாபித்வாதவேகந:
மேரேர்:சகஸ்ரசிகரேதிரயமாதாயகச்சதி ||உ||
தஸ்பாப்யேகம்த்ரிகூடாத்ரிசிந்துமத்யேசசிங்களே
ஸம்ஸ்தாப்பபலவான்வாயு:லோகரட்சார்த்தமேவச ||ந||
ஏதஸ்மரணமாத்ரேணசர்வபாபைப்ரமுச்சயேத|

எனக் காந்தபுராணத்துத் தக்ஷணகைலாசமகாத்மியங்கூறு
தலால் மேருமலையின் திரிகூடசிகரமேஇலங்கையென்பது வெளிப்
படை. “லக” என்னும் (தாது) வினையடியாற்றிற்றந்த “லங்கா” என்
னும்பதம், இனிமையுடையது-அடைந்ததுஎன்னும் பொருளுடைத்
தாய் தமிழிலக்கணநயம்பற்றி இகரவுயிரைமுதலிற்கொண்டு இறு
தியாகாரமைகாரமாய் இலங்கையென்றாயிற்று. ஆகவே சிருட்டி கா
லத்தின்றிப் புதிதாகஉண்டாக்கப்பட்டதென்க. “சிவகோடியுடைய
முனஞ் செம்மறசக்கீர்வன—லவகோடியகற்றியியற்றறுகோடியா
லயமுந்—தவகோடிவீடணனூற்றருமுக்கோடியுமாக— நவகோடிசி
வாலயங்கண்ணியதிலங்காநகரம்” என்றசெய்யுளின்படி சிவசாந்
தித்யச்சிறப்புவாய்ந்த ஈழமண்டலத்தின் வடகோடியிலேயுள்ள
துதக்ஷணகைலாசம். கைலாசமென்பது — கிலாசமுனிவர் சிவபெ
ருமானேரோக்கித் தவங்கிடந்து அவரைத்தாங்குமாற்றலுற்று மலை

வடிவானமையின் இப்பெயர்த்தாயது. இது உலகிலுள்ள ௧00௮. சிவசுஷத்திரங்களிலொன்று. இது இமாசலகைலாசம்மேருகைலாசம் மந்தரலகைலாசம் தக்ஷிணகைலாசம் முதலாகப்பலவுள. வெள்ளிமலையாகியஇமாசலகைலாசமே சிறப்பாகநூல்களிற்கூறப்பட்டது. அதனையே இராவணன் உடுத்தித் துன்புற்றான். சிவபிரானங்கேநவரத்தினகசிதமான பெரியதோராலயத்தில் நந்திபிருங்கி மகாகாளர்முதலிய பிரமதகணங்களும் தேவ கந்தர்வயக்ஷகின்னராதி பிறகணங்களும்பணிய முனிவர்முதலியோருக்கு அனுக்கிரகிப்பர். அது ஊழிதோறேங்குமோங்கலென்ப. பிரகிருதி தத்துவத்தின்மேலே அப்பிராகிருதக்கலாசமுள்ளது; இது சிறந்ததீக்ஷாவான்களாலடையத்தக்கது; இதுவே சிவலோகம் இதுவுமிதன்மேலுள்ள சிவலோகங்களுஞ் சிவபிரானுக்கு வாசஸ்தானங்கள். இங்குற்றோர் நித்தியராகவாழ்வார்.

இங்கேதக்ஷிணகைலாசமென்றது தேவாரந்திருப்புகழ்பெற்ற திருக்கோணமலையை. இது உத்தரகைலாசத்தில் வாயுவாற்பிடுங்கிய சிகரமுன்றனுளொன்று, அதனை:— “முன்னர்வீழ்ந்திடுசிகரி காளத்தியாய்மொழிவர்—பின்னர்வீழ்ந்ததுதிரிசிராமலையெனும்பிறங்க—லன்னதற்பின்னர்வீழ்ந்ததுகோணமாவசல—மின்னமுன்றையுந்தக்ஷணகையையென்றிசைப்பார்” என்னுஞ் செவ்வந்திப்புராணச் செய்புளாலுமறிக. திரிகூடம், மச்சேசுரம் என்னும்பெயர்களும் தற்குண்டு; சத்தி போதாயனர், முதலியரிஷிகளுந் தேவாசுரர்களுந் பூசித்ததல்முமிஃதே. மகாசகையென்னுந் தீர்த்தமுமிங்கேயுள்ளது. தற்காலத்திலே இதனைத்திரிகோணமலையெனப்பெயரிட்டு வழங்குகின்றார்கள். இந்தமகாசுஷத்திரத்தின் அதியற்புதங்களைத்தமிழிலெடுத்ததுக்கூறுவது ஸ்ரீ தக்ஷிணகைலாசபுராணம். இதனை; சிங்கைச்செகராஜசேகரனுஞ்ஞாப்படி சைவராசபண்டிதர்கட்டளையிட பிரமஸ்ரீ. பண்டிதராசாருளிச்செய்தனர். வடமொழிமச்சேந்தியபுராணத்தின் நேர்மொழிபெயர்ப்பாகியவிது ஏழுசருக்கங்கையுடையதாய் விருத்தப்பாவாலந்தாதித்தொடையாயிற்ப்பட்டது.

மச்சேந்தியபுராணத்திலே கூறப்படாது பிற்காலத்துநடந்த சரிதங்களை ஆசிரியர் தாமேசேர்த்ததென்றமையின் திருநகரச்சருக்கத்துப் பதினேழாஞ்செய்யுளுக்குமேற்பட்டவை தவறின்றாய் விருத்தத்தொகைச்செய்யுள்களுக் கிழுக்கின்மையாதலுமாய்த்துணர்ப்பாற்று.

குறிப்பு.

இப்புராணம் பலர்க்குமுபயோகமாம்பொருட்டு, யாழ்ப்பாணம், திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு வாசிகள் கேட்டுக்கொண்டபடி, பலவட்டுப்பிரதிகள் ஆராயுங்காலத்து, யாழ்ப்பாணம் தும்பைநகர் பிரமஸ்ரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்களும், திரிகோணமலை வில்லுன்றி பிரமஸ்ரீ. வை. இராமலிங்கக்குருக்களவர்களும் ஷெயூர் ஸ்ரீ. சி. வேலுப்பிள்ளையுபாத்தியாயரும் மட்டக்களப்பு ஸ்ரீகாரை சாமிதாச மயில்வாகனனாரும், ஷெயூர் கோட்டைமுனை ஸ்ரீ. சி. குமாரசுவாமி அவர்களும், இன்னுஞ்சிலருந்தத்தஞ் சிரமநோக்காது பரோபகார சிந்தையராய் எமக்குச்செய்த இன்றியமையாக்கல்வியுதவிகளென்றானும் வியக்கத்தக்கதேயாம்.

அம்புவிமாந்தர்க்கெல்லாமாயுளோசிறிததற்குள்
வெம்பிணியிளமைமூப்புவிழிதுயில்சோம்புகாதற்
கம்பலையிவற்றைநீக்கிக்கற்புதெங்நனங்கற்றலுந்
தம்புலஞ்சிறிதுஞானசாகரம்பொரிதேயன்றே.

யாழ்ப்பாணம்
நளவருஷம்
சித்திரைமாதம்

இங்ஙனம்

பு. பொ. வை. தே.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

கவிவீரராகவாரியற்றியது.

நிலைண்டலவாசிரியப்பா.

மணிநிறக்கண்டன்வடபெருங்கயிலையின்
 * அணிநிறக்கொடுமுடியாபிரத்தொருமுடி
 படவராவொதுக்கப்பறித்தினிதிலங்கை
 வடகடனடுவண்மாநுதம்பதிப்ப
 வருமுக்கோணமலைதென்கயிலைப்
 பரமர்க்குருத்திரப்பதினொருபேரும்
 ஒருபதுமுகுந்தருமொன்பதுவிரிஞ்சுரும
 வருகடற்கமடம்வழங்கியமீனமும்
 திருமலைதழுவியதெசமுகநிருதனும்
 பொருமலைதகரிப்புரவலர்பலரும்
 பூசையொடிநைஞ்சியபுராண நூற்கதையைத்
 தேசிகன்சொற்படிதென்கலைப்படுத்தி
 யந்தாதித்தொடையடைவொடுதொடுத்த
 நந்தாவிருத்தநவைபறக்கூறினன்
 அந்நாட்டரசன் ஆரியர்கோமான்
 பொன்னுட்டைந்தருபொருவருகரதலன்
 மறுநிலநிருபரைவானிலத்திருத்தி
 யுறுநிலமுழுவதுமொருதனிபுரப்போன்
 நென்னிலங்காபுரித்திசைதொறுமருவும்
 மின்னிலங்கியவேல்மேவலர்புயத்துப
 படவராமுடித்தலைப்பார்முழுதாண்ட
 இடபவான்கொடியெழுதியபெருமான்
 † சிங்கையாதிபன்சேதுகாவலன்
 கங்கைநாயகன்கருங்கடசேர்ப்பன்
 பௌவமேற்றுயில்பராபரன்சூட்டிய
 தெய்வமாமுடிச்செகராச்சேகரன்
 அவனதுகாலத்தத்திரிகோணைச்

* ஏகாதசருத்திரர்களாவார்: சங்கரர் சம்பு கிரீசர் சமாட்டகர் சுக்லாதரர்
 விருபர் பகவான் சூலி வாமேசர் தீப்தமூர்த்தி கங்காதரர் என்பவர்களாம்.

௦ தசவிஷ்ணுக்களாவார்: விஷ்ணு அச்சுதன் சரோருகாக்ஷன் பகமநாப
 ன் கேசவன் நாராயணன் சக்கிரபாணி வாசுதேவன் தாமோதரன் கிருட்டி
 ணன் என்பவர்களாம்.

‡ நவபிரமாக்களாவார். வேதா விரிஞ்சி சிருட்டா பத்மபூ பித்ராமகன் கம
 லவாசி சுயம்பு சதுர்முகன் விசுவசிருட்டா என்பவர்கள்.

† சிங்கையாதிபன்; விஜயகூழங்கைச்சக்கிரவர்த்தி.

சிவனதுகோயிற்சிவமறைமுதலேன்
அருமறையுபநிடமாகஞ்சோதிடம்
விரிதமிழ்வரையறவிளங்கியகுரவோன்
சேயினுந்திறலான்சிவநெறிதவறான்
தாயினுநல்லான்றயாநிதியனையான்
முப்புரிநூற்புயன்முளரியந்தாமன்
செப்பரும்பண்டிதராசசிகாமணி
என்னுநாமத்தெங்குருபெருமான்
மன்னுநாற்கவியும்வல்லநாவலனே.

நேரிசைவெண்பா.

காஞ்சித் தலத்துக் கவிவீர ராகவனூல்
ஆஞ்சித் தனையென் றளவிட்டோன்—வாஞ்சித்துச்
சேயுயர் முக்கோணச் சிவகதைசெய் தான்விளங்கப்
பாயிரமிங் கோதினனிப் பால்.

நூலாக்கியோளுக்குவயம்.

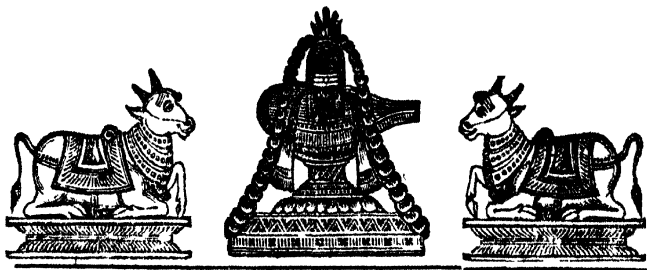
திருக்கிளருமச்சகேச்சரபுராணஞ்செந்தமிழாலெல்லோருந்தெளி
யத்தானே,பெருக்கமுடன்கைலாசபுராணமென்னப்பேருமிட்டுச்*சீ
ருமிட்டபெருமைதன்னாற், சருக்கமெழுவகையாக்கிவிருத்தப்பாக்க
ள்தானுமறுநூற்றுமுப்பத்தைந்தாச்செய்தா, னிருக்குமொழிச்சை
வசிகாமணியேயென்னவெண்டிசையெண்பண்டிதவிராசன்றானே.

† கவிராஜர்சொன்னகவி.

நடிக்கும்பரதமியலிசைநாடகநாற்கவிதை
நொடிக்குமுன்பாட்பரபந்தங்கணிதநன் னூல்சிவநூல்
படிக்கநிகழ்த்தப்புராணுகமஞ்சொல்பரம்பரையாய்
வடிக்குந்தமிழ்வல்லபண்டிதராசன்வரவித்தையே.

* சீர் ஒலி—நாதமாத்திரைகாரணமான இந்துற்பெயர் ஏழுமூத்த
கலின் சருக்கமுமேழுன்க.

† கோணேசர்கல்வெட்டாக்கியோன்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ த க்ஷி ண கை க ல ர ச பு ர ண ம் .

காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

உதய மால்வரை யொண்கதி ரென்னவென்
னிதய வம்புயத் தென் றும்வி ளங்குவ
மதக டாமழை வாரண மாமுக
முதல்வ னைங்கர மூர்த்திப தாம்புயம்.

பா யி ர ம் .

கடவுள் வாழ்த்து,

கோணேசரீதுதி, அமுகீராசீரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டகருமுகிலஞ்சுதர்வேதச்செம்முகிலஞ்சிறந்துபேண
நீர்கொண்டசெஞ்சடையிலநிமிரவுங்குனிலவுநிரந்துகுழத்
தார்கொண்டதிருமார்பில்வெண்ணூலும்பசுந்தொடையுந்தயங்கத்தோற்று
மேர்கொண்டகயிலைமையொருமுதல்வ்விருசுரணமிறைஞ்சிவாழ்வாம். (ஃ)

இதுவுமது.

வாய்ந்தநிலைமலரடியும்மலரடிமேலேறிட்டுவைத்ததாளுங்
காந்தமாணிச்சிலம்பொலியுமொருபாகம்புகவிடுத்தகையுமார்பும்
பார்தனெலாம்விரித்தாடவிரித்தசடைப்பரப்புமொருபாகமாது
மேந்தியொருகயிலைமலைநிற்குமிறைதன்னைமனத்திருத்தல்செய்வாம். (௨)

இதுவுமது.

?செய்யமலர்த்தானழகுந்தான்மீதிற்சிலம்பழஞ்சிறுமானேந்துங்
கையழகுமழுவழகுந்திருமார்பினூலழகுங்கருணைப்பார்வைத்
தாய்முகமலரழகுமபுன்முறுவனகையழகுந்தலங்கித்தோன்று
மையனுயர்கைலைமலைமுதல்வனையெம்மிதயமலரழுத்துகிற்பாம். (௩)

மாதுமையம்மைதுதி.

பார்புரத்திருவடியுமடியவர்களீடேறும்படியேபைம்பொற்
றார்புரத்தவடியுமழுகெழுமங்கலநாணுந்தயங்குசோதிக்
கார்புரத்தகருங்குழலும்வெண்ணகைபுஞ்செவ்வீதழுங்கருணைக்கண்னுஞ்
சீர்புரத்தபிடியன்னமென்னடையம்பிகைபாதஞ்சிந்தைசெய்வாம். (௪)

வீரகந்தீவிநாயகர்துதி.

செம்முளரியுங்கதையும்வெண்கோடுஞ்சக்கரமுஞ்சிலையும்பாம்பும்
விம்முமணிப்பொற்குடமுங்கழுநீருந்நென்முடியும்விளங்குஞ்செந்நெற்
றம்முகமுடமாதுளமுந்தரித்தொருபால்வல்லபையுந்தரித்தசோதிக்
கைமுகனைமறவாதென்னிதயமுமென்புந்தியுமென்கருத்துந்தானே. (௫)

சுப்பிரமணியர்துதி.

தானவர்களுரங்கெடுத்துவானவர்கள்புரங்கொடுத்தலைவன்வேத
ஞானசுரம்பெதுகொலெனவரன்கேட்பவுரைத்தபரஞானபோதன்
கானவர்தம்புனத்திலொருகுறமகன்பின்னுறநடந்தகமலபாதன்
மேனமருந்தொடைமுருகனொருவலனிருதாளென்சிந்தைசேர்ப்பாம். (௬)

சீவனடியார்கள்துதி.

சிந்தனையுருச்சினையுந்தமிழ்ப்பாடலாமெனமுன்செய்தநால்வர்
ஆந்தண்மலர்க்கழல்போற்றிசண்டசுரடிபோற்றியமலன்கோயில்
நிந்தனையற்றிடவணங்குமடியவர்சேவடிபோற்றிநிமிலன்பொற்றாள்
வந்தனைசெய்*பவரெவரோவவர்சரணஞ்சிரத்தினுமென்மனத்துமுய்ப்பாம். (௭)

தளக்கோடன்றுதி.

பார்தாங்குகோயிலும்பொன்மண்டபமுங்கோபுரமும்பரற்குநாட்டி
யேர்தாங்குமாயனுக்குமலங்காரவாலயமொன்றியற்றிமுற்றுங்

?செய்யமணி என்பது உம்பாடம்.

! சிலை-கருப்புவில்லு. ௦ வாமமென்பது உம்பாடம். 1 முத்தலை
யுமென்பது உம்பாடம். † செந்நியென்பது உம்பாடம். ‡ மாதுளம் பழமுமலீர
கத்திவிநாயகர்கையிலுள்ளது.

* வாரெவரங்கவர், என்பது உம்பாடம்.

கார்தாங்குதிருக்குளமும்பாவநாசனச்சுனை யுங்கண்டகண்டன்
சீர்தாங்குளுக்கேகாடனெனுஞ்சோழகங்களைநஞ்சிந்தைவைப்பாம். (அ)

ஆகீதவித்தவர்பெயரும் நூல்செய்தகாரணமும்.
வைப்பானவடகயிலெதன் கயிலெயென் றிரண்வெரைக்குமீசன்
செப்பாதிவடமொழியின் புராணநடைதன் மொழியாற்செப்புக்கென் றுன்
இப்பாரிலயனாற்குமுகமுமொரு முகமாகியிசைந்ததன்
மெய்ப்பானகுருச்சைவராசபண்டிதனெனுநால்வைத்தனாலோன். (க)

வேதமுதலுபநிடமுஞ்சிவாகமமும்புராணமுதல்விரிநூல்யாவுஞ்
சோதிடமுமந்திரமுமுணர்ந்துணராதவர்க்கெளியச்சொல்லவல்லோ
னாதலிலைக்குருவின்மொழிகேட்கவேண்டுமெனுமன்பிறுவே
யோதினனிவ்வடமொழியின்புராணகதைதன்மொழியாலுலகமீதே. (க௦)

இந்நூற்பெயரும், முந்நூற்பெயரும்.

மீதுயர்ந்தவுருத்திரரும்விரிபதுமப்பெருமலரின்விரிஞ்சுர்தாமும்
போதுதிருமாதவருமாதவர்க்குளொருபெரியபுனிதமீனு
மாதரவினிறைஞ்சுகதைகைலாசபுராணமெனவறையலுற்றேன்
மாதூரியமச்சீர்தியவடபுராணத்தியல்புமருவத்தானே. (க௧)

அவைபடக்கம்.

அத்திறத்திற்கைலாசபுராணமெனத்தமியேனாந்தைந்தநூல்
னெத்திறத்துவழுவுவனுமீரைந்துகுற்றமும்வந்தியன்றெசனும்
முத்தமிழ்வல்லாசிநிதுமிகழ்வெராகிறியோர்தமுழந்தானுந்
தித்தியெனநடித்தாலுமவெறுப்பெரநாடகியார் தீதிதென்ன. (க௨)

என்னவடியென்னதொடையென்னகவியென்னபொருளிதுகொலென்றுர்க்
கன்னபுராணத்தினுண்மையாராய்வினாற்பெரிதுமறியலாமா
லுன்னருமக்கதைப்பொருட்டென்புன்கவியும்பெரியோருட்கொள்வதல்லாற்
கன்னலையச்சவைக்கலதுகோதிந்கோவாய்சிவப்பக்கறித்துண்பாரே. (க௩)

புராணத்தளவு.

பாரிலங்குகயிலாசபுராணத்திற்கேழ்சுருக்கம்பயில்வித்தோங்கு
மாரமுதலிருத்தகவியறுநூற்று*முப்பாணந்தளவேயாகச்
சீரெழுத்தச்சொற்பொருள்யாப்பலங்காரமுதலியநூற்றிரிக்கவல்ல
பேரிகழூவகைபகர்ந்தேன்றென்கயிலைமலைமையெபரிநூந்தோன்ற. (க௪)

தோன்றுமுயிரினத்துமாய்த்தோன்றரியமெய்ஞ்ஞானச்சுடருமாதிக்
கான்றகதிர்நிலவொழுமுகுமதியரவுந்திருமுடிமேற்காட்டிநிற்கு
மூன்றுலகுக்கப்பாலாமுதல்வனிதநமக்கிடமா முறைமைத்தென்ன
வேன்றமலைக்கொழும்புவளரிலங்கைவளமதுசிறிதிங்கியம்புகிற்பாம். (க௫)

பாயிரம்முற்றிற்று.

முதலாவது

இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

பாருநாகமும்பைங்கிரியுந்திரை, நீருநேர்புடைகுழநிமிந்தெழு
மேருமீதிவ்விளங்கியசென்னியொன், ஞாநாருதங்கொண்டங்கமைத்ததே. (1)

அமைத்தபொன்மலையா தலினப்பெயர், சமைத்தவீழமிதென் றுதழீஇயதா
லிமைத்தமாமணியெங்குமிலங்கலா, * லுமைத்தநீர்வயலா ருமிலங்கையே. (2)

இலங்குமாமணியெய்தலிளவலார், துலங்குமாதவர் குழவருதலாற் [உமே.
பலன்கொடாவரமெங்கும்பரத்தலாற், பொலங்கொளீழமு ம்பொன்மலேபா

மேருவந்தென்னிலங்கையும்வேறலென், ஞாருஞ்சொல்வரதற்குமிதற்குள
நீருமூத்தமிழ்ச்செவ்வுமுமெம்பிரா, ஞாருநன்கயிலாயமுமுள்ளதே. (3)

உள்ளமும்புறமும்முயிர்க்கொள்கையின், வெள்ளமும்புனல்வெள்ளமுமிக்கெ
ழீஇ, யள்ளல்வாரியடங்கலுமுண்டுகார், துள்ளுநாரைபனித்தல்சொரிந்ததே.

தேனிரைத்துயரம்? பலர்ச்செங்கதிர், வானிரைத்துவருவ துபோலநன்
கானிரைத்துநிவந்தெழுகண்மலை, மேனிரைத்துவிரைந்தநீத்தமே. (4)

மேவுகாரகிலும்விரைச்சாந்தமும், பூவுநாவியும்பொன்னுந்தரன்மும்
நீநினைக்கடைதோறுநிரைத்தலா, லோவிலாப்புனல்வாணிகரொக்குமால். (5)

மால்வரைக்களி றுந்திரைவாசியும், மேல்வளைத்ததுரைக்குடைவீக்கமுஞ்
சேலினத்திசள்வாருஞ்சிறத்தலா, லேலுமப்புனல்மன்னவரென்னலாம். (6)

ஆங்கரும்புமலருங்கதலியும், மாங்கனிக்குலமுஞ்செவ்வருக்கையுந்
தேங்குதேனும்திரைத்தபுனல்சிவ, ளேங்குபூசனைக்குய்ப்பவரொக்குமால். (7)

ஒக்கவெங்குமுலாயபெரும்புனல், புக்குநானிலமும்புடைத்தார்த்தெழீஇ
மிக்கசெய்தொ றந்தேங்கிவிரைந்துபோய்த், தக்கவாழிதழீஇயப்பரந்ததே. (8)

* உமைத்த—அமைதியான—பிரகாசமுள்ள.

o முத்தமிழ்—இயல், இசை, நாடகம்.

? அம்பரை, வம்பரை என்றும்பாடம்

† மழையென்பதூஉம்பாடம்.

பரீதவாய்க்கிணை தண்ணுமைபற்பல, நிரந்தமன்னர்நெருங்கமுடிக்கலா
லரந்தைபோய்தின்றமுனெனவார்த்தவர், புரந்தமங்கையாங்கெதிர்போயினார். (கக)

போயயின்னர்ப்புணல்மறித்தாங்கவ, ராயசெய்வரம்பெங்குமமைத்துநின்
தேயமேதியினங்கொடுமுந்தொறுஞ், சேயசங்கமுமுந்திகழ்செய்யெலாம். (கஉ)

செய்யமாமணியைத்திகழ்பச்சையுந், தாயநீலமுஞ்சூழ்தொளர்கின்றது
வெய்யவண்பரிவேடமுடன்பெரு, வையமீதுவயங்குதல்போலுமே. (கங)

மேனிலாவெறிசங்கும்வெண்முத்தமும், வானிலாபாடுதாரகைமானலா
லானவாவியும்புயராசியும், பாணுவின்கதிர்பாய்கடலொத்ததே. (கச)

தேடரும்மணிசெங்கனியென்னவந், தாடிவானரமங்கையெடுத்தய
லோடிநோக்கிநெருப்பிதென்றாதியுந், வாடிநொந்துமணிக்கைதுடைக்குமால்.

துடைத்துமுன்றிலைத்தூர்த்தெறிசுப்பையைக், குடைத்தலைச்சடர்க்கோழி
கள்சீப்பமண், அடைத்தமாமணிகால்பட்டலங்கலா, லுடைத்தபேழையுட்பெய்
மணியொக்குமே. (கசு)

கும்பமால்கரிக்கோடுபெயர்க்குமண், விம்பமாமணிவிட்டுவிளங்கலாந்
பம்புகாரிடையம்புலிப்பாதி, இம்பரிற்குசொன்பநவிறறலாம். (க௭)

* விற்றமாமணிக்கென்கொல்லிலையெனச், சொற்றவர்க்கொர்விலையெதிர்
சொல்லிலா, நுற்றசெஞ்சுடர்நாடொறுமோங்கலா, லற்றைக்கற்றையதிகமுரை
ப்பரால். (கஅ)

பரவுபேட்டொடுபார்ப்புடையூர்க்குரீஇ, யிரவுகூட்டிடைத்தீபமிடும்படி, விரவு
மின்மினியென்றுமின்கான்மணி, வரவுகொண்டுதன்வாய்கொடுக்குமால்

? எடுத்தநீனவரம்பேத்துசெய்யெங்கணு, மடுத்தநென்முனையாமெனவன்னமும்
விடுத்தவால்வளைவெண்டரளங்களை, மடுத்தவாயுறக்கவ்வுமருதமே. (உ௦)

மேகநீரருவிப்பீபணைவிம்முற, நாகமாமணிநல்லினக்கேற்றவந்
தோகையாடச்சரும்பிசைபாடுவ, தாகவேங்கலங்குங்குறிஞ்சியே. (உக)

குறித்தவேயங்குழலோதையுங்கொற்கொடு, மறித்தகாலிமணிக்குரந்தம்மையு
ம், வெறித்தவேற்றுவியன்பறைக்கெளவையு, முறித்தயிர்க்கடையோதையு
முல்லையே. (உஉ)

* விற்றமுன்பதூஉம்பாடம். ஓமென்கால் பாடபேதம்.

? எடுத்துஎன்பதூஉம் பீபணலென்பதூஉம்,

† ஏகவேங்கலிலங்குமென்பதூஉம் பாடபேதங்கள்.

எறுசங்கமொலிப்பவிலைத்தலை, சோறுதாழைசொரிதரப்புள்ளைகள், மாறி
லகாவணஞ்செய்யமணஞ்செய்வார், வீறுகொண்டதுவெண்டிரைநெய்தலை.

நெய்தலைறுகுறிஞ்சிலிலைத்தலை, செய்தநாளிலமுந்திசைநான்கினு
மெய்தியிந்தவிலங்கையிலங்கலா, லுய்யுமெவ்வளமும்பிறந்துள்ளதே. (௨௪)

அறுசிராசிரியவிருத்தம்.

பிறப்பெலாமணியினீட்டம்பெருக்கெலாமணியினீட்ட
மிறப்பெலா*நடையின்பேரேயிலையெனிலடையின்பேரே
சிறப்பெலாமுழுமெய்ச்சங்கந்தெருவெலாமுழுமெய்ச்சங்கம்
வறப்பெலாம்வரைவிலாரம்வரையெலாம்வரைவிலாரம். (௨௫)

௦ ஆரணமுழக்கமெங்குமலைகடன்முழக்கமெங்கும்
வாரணஞ்சொரியுந்தானமறையவர்க்களிப்பர் தானம்
பூரணமாகுஞானம்பொருந்திடாததுவஞ்ஞானம்
நாரணனையபூவைவந்தனமெங்கும்பூவை. (௨௬)

௦ பூவெலாந்துய்வாசம்புனமெலாமுனிவர்வாச
மாவெலாங்குயிலிலேசைமலையெலாங்குயிலிலேசை
காவெலாமுயர்ந்ததாழைகரையெலாங்குமழந்தாழை
பாவெலாமரனூர்தஞ்சீர்பகர்வரிதன்னேனூர்தஞ்சீர். (௨௭)

௦ அன்னையோலளிப்பாருண்டியனைவருஞ்சுத்தவுண்டி
பின்னையென்னூர்களையம்பெண்கடம்மிடையே?யைய
மென்னையாளரன்விழாவேயெங்கணும்பெருவிழாவே
தன்னையேருமவர்பண்ணைதண்கலையுணர்வார்பண்ணை. (௨௮)

௦ பண்ணுவர்மறையோர்யாகம்பாடுநர்க்களிப்பர் தியாகங்
†கண்ணுளர்புரிவராடல்காவலர்புரிவராடல்
மண்ணுளர்புகழ்லுண்டுவருவிருந்தோம்பலுண்டு
எண்ணுனர்வரைவில்லாரையேத்துனர்வரைவில்லாரை. (௨௯)

வரையெலாமாரமாரம்வணமெலாநன்கார்நன்கார்
நீரையெலாஞ்சாலிசாலிரையெலாங்கன்னல்கன்னல்
தரையெலாநீலநீலத்தமெலாநாறுநாறுங்
கரையெலாமன்னமன்னங்கடவெலாமீழமீழும். (௩௦)

(இ—ள்): ஈழவரையெலாமாரம்—இலங்கையிலுள்ள மூங்கிலிலே
முத்துகளுண்டாகும், ஆரவனமெலாம்நன்கார்—சந்தமரம்பொருந்திய ஊ
ர்குழ்சோலையெங்கும் கல்லகார்ப்பருவநிகழும், நன்கு ஆர் நிரை எலாம் சாலி-

* நடை—செலவு.

? ஐயம்—சந்தேகம்.

௦ இந்தச்செய்யுள்நாலும் பலவுட்டிப்பிரதிகளிற்காணப்படவில்லை.

† கண்ணுளர்—நாடகர்.

நன்மைபொருந்திய ஒழுங்குகளெல்லாம் அருந்ததிக்கற்பின் மூகளீராலாகும், சாலிரையெலாங்கன்னல்— நெற்பயிர்வரிசைகள் கரும்பைப்போலவளர்வன, கன்னல்தரையெலாநீலம்— (இடை)நாடிக்குநேரான தரைப்பாகமெங்கும் நீலரத்தினம்விளையும், நீலத்தடமெலாம்நாறு—கருங்குவளைகளால்நந்தாதவளிலே முளைப்பயிருண்டாகும், நாறுங்கரையெலாமன்னமன்ன— சேற்றும் ணமுள்ள (வாவி)க்கரையெவ்விடத்தும் அன்னப்பட்டிகள்பொருந்த, கடலெலாமீழும்—சமுத்திரமெங்கும் பொன்னமைந்துள்ளன எ—று.

அன்னக்கடலெலாமீழும்—தானியப்பெருக்காற் பொன்னீட்டுவாரெனக் கொண்டுகூட்டியுரைப்பினுமிழுக்காது.

வேறுமொருபொருள்: வரை= மலைகளிலே, ஆரம்= முத்தாக்களி ருக்கும், (வரை)வரைவின்மையோர், ஆரம்=பூஷணங்கொடுப்பவர், வனம்= காடுகளிலே, கார்= கார்நெல்லுள்ளன, (வனம்) ஊர்குழ்சேலையில், கார்= மேகங்கள்படியும், நிரை=பசுவக்குவாயுறை, சாலி= நெற்பயிராகும், (நிரை) படைமுன்னணியில், சாலி=வீரருள்ளார், நிரை=வரிசையாக, கன்னல்=கரும் புவளரும், (நிரை)வீளையாட்டு, கன்னல்=நரம்பமைந்தயாழிசையாகும், தரை= பூமியில், நீலம்=மரகதமுண்டு, (தரை) மூலங்களால், நீலம்=காற்றுவிசும், தடம்=மலையிலே, நாறும்=நெல்முளைத்துவளரும், (தடம்) வரம்புகள், நாறும்= மணம்விசும், கரை=பக்கங்களிலே, அன்னம்=கவரிமான்களுள்ளன, (கரை) இரங்குதல், அன்னம்=அன்னமூட்ட ஆளினறியேயாம், கடல்=எண்ணுக்கடங்காதன, ஈழம்=பொற்குவியலாகும், (இந்தப்படி) (கடல்) சமுத்திரத்திலே ஈழம்=இலங்கையிருக்கும். எ—ம் ஆரவனம் எ—ம், நீலத்தடமெனவும், அன்னக்கடல் எ—ம் பாடபேதங்களுண்டு.

ஈழமும்பளிங்குநீருமெநிரவமணியுமெல்லாந்
தாழமண்மடந்தைநல்குந்தரளமுஞ்சங்குந்துப்பு
மாழியென்றொருநீர்த்தெய்வமளித்திடுவரைமீதுள்ள
வேழமென்றனைக*மேகம்விளங்குமுத்துகுக்குமம்மா. (௩௧)

அம்பொன்மேவிலங்கைநீளத்தனவுநா னூற்றின்காதம்
பம்புநாட்டகலமத்திற்பாதிவினற்பதேதற
வும்பராலயங்கள்கோடியொன்பதுண்டசூரர்க்குள்ள
செம்பொனாலயங்கள்மூன்றுகோடியிற்நிகழுமாங்கே. (௩௨)

திகழ்ந்தமுத்திலகறிற்குஞ்செவ்விமாக்கோட்டினாலு
நிகழ்ந்தமாமேருக்குன்றநிகரெனநெடிதுதோற்று
மகிழ்ந்திடுமரகதத்தைதமாணிக்கக்குவையின்சோதி
யுகழ்ந்ததனாலுமீசனுமைதனைமணத்தலொக்கும். (௩௩)

* வேழம் ௦ வெளிறுமுத்தென்பன பாடபேதங்கள்.

† மெய்யிலங்கையென்ப தூஉம்பாடம்.

ஒக்கவா னுயர்ந்து நம்பனுறுத்து தாணிறுத்துங்குன்றர்
தொக்கவெள்ளருவிநான்குமுத்திசைதோறும்வீழ்தல்
அக்கருவரையிற்பா தத்தமர்ப்புசித்ததீர்த்தம்
புக்கதீவினேபோமாறுபொழிவதாம்புடையுளொர்க்கே.

(௩௪)

புடைத்துமால்கரிக்கைவீசும்பூழ்திசைச்சிகரமுற்றுந்
துடைத்திடுகிலேபோலவெண்முகில்குழந்துலாவு
மடுத்தபொற்குவட்டிற்செல்காலடிக்கடியருக்கண்மேறி
படைத்திடுபரிதங்காலிநபடுமெனமறுகாற்பாயுழ்.

(௩௫)

†ம.ம கெலாமரம்பைவெள்ளை! வாரணம்புலவர்மல்கப்
பெறுதலாற்கற்பகத்திற்பிறங்கலானிறங்கொளீழ்
முறுதலாவாசவன்மேலவவலாலமுதினசாலை
துறுதலாலிலங்கைநாடுசுரேந்திரனாடெதாக்கும்.

(௩௬)

நாடருஞ்சிகரத்தும்பர்நவமணிப்புதியசோதிப்
பாடலம்விண்ணுமணனும்படர்ந்துகீழ்ப்பளிங்குமுன்றி
லுடெழுந்ழல்போய்ப்பாலுரகர்மாமணியும்வெள்க
நீடரும்பாதலத்தினெறியுறப்புகுதல்போலும்.

(௩௭)

புகுந்தசீரிலங்கைநாடும்புலவர்பொன்னாந் தூக்கிப்
பகுந்தபோதந்தநாட்டின்படியனுக்குறைந்துபின்னு
மிகுந்தமாமணியாற்பொன்னால்மேன்மையான்மருந்தாலொத்த
திருந்தவாளுடென்றாலுமிலங்கைக்குத்தோற்றதமமா.

(௩௮)

தோற்றுமிவ்விலங்கைநாட்டின்னெருவளஞ்சிறிதிங்கேனுஞ்
சாற்றினனிசைக்குமிந்தத்தலத்திலுத்தரபாலாக
வேற்றிநாருக்குமவண்ணமொருவரைபொய்தல்செய்த
ஆற்றமுற்புராணஞ்சொற்றவுரைதெரிந்துரைப்பனிப்பால்.

(௩௯)

இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௫௪.

* பூழ்—குழைசேறு. ௦ தேர்க்கால்என்றும்பாடம்.

† இது சிலைவார்த்தக்கவி. ! வாரணம், இக்கேசங்கு. § மேருவவலா
லமுதினமூரல் என்பதூஉம்பாடம்.

? ஆற்றணியேணியண்ணலருளுடனமருகின்ற—, ஆற்றமில்லை
த்தோற்றமொருசிறிதுரைக்கலுற்றும், என்பதூஉம்பாடம்.

இரண்டாவது திருமவஸ்ச்சுருக்கம்

—o—o—o—

(அறுசீராசிரியவிருத்தம்.)

உரைத்தநாவ்வேதத்துச்சியொருதனித்தலைவனாகி
பரைத்தலைப்பாம்புக்குவாணையாலயன்மா லும்பர்
ந்ரைத்தபேரண்டகோடிநெடுமு கடனைத்துஞ்சாயக்
கரைத்தலைதெரியாவுழிக்கடல்புடைபெயர்ந்ததன்னான். (க)

நாளொடுநாளாஞ்செல்லுநவப்பெருங்கோள்களும்புத
தேளிருநகருமோதித்திசைமுகனபதியுங்கோத்துக்
காளமா முகிலின்மேனிக்கடவுடன்பதமுங்கொண்டு
தாளறுத்தெவையுஞ்சாயத்தழீஇயதவவாழியெங்கும். (௧)

எங்கணும்பரந்தரீத்தமெறியலையலைப்பச்சிந்தித்-
தங்குபேருலகமூழ்கச்சராசரமனைத்துமாய்த்துக்
தங்கவெள்விடையான்மேனிச்சுடரிடையுயிர்கள்யாவும்
பொங்குபொன்னுருகித்தம்மிற்புருவபோற்புருந்தாநின்ற (௨)

சின்றபேராழியுழிநிமலனிவவுலகையெல்லாங்
கொன்றிடவிடுத்தேசனைக்குழாமெனமுழங்குகாலை
யன்நதனாப்பணிங்காவரும்பரைகுமிழியாகிப்
பொன்றலிவ்சோதிதானாய்ப்புகவிளையாடிற்றாங்கே. (௩)

ஆங்கெறிபரவைவெள்ளமடங்கலுங்கார்மீதேறி
மீங்குயருலகத்தூடேயிழிந்துநின்றலாலிமீண்டுந்
தேங்குநீர்க்கடல்போமாப்போற்சிவனளித்தகிலத்துற்ற
தாங்கருஞ்சுடர்கள்யாவந்தனிச்சுடரடைந்தவன்றே. (௪)

அடைந்தவச்சோதிநாதமதன்மொக்குள்விந்துவாகப்
படர்ந்ததோரநேககோடிபரிதியிற்படலைகான்று
கடந்தபேருழியாழிக்கடலைத்தாலுஞ்சாலத்
திடந்துளங்காதுமேன்மேற்றிகழ்ந்துமீண்டெழுந்ததம்மா (௫)

எழுந்திடுகுமிழியாயவெம்பிரானனந்தகாலங்
கொழந்திரைக்கடலினின்றபின்னொருகருணைகூரப்
பொழிந்ததபடலைச்செந்திபுணர்ந்ததுபுணரிமேலோர்
செழுந்தலைவெற்புமாலேசிறுபொடிபொடித்தசுற்றும். (௬)

சுற்றெலாம்பொடித்ததூளிசுதைமதிலாகமுந்நீர்
வற்றினும்வற்றாமொக்குண்மதிற்கொருசிகரமாக

* சாய்த்து—பாடபேதம். 0 அன்றவனார்வநீங்கா—பாடபேதம்

புரீதகபிணகைலாச புராணம்.

வுற்றதே தாரிலக்கங்கோடியோசனையுயர்ந்திரண்டு
பெற்றபங்ககலமாகிப்பெயர் விலாக்கயிலையான (அ)

ஆனவக்கயிலைக்கங்க மரும்பரையாகத்தொல்லு
னீனமில்சோதியோராயிரம்பெருஞ்சிகரமாக
மானநாற்றிசையும்வாயில்மற்றைநாற்சத்தியாகக
தானமாயதற்குநாப்பட்டங்குமெங்கடவுட்டோற்றம் (க)

தோற்றியதாணுமபாகத்தேதாகையுமிருந்தவெல்லு
சாற்றியதேதாகைசெவ்வகைத்தாமரைபிறந்தவிந்து
மாற்றருஞ்சோதியானமுன்வருவித்தவழித்தீய
யூற்றமோடுண்டுமெம்மையொருகணத்தமைத்ததாங்கே. (க1)

அமையும்க்காலத்தந்தவரும்பெருங்கயிலைக்குன்றத்
தாமையுமெம்பிராணுமொன்றாயுறைந்தழிபூழிமேன
ளிமையவர்முனிவரண்டரிந்திரானயன்மால்வதஞ்
சமையமுந்துடைத்தாய்மீளச்சமைக்குதிதிலைமென்றாள். (க2)

என்றலும்தயத்துன்னியிலங்குதன்வடிவத்தூடே
யன்றருத்திரன்மால்வதனண்டமண்டத்துளாரைத
துன்றுவித்தவர்க்குத்தத்தந்தொழில்குணம்பயிற்றிமுன்னாப்
பொன்றுபல்லயிருமீளப்படைத்தனன்பொருவிலாதான். (க3)

படைத்தமுத்தலைவரீசனபணித்தவப்படியேகீழ்பாற்
கடைத்தலைக்கமடமாகிககனமுதண்டமீரு
யிடைத்தலைப்படுவயாவுமெவவுயிர்த்தொகையுஞ்செய்து
சடைத்தலைபிறைவற்காணச்சயிலவெண்கயிலைபுக்கா. (க4)

புக்கவரிறைஞ்சினின்றபொழுதுபூங்கமலத்தோளை
முக்கணைஹைக்கிவெள்ளிமுதுகுன்றமிதற்குநாப்பண்
டொக்கபேரவைக்குட்டீடந்தொகுத்துநீசமைத்தியென்ன
வககணமிருகைகூப்பியயனிளிதமைக்கலுற்றான். (க5)

அமைவுறுகிரணநீலத்தடுக்கிமுத்தருகுபோக்கித்
தமனியங்கித்திற்சேர்த்திச்சலாகையிற்கால்கண்டிடி
யிமைதருமரிமாளேனந்தவியற்றியபீடந்தன்னை
யுமையொருபாகன்முன்னருய்த்தனனுலகமுய்த்தான். (க6)

உய்த்தவப்பீடந்தன்னையுருத்திரகணங்களைக்கி
யக்கணுக்கொருதேராழியாகியவருக்கெல்லா
மித்தலையின்னுபீடத்திருந்கிடுவிலையென்னச்
சத்தியுஞ்சிவனுமந்தத்தமனியப்பீடஞ்சார்ந்தான். (க7)

* இது உத்தரகைலாசம். ? தொழிற்குளஎன்றும்பாடம்.

† ஒன்றும் பாடபேதம்.

தாரணிசடி லத்தெதம்மாண்சத்திப்பொடுறைந்தவெல்லை
யாரணன்முதல்முலோரு மரகரவெனக்கேட்டும்பர்
சீரணிமுனிவர்நாகர்சித்தேராடியக்கர்மிக்கோர்
வாரணிமுலைத்தம்மா தருடனவர்வந்துபுக்கார்.

(௧௭)

புக்கவாபழமரத்திற்புட்குலம்புகுவபோல
நக்கன்மாக்குன்றஞ்சூழ்வார்நவி லுமக்குன்றிற்சால
மிக்கவெங்களிறிறீட்டம்பிடியொடும்விரவியேறத்
தொக்கதோருவமையல்லாற்சொல்லவே லுவமையுண்டோ.

(௧௮)

உண்டிலையென்னன் நமருங்கொடுமொருங்குகூடி
வண்டமர்சூழலார்வெள்ளிமலையிடைத்தொடருந்தோற்ற
மண்டமுமகண்டம்யாவந்தழுவி யவசஞ்சூழத்
தண்டல்ப்சுட்பொற்சோதித்தளிர்க்கொடிபடர்வபோ லும்

(௧௯)

பட ரொளிச்சிலம்புபம்புப்பாவையர்பதச்செம்பஞ்சு
சுடரடிச்சுவபெற்றித்துலங்கியகயிலைத்தோற்றங்
கூடவுள்வெண்பாலின்விலையிடையிடைகமலம்புத்த
வடைவினை சிகர்வதல்லா' லல்லது சொல்லலாமோ.

(௨௦)

ஆயிவர்சாயலாலுமருமடையினுலு
மேமுதுமினமென்றெண்ணியளமில்பிடியொடன்னங்
தாமவார்சூழலார்செல்லந்தாளிணைப்பிறகெசெல்லக்
காமுறலனைகமென்றூல்ககாரிர் தங்கணக்கார்சொல்வார்.

(௨௧)

சொல்லருமரம்பைமாதர்சரிசூழனமலருந்தேவர்
மல்லலம்புயத்திறுங்குமாலையுமியக்கர்மார்யி
னல்லளிகுமுறுந்தாருநாகர் தம்முடியிற்போது
மெல்லையிற்கோடிகா தம்பர்மளித்தெழுந்ததாக்கே.

(௨௨)

கலநிலைத்துறை.

ஆக்குவானவர்மவுலியற்செம்மணியழகும்
பாங்கில்மாதர்தங்கருங்குழற்சுருமையும்பலவா
யோங்கல்வெண்பளிங்குட்புறநீழல்லிடவோடை
தாங்குமாம்பலுஞ்சூழ்வருவண்டும்போற்றயங்கும்.

(௨௩)

தயங்குகின்னரர்வீணையின்சுருதியுந்தகையோர்
முயங்குமங்கையர்சிறுமொழிமழலையுமுயங்கும்
வயங்குபல்லியத்தமலையுமறையின்வாயொலியு
மியங்குமண்டவான்முகடளவநிர்படவியைக்கும்.

(௨௪)

இசைக்குதுனாலொழுப்புரிதுவினரிருகை
யசைத்தருண்டுகைத்தண்டினர்மரவுரியரையர்
குசைப்பசம்புலர்விரிசடைமுடியினர்குழுமித்
திசைக்கடோறும்பல்லாயிரகோடியர்செறிந்தார். (௨௩)

செறிந்தகாய்கனியுண்டியாற்றிருவுருப்புலர்க்தார்
நறுந்தளிர்ந்தொகைமலர்கொய்துமுனிவர்க்குநயப்போர்
குறைந்தசிறிற்றிடைஓவற்கலைபுடுத்தகொம்பினையா
ரதைந்தமாதவர்பன்னியிர்துன்னினரேநகர். (௨௪)

துன்னியிம்முறைமகளிருங்கடவுளர்தொகையுங்
கன்னிநாண்மலர்ப்பெருமழைசொரிதருகரத்தார்
நன்னராசினொருவினர்கடைநடைதோறுஞ்
சன்னிதித்திசைநோக்கியேவிழுந்தெழுந்தலையர் (௨௫)

தலையுருத்திரகணத்தவரேநகர்செஞ்சடையர்
நிலவெறித்தவெண்ணீற்றொளியேனியினிறத்தர்
கலைமதித்திருமுடியினுன்கயிலைமேற்பாவி
னலைகடற்பரந்தடைவதுபோலவந்தடைந்தார் (௨௬)

அடைந்ததேவராய்ப்பிறந்தவரேநகர்க்குங்கலை
யிடந்தளித்தனிவரவரப்பெருத்ததென்சொல்கேன்
கடந்தழைதண்டம்யாவையுங்காட்டியபரைதன
படர்ந்தமேனியாம்பழமையும்பொய்மையோபகரில். (௨௭)

பகரில்வெள்ளியங்கிரிதனைப்பெரிதெனப்பகர்கோ
சிகரமால்வரைநீளமுள்ளவெலாஞ்செறியு
நிகரில்வானவர்குழாந்தனைப்பெரிதெனநினைகோ
மகரநீர்மணலெண்ணிலுமெண்ணொருமனத்தால். (௨௮)

ஆலமுண்டவர்கயிலையையிவவணமஹுகி
மேலையிந்திரன்முதலினோர்விழிப்புனல்பொழிந்து
சாலந்திகைப்பொற்பிரம்பேவலாற்றிலைவன்
கோலவாயிலுங்கடந்துபொற்கோயிலுட்புகுந்தார். (௨௯)

தாரகைக்குலந்தழுவமீதெழும்பிறைதன்னை
யாருஞ்செக்கரஞ்சடைமுடிமீதணிந்தவனை
யீரநாண்மலர்விரிஞ்சனன்றியற்றுபீடத்தின்
மேருமால்வரைபவளவெற்பெனவிருந்தவனை. (௩௦)

இருக்குமே லுலகேழி னோடேழையுமேந்தும்
பெருக்கும்வாளாக்கங்கணம்பிறங்குகையவனோ
புருக்குந்தீயிடையரக்கெனவுமையுமுள்ளருகத்
திருக்கடைக்கணு னோக்கியதிருமுகத்தவனை.

(ருரு)

முகமுகத்துடனெதிர்ப்படக்கண்களான் முகந்து
நெகநெகக்கனிந்தென்புறவுருகின் றிரங்கி
யகழலர்ந்துதம்மெய்முழுதநிலத்தழந்தப்
புகவிழுந்தரகரவெனமுறைமுறைபுகழ்ந்தார்.

(ருச)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

புகழ்ந்தனர்சிலர்தங்கண்ணீர்பொழிந்தனர்சிலருள்ளன்பு
நிகழ்ந்தனர்சிலர்பொமாணைநினைக்கிலர்செனன்கண்ணை
யிகழ்ந்தனர்சிலர்தூரத்திலினைநஞ்சினர்சிலர்கைகூடப்பித்
திகழ்ந்தனர்சிலர்பொன்மாரிசிதறினர்சிலராய்நின்றார்.

(ருரு)

நின்றகலாதேசாநிநிழுவெனக்கோடிக்கோடி
துன்றுமெண்டிசைக்கடோறுஞ்சுராதிபேர்த்துஞ்சோதி
யன்றொருகுமிழியாய்நின்றருளுநாளமந்தேசாதி
யின்றபற்பலவாய்த்தோன்றிநென்னலங்கயிலையெங்கும்.

(ருசு)

எங்கணுமெழுந்ததூபத்திட்ட! சீதாரிக்கந்த
மங்குறநிறைந்துதிக்குமண்டமுநிரம்பித்தெய்வத்
திங்கள்சூடியவெம்பெம்மான்சிவலோகத்தெருக்கடோறு
பொங்கியதென்றாலுந்தப்பெருமையார்புகறந்ராலார்.

(ருவ)

பாலலைப்பள்ளியாணும்பங்கயத்தயனுங்காணுக்
காலினையெவருங்காணக்காட்டியகடவுட்குன்றம்
மேலுறப்பொழிபூமாரிவேலைநீயிர்த்துமாரு
யேலநாண்மலரைமொண்ணெட்டிறைப்பதுநிகர்க்குமம்மா.

(ருஅ)

மாதவர்முனிவர்வானோர்வழுத்தியமுழக்கத்தோடே
மோதியதாளகூளமுழாவலம்புரிப்பேரோதை
சோதியைவணங்கப்போந்தார்கரரெனத்தொடர்ந்துபின்வர்
தோதவேலைகளோரேழுந்துதிசெய்வதொக்குமன்னோ.

(ருக)

கலிவிருத்தம்.

மன்னியவின்னிலைவானாடருந்

துன்னியமுனிவரும்பிறருஞ்சோதியைச்

! சீதாரி—சாம்பிராணி.

கூகாளம்-சிறுசின்னம்.

|| முழா-மேளம்.

புரிதகூழிணைகலாசபுராணம்.

சன்னிதிவந்துகண்டிறஞ்சித்தாண்மலர்
சென்னியிற்புனைந்துதந்துயரஞ்சிந்தினர். (௪௦)

சிந்தைநீசிந்தையிற்பெரியுஞ்சோதிநீ
யெந்தைநீயாயுநீயெங்கட்காவநீ
விந்துநீநாதநீமேலுங்கீழுநீ
பந்தநீவிடுநீபகலுமல்லுநீ. (௪௧)

நீயலாற்பிறிதினிலமுதற்பிறப்
பாயவைம்பூதமுள்ளங்கங்காயினே
நாயகநீன்பதநளின்போற்றுதற்
கேயதுபெருந்தவமென்செய்தோமரோ. (௪௨)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

செய்யுமெய்த்தவமேபோற்றிசிவபரம்பரனேபோற்றி
வையகம்படைத்துங்காத்தாறித்துயிந்துடைப்பாய்போற்றி
யையனேபோற்றியெம்மையாண்டநாயகனேபோற்றி
தையலோர்பங்காபோற்றிசங்கராபோற்றிபோற்றி. (௪௩)

போற்றியேமறையுந்தெம்பூங்கழற்புண்டரீகஞ்
சாற்றியவெமக்குத்தந்தாய்தண்ணளியெளிமையென்றோ
வாற்றலையொலிக்குஞ்சென்னியமலனையின்றுநின்ற
தோற்றம்போலென்றுமயாங்கன்தொழற்குமுன்னிற்கவென்றார். (௪௪)

என்றவர்மீண்டுமீண்டுமணையடிபணியுந்தோறு
மன்றவர்மவுலிமாலையரதனச்சோதிக்கற்றை
குன்றமாசயிலையெல்லாங்கோடிபல்வெய்யோரீண்டி
வென்றிவெங்கிரணச்சூழல்விரித்தெனவிரிந்ததெங்கும். (௪௫)

விரிகதிர்ந்தரளக்கொங்கைமெல்லியலரம்பைமாத
ரரிவையர்பிறருய்யாருமம்மைமுன்னிறைஞ்சியெம்மைத்
திருவடிக்கடிமைகொண்டுன்றிருவருள்சுரத்தியென்னப்
புரிவளைக்கரங்கன்கூப்பிப்புகழ்ந்தயனின்றாரன்றே. (௪௬)

அன்றந்தவமரர்வெள்ளமனைத்தையுநறைத்தண்டாமக்
கொன்றையுஞ்சடிக்கோமான்குளிர்மலர்க்கடைக்கேணுக்கி
நின்றதோர்நந்திதன்னைநின்கையிற்பிரம்பானீக்கி
யின்றவையாகநிற்பித்திருபுறநிறுத்துகென்றான். (௪௭)

நிறுத்தினனந்தியந்தநெடியமாலயனுந்தெய்வத்
திறத்தொருகோனும்வானோருதொகுதியும்பிறகுஞ்சேர

§ அங்கமாயின பாடபேதம்.

† சேயொளி பாடபேதம்.

குறித்தவநிலையினின் றுகப்பியனையாகி
மறைத்தபேருலகமீனவருத்தவா றுணர்த்துகென்றார் (ச௮)

உணர்த்தருமுலகையெல்லா முதகிகொண்டிலைத் தவெல்லை
குணிப்பருமணந்தகாலம் பரையொருகுமிழியாகத்
தணிப்பிலாக்குமிழிகேயாமொளியெனத்தரித்துநின்று
பணித்தனமுழிச்செந்தீயதுகடல்பருகிற்றன்றே. (ச௯)

பருகலுங்குமிழியிந்தப்பருப்பதமாயிற்றிங்ஙன்
மருவினந்துணைவியோடேமறித்தாகம்வடிவத் தூடே
யருணைநிழுவரைத்தந்தவர்பொருட்டிலமெல்லாம்
விர்தாச்செய்வித்தேந்தச்சேடனைவிடுத்தோமென்றான். (ந௮)

என்றலுமிரலையூர்தியினைறஞ்சினின் றறைவாணைய
வனநிருவருளாலெந்தவுலகிற்குநிலமையல்லா
லன்றியும்பிறிதொன்றில்லையாதலாலெமைச்சொலாது
வென்றியிற்சேடனைந்துமென்றதென்விமலவென்றான். (ந௯)

கவிநிலைத்துறை.

ஆனகாலையங்கரவினுக்கரசனின் றழலா
ஆனமொன்றிலார்பற்பலரிருப்பநீயொருவன்
மான்வென்வலிசொல்லலுமனம்பதைத்தெழுந்தா
யீனநின்மதிகாண்மதியென்பதிங்கிதுவே. (ந௯)

இதுமொழிந்தநின் னுண்மையெத்தனைக்குமீறாக
வதிருமாயிரம்வாயிலோர்வாய்க்கடையமையும்
விதுவுஞ்செங்கதிர்க்கடவுளும்விழுங் துவனென்றல்
முதிருந்தேவர்முன்னீகொலோவிகழ்ந்தெனைமுனியாய். (ந௯)

வாயினொற்சிலசொல்லலாம்வருவதொன்றுளதோ
நாயகன்றிருவருளினால்நாமிருபேருந்
தீயபூசலொன்றியற்றினுற்றெறியுமிங்கென்றான்
மேயவாயுவுகைத்தெதிர்புகையெழுவிழித்தான். (ந௯)

விழிகள்மூன்றுடையெம்பிரானேவலால்விதித்த
வழிவில்பேரண்டச்சராசரமனைத்திற்குநிணக்கு
முழுதுமாவியுள்யானொருமுயக்கமாயியங்காப்
பொழுதுநிற்குநில்லாதெனவுணர்கிலபுல்லோய். (ந௯)

ஒய்வாய்ந்துநானொழித்தபோதொழிந்ததிவ்வுலகிற்
காயமாதியவநாதியாய்வருவதுங்கருதாய்

* குலவியபரமயோகம்-பாடபேதம்.

௦ இரலையூர்சி—வாயுதேவன்.

நாணுழிதரவுழிந்ததிவ்வுலகர் என்பதூஉம்பாடம்.

நீயிருக்கிலென்பொருகிலென்றீயுமோர்பொருளோ
மேயகோபுரந்தாங்கியென் றுரைப்பதும்விருதோ. (௧௬)

விருதுகூறியநின்வலியென்வலிலிரைவிற்
பொருதுகாண்குவமென் றலுமுரகனும்புகைந்து
வருதியென் றனனிருவருமிநைவனைவணங்கித்
தருதிபோரெனப்போர்க்கிடங்கொடுத்தனன் றலைவன். (௧௭)

தலைவன் கூறியபணியினுற் றவளவான் கயிலை
நல்லமாயிரஞ்சிகரமுந்திசைதிசைநெருங்கப்
பலபணமுடிப்பரப்பினுண்மறைப்பனீபறிப்பி
னுலகெலாமுனக்கொருதனித்தலைமையுண்டென்றான் (௧௮)

உண்டெனப்பரிபவம்பெரிதுரைத்தவாயுடைத்து
மண்டுசூழிகைப்பொறிப்படங்கிழிபடமலைந்து
சண்டலுழியினுலகெலாந்தவறினுந்தவறாக்
கொண்டலமால்வரைச்சிகரமுங்கொள்வன்யானென்றான் (௧௯)

என்றவாயுவஞ்சேடனுமெதிரெதிர்தீர்மலைந்து
நின் தபூசலைநோக்குவம்யாமெனநிமலன்
சுண்ணைப்பெருந்தேவியுந்தா னும்வானவருஞ்
சென் றுமுன்றிலிற்போந்துபுன்முதுவலுஞ்செய்தான். (௨௦)

செய்யசூழிகைப்பொறிப்படம்விரித்தவச்சேடன்
மொய்கொளாயிரங்குவடுமுட்புதைபடமூடி
நயயனை வெண்ணிறக்கலைக்குச்செந்நிறத்தநேகந்
தய்யமாமணிக்ஞகோளகைவிரித்தெனச்சூழ்ந்தான் (௨௧)

சூழமாருதக்கடவுளுஞ்சுழித்தெறிந்தார்த்தான்
ராழிமேருவையாதியபருவரைக்குழாமு
மாழியம்பெருங்குண் றமுமடிபெயர்ந்தசைய
ஊழிகாலமோலிதுகொலென் றுலகுளோருலைந்தார் (௨௨)

உலைந்தவாயிரகோடிபேரண்ட?மோடுலக
மலைந்தபூசலுமலைப்பவன்பவனனுமாகக்
கலைந்தவெள்ளிவெற்பதிவொருபெண்ணெனக்கறங்கத்
தொலைந்துமண்ணெடுவின்முதற்குழல்படச்சுழன்றான். (௨௩)

சூழலுமேழ்கடற்பரப்பெலாஞ்சிறுதுறந்துளிபட்
பெலுமெண்டிசைக்கிரிபொடிபறக்குமென் றுரைத்தாற்
றழலுநீத்தமும்விண்ணுமண் ணுந்தித்திடினு
மழலுமாருதத்தெறுசினமடங்குமோவடங்கா. (௨௪)

* பரிபவம்—இழிவு.

0 குழிகை—முடி.

† கோளகை—அண்டுகோளவோடு. ? ஒருலகமென்பதூஉம்பாடம்.

அடங்குமப்பொழுதமரருமுனிவருமயனும்
படங்கொள்பாயலான்முதலியபலருமெம்பகவ
னிட்டுக்கொள்சேவடியிதைஞ்சிநின்றினியொருகணத்தி
லொடுங்குமண்டமுஞ்சராசரக்குழாங்களுமுரவோய். (௬௫)

உரமிரண்டினுமொன்றொடொன்றிழிபடாதொருவர்
விசுவமார்தலைலிக்கேலென்றெறனவினம்ப
வரவையாயிரங்குவட்டிலோர்குவடுவிட்டகலச்
சுரரியம்புமின்னவியம்பின்னுமைதுணைவன், (௬௬)

துணைக்கைகூப்பினரோடினாசொல்லினர்சேடன்
அணைக்குமாயிரம்பணமுடிக்கோர்முடியகற்றப்
பணைக்குமச்சிகரத்தனைக்கையுறப்பறித்துக்
கணைக்குநெர்நண்ணிபங்கன்முன்வைத்ததக்காலே, (௬௭)

காலமீறெனவிறந்திடாதுலகெலாங்காதாய்
*வாலராவொருவிரிபடஞ்சாய்த்தெனவதைந்தார்
மேலவானவரனிலனைநோக்கியுன்வீரம்
பேரலவாருளர்வீரரென்றவனையும்புகழ்ந்தார். (௬௮)

புகழ்ந்தவாயுவைக்கயிலையின்றென்புறம்பொலிந்து
திருழந்தவித்திரிகுடமாஞ்சிகரத்தையேந்தி
மகிழ்ந்தியாமிதில்வருகுவந்தென்கடன்மருங்கே
ந்கழ்ந்தவீழத்தின்வடகரைநிறுத்துநீயென்றான், (௬௯)

எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

என்றரன்றிரிகுடவெற்பிலெழுங்கொழுந்துறவேறினன்
முன்றுமாலயன்வாசவன்சுரநாடர்சூழவணங்கினார்
நின்றவாயுவைநெர்க்கியிந்தநெடுங்குவட்டினையேநெதென
வன்றுகூறினனின்நாநாகமதாடவம்புலிகுமுறான். (௭௦)

அம்புராசிகொளுழிபோயபிணமுக்கம்பதினெட்டுருநம்
நம்புசீரவியத்தமாதிரடக்குமிந்தவுகத்துளே
யிம்பர்வாழவிலங்கையிந்தகடிதெய்துவந்திரிகுட்டேம
லும்பர்மாலயனீவீர்வம்மெனவோதினனுமையாதியான், (௭௧)

ஆதிசேகசுவனாதிவாசவனமரர்நன்பிரவாரமாய்ப்
போதவேதனியற்றியிட்டசடங்கினிற்கலைபுகலீ
யோதவேலையிலங்கையுத்தரமுயரும்வெற்பிடைக்கோரு
தாதுபொந்தவலித்திதாதித்தனன்னமருத்தனே, (௭௨)

௧) ஒளிபடர்ந்தென்பதூஉம்பாடம்.

* ஆலவாளராவென்பதூஉம்பாடம்.

௨) போற்கதவென்றும்பாடம்.

அருத்திசித்திரையுத்தராயனமாதபத்தின மத்தநாள்
குருத்திகழ்ந்திடுமோரைபூரணைகொமானியம்வேனிளாம்
பருத்தமாமகரத்துமுன்னொருபங்குறத்திரிகூட்டமிங்
கிருத்துகாலமெனத்தெரிந்தயன்யாவருக்குமியம்பினான். (௭௬)

நானிலப்பெருமகளுடுத்தகடற்குளையோசனைநண்ணிய
மேனிலத்தினையாறுதண்டுநீர்ந்தடிப்புடைவிரிவினாலு
மானகாவதநான்கொண்டுதன்வளர்கொழுந்திடமைந்துமூன்
ருனதண்டிடைபெற்றதக்குவடண்டகூடநிகர்த்ததால். (௭௭)

அண்டர்நாயகனக்குவட்டிடைகங்கைபொங்கவழைத்தனன்
றெண்டிரைக்குருகிப்படச்சிவலிங்கமேனிதிகழ்ந்தநீள்
விண்டேதார்கனகக்கபாடமொருவுபாதலமீதுவேர்
கொண்டுமேவினமேலேநாகரருச்சனைப்படிக்கொள்ளவே. (௭௮)

கொள்ளுமேனியடங்கலுக்குளர்கங்கைகொண்டதுகொடைதகண்
டுள்ளமார்த்ததெனெம்பிராணுனதடிபணிந்துலகும்பயவே
வெள்ளநின்பதமீதுநின்றிடநீயதன்புறமேவுற
வள்ளிலவருகென்னவந்தனன்மாறிலாவிடையேறினான். (௭௯)

ஏறுமித்திரிகூடம்வந்திருந்ததிப்படியிதனிடை
வீறினுத்தரமொருபெருங்குகையதின்முனிக்கணமேவிடுங்
கூறுதென்குகைமணியுரும்புனல்முத்தமுங்குடகுகையுரும்
மாறிலாணுறைகங்கையுட்புகவழிதருங்குகைபுருவம். (௮௦)

உவந்ததோர்நிருதித்திசைக்குகைவெள்ளியாலயமுள்ளுற
நிவந்தபூதமதொன்றுநின்றிடுநெடியவாயுதிசைக்குகை
சிவந்தநாகருடேலாகமேல்வழிசெல்வதிசுர்திசைக்குகை
தவந்தரத்தருமுத்தியிவவிதகுகைகளைழ்வகைசார்த்தே. (௮௧)

தேடும்வெற்பினிலுட்பெருஞ்சுனைசென்றுதுன்றியசேவடி
நீபொதலமப்புறந்தொழுவின்நாதனையிப்புற
நாடுமண்டலமண்புறந்தொழுவண்ணிஞருயர்விண்ணுளோர்க்
கூடுபேரொளியாகநின்றருளுன்னினான்மறைமன்னினான். (௮௨)

கலிலிலத்துறை.

மன்னினுரைநனித்திறம்பெருவரைக்க
ணன்னமால்வரைப்பெருமையையாவேரயறைவார்
மின்னுவெள்ளியம்பேரொளியெண்ணிலாவெறிப்பத்
துன்னுகார்க்கடல்பாற்கடலாயத்தேதாற்றம். (௮௩)

தக்ஷிணகைலாசோற்பவகாலம், — வசந்தருதுவும், சித்திரைமாதமும்,
பூரணபட்சமும், ஞாயிற்றுக்கிழமையும், அத்தக்கூத்திரமும், விருத்தியோகமு
ட, சைதுலகரணமும், கூடியபெண்ணிமைத்திதியிலே, குருவோரையிலே,
சனிமகரராசிப்பிரசேசித்தகாலத்திலே, ரிஷபலக்கினசபமுகூர்த்தமென்க.

மேலேகர் என்றும்பாடம்

தோற்றமுவெண்ணிலாமிளர்கின் றேசா தியங்கற் றை
வீற்றிருந்தவான்புடையுக்குலமிடைந்தென்னப்
போற்றரும்பெருங்கயிலையின்புறமெலாம்பணிலத்
தேற்றினங்கடற்றிரையொடுங்கரைதவழ்ந்தேறும், (அக)

ஈழமுவெண்கதிர்க்கற்றையேழ்குடைதொறுமெறித்து
வீழ்பாதலத்தத்ததிசையிருளறவிளக்கச்
சீறநாகர்தம்பணமுடிமாணிக்கச்சிவப்பு
மோறிலாதவெண்முத்தமாய்வெளுத்தவதம்மருங்கும், (அஉ)

மருங்கெறித்துமண்ணுலகெலாம்பரப்பிவாணுலகின்
நெருங்கும்வெண்சுடர்க்கற்றையானிறம்பிறிதாகிப்
பெருங்கதிர்ச்செழும்பரிதியுங்குசனுமப்பிறரு
மொருங்குவெண்மதிக்கடவுளாய்விளங்கினருடலம், (அங)

உடனெதிர்ந்துமுன்மாலயனுருத்தநாளுமைத
னிடமிருந்தேதாரெம்பிரான்றழல்வடிவெடுத்துப்
படருமேனியினீற்றொளிபூத்தவப்படியே
கடவதன்றியும்வேறிணையில்தென்கயிலே, (அச)

கயிலையங்கிரிசுழுவொடுதழுவியகன்னி
மயிலியாவையுமன்னமதாக்கித்தன்வடிவாற்
சயிலமேநிகர்கருங்க்ளிற்றனைத்தையந்தாருப்
பயிலநாட்டயிராவதநிறம்பெறப்பண்ணும், (அஊ)

நிறத்தமால்வரைகருங்கடற்புடைதழீஜ்நிமிருங்
திறத்தையும்தன்சுடர்வடிவனைத்தையஞ்செப்பின்
புறத்துலாவருமாழியிலாழியம்பொழுது
மறித்தடங்களுளெழுபெருங்குமிழியேமானும், (அக)

மானிலப்பெருந்தகழியின்மறிகடனெய்யி
லானவக்கிரிந்துத்தியவிழைத்திரியதன்மேல்
ஞானநாயகனுலகுளார்மனவிருணலிய
மேனியவந்துயர்விரிசுடர்வினக்கெனவிளங்கும், (அஎ)

விளங்குநாற்பெருந்திசைதொறுந்திசைதொறுமவீசித்
துளங்குசீகரத்திலைவெண்முத்தொடுத்துளித்தல்
களங்கவல்லினைநீக்கினெய்யாமெனக்கடலுந்
தளங்கொள்பூமழைபொழிந்தடிதாழ்வதெங்கர்க்கும், (அஅ)

நிகரிலாச்சிவனெம்மையேதாங்கினனித்தம்
பகருமாங்கவன்றனையும்யாம்பரிப்பமென்றெண்ணப்

பாதலந்திசையென்பதூஉம்பாடம்.

புரீதகபிணகைலாசபுராணம்.

புகரிலாக்கங்கைதிரண்டுமுக்கோணமாய்ப்பொருந்தி
மகரவேலையினிற்பேதபுரையுமிவ்வரையும், (அக)

வரையுறப்பலேதவருமருங்குசூழ்ந்திறைஞ்சப்
புரமெரிக்குநாள்மாலொருவென்விடைப்பொற்பாய்ப்
பரமனைப்பரித்ததுவெனப்பகரலாம்பரவைத்
திரைநடுப்படலிம்மலைநிலைக்குமிச்செய்கை. (க)

செய்தவத்துளார்தேவருத்தரதிருக்கயிலைக்
கெய்துவார்களிக்கயிலையின்வரவுயிக்கயிலைக்
சூய்யமேவுவருத்தரகையையுற்றிடவு
மையமாக்கியவதற்கிதுவடிவினாலம்மா, (கக)

மாலையந்துளாய்மணமுமத்தாமரைமணமும்
மேலேநாட்டுயர்கற்பகவிரைமலர்மணமுங்
காலையந்தியுமுச்சியுங்கயிலையின்மணக்குஞ்
சாலவந்துவந்தமரர்மாலையனிவர்தாமு, (கஉ)

தாமுமால்நடல்வரங்கொலோவிலங்கையின்றவாமோ
ஞ்ஞுநாவலோர்புண்ணியத்தொடர்பதோசுழித்த
வாழியுத்தரதிசையினுங்கொடுவந்துவைத்த
பாழிமாருதப்பயன்கொலோவென்பர்கள் பலரும். (கக)

கள்ளரும்புபூங்கொன்றையாணுறைந்ததென்கயிலை
வெள்ளரியங்கிரியிவ்வகைவிளங்கியதிப்பா
லள்ளல்வேலைஞ்சுண்டவனருச்சனைக்கனை
ருள்ளமன்பொடுதொடர்கதையாயதிங்குரைப்பாம். (கக)

திருமலைச்சருக்கம்முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் ௧௪௮.

* வாமமென்பதூஉம்பாடம்.

௦ நாவலந்திவுளார்புண்ணியத்தொடர்போ என்பதூஉம்பாடம்.

மூன்றாவது புவனோற்பத்திச்சுருக்கம்.

எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

ஆயநன்சிவலிங்கமென னுமரூபமாகுமுரு உலினை
நேயமுற்றவருச்சனைக்கி துநிச்சயப்பொருளாமெனச்
செயுருத்திரர்வேதன்மாலிகர்செய்யு மர்ச்சனைகாணவே
தூயமெய்ப்புவனத்தின்மேலவருற்பவித்ததுசொல்லுவாம். (க)

சொல்லுறும்பதினெட்டெனப்புவி துன்னுகின் றவுக்களின்
வில்லுலாமவ்வியத்தமாதிரியித்தம்விந்தமலங்குதம்
வல்லவாமநிலக்களானமகாவுகங்கனாரைந்தினும
நல்லதென்கயிலாயவா தியையநாடிவந்தனர்சங்கரர். (ச)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

சங்கரன்கிரீசன்சம்புக*சமாருடன்பகவன்சூலி
கங்கையன்விருபன்மூர்த்தி?கலாதரன்வாமனீச
னிருக்குத்திரர்கன்பன்னேனிரிதைவர்தென்கயிலை*தி
வங்குளபரணையன்பாலருச்சனைசெய்யுங்காலம். (ங)

செய்திடும்புசைநோக்கிச்சிறக்கும்வ்வியத்தாலந்தத்
தூய்வாகாயந்தோற்றத்துலங்குதாரகைகடோற்ற
வையனுக்கபிடேகத்துக்காகவென்றுதகந்தோற்றப்
பொய்யிலாவிந்தகாலம்புவனிவித்தாகத்தோற்றம். (சு)

வித்தகன்கைலவெற்பின்விளக்கெனக்கனவிதோற்ற
வத்தகையிறைவற்கானவலங்குதமென்னுங்கால
முத்தலத்திருன்கள்யாவும்முனிந்தொளிவிடுத்தான்வெய்யோ
மனெத்தெழும்வெயிலயாற்றவுதித்தனன்குடபா*லாலோன். (ஊ)

ஆலமுண்டவர்தென்கோணையமலனுக்கானகால
மேலுருத்திரர்களேந்திக்கொடுத்திடுமிலைபூவாதி
தூலின்மாலியங்கரீர்த்தலகிடுவார்போல
ரூலமேல்வாயுவென்பானலத்தினுலுதித்துவந்தான் (ஈ)
வந்தனைசெய்யவேண்டிமலர்க்கரங்குவித்தசென்னி
யந்திரனங்கிகாலனெழில்பெறுநிநுதிநீர்ம
னந்தரவாயுச்சோமனரியவீசானன்றோற்றச்
சந்தரவசக்கனெண்மர்தோற்றினரேற்றமாக. (ஏ)

கன்னலுமமுதுந்தேனுங்கனிந்தெனமுனிந்திடாத
வின்னசொற்கமலைவாணி†யெழுவகைமாதர்தோற்ற

* சமாருடன்—சமாட்டகன் ௦ மூர்த்தி—தீப்தமூர்த்தி.

? கலாதரன்—சுகலாதரன். † ஆலோன்—சந்திரன்.

‡ எழுவகைமாதர்:—கௌரி, அபிராமி, மாயேஸ்வரி, நாராயணி, வரா-

கி, இந்திராணி, காளி என்பவர்கள்.

வந்நிலையம்பத்தொன்றமக்கரநிலைமைதோற்றப்
பொன்னொடுநிதியொன்பாணும்புகுந்தொளிவிளைந்துநின்ற. (அ)

விளைந்திடுதவமுமன்புமேன்மையுநெறியுஞ்செஞ்சொ
லளைந்திடுநாவுமுள்ளவகத்தியன்முதலோர்தோற்ற
வளைந்திடுதிசைகளைட்டிவரைகளோரெட்டுமெண்டோள்
களைந்தமாநாகமெட்டுங்கடாசலமெட்டுந்தோற்ற. (க)

தோற்றமுநெறியுநெருந்துலங்கியவுலகீரழு
மாற்றிடவெவர்க்குமாற்றாமகோத்தியேழுந்தோற்றத்
தேற்றியதீர்த்தமேழுந்தினங்கண்மூவெழுமற்றும்
போற்றுபொன்மேருவொன்றும்பொருந்தியங்கிருந்தகாலே. (கா)

காலையின்வருணனங்கிகலந்தவிஞ்ஞானம்வேத
மேலவாம்பதமயோனியென்றுமுக்கங்களைந்திற்
கோலமெய்க்கமலமீதிற்குடிபுகும்பிரமரெண்மர்
பாற்புரைநீறுபூத்தபரமர்தாளவிரவவந்தார். (கக)

விரவினாதிவேதன்விரிஞ்சன்மெய்க்கமலவாசி
தரைதொழுசயம்புமிக்கசுதர்முகன்பதம்புதன்
வரபிதாமகன்பூசிட்டிவயங்கியவெண்மர்கோணைப்
பராமனைவழுத்துங்காலம்பயின்னுளசிறிதுசொல்வாம். (கஉ)

வாய்ந்திடும்வருணகாலம்வயங்கினவெழுமேகங்க
ளையந்திடும்ங்கிகாலமிசைந்தனமுத்தீயெவ்கும்
போந்தவிஞ்ஞானகாலம்புகுந்தனவித்தையாவுந்
தோய்ந்தவேதத்திலவேதந்துலங்கினதலங்களெல்லாம். (கங)

தலமிசைப்பதமயோனிதனியுகம்புகுதுங்காலங்
குலவுமுப்பத்துமூன்றுகோடிநற்றேவர்தம்மோ
டலகிலாமுனிவர்தோற்றவவனிகண்முழுதுந்தாங்கி
நிலமிசைமுதன்மையாகநின்றதுமேருவந்நாள். (கச)

அந்தமாமேருவென்னுமசலமொன்றேழிரண்டு
தந்தேபரகிலம்யாவுந்தனித்தனிடோற்றத்தோன்றிச்
சுந்தரக்கனகச்சோதிதுலங்கிநின்றிலங்கிவெண்மை
சிந்தூரம்பசுமைபொன்மைதிசைதிசைசிறந்துதோற்றும். (கஊ)

கலிவிருத்தம்.

திசையற்றிசைகனகத்தொளிசென்றுற்றெழுமேரு
வசைவற்றிடவெழுபாதலமடையப்பதமுருவி
மிசையற்றிபகிரண்டப்பெருமுகஞ்சியின்விரவி
நசையுற்றுலகீரழிநுநடுவேநெடிதுயரும். (ககூ)

* முத்தி:—ஆகவனீயம், தக்கணக்கினியம், காரகபத்தியம்.
௦ பகிரண்டம்—வெளியண்டம்.

உயர்வுற்றிடுமேருத்திகளுயரத்திலிரட்டி
யயர்வற்றிடுமடியிற் புடையாகப்புவிசெல்லும்
பயமற்றுயர்சது*ரச்சிரபந்தத்தியல்வடிவா
யியலுற்றதனடுவெயொரி ராசத்தருவுளதே.

(௧௭)

தருவைத்தருமுடியிற்கொடுமுடியிற்றனிநீள
வுருவுற்றெழுமளவோசனைமூவாயிரமுளதாம்
வருமப்படிமுடியாயிரம்வரைபெற்றுளதம்பொ
னுருவத்திடுமணியோன்மணியொளியைச்சொல்வெளிதோ. (௧௮)

தோல்பச்சிலைகனிநாண்மலர்கடர்பொன்படர்நாவ
லெல்தெற்குளமேல்திக்கரசெழிவத்தியொர்கீழ்பா
லாலுத்தரமழகுற்றெழுமம்மால்வரையின்கீழ்
நால்திக்கினும்வழிபாதலநகரிற்செலவுளதே.

(௧௯)

உளவெங்கணுநிறையும்புனலாறுஞ்சுனைமாறு
திளகுஞ்சிறையெகினங்கிளியேனம்பிணைகடமா
?களபம்பரிசிங்கம்புலி!கைபெற்றிடுமுகமா
வளவின்றியதினமாய்விளையாடும்புனலாடும்.

(௨௦)

†ஆடொன்றியமுகமாவுடனன்பார்வனசரபங்
கோடொன்றியமதமாவொடுகடன்புறுமரிமா
நீடும்பணிதன்னோடெதிர்நேராதனகலுழன்
நாடந்திறமிவையெவ்வநண்ணர்புகழ்பண்ணார்.

(௨௧)

பண்ணறியவளியின்றொகைபாடும்புதுமலரின்
கண்ணறியதடமுங்குளிர்காறறியகடமும்
விண்ணறியமுடியுந்தருவிரைநாறியவடியுங்
கண்ணர்முனிகணமுஞ்சுரர்கணமும்பயிலிடமே.

(௨௨)

இடமொன்றியவம்மேருவினிடையிற் புடைமதியுங்
கடலுன்றியகதிருந்திசைகாணத்திரிதரலா
வடலுன்றியபகிரண்டமொடகிலாண்டமதெங்கும்
படிநின்றியவதனுக்கிணைபகரப்பொருளுளதோ.

(௨௩)

* அச்சிரம்—கோணம். பந்தம்—கட்டுப்பாடு.

௦ கடம்புராணம், சம்புத்தீவின்சிறப்பு. ௧௭ ம் செய்யுள்:

“சூழும்வரையின்கீழ்பாலிற்றுக்கடிகடப்பமரறிற்கும்” எனவும், கந்தபுரா
ணத்திலுஞ் சிவதருமோத்தரத்திலுங்கடம்பேகீட்டிசையெனவுங் கூறப்பட்டு
காண்க.

? களபம்—யானை அல்லது கன்று.

! கைபெற்றிடுமுகமா—யானையாளி.

† ஆடொன்றியமுகமா—யாளி.

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

*தேரமுறுமொருபாலார்க்குச்சுடரவன் குடபாற்சேர
லேமுறுமொருபாலார்க்குக்கீழ்பாலாயெழுதலென்றாற்
தேரமுறுநான் குபாலிற்றீவுக்குமிந்தச்செம்பொன்
மாமலைவுடபா லுள்ளமலையென மதிக்கலர்மால். (௨௪)

மால்வரையதனைச் சூழ்ந்துவளைகின் நநான் குதீவீற்
பெலமாமோரோர் தீவுங் கடையோசனையினோடே
பியலுமுன்றிலக்கம்பன்னீராயிரத்தைஓரேறகச்
சாலுமையோசனையுட்கொண்டுதே த்தனிவிளங்குமாதோ. (௨௫)

விளவகுமத்தீவுட்டென்பால்விரிதருசம்புத்தீவு
சனங்கமிலதற்கிரட்டியுவார்க்கருங்கடலேகுமு
முனங்கொளுமதற்குமப்பாற்பிலக்கமென்றெருதீவந்த
வளங்கெழுதீவைப்பாலின்மறிகடல்கூழ்ந்துநிற்கும். (௨௬)

நதருமங்கதற்குமப்பால்நெடுங்கிரவுஞ்சத்தீவு
வொற்குலவந்தத்தீவைத்தயர்க்கடல்கூழ்ந்துதேங்கும்
முற்கிரியதற்குமப்பால்முதுக்குசைத்தீவாமந்த
நதருசைத்தீவைநெய்யினறுங்கடல்வளைக்குமாங்கே (௨௭)

ஆங்கதற்கப்பானமேவுமபுட்கரமாகுந்தீவு
தாங்கருமந்தத்தீவைமதுக்கடறழுவிராழு
மீங்கதற்கப்பாலேசான்மலியெனவிசைக்குநதீவா
வொங்குசீரந்தத்தீவையொலிபுனற்கடலேகுமும. (௨௮)

புழுமங்கதற்கப்பாலேசாகமாந்தீவுதோன்றும்
வாழமுத்தீவைக்கனன்மற்றிதிரைப்பரவைகொலு
மேழ்பெருந்தீவுமிவவாறேழ்பெருங்கடலுமந்த
வாழியஞ்செம்பொற்குன்றம்புறங்கொளவகத்துளமால் (௨௯)

மால்வரைச்சம்புவிற்றும்பிலக்கமற்றதருமவண்மை
சால்கிரவுஞ்சமந்தத்தீவுக்குங்குசையத்தன்மை
மீயல்வருபுட்கரத்தீவிதற்குஞ்சான்மலியதறகு
மேல்வருஞ்சாகமொன்றென்றிரட்டியேலையுமீவவாறே (௩௦)

* குறித்த ஒருகீவின் சூரியாஸ்தமனநிசையையே (மேற்கை); அடுத்த
தீவார் கீழ்த்திசையாக்கொள்ளலின், நாற்றிசைத்தீவார்க்கும் மேருமலை வ
திசைக்கண்டருமென்பது தத்த வசாஸ்திரக்கொண்க. இந்நூலாசிரியர் பூ
மியைத் தட்டையாக்கொண்டார்போலும்.

† சிவதருமோததரம், கூடம்புராணம் முதலியவற்றில், தீவு, கடல், அ
ளவு, விகற்பித்துக்கடற்காண்க.

இவ்வகையோசனைப்பாணாற்றிருபத்தைக்கோடி
செவ்வகையிதற்கிரட்டிகடலுமாய்த்திசைகடோறும்
மெய்வகைமேருவெற்பைச்சூழ்ந்துமண்விளங்குமெல்லீல
யவ்வகையஞ்ஞாழ்நியாயிரக்கோடியாமால். (௭௧)

ஆயவீவ்வுலகமெல்லாங்கவிப்பதோரண்டமந்தச்
சேயபொன்னண்டம்*வேதனண்டமாய்த்திருப்பேர்செப்புந்
தூயவங்கதற்குமாழிக்கிரிக்குமப்புறமாய்ச்சூழ்ப்
பாயிருள்கடியுஞ்சோதிப்பகிரண்டம்பயிலுமன்றே. (௭௨)

கலிநிலைவிருத்தம்.

பயிலுமங்கதபன்னவொண்ணாதது, வெயிலும்வெண்ணிலவும்மிளிராதது
செயலெவர்க்குந்தெரிவரிதாயது, மயலிருட்பிணிமாசொன்றிலாதது (௭௩)

தன்னுமாருதமெங்குந்துவன்றது, மின்னுபேரொளிவெள்ளம்விழைந்தது
கன்னிமாலினும்வேதன்கரத்தினு, மன்னுமேனிவகுப்பரிதானது. (௭௪)

ஆனவப்பகிரண்டமடங்கலும், ஞானமாயொருசோதிநயந்தது
தானமற்றதுதன்னுடலற்றது, ஓபானமற்றதுபாவனையற்றது. (௭௫)

ஓஅற்றதன்பரமானுவிலெட்டிலொன், நிற்வண்ணமுமில்லையெனுஞ்சுடர்
பற்றிநின்றபராபரமாயது, நற்றுமங்கதினாதமெழுந்தது. (௭௬)

எழுந்தநாதமதீன்றதொர்விந்துவை, யழுந்துவிந்துவதனுட்சதாசிவங்கொழு
ந்துவிட்டதபுட்டொருகோயிலாய், விழைந்துநின்ற?வெழினியிருந்தது ௫ (௭)

* வேதனண்டம்—பிரமாண்டம். ஓபானமற்றது—வியாபகமானீது.

ஓசத்தசிவசோதி மத்தியசோதி நிஷ்களநிருத்தசிவத்தினின்றமுமுகிழ்த்த
அதிக்கிருந்தவிந்துகபரமசிவத்தினின்ற, அதிக்கிருந்தவிந்துக பராசத்திதோ
ற்றும்; இதில்நின்றும் அநதிக்கிருந்தவிந்துகபரசிவந்தோன்றும்; இதில்நின்
றும்அநதிக்கிருந்தவிந்துக பராசத்திதோன்றும்; இதில்நின்றும் ஆதிசத்திதோ
ன்றி,வியாபாரபேதத்தால் இச்சாசத்தி,ஞானசத்தி,கிரியாசத்தியென்னும்மூன்
றாகும்.பராசத்திமுதற்பஞ்சசத்திகளினின்றும், முறையே சிவசாதாக்கியம்,
அமூர்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கன்மசாதா
க்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்கள்தோன்றும்; கன்மசாதாக்கியமெனப்படு
ம்சதாசிவத்தினின்றும் மனோன்மனியும், மனோன்மனியிலிருந்து மகேச்சரஹ
ம், மகேச்சரனிலிருந்துமகேசையும், மகேசையிலிருந்து ஸ்ரீகண்டருத்திரரு
ம், இவரிலிருந்து உமையும், உமையினின்றுவிஷ்ணுவும், இவரில்நின்ற இ
லக்குமியும், இலக்குமியிலிருந்துபிரமாவும், பிரமாவினின்றும் வாணியுந்தோன்
றி உலகத்தைக்காரியப்படுத்துவர்.

*எழினி—திருமனதாசத்தி.

௫ வெளியினென்பதூஉம்பாடம்.

இருந்தகாலமேகசஞ்சைமால், விரிஞ்சஞ்சியர்விண்ணவர்யாவரும்
பரிந்துவந்திருப்பாதங்களைக்கையாற், நெரிந்ததண்மலர்சிந்திவணங்கினார் (௬௮)

வணங்குமன்றொருவாலப்பிரமனை, யிணங்கும்விச்சுவகன்மனையேவியே
யணங்குபாகனழைத்தவனர்ச்சனைக், குணங்கொளுங்கதைகூறலுற்றமரோ.

புவனோற்பத்திச்சருக்கம் மூற்றிற்று.

கூ திருவிருத்தம் ௧௮௭.

நான்காவது அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

அரணருஞ்சுடராயபரம்பரன், பரவுமாநிருவந்தியிற்பங்கயம்
விரவுமேவதன்வெளிப்படவிச்சுவ, கருமனைத்தனிகாட்டுவமென்றரோ. (௧)

ஒதவந்தங்குகித்தவற்கோதுவான், மாதவன்றிருப்பள்ளிவளர்ந்தது
மீதுதேவர்க்கமுதம்வினாந்தது, பாதகந்தெறவந்ததொர்பாற்கடல். (௨)

பாலடுத்தகடற்குளொர்பார்த்துண்ண, டாலடுத்தமலர்க்கணுற்றான்நிரு
மாலடுத்தவயிற்றிலுண்டோர்மலர், மேலடுத்தநிலுண்டொருவேதியன். (௩)

அன்னதாமரைநீளமனைகமாய்த், துன்னுமுள்வயின்சொல்லரிதாதலாற்
பொன்னிதழ்ப்புடைமூடப்பொருட்டினு, ஞன்னிநம்பதயோகத்துறங்கினான்

உறங்குமேவதனைநீசென்? றுணர்த்தியே, பிறங்குந்தென்கயிலாயப்பெரு
ங்கிரித், திறங்கொள்பூசனைசெய்வித்தவன்குலத், தறங்கொளெண்மரோடா
க்குதியென்றனன். (௪)

என்றுகூறலிறைஞ்சியப்பாற்கடல், சென்றுமாலையுஞ்செங்கைகருவித்தவன்
றுன்றுமுந்தியந்தாமரைத்தோடெலாம், வென்றிவிச்சுவகன்மன்விரித்தனன்.

விரித்துநான்முகவெள்ளைவிடைப்பிரா, நருச்சனைக்குனையாங்கழைத்தா
னென, நிருத்தனெண்ணெரினைத்தனனெனவெனாப், பெருத்தவொகைப்பெருங்க
டன்முழுகினான். (௫)

0 மலர்களுண்டத்திருவெனபதூஉம்பாடம்.
? உணர்த்தல்—யோகநித்திரையாலெழுப்பல்.

நான் முகன் நனயன் மொரெட்டி னு, மேன் முகந்தவிருப்பின் வரும் புனல்
பான் முகந்தபனிக்கடலெங்க னுஞ், சூன் முகந்தமழையிற் சொரிந்தவே. (அ)

வேதமும் பெருவிண்ணவருந்தவர், போதமுந்தனிதேரும் புராதன
னேதமுஞ்சினமும் மிகழாதவென், மாதவங்கள் மதித்ததெவ்வாறோ. (க)

மதித்தநான் மறையுச்சியில் வைத்ததாள், விதித்தவென்கையிற் பூசைவி
ரும்புமோ, விதித்ததிங்கட்கொழுந்தொளி ருஞ்சடை, பதித்தவென் னெருக்
கும்பலகுமொல். (க௦)

மாலிழைத்தவங்கொலம்மா லுறை, பாலிழைத்தகடற்செய்பலன் கொல்யான்
மேலிழைத்தவறங்கொன்மிடற்றி னு, லாலிழைத்தவரென்னையழைத்ததே. (௧)

அழைத்தசொற்கொடகரவென்றெழுந், திழைத்தயோகமொழிந்தெதி
ரன்பினும், நழைத்தவிச்சுவகனாமனை யுந்தழீஇப், பிழைத்தனனிப்பிறவித்து
துயர்க்கென்றான். (க௨)

பிறவிதீர்க்கும்பிரானென தர்ச்சனைக், குறுவதெங்கனம் யானுய்வதெவ்விடம்
மறுவிலாத்வசொல்கெனமற்றவ, னிறைவதென்கயிலாயத்திலென்றான்.

என்றலுங்கமலத்திலிழிந்தயன், சென்றனன்பரன் நீயினடம்புரிந்
தொன் றுமுழியொழிந்தபின்போயயல், நின்றதேநிகரல்லதுநேருமோ. (க௪)

நேருந்தென்கயிலைத்திசைநீள்வழி, யூருமன்னத்துடனவ னூர்த்தனன்
சேருமந்தத்திருமலைகண்டுளங், கூருமன்பொடிழிந்துகைகூப்பினான். (க௬)

நானநாண்மலர்நான் முகன்றூத்தலு, மானவிச்சுவகனம் னும்வாழ்த்தியே
தானுமங்கைத்தலங்குவித்தேவழி, யானபத்தினுநீத்தமரும்பினான். (க௭)

நீத்ததெங்கணெடுவியென்றயன், கூத்தன்குன்றிறொருளீர்சுனைமூழ்கியே
தீர்த்தமெந்தியதீர்த்தன்கயிலையே, யேத்தியாலயமுன்னின்றிறைஞ்சினான்.

முன்புநின்னைமுடிப்புறந்தேடியு, மன்பிலாமையெனின்மைமாதவர்
தென்பிறந்ததிருவுருக்காணவின், நென்பிறந்ததுமாதவமென்றான். (க௮)

என்றான் நிருமுன்னீரிசைத்துப்பின், னுன்றுமாசனந்தோன்றவிருந்தயன்
மின்றுலங்கியமேனிநிமிந்துகீ, ரொன்றுசாணுவினுட்பதம்வைத்தனன் (க௯)

வைத்தகண்ணோத்துண்டம்வயங்கிட, முத்தநன்னகைமெல்லிதழ்முடிட
வத்தமத்திமவங்குவிநாசியீ, துய்த்தருஞ்சிவமந்நிரமுன்னினான். (௨௦)

*வெள்ளுகென்பதூஉம்பாடம். ௦ குளீர்சுனை—மகாசுனை.

† இசைத்துளம்என்பதூஉம்பாடம்.

இது பிராணயாமம்.

உன்னுண்மைபிராணஞெடுப்புக், 1 பன்னுபாவம்பரன்றனோடேகிட
விண்ணாசியயற்றிப்பொருமினன், கன்னமீதுமுக்காற்கரம்வைத்தரோ (௨௧)

கரத்துடன்கரந்தைவரக்காட்சியா, லுரைத்தவங்குலியொன்றுடனென்றுறப்
பரத்துளீசர்தினொருமந்திரம், நிரைத்தகையினியாசமுடித்தனன். (௨௨)

இது தத்துவதரிசனம்.

முடியின்மிக்கமுகத்தினினெஞ்சினின், வடுவினாபியிற்சாணுவின்மீர்றுள
வடைவினங்கநியாசமமைத்தபின், உடலினுட்படுமுண்மையுணர்ந்தனன். ௨௩

தன்2 னுரந்தருசாணுவினாபியின், மின்னிலங்குமிடற்றினினெற்றியிற்
சென்னிமீதிற்செறிபடலந்தெறப், பன்னுபாசபத்தையுணர்த்தினான். 3 (௨௪)

இது தத்துவசுத்தி.

உணங்குமுண்புனரீவளியொண்விசும், பிணங்குமேனியுள்ளேகபுருஷனை, ய
ணங்கிலாவெளிக்5 கப்புறத்தப்புற, மணங்கொள்கா லுடன்வாங்கியிருத்தினான்

இதுபூதசுத்தி. யோ- யோ.

இருத்திநாபியின்கீணின்றிலங்கழல், நிருத்துகாலுடன்சேரவெழுப்பியு
ளுருத்தபோதிலுடலமனற்படும், 7 புரிக்குறேரெனப்போதனிருந்தனன் (௨௬)

இருந்துவானத்திலங்கிதழாயிரம், விரிந்தபங்கயமீதனல்வீசலுஞ்
சொரிந்துவீழ்முதத்துளிகேதாய்தலாற், நெரிந்துமேனியிசுவதனுவாக்கினான்.

இது நிம்மலசுத்தி.

ஆக்குபன்னிரண்டங்குலத்தப்புறம், போக்குவானிற்புறத்திடுமாலியை
நீக்கிமிஷ்டொருநெஞ்செனுமெட்டிதழ், வீக்குபங்கயமீதிலிருத்தினான். 10 ()

இரும்பினிட்டவிரசகுளிகையாற், நிரும்பவங்கதுசெம்பொனதாவபோ [ன்
11 வரும்புசிவ12 னறிவொடனைந்தபின், றுரும்பிடாத13 விளக்கிறுலங்கினு

1 அன்னபாவமபானனொடு என்பதூஉம்பாடம். 2 உரந்தருசாணு—தோள்
3 வாயுசங்கிதை கசுள ம்பக்கம் கூடும்செய்யுள். 4 ஏகபுருஷன்—சீவான்மா.

5 அப்புறத்தப்புறம்—பிரமரந்திரத்தின்மேற்றுவாதசாந்தம்.

6 கால்—பிராணவாயு

7 இச்செய்யுளின்முறையைத் தத்துவப்பிரகாசம், கிரியையிற்கிரியையில் கூக
ம்செய்யுள்விரித்துக்கூறும் ஆண்டுணர்க.

8 இதழாயிரம்விரிந்தபங்கயம்—பராசத்திவீற்றிருக்குஞ்சுத்திரதனகமலம்.

9 சிவதனு—திவ்வியதேகம்.

10 இதன்விரிவை வாயுசங்கிதை கசுள ம்பக்கம் கூடும் செய்யுளிலும் தத்து
வப்பிரகாசத்திலும் பரக்கக்காண்க.

11 அரும்பல்—கலைவிரிதல்.

12 அறிவு—அளகதமூர்த்தி. 13 விளக்கு—தூண்டாவிளக்கு.

1 நாலுமூன்று நயந்தருபத்துமே, லேலுமாநிரண்டெண்ணிரண் 2 டோரிரண்
டாலமுண்டவற்கன்புறுமெல்லிதட், 3 ஃகாலமண்டபங்கண்டுசுவலினான். (1)

இது அந்நாயாகக்கிரியை.

சுவாவுமைம்பதொடொன்றெனக்கூறிய, 4 நிலாவுமக்கரமேவுந்யாசமுங்
5 கலாநியாசமுஞ்செய்திடுங்காட்சியால், மலாதிதிபத்திருளின்மருண்டவே. 6 க

இது கிரியையிலுநாம்.

உண்டெனும்பிரமங்கனாரைந்தினும், 7 நெண்டபங்கியுஞ்செய்துவலக்கரத்
தண்டநாயகற்காசனமிட்பின், முண்டகத்தலேவாசலேமூடினான். (10உ)

இது சீவநுபம்.

மூடினானிருகண்ணை முகிழ்த்துளே, நாடினான் சிவஞானவிழிச்சுடர்
வீடினான் வினையாவு ம்விருப்புறக், கூடினான் ரன்குஞ்சிதபாதமே. (10க)

இது சீவயோகம்.

பாதி யாமதியார்தம் 9 பதியினிற், சோதியார்பசு 11 மேயத்தொடர்ந்தபின்
12 வாதியாரிடு 13 பாதம்வருதலா, 14 லாதியார்பசுவாகத்திகழுவான். (10ச)

1 நாலு—மூலாதாரம். ஆறு—சுவாதிட்டானம், பத்து—மணிபூரகம், பன்னி
ரண்டு—அநாகதம், பதினாறு—விசுத்தி, ஓரிரண்டு—ஆக்ஞை, இவை
ஆதாரசந்திமுறையாம்.

2 ஓரிரண்டு—உம்மைத்தொகை.

3 இதழ்—மேற்சட்டியஎண்களமைந்த ஆதாரகமலங்களினிதழ்கள்.

4 அக்கரநியாசம்—மாதிருகாநியாசம் அது: அம்முதற்பஞ்சாக்கரஞ்சேர்த்து
நியசித்தல்.

5 கலாநியாசம்:—கலைகள்முப்பத்தெட்டுக்கும் பஞ்சாக்கரஞ்சேர்த்துநியசித்தல்

6 பிரமங்களைந்து: பஞ்சப்பிரமமந்திரங்கள்.

7 நெண்டபங்கி: வத்தியாதேகம்வருவித்தல். என்ன? இலங்கத்தின்மேல
அக்கினிஸ்தம்பமாகத்தியானித்து, ஓம் ஆம் வத்தியாதேகாயநமவென்
று சாத்துதல். இஃதன்றி முண்டபங்கி வத்திரபங்கி கலாபங்கி என்ப
னவுமுண்டு.

8 சிவச்சுடர் ஞானவிழிநாடினானவியைக்க.

9 பதி—தகராலயம் 10 சோதியார்பசு—அதனொளியமைந்தஆன்மா.

11 மேயத்தொடர்தல்—தருதியாகஅறிவீன்பின்றொடர்ந்து லலாடத்தானதி
யானத்திருத்தல்.

12 வாதியாரிடம்—ஆண்மலநீக்கரசுவாதியானபாசிவமமைத்த.

13 பாதம்வருதல் சத்திரிபாதம்வரல்.

14 ஆதியார்பசு—தனக்கெனவியஞ்சுகமின்றி, அறிவிக்கஅறியும் ஆகிமுத்த
ன். மதியார்தம்பதி—சந்திரமண்டலமெனினுமிழுக்கின்றும். பாசம்வ
ழுவலென்பதூஉம்பாடம். சிவபுண்ணியத்தால் இருவினையொப்பும் ம
லபிரபாகத்தால் சத்திரிபாதமும் வருமென்கைசித்தார்தம்.

இது சீவபோகம்.

கழுவுநீரிற் கலந்திடுமுப்பென, வொழுகுபாலுடனெண்புனல்புக்கென
வெழுதுமோவியமென்ன1வீருந்ததன், வழவிலாவி2பரத்திலவணங்கினுன்

வணங்குவானும்வடிவுமில்லாதரு, விணங்குதுண்பரமானுவிலெய்திய
வணங்கிலாவியமீளவழைத்தன, னுணங்குநீண்மடையூர்புனலொப்பவே. (1)

வேதியன் சிவன்மெல்லடிமேல்விடுஞ், 3சோதிமீளவிழித்துச்சுடரீழுகப்
போதுநோக்கிவினையிருள்போக்கியங், காதிசூரியவர்ச்சனைபண்ணினான் (௩௭)

நாலுமைந்துநயந்தபத்தினுட், பாலுடன்றயிர்நெய்ப்சுநீர்4மய
மேலமாவொடுநெல்லீயரசனி, யாலமுண்டவற்காமெனவைத்தனன். (௩௮)

5ன்பத்திசொலிநவபதத், 6தொன்பதிற்றிகழ்சத்தியுடன்பா
ன்னபுறுத்தியகும்பமான்றிரு, முன்புவைத்தனன்முண்டகவாசனன். (௩௯)

வாசலிற்புறமன்னி7யவனிகை, யாசறுக்குமகோரத்தடக்கிமேல்
வீசுபத்திரிவிமலர்சுவாகுவை, நேசமுற்றுநிறுத்தியுள்ளாயினான். (௪0)

9ஆயபாசபதமெனுமத்திரம், தூயவாசற்றுலங்கற்றுத்தியுட்
போயரன்புடைவாத்துபுருடனை, நேயமாகவெழுப்பிநிறுத்தினான். (௪௧)

10நாலுநான்முகனைம்முகநாதனை, யாலகாலமடக்கியகண்டனைக்
கோல11மாதொடுகடையகண்டனைக், காலகாலனைக்கண்டவணங்கினான். (௪௨)

1 இருத்தல்—சிவோகம்பாவனைசெய்திருத்தல்.

2 பரம்—ஆந்தவடிவின் றிருவடி. 3 சோதி—ஒளிவடிவானசீவானமா.

4 மயம்—முதற்குறை. 5 இரசனி—மஞ்சர்காப்பு

6 ஒன்பதுசத்தி:—அம்பிகை, கணம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராச
த்தி, ஆதிசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தியென்பவர்.

7 யவனிகை—திரைச்சீலை.

8 விமலர் சபாகு, துவாரபாலகர்கள். இவரை ஆவாகிப்பது வாயிற்படியிலெ
னவங் கபாடத்திலெனவுமாகமங்கன்பேதமாகக்கூறும். இதன்விரிவைப்
பூர்வகாரணமத்திற் பாக்கக்காண்க.

9 பாசபதாஸ்திரலட்சுணம்: “மூன்றுசிரங்கநாலுகொடுங்கனல்முதிர்விழி
யொன்பதுடன், ரேன்றியமும்படைபூதபசாசுகன்சுற்றியுறக்கடுவே, கா
ன்றுகொழும்புகையோடனல்வீசியகாலுறவேயுலக, மீன்றவன்முன்னு
லகெங்குநெடுங்கெழுந்ததுபாசபதம்” என்பதனாற்பெறப்படும்.

10 நாலல்—தொங்கல்.

11 மாதொடுகடையகண்டன்—ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன்.

வணங்கியாயிடும்திமைகுண்டலி, யிணங்குமுச்சுடர்க்கோணமேதந்தியி
வணங்குவிந்துவினாதமரும்பிமெய்க், குணங்கொன்மேனிக் கொழுந்தினேனோக்
கினான். (சுந)

இ—ன்: நாயகி குண்டலி மத்திமை இணங்கும்—(பிரமத்திற்குநேரே
பரிக்கிரக) சத்தியான குண்டலியின் மத்திமைத்தானசம்பந்தமுள்ள, முச்சுடர்
க்கோணமேதந்தியிந்து அணங்கில்—சோமசூரியாக்கினி மண்டலங்களேந்து
மல்லிந்துசத்தியில், நாதமரும்பி—நாதத்தவமமைந்து விகிதமாகி, மெய்க்கு
ணங்கொன்மேனிக்கொழுந்தினே—சச்சிதானந்தமே நிருமேனியாகக்கொண்
டசிவக்கொழுந்தை, நோக்கி வணங்கினான்— (பிரமா தத்துவமேதாற்றக்கிரம
மாராய்ந்து) தரிசித்துவணங்கினான் எ—று.

குண்டலியிணங்குமென்பதை: “பகர்செய்குண்டலினியாம்பழுதில்சத்
திதான—றுகளிலாறத்துவாவாகித்தோன்றுமால்” எனவாயுசங்கிதை கூறு மா
ற்றாலறிக. முச்சுடற்கோணமென்பதூஉம்பாடம்.

கொழுந்து—கன்மசாதாக்கியம். அதனை —

“கன்மசாதாக்கியகாரணப்பெயர்

தொன்மைக்கிரியையிற்றேன் றுதலுடைத்தாய்

நாதமயமெனநலிலுமிலிங்கமும்

பேதமில்விந்துமயமாம்பீடமுஞ்

சோர்வறக்கடித்தொழிற்பட்டிருக்கும்”

எனசசதாசிவரூபங்கூறுதலாலறிக.

அது—பகுதிப்பொருள்விகுதி.

நாலுவேதநவின் று1மைஞ்சுத்தியு, னோலுமந்திரசுத்தியெய்தீசன்முன்
கோலுமர்ச்சனைசெய்துமைகோன்முடி, வாலவேதன்புதுமலர்வைத்தனன் ()

வைத்தவாடைமலர்ப்பணிநீக்கிமெய்ச்சுத்தமானசுகந்தநன்னீர்கர
முய்த்தகொள்கையதுடபுகவாங்கியெ, னத்தனுக்கபிடேகமயன்செய்தான்.

செய்யதாமரைச்செம்முக2மைந்துளா, னையனுக்கபிடேகமருச்சனை
தாய்போசனநாடகந்தோத்திர, முய்ய3வாசனமுய்த்துமுன்னின்றனன். ()

நின்றபானுவஞ்சோமனுநேர்செலா, தொன்று4காலமுணர்ந்துரவோனுள்
துன்றுதெய்வச்சுடரையெழுப்பியாங், கன்5றிலிங்கத்தமரமலர்த்தினான். ()

1 கீந்துசத்தியாவன:— ஆன்மசுத்தி, ஸ்தானசுத்தி, மந்திரசுத்தி, திர
வியசுத்தி, இலிங்கசத்திவன்பன.

2 பிரமனுக்கு கீந்துமுகமென்பதை, வாயுசங்கிதை, கககம் பக்கம் 2 க
ம்-செய்யுளா லுணர்க. 3 வான்முறையென்பதூஉம் பாடம்.

4 காலம்—பிராணவாயு சுழுமுனாமார்க்கத்திற் சஞ்சரிக்குங்காலம்.

5 இலிங்கலட்சணம்: லி0மஸு0டி கூ01ணலாமெ0சு0டிவஸு0கூ0நா
கூ0நா0சு0டி0வண0கூ0கார0கூ0கார0னோ0தூ0கூ0கூ0. கீகார0
யு0சு0வெ0வா0டி0கூ0கூ0வெ0பி0தி0 என்பதனுலமையும்.

நிலர்ந்தபூவும்பூனலும்மலர்க்கையா, லலர்ந்தபாதத்தருக்கியஞ்செய்துப்
னிலங்குதாபனகும்பமெடுத்தான், றுலங்குமாமுடிதோயவிடுத்தான். (சஅ)

விடுத்தமென்குசைசென்னியின்மீதுவைத், தெடுத்தமஞ்சனமாட்டுத்
லெம்பிரான், முடித்தவேணிமுடியவீழ்ந்தேதுனி, பொடித்தகங்கைபொழிபு
னல்பாணுமால். (சக)

* மாணுநன்பெருமானுமுடன்புனல், நானமாடுதல்கண்டுநடுங்கியன்
முணுங்கொருசத்தியுருக்கொடு, மோனவேதமுறைமுறையோதினான். (இ)

காணமஞ்சனமிய்வகைநல்கினான், காணன்னசிவனார்க்கினிந்தம்பரங்
காணமென்களபங்கமழ்குபுகுமந், தானணந்தபைந்தாமமுஞ்சாத்தினான். (இ)

சாத்திரத்தினறலைவருமந்திர, மூர்த்தியென்னுமுறைமைவழாமலே
யேத்தியேத்தியிறைஞ்சியிறைஞ்சியே, பாத்தியாசமனீயம்பயிற்றினான். (இஉ)

பயின்றபங்கொருபாதிபசமையு, மியன்றபாதியிலங்கியசெம்மையும்
வியன்றருங்கமீதிந்கருமையு, முயன்றவர்க்கருங்கருமுகங்கரும். (இக)

முகத்திலவெண்புன்முறுவலுமாதவர், மகத்திலவேழுமுரித்தமலர்க்கையு
மகத்திலலாளுக்கருளபுரிநோக்கமுந், சகத்திலாருயிர் தாங்குஞ்சரணமும். (இஈ)

சரணமென்றவர்தவகள்வினையனந், † திரணமாகத்தெறுந்திருநேயமும்
‡ புரணநீறும்புயங்கமபுயங்கமும், பிரணவத்திற்பிறங்குநிலைமையும். (இஐ)

பிரந்திறந்தமுலாதபெருமையாந், சிறந்தமெய்சிவலிங்கசிரோதய, நிறை
நதுதோன்றலுங்கண்டுநெடுத்தகை, யறைந்தபைந்தருவாணியினின்றனன். (இ)

ந்நறுகண்ணீணநீர்ததும்பப்புறந், சென்றரோமஞ்சிலிர்த்தவசந்தர
வொன்றமெண்ணிலனுற்றிலவேதில, னன்றுவேதன்பரவசமாயினான். (இ)

ஆயகாலையிலங்குளவந்தணர், சேயவெண்மருபிங்கிவன்செய்கைகண்
டோய்விலாமறையோதுமுழக்கினந், போயதார்கலிப்பொங்கெழிலோதையே

ஓதுகின்றவருத்திரர்பன்னொரு, பேதமானவர்பேணுங்கரங்களிற்
நீதிலாமழைபோலவாசிந்திய, போதுவெற்பலர்பூத்ததெனத்தரும். (இக)

* மான்—சிவசத்தி. 0 அம்பரம்—முதற்குறை; பீதாம்பரம்.

† ஆசனம், மூர்த்தி. மூலமந்திரங்கள். ‡ திரணம்—தூரும்பு.

‡ புரணம்—குறுக்கல்லிகாரம். புயங்கப்புயங்கமும் என்பதூஉம்பாடம்-
புயங்கம் எனப்பிரித்துப்பொருள்கொள்க.

? சிரம்—இங்கே நாதம்.

தருமபராபரைதனனுடனென்றியும், மிகுந்தகாரணமாய்வருமெய்யர்முன்
புகுந்தவானவர்போற்றுமுழக்கொலி, திகந்தரங்கனடங்கலுஞ்சீன்மன. (௬௦)

நத்திலங்குறுங்குழைவார்சடை, முத்தர்முன்பணிமாறுமுழக்கினுற்
பைத்தலைப்பெருநாகர்பரப்பினு, மெத்தலத்துமிருந்தவரெய்தினார். (௬௧)

நாரதாதிபர்நல்குஞ்சுராதிபர், மாரதாதிபர்மன்னுந்தராதிபர்
ஆரதாதிபரீனகணுதிபர், சாரதாதிபர்சந்நிதிமேயினார். (௬௨)

மேயபங்கயமுத்தன்னவெண்ணகை, போயதுண்ணிடைப்பொங்கழகாடவி
சேயவானனஞ்செங்கட்வெரிதட், யோரம்பையர்துன்னியிறைஞ்சினார் (௬௩)

இறைஞ்சியிவ்வகையாவருமேத்தலு, நிறஞ்செய்நான் முகனோகைநிறைந்
தெழீஇ, யறஞ்செய்சேனணந்தலையுண்டவை, மறஞ்செய்சண்டனுக்காக்கினா
ன்வண்மையான. (௬௪)

ஆக்குநாழிகையேழரையாகநாட், போக்குசாமம்புகுந்திமெட்டினுங்
காக்குலாவுகயிலையிற்பூசனீ, நீக்கிடாதுநிகழ்த்தினனங்கயன் (௬௫)

அங்கனான்முகனானைச்செவவிதழ்த், துங்கவேதச்சருதிமுழக்கலாற்
பங்கயத்துப்படியஞ்சரும்பினம், பொக்குகீதச்சருதியைப்போலுமே. (௬௬)

மேனிபலாவும்விரிகதிர்ப்பாணுவு, ஞானநாதன்றிருமுகநண்ணலா
லானவேதற்கலர்ந்தலராமலர்க், கானமாயினகண்னுங்கரங்கனும். (௬௭)

நரங்களிற்செநிகண்களின்வாய்களி, லுரங்களிற்சரணங்களினுற்றறி
சிரங்களிற்கடன்செய்வனசெய்தபின், புரங்களிற்பொருமீசனேப்போற்றினான்

வேறு.

போற்றலும்விசுவகன்மன்புகுந்தரன்புண்டரீகக்
காற்றுணைவணங்கிக்கையாற்கமலனைத்தழுவீவாழ்த்தி
நீற்றனைவிடைகொண்டங்கணிங்கியுத்தரபாற்போந்தான்
வேற்றுளோர்விண்ணோர்யாருமகன்றுதம்வீடுகண்டார். (௬௮)

கண்டநஞ்சடையகோவையருச்சித்தகமலனுந்திக்
குண்டலிக்கனலெழுட்டிக்கொடும்பகைச்சய்தைகூட்டி
யண்டருஞானநெய்யாலாகுதிமகஞ்செய்தந்தத்
துண்டமாமாயைத்தெற்றைசட்டவன்றிலதமிட்டான். (௬௯)

* ஆர்தருமென்பதூஉம்பாடம்.

நிலாவும்பாணுவுக்கண்ணெனப்பொருள்கொண்டு பிரமாவின்கட்டாமரைய
லரககரசேரோருகங்கடம்பினவென்றுமுடிக்க.

குண்டலிக்கனல்—நாபியினகீழ்மூலாக்கினி.

ஸ்ரீ தக்கிணைகலாச புராணம்.

இடத்தினும்வலத்துமாகவியங்குவார்குவிந்துருடி
மடைத்தலேவாசலிட்டமணிவிளக்கிருபாலோங்குந்
கடைத்தெருநடுவேயந்தக்கறைமிடற்றண்ணலார்பா
டைத்தினன்விழாவேகாண்பாணன்முகமெந்தநாளும். (௭௧)

எந்தையாற்கொருநர்ற்சென்னியிருநான்ருசெங்கையென்க
ணந்தணன்காலையுச்சியந்தியோடத்தயாமஞ்
சந்திகண்முடித்துப்புகைசமைக்குநாடன்னிளோநாட்
புந்தியுளடங்காதோங்கிப்பொங்கியதுயரமாணன். (௭௨)

ஆனவன்றுயரநோக்கியரெனமுந்தருளியுன்பால்
மானவெந்துயரம்யாதுசொல்கெனமறையோன்சொல்வான்
றேனிலாமலர்போற்பூவின்றிரளிலாப்புனல்போல்வைய
மூனிலாதுயிர்களில்லாதிருப்பதென்னுடையாயென்றான். (௭௩)

வேறு.

என்றுதன்கரமெட்டுங்குவித்தெதிர், நின்றகாலிலாமுறுவறசெயா
நன்மபல்லியர்யாவுந்நாட்டென, வன்றுகூறினறாணியேனியான். (௭௪)

ஆறுபத்தினொடாறைந்துமாறுமாய்க், கூறுத்தவமென்னுங்குறிப்பெலா
மேறமேறுடையான்றனதேவலால், வீறுபோதவிதித்தனனம்புயன். (௭௫)

புலம்புலிக்கியிலம்பொறியின்குண, நம்புநீர்க்கொருநாலுனற்குமூன்
றிம்பர்காலுக்கிணடுவெனிக்கொரு, தம்பான்பொறியாகத்தரித்தனன். (௭௬)

தரித்ததாளிணைசாணுபுநாபியுந், திருத்துகண்டமுநெற்றியுஞ்சென்னியும், வீ
ரித்தமண்புனற்வளிவிண்ணெனப்பொருத்துமேனிபொலியவனமத்தனன்.

*கன்னிலஞ்சதுரச்சிரநாடுநீர், ௦கன்னல்லில்லுக்கனற்றிரியச்சிர
மின்னும்வாயுவிலக்கறுகோணம்வா, னன்னவட்டம்படைத்துடலாக்கினன்.

நன்சரிப்பினட்ப்பனபற்பல, பன்சரிப்பிந்பறப்பனபற்பல
வுன்சரிப்பினிலுர்வனபற்பல, வின்சரிப்பறறிருப்பனபற்பல. (௭௭)

பலவுமிந்தப்படிபடியெங்கணுந், குலவுமானிடமும்பலகூட்டமு
மிலகுவித்தங்கிரணியனதுயாஞ், சிலவரக்கதிராளுமுண்டாக்கினான். (௭௮)

§ இவையெய்ஞ்சுபூதங்களுக்கு இயற்கை, செயற்கைக்குணங்கள்; இதன்
விரிவு தததுவப்பிரகாசம் ஞானததிலஞானம், மூன்றாக்குத்திரம் சித்தாந்தமு
ஊறகூறும்பகுதியிற்கண்டுதெளிக

* பஞ்சபூதவடிவங்களை; சிவஞானசித்தியார் உ—ம் சூத்திரம், சுஎ—ம்
செய்யுளிற்காண்க.

௦ கல்— ஒலிக்குறிப்புள்ள.

ஆக்கினேனிவவுலகற்சராசரம், போக்கினெனென்பிறவிப்புறையெலர்,
க்கினென்சிவஞானமெனச்சிவன், ஞாக்குபாதந்தொழுதுமுன்சொல்வினான். (1)

சொல்லிமீளத்தொழுதுவிழந்தெழும், தல்லிநாணமலரோனினிதைந்தக
நல்லபூசனைசெய்திருநால்வருட், புல்லியோகச்சமாதிபுகுந்தனன். (அஉ)

புகுதுமிவவகைபுண்டரிகத்தவர், தொகுதியொன்பதபேருந்துதெய
வகமொணர்த்தமொழிநதபினீரைந்து, திகிரிமாதவர்செய்தனர்பூசையே (அங)

வேறு.

ஈதமல்லாவாதியில்விட்டுணுததாமோதரன்கரமீதிவவகுசங்க
மூதியவாப்நாரணனுங்கேகசவனுஞ்சரோருகக்கண்ணுடையகோவு
மாதவஞ்செயச்சதனுஞ்சக்கிரபாணியும்வாகுதேவமாலும்
போதுபதமநாபனுமக்கிருட்டிணனுமெனப்பதின்மர்ப்புகித்தாரே. (அச)

பூசனைசெய்தண்டசமாமுகத்திலரன்பணிவிடையாற்புலியுள்ளோர்க்குத
தேசநரைமூப்புமுதற்செனிப்பித்தார்நிமிடமாய்ச்செப்புங்காலம்
பேசமலர்காரநலம்பிறப்பித்தாரளவிர்த்தம்பிறக்குமீறு
காசினியில்விதித்தாரக்கிரவுகத்திற்பிரளயநீர்காட்டினாரே. (அரு)

காட்டருஞ்சாக்கிரேதவுகந்தன்னில்முன்னாள் விசுவசிட்டிகையாற்றந்த
வாட்டருவாநலிக்காமலியந்திரஞ்செய்கங்கணங்கள்வானோர்தோளிற
பூட்டியதாமவுணரவைபறித்ததுததெயிறிந்ததுவும்புலவோருய்யத்
நீட்டருமால்மீனுருவாய்ப்புகுந்தெடுத்துக்கொடுத்ததுவந்தெரிந்துரைப்பாம்.

அர்ச்சுனவிதிச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆட்கிருவிருத்தம் ௨௭௩.

* விசுவசிட்டி, இந்தச்சுருக்கத்துப்புகித்தபிரமாபெயர்.

0 வந்திரஞ்செய்கங்கணம்—அட்சர(கூடாகிய)ஜயக்குழி.

ஐந்தாவது

மச்சாவதாரச்சுருக்கம்.

உரைசிறந்ததென்கயிலப்பெருமானையுருத்திரர்பனெனருவரவேதர்
கிராசிறந்தவொன்பதின்மந்திருமாலார்பதின்மரிவரீங்காராகி
வரைசிறந்ததிரிகோணத்தொவ்வொருகோணந்தமக்குவாழ்வாகக்கொண்டு
விரைசிறந்தமலர் தூவியருச்சித்துச்சிவயோகமவிளங்குகாலம். (௧)

விளங்குமலர்விசுவசித்திபடைத்தவறுபத்தநால்வெள்ளஞ்சேனை
சுளங்கலிலாவவுணருஞ்சுளிரணியனென்றொருநிலைவன்குமுமாழிக
காங்கவிடமக்குமவன்வடகயிலையடைந்துதவங்கடிதுசெய்தா
னுளங்குளிர்துசிவனவனுக்களித்தவரமியவளவென்றுரைக்கலாற்ற (௨)

ஆற்றலினுற்பகைவர்தம்மாலபிடையான்மறலிகன்னுலாவிபோகான்
போற்றுகத்தம்புறத்தமிரவுபகலிரண்டினுயிர்போக்கிற்போகான்
கூற்றுவன்பெயர்கெட்கிறுலைகுலையுடக்கிலண்டகூடஞ்சாய
முற்றமிகுமுகிலேழுங்கடிலேழுங்குடங்கையிற்கொண்டொருக்காலுண்பான்.

பாணுவஞ்சந்திரபதமுஞ்சரபதமுமவன்பதத்திற்பணியாநிலை
வானவர்கோன்முதலுலகபாலரவன்வாயிலுட்போய்வணங்காரிலை
நானிலத்துமிரணியனெனமோவென்னுநாலில்லைநாரணன்பே
ரோகமசுவாயமெனச்சிவன்பெயருமவன்காலத்துரைப்பாரிலை. (௩)

ஆநிலமீயிலவனிறையருஞ்செல்வமுந்தந்திருநாடுமிமையோர்க்கில்லை
வல்லமையாற்பேருலகமீரேழுமொருகுடைக்கீழ்வலிதினண்டான்
ரெல்லலைமகாராட்டிரமாம்பதியிலரசிருந்துமுடிவாழ்ந்தான்
பல்லவனுவெள்ளமொராயிரகோடியுடன்படையாப்பரவாநிற்கும் (௪)

நிற்பநிறுத்தியசமயமெத்தனையுந்தத்தமதுநியமீத்துக்
கற்பனவுங்கேட்பனவுவிலுமமென்னிலெவன்கழறுகிற்போம்
நற்பவனத்திப்படியாயிரகோடிவருடமுநநடத்தியாண்மைக்
கற்பமெனமுப்பத்துமுக்கோடிதவருக்குமலக்கண்செய்தான். (௫)

செய்தவத்தைநலிக்கின்றவவுணருக்கென்செய்வதெனத்தெரிந்துவேத
மெயதுனொருமந்திரத்தைத்தகட்டெழுதிக்கங்கணமாமெழிற்பூணக்கிக்
கைநரித்துவசிகரமீதெனநீனைந்துவெருவாதுகளிப்பாராகி
யெய்தியிரணியளிதம்போந்திறைஞ்சாமற்புறஞ்சிலநாளிருந்தார்விண்ணோர்.

இருந்தபொழுதவருலகத்தேகியிவர்கைக்குமுந்நாளில்லாதநாட்
பொருந்தியவீதெனதுதானவரும்வானவரைப்புனைந்துநோக்கித்

மகசாவதாரசசுருகதம்.

திநீர்துகரம்பிடித்தமரர்தங்கரத்திற்கங்கணத்தைச்சினத்தால்வாங்கி
விரிந்தகடலிடைமேகம்பொன்மழைகால்விவெதெனவிட்டார்: (அ)

மிக்கவிருசுடரிழந்தவானமெனவேந்திழந்தவியனாடென்னத்
தொக்ககரமொன்றுமருப்பிரண்டுமதழைநிறிழந்ததும்பியென்னப்
புக்கதிருவிழந்தமடவாரென்னச்சிறகிழந்தபுள்ளையென்னச்
செக்கர்விழிமுத்துதிரக்கங்கணங்களிழந்துள்ளந்திகைத்தார்விண்ணேனார். (ஆ)

விண்ணுடையவிமையவருமுனிவரருமவுணருக்குவிநிலயீந்தா
ரெண்ணுடையதுயரமக்காக்கினுன்கிவனென்றாலெவரைநோவொங்
கண்ணுடையதிருமேனிக்கோமாரேனாடெழுந்ததென்கயிலைநாடிப்
பெண்ணுடையபாகனைப்போய்த்தொழவிசும்புபுறித்தேவர்பெயர்வதானார். (இ)

ஆனாதருநீழலினிதிருக்குமமரர்களுமமரர்கோவு
மேனாளில்விடங்கொகிப்பவடகயிலைதனிலடைந்துவெருவல்லீபாலச்
சேனாதிபதியவுணர் தமக்கொதுங்கித்தென்கயிலைச்சிகரத்தூட்டே
நூனாடுஞ்சதுர்மறையின்நிலைநின்றானிருந்ததிசைநோக்கிவந்தார். (ஈ)

நோக்கமொருமூன்றுடையதென்கயிலைப்பெருமானேநாக்கியோக
பாக்கியத்திலினிதிருப்பார்முக்கோணப்பேரவைக்குட்பணிந்துவானேர்
காக்குமுதலுருத்திரர்காள்விரிஞ்சர்காள்முருந்தர்காள்கனகன்சேனை
யாக்குதுயரற்றாதுவயிழந்தோந்திருவிழந்தோமந்தோவென்றார். (ஊ)

என்றமொழியினைவினவியீரைந்துமுருந்தருக்குளிரக்கக்கூர்வான்
மன்றலந்தார்க்கேசவனும்வாசவனையமைத்தமலர்க்கரத்தனாகித்
துன்றியதுந்திருநாடுந்தருவுமயிராவதமுந்தோற்றவாறும் (ன்)
வென்றியவுணருக்கிடைந்திவவெற்படைந்தவாறுமென்கொல்லிளம்புகென்றார்

விளம்புகெனப்புரந்தரனுத்திகந்தரங்கள்பொரிதளந்துவிரிந்தசெவ்வித்
தளம்பயிலுங்கமலமலர்ச்சரணமிசைவிழந்திதறஞ்சித்தருணர்
வளங்கவினுமுடன்முழுதுமுத்தரும்பிற்றென்னவிழிவழிநீர்மல்கத்
துளங்குமிமையவருளக்குந்துயர்சிறிதிதுகேசவன்முன்சொல்வதானான். (க)

ஆனாதபெருந்தருவுஞ்சரபியுஞ்சிந்தாமணியுமரம்பைமாரும்
வானாடுமிரணியற்குவாழ்வாகமனத்துயரம்வானேர்க்காக
மேனாளில்விதித்தபடியித்தனைநாளாதுபவித்தேதம்விடபுங்காலம்
தானாவதில்லையிதற்கென்செய்வோமெனப்பார்த்தோஞ்சதுர்வெதங்கள் (கரு)

வேதமதுசமராதிமந்திரமென்றோருதவிவிளம்பிற்றந்தப்
போதனையவசிகரமாய்த்தகட்டெழுதிக்கங்கணமாய்ப்புயத்திற்பூண்டோந
திவணர்கண்டுக்குச்சிறுகைகையும்புரிநூலுமல்லாற்கேவகைக்
கீதனியும்வஞ்சனையேதெனப்பறித்தாமறிகடற்குளெறிந்தாரென்றான். (கசு)

* சமர—யுத்தத்தை, அதி—கடப்பிப்பது.

அ

ஸ்ரீதக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

என்று தனைப்பனிமதியைக்கனலிதன்னையிபந்தன்னையிஞ்சிமூன்றைக [ச்
ருன்று தனைமுயலகனைநெரித்துவனைத்தெரித்துரித்துக்குறைத்துத்தேய்த்து
தன்றியபல்லொழுத்திகழ்ந்தகக்கனையுந்தலைதுணித்ததொல்லோன்பாத
மன்றியொருதுணையிலையென்றடைக்கலம்புக்கேகம்வாழியாழித்தேவே. (க௭)

தேவருலகிருந்தாலுமிந்தாலுமிரணியனாத்தேயோன்சேனை
யேவமுரணிரந்தாலுமிந்தாலுஞ்சிவனருனென்றிரங்கிமாயோன்
பூவழியில்விழுந்தெழுந்தவாசவனைக்கேசவனும்புல்லியுங்கள்
மேவுதுயர்தவிரும்வகையெம்பெருமாற்குரைப்பென்னவிரைந்துபோந்தான்.

பேந்தரனைத்தொழுதிதைஞ்சியவுணரெலாம்புலவரைமுன்பொருதவாறுங்
கார்த்தசுராவலிக்கொதுங்கிச்சுரர்கருதிக்கங்கணங்கைதரித்தவாறு
மேந்தும்வர்கங்கணத்தைத்தானவர்போய்ப்பறித்துத்தியெறிந்தவாறு
மேம்பந்துதுயருழந்தமரரிங்குவந்தவாறும்விரித்துரைத்தான்மாயோன். (க௮)

மாயவனைமேர்க்கிப்புன்முறுவலொடுத்தென்கயிலைமையெங்கோமான்
நீயவவுணருக்கின்னஞ்சிலநாட்பின்பிறுதியின்முதேவர்க்கெல்லா
மேயமணிக்கங்கணத்தைமீனுருவாய்ப்பிறந்துகடல்விரைவிற்றேறடி
நீயகவுட்கனவவனாந்திருவுளத்தின்படிபுரிவனிலவென்றான். (௨௦)

என்றிருமான்மொழியுமெம்பெருமான்நிருவாக்குமிமையோர்கேட்டுப்
பொன்றுவர்பின் தானவர்கள்பூசலுமெம்புலம்புதலும்போயிற்றின்றேற
யென்றனைத்திருமன்னந்தொழுதுவிழுந்தெழுந்தநடமியற்றிப்பாடி
மன்றலொழுமாநசொரிந்தாகரசக்கரவெனுஞ்சொல்வாயராணர். (௨௧)

நாரணனக்காலத்தன்பணலிடையென்றலைமீதுநாதவென்று
பூரணனைவிடைகொண்டுவானவரையஞ்சலெனப்புகன்றுபுல்லிப்
பேரணங்கைப்பிரியாதபெருமான்தென்கயிலையினைப்பிரிந்துதெய்வக்
காசினங்கும்படிவமொழித்தொருமீனும்வடிவெடுத்துக்கடலுட்புக்கான் (௨௨)

வேறு.

புகக்மினமக்கடலிடைச்செல்வதுபுவனத்
திக்குநான்கினுமூழிநாட்டிரைத்தபேராழி
மிக்கமுதண்டமீதப்பதேயொப்பலால்வேறு
தக்கதோரினைபிறிதென்கொல்கடலுவன்றமியேன். (௨௩)

எனமின்செலவிருஞ்செலவடங்கினசிலமீன்
போனசெல்கதித்திலையிற்பொடிப்பனசிலமீன்
மானமொக்குளோடோடிவான்மறிவனசிலமீ
னாநீரெறிதிரையினாலுழியுமின்பலவால். (௨௪)

*பல்லிழந்தபரிதி—பூடா, இக்கவி எதிர்நீரகிறைப்பொருள்கான்.

வா லுக்கரைததும்பியேதிரைபுறம்வழிய
வோலமிட்டலைந்துநதுறைசிதறினவுததி
சா லுமத்திருமால்கடைமத்திடைத்தலைநாட்
பாலலைக்கடல்கலங்கியதென்னலாம்பகாரின (௨௫)

இன்னமீனென்றுதிரிதரமகரமீனினங்கள்
சின்னமாயினதிமிங்கிலஞ்சிதறினதிசைபோய்
முன்னையூழியிற்கடையுதத்தெம்பிரான்முனிய
வன்னநாளண்டம்பட்டதுபட்டதவ்வளக்கர். (௨௬)

அளவிநந்தநீர்த்திவலைகளெழுந்தெழுந்தகிலம்
வளருழுதண்டமனைத்தையுநனைத்தனவானே
ருளமகிழ்ந்தனருய்ந்தனமென்றனருலகந்
தனருமோவிதனெவனச்சலிப்புமாயினரால். (௨௭)

ஆயவப்புனலொழிவறச்சுழித்தலையெறிந்து
தூயவிண்ணளவும்பரந்தார்த்ததுதொல்லை
மாயுன்றன்னிடைநடந்தனென்பதோர்மகிழ்வா
லையவக்கடல்கிடந்ததாங்கெழுந்தேதயெனலாம் (௨௮)

எழுந்தமீனதுமேலதோவதனுடனெழுந்த
செழுந்திரைத்திரான்மேலதோவெனத்திரிதரநா
வழுந்தாமக்கடற்சிதறியதுரைவிரிந்தணுகக்
கொழுந்திசைப்பெருவரையெலாங்கயிலையாங்குறின. (௨௯)

இனவளைச்சங்கம்பற்பலகோடிநொந்திரங்கிச்
சினையயிறறிடையுடைந்தறக்கதறியசெய்கை
யனையவக்கணன்றனதுசங்கிருப்பமீனாகிக்
கனைகடற்சங்கமுழுவதுமுதுதல்கடுகரும். (௩௦)

கடுங்கதிக்கொடுவால்விசைத்தேதாடலுங்கலங்கிக்
கெடுங்கடற்பதினயிரயோசனைகிழியுந்
தொடங்குமத்தனிமீனதுகுதித்தலுந்துளும்பி
யடுங்கனற்சுடர்வடவையுமவிபடுமதனாலு. (௩௧)

நாலுதிக்கிலுமியக்கருநுந்தகின்னரரு
மேலுதிக்குமச்சோமசூரியரும்விண்ணுடுவுஞ்
சாலுமத்தனிமீன்விளையாடலுந்ததுமபி
யாலுமப்புனற்கஞ்சிப்போய்மேருமீதடைவார். (௩௨)

அடையவாரிதியளறுபட்டதுபகிரண்ட
முடையவப்பெருமுழக்கினெவ்வடிபட்டதுலகத
நிடையுளோர்செவிசெவ்விபட்டதுதொழுதவரும்
விடையுளானருட்கண்ணதோவிதுவெனவியந்தார். (௩௩)

தரூணித்தலைமகள் கலையா தலாற்சலதி
பேரணித்ததன்கா தலனா தலாற்பெருமீ
னேரணித்தவளுடைகுலைத்திடுவதேயென்னச்
சீரணித்தபேரலைகுலைடப்புடைதிரியும். (௩௪)

திரியவாட்சுறவினம்பலசிதறினவொருபா
லரியசுடருமம்பலதொலைந்தலமருமொருபாற்
பரியமால்வரைக்குழாங்கள்வெர்பறிந்திடுமொருபாற்
லிரியல்போய்க்கடன்முதலைகனெறிபடுமொருபால் (௩௫)
பாலலைப்பள்ளியானெருமீனெனப்பாய்ந்தாற்
சாலவக்கடல்படும்பதைப்பாற்சொலத்தகையார்
வேலையிற்பண்டுவிழுங்கியகங்கணமீண்டக்
காலையிற்பலமின்களுமுமிழுந்தனகடிதே. (௩௬)

கடிதுமாயவற்கடியுறைபோலவக்கடன்மீ
னெடிதுமிழந்தவுநிலத்திடைகிடந்தவுநிலையா
மடுமிதந்தவுமணற்சாரிமறைந்தவுமாக
முடிவில்கங்கணம்யாவையுமெடுத்ததுமுகத்தால். (௩௭)

எடுத்தகங்கணநோக்கினரிமையவரெவரும்
பொடித்ததங்கவருரோமங்கள்புளகித்தத்தங்கங்
துடித்ததேதான்வலஞ்சொரிந்தனகைமலர்தொன்மீ
னெடுத்துமிண்டதுகண்டதுதென்கயிலாயம். (௩௮)

ஆபதென்கயிலாயத்தின்றென்புறமணுகி
மாயமச்சமாமுடலையக்கடல்வழிவைத்துத்
தூயதன்ஹுருங்கொண்டான்சந்நிதிதூன்னிச்
செயகங்கணமுன்வைத்துவணங்கினன்றிருமால் (௩௯)

நிருவருட்கணைக்கிநீயிவ்வுழிச்செனித்த
மருவும்ஹுடலிம்மலைக்கேறவோர்மலையா
யருளுவேலையிற்கிடத்தலாற்புவிக்குறன்றளித்தாய்
பொருவிலாச்சுருலகமுங்காத்தனைபுகழோய். (௪௦)

புகழூந்தேவர்தங்கங்கணங்கொடுத்திபோந்தென்னத
திகழுமெம்பிரான்முருந்தனையேலினன்றிரண்டு
க்கழுமவானவாக்கீந்தனன்முறைமுறைநெஞ்ச
மகிழூந்தன்மையால்வாழ்த்தினர்சதூர்மறைவழாமல். (௪௧)

மல்குமச்சமாங்கேசவன்பெயரினைமலையும்
புல்கமச்சகேசுரமெனத்திருப்பெயர்புகன்றா
ரல்குந்தானவராண்மையிலினியுங்கனாண்மை
பல்கும்போதினென்றான்சொலவிடைகொண்பெணிந்தார். (௪௨)

பணிந்திகேசவற்புகழ்ந்தனர் பராசத்திவடிவாய்த்
தணிந்தவாழ்வினாற்பவானியாய்மோகத்தாற்றணியா
தணிந்தனார்க்கையாய்க்குரோதத்தாற்காளியாயடலாற்
றுணிந்தவிண்வொய்தின் நநின்பெருமையார் துதிப்பார். (சுரு)

பாரும்வானமுங்காப்பதுன்பாரமாகையினாற்
சேருமெம்மையுங்காத்தலுன்கடன் கொலாந்திறலோய்
வாரமெம்முழிவைத்தருளெனநனிவழுத்தி
வீரவாசவன்முதலினோர்விடைகொண்டீண்டார். (சுரு)

சீண்டகாலையிலவுணர்மேல்விண்ணவர்வெருண்டார்
புண்டபூசலுக்கவுணருமெதிர்ந்தனர் பொருதா
ரீண்டுமவானவர் துரந்தனர் தானவரிரிந்தார்
காண்டகுஞ்சரர்தம்பதிபுகுந்தனர்களிப்பால் (சுரு)

களித்தரம்பையர்திருநடம்புரிந்தனர்கடல்வாய்க்
குளித்தகங்குணமணிந்தனரவுணர் தங்குலத்தா
லொளித்தவின்பமும்வெளிப்படத்துன்பமுமொழிந்தா
ரளித்தகற்பகரிழிலினுமமர்ந்தனரமரர். (சுரு)

அமரரித்திறங்கினிதிருந்தனராங்கட்
குமரிபாகனைத்தொழுதுமுக்கோணமாமலையி
னிமிருமுத்தராகையினில்யாகத்தினின்றான்
நமரவாரிதிமீனெனத்திரிந்தவத்தலைவன். (சுரு)

தலத்தினித்திறங்கிரேதமுந்தணந்ததுநிரேத
நலத்தின்மேவியதிங்கினியிராவணனடப்புஞ்
செலுத்தும்பூசலும்பூசையுந்தெரிசனாமுத்திப்
பலத்தினுலவன்றாய்பெறுபதவியுமுரைப்பாம். (சுரு)

மச்சாவதாரச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௩௨௧

*முத்தி— பிறப்பு.

ஆரவது

தெரிசு முத்திச்சருக்கம்.

வேறு.

உரைத்ததிதேரதவுகந்தனிலிந்திரன்முதலோரும
வரைத்தலைவருமகத்தியனாதிவரத்தோருங்
கருத்தொடுவிஞ்சையர்கின்னரரசித்தர்கணத்தோரு
மருத்தியினாகெராசுரையிருகோடியமர்ந்தோரு. (க)

ஒருமவேதகுலத்தொடுசுத்தோதனனோடு
தேரும்மந்தரனம்பெயர்மேவுதிற்றோவுங்
கூரும்மையிருகோடியரக்கர்குலத்தோரு
மாருந்தென்கயிலைப்பெருமானையருச்சித்தார். (உ)

சித்தமகிழ்ந்தவருக்குவரங்கள்சிவனநல்க
வித்தனையன்பரும்வந்தனையேசெயுமிக்காலங்
கைத்தருணத்தொரரக்கனிராத்திரிகரனீன்றான்
மெய்த்தவமாமொருராத்திரிகரியெனுமின்னான். (ங)

மின்னோறுண்ணிடைபிடியோமென்னடைவழியோவேவ
பொன்னோமேனிபொருப்போவனமுலைபுதுவான்மீன்
மன்னோவாண்முகமயிலோசாயலிம்மடமாதின்
முன்னோவலதிவன்பின்னோவழுகெனமுன்னின்றான் (ச)

முன்னாமுதத்துதியுதித்தாள்முளரிப்பெண்
னன்னாக்கன்னித்திருவுருவங்கண்டன்போடு
மின்னொளன்மகள்மணமகனெவனெனவீன்றோனுந்
தொன்னாள்வடகயிலைத்தலையானத்தொழுதிட்டான் (ஊ)

இட்டபணிப்பணியெட்டுமணிப்புயனென்சொல்வான்
மட்டவிள்கந்தமாதனமலேமல்வாழ்கின்றான்
விட்டசினத்தொருமாமுனிவிச்சிரவாவென்பான்
கட்டழகுன்மகள்கணவனெனததனிகற்பித்தான். (ஈ)

கற்பொருவில்லியுரைக்கவரக்கன்களிகூர்ந்து
நற்பதுமத்தாடொழுதயல்சென்றானுதன்ற
னிற்பதொர்மாரணையம்முனிவன்பானீயேகிப்
பொற்பமரந்தக்கன்னிகையோடுபுணர்த்தென்றான் (ஏ)

* ஆயிரகோடி என்பது உம்பாடம்.

௧ சுத்தோதனன் — கொதமர்பிதா; மணியேமகலையிற்கூறியபடி இவனை
ச்சாக்கியசக்கிரவர்த்தியெனறுஞ்சொல்லுவர். “சித்தொடுதித்தோர் — தேரும
மரந்தான்” என்பன பாடபேதங்கள். † இவர் புலத்தியர்மகன்.

என்றலுமாணம்முனிபக்கலெழுந்தெய்தான்
கன்றமனத்தொடுவிரதியன்விரகக்கடல்புக்கா
னன்றவரக்கனும்விச்சிரவாவாச்சிரமத்திற்
சென்றடிதொழுதான்முனிவரஞ்சிக்ஞ்சிலசெய்தான். (அ)

செய்தவனியிங்கணுகியதிறமெனசெப்பென்னக
கைதவமாமென்புதல்விடீயிராத்திரிகரிதன்னை
யெய்துமுனக்கிவண்மனைவியெனத்தந்தென்கையாற்
பெய்யுதகந்தரவேண்டுமெனுள்ளப்பிடியென்றான் (க)

ஆனெலங்கன்பிரானருள்கற்பனையதனலுந்
திறுந்வேள்கணையாலுமறுக்குந்திறனுண்டோ
மெனாநுழ்வினையென்பதெவர்க்கும்விலகாதால்
மாணர்கண்ணிமணத்துக்கம்முனிமனமுற்றான். (கௌ)

வேறு.

உற்றமுனிநன்றெனவிரக்கனெமதூர்போய்
நற்றிருமணம்புணரங்குவரமென்றான்
மற்றதுசிறப்பதெனமாதவனுமுன்னித
தெற்றெனவெழுந்தவனுடன்கடிதுசென்றான். (கக)

சென்றுசிலவேளபொருதசெய்கைவலிதென்கோ
குன்றவரிவில்லிபுரிகொள்ளகைவலிதென்கோ
வொன்றினுமுளஞ்செலவிடாதமுனியுள்ள
மனறவணரக்கன்மகட்கன்புறுவதானான் (கௌ)

ஆனனமலர்க்கமலமன்பினிதரும்ப
ஞானமுனியைக்கொடுஞ்சாசரனடந்தான்
கானந்திமால்வரைக்கடம்பலகடந்தான்
மானனையகண்ணியுறைமாரகர்புருந்தான் (கௌ)

புருந்தனன்மனைத்தலைபுதுத்தரளமாடத
துகந்தமுனியைக்கொடுபசாரமொடிருத்தித
திகந்தரமடங்கலுமணத்தினிமைசெப்ப
மிருந்திரியசாரணரநேகரைவிடுத்தான். (கச)

தானவர்புருந்தனரியக்கர்பலர்சார்ந்தார்
வானவர்குழியினர்மகாமுனிவர்வந்தார்
கானமர்தருப்பைகொடுக்காவணமியற்றி
யானதொருசாலெல்லமாகவுமமைத்தார். (கௌ)

அமைத்ததொருகாவணமதற்கிடையொர்செம்பொன்
னிமைத்தமணிவேதிகையியற்றியதன்மீதே

§ இராத்திரிகரியென்பவனோ— இராமாயணத்திலுங்கூட்புராணத்திலும்
கைகசியெனறுகடறியிருத்தலறிக.

*கடம்—அரும்வழி.

௦ காவணம்—மணப்பந்தர்,

சுமைத்தமணமா முனிவனைக்கடிநுத்திச்
சுமைத்தமணறையோர்தழல்வளர்த்தனர்சடந் கால். (௧௬)

காலையதிலந்ருதனுங்களிசிறந்தென்
வாலையிலைக்கொணர்மின்மாதெனவே வா த
வாலயமதிந்ருறுகியத்தனருள்மின்னைக்
கொலமுதிர்சேடியர்க்குடையணிசெய்தார். (௧௭)

செய்யகலை*நீவிகொடுசெக்கரின்விளக்கந்
துய்யவெளிசூழ்ந்தெனமருங்கினிடைசூழ்ந்தார்
மையமருமேகமொவொனுநிகர்ப்ப
மொய்யளகபங்கிமலர்மாலிகைமுடித்தார். (௧௮)

தாரணியொழுங்குருவளைத்தலையங்கு
கேரெனவிழித்துணையிலைமவாரிரைத்தார்
பேரருவிவெற்பிணையெனப்பெருமுலைக்க
னாரவடமிட்டகிலுமாரமுமணிந்தார். (௧௯)

அணிக்கமலம்வாலவெயிலண்ணியதெனச்செம்
மணிக்கடகமங்கைதன்மலர்க்கையில்தார்
பணிக்ஞழசெவிக்குழையணிந்துபதேற்கிண்
கிணிக்ஞரல்கிலம்பொடுகிலம்புகிளர்வித்தார். (௨௦)

கிளர்ந்தவழசூக்கழகுசெய்கிரியதென்ன
வளர்ந்தமுலைவல்லியையிவ்வாறழகுசெய்தா
ரிளந்தளிர்மடித்துணைசிவப்பவெழுநென்றார்
சளர்ந்தவிடையாள்சிறிதுமெல்லநடைத்தந்தார். (௨௧)

தந்தைபெரிதன் புருகநின் றுசரண்மீதே
சின்தையின்மகிழ்ந்தவன்பணிந்தருசென்றா
ளந்தமுனிகண்டுவகையாழியின்விழந்தான்
வந்தவர்முனிக்கவளைவாமமுறவைத்தார். (௨௨)

வைத்தபொழுதங்கையினிலைச்சுருள்மலர்ப்பந்
தித்தகையதேதந்தியொருகாப்புமினிதிட்டுச்
சித்திரமணிக்கலையணிந்துசிலவேளுங்
கொத்துமலர் தூவவொருகொம்புகிருந்தார். (௨௩)

இருத்தலுமுனக்கென்மகளின்பமனையாகக்
சுருத்தொடுகொடுத்தனனெரிக்கடவுள்காண
ந்ருத்தனுமுரைத்தபடியென் றுந்ருதன்கை
விரித்தவதகம்பொழியவேதமுனிகொண்டான். (௨௪)

கொண்டலின் முழங்கினவலம்புரிகள்கொம்பின்
முண்டகமலர்க்கைவிரல்பற்றிமுனிசுற்றி
மண்மெனலக்கடவுடன்னைவலம்வந்தா
னண்டருமகத்திடர்புறத்துமகிழ்வானார்.

(௨௫)

வேறு.

நாரியுமுனிவனும்நாரிமாருடன், சீரியமணவதைசென்றுபுக்கனர்
காரெனுமிராத்திரிகரண்பணித்தலா, லாரினைநோக்கினரும்பரயாவரும்.

(௨௬)

வருமுனிமருவினால்காரைத்தந்திவ, டருகுவன்சுரர்க்கிடர்தருமுன்னே
யிவர், பிரிவதுநன்றிருன்பெருக்குவோமெனா, விரிகதிரவன்குடவெற்பில்
மேவினான்.

(௨௭)

மேவியவிச்சிரவாவுமெய்யகட், காவியினிராத்திரிகரியுமன்பினற
பாவியமலரணைப்பள்ளியெய்தலு, மோவியமனையவளுறக்கமுந்தினான்.

(௨௮)

முந்தவேயெய்கெனமொழிந்தவெம்பிரா, னந்தமாரணையினியகலென்றே
வினான், சிந்தையில்விசகமாங்குறும்புதிர்ந்தற, நின்றையில்முனிக்குமுன்னெ
றிபிறந்ததே.

(௨௯)

தேமருவரையினிலரக்கன்சேர்ந்தது, காமருமணமொழிக்கடனுமக்கட
ன், நேருமுறப்பலித்ததூந்துயின்றபேர்கனா, வாமெனத்தோன்றியதவனுக்க
ன்றோ.

(௩௦)

அன்றவனிராத்திரிகரிதனங்கமு, மன்றலம்பசுந்தளிர்வடிவநோக்கலும்
வென்றியினரக்கியர்மேனியாதலால், நன்றெனவிரூந்ததூநவையுண்டாயதே

ஆயவருருவுகண்டன்புநீங்கினன், போயதுநோன்பெனப்புகைகந்தழீந்தனன்
ஆயநான்மறைகளுஞ்சுடர்வினக்கிட, மேயினன்கந்தமாதனத்தின்மீதரோ.

(௩)

மீயுயரருவீழ்வெற்பின்சென்னியிற், போயொருவடதருப்புறத்தின்ப
ற்றய, லாயிடையோகமோடமர்த்தனனினித், தாயிடைப்பிறந்திடாத்தவஞ்செ
ய்தன்மையான்.

(௩௬)

தன்பொருட்டிருள்செய்துமுனியைத்தையல்பாற், றுன்புறப்பிரித்தவ
ன்துயிலுணர்த்தியே, மின்புலம்புந்திறம்பார்ப்பவெய்யவன், பொன்பிறழ்கு
ணதிசைப்பொருப்பிறேன்றினான்.

(௩௭)

தோன்றலுந்திசைதிசைதோறுஞ்செங்கதிர், கான்றதுமுனிமனக்காமமா
மிரு, னேன்றவன்நீவீனையிரிந்தவாறென, வான்றமேந்தினியிருளனைத்தும்
போயதே.

(௩௮)

போயபினிராத்திரிகரிதன்பூவனைத், தூயகண்டியிலதுதுணுக்கெனவிழித்
தாயினோமுனிவனையருகிறக்கண்டில, னேயெனவழைத்தனளிரங்கியெங்கினான்

ஸ்ரீதக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

நாண்மலர்ச்சரிசுழல்சரியநல்வடி, வாண்மலர்க்கண்மழைவழிந்துகால்
பொரத், தோண்மலர்த்தொடையலுந்தோடுஞ்சிந்திட, நீண்மலர்க்கைபிணைநெ
ரித்துவீழ்ந்தனன். (௩௭)

வேறு.

வீழ்ந்தபொழுதெழுமுன்னம்வெவவினையேன்பொல்லாக்கண்
சூழ்ந்ததயிலெழுமுன்னேபிரிந்தெங்கேதுவங்கின்றாய்
தாழ்ந்தகுலத்தெம்மரபுன்றன்மரபுக்கொவவாதோ
வாழ்ந்தகுடிவாழ்க்கையுமீம்மணவறையும்போதுமோ. (௩௮)

போதொன்றுமனைமீதுன்புந்தமியேன்புணர்ந்தறியேன்
யாதொன்றும்பலகாலம்பயிலாமுன்னிகழுதியோ
தாதொன்றுகுழலாரும்வேறுசிலர்தாமுளரோ
தீதொன்றுமல்லாதாற்கீதுமொருசெய்கையோ. (௩௯)

செய்யவியத்தழக்கந்திருவக்கன்னியரோதெய்வகுலத்
தையலரோ*வியக்கியரோவெவர்தாமோதமக்கன்பாய்
வெய்யதொருமாயத்தாலுணைக்கொடுபோய்விட்டனரோ
வையராளிராத்திரிகரணுக்கவரெல்லாமஞ்சாரோ. (௪௦)

அஞ்செழுத்துந்திருநீறுமகனமார்பிற்புரிதாலுஞ்
செஞ்செவியங்குண்டலமுஞ்சடைமுடியுந்திரடோளும்
விஞ்சுமணந்தனிலென்னைக்கடைக்கணித்தவிழிநோக்கும்
வஞ்சுமறயான்காணவின்னமிங்ஙன்வாராயோ. (௪௧)

வரும்போதப்போதென்னமணம்புரிந்துகரம்பிடித்துத்
தரும்போதுதொடைகுட்டித்தழற்கடவுள்வலஞ்சூழ்ந்து
பெரும்போதினமளிஅறைபுகுந்தளவிற்பிரிவோமென்
றிரும்போதமனத்திநீனைந்திருந்தனையோவறியேனே. (௪௨)

அறியேனைத்துயிலெழுப்பியறிவித்துவெறுத்தனையெந்
சிறியேனையிவணிறுத்திச்சென்றாக்காற்றீங்குண்டோ
நெறியேபின்வாவெனினுநின்மொழியான்மறுப்பேனோ
மறியேந்துமெம்பெருமான்றிருவாக்கும்வழுவாமோ. (௪௩)

வழுவறவென்குலத்தாதையுனைக்குறுகிவணங்கிபநா
ளழகியநின்மகட்டுமணமதுசெய்வான்வரத்தந்தே
னெழுநெனையுரைத்தபடியிப்படிவைத்தேகுதற்கோ
வீழும்மயமாதவர்க்கெல்லாம்பொய்சொலவும்விதியுண்டோ. (௪௪)

உண்டோவென்னுடன்முனிவுமுண்டாளுலுரையாயேல்
வண்டோடுங்குழற்சேடிமடவார்க்குமுரையாயோ

* அரக்கியர் என்பது உம்பாடம். 0 இராத்திரிகரன்-இவன்பிதா,
தரும்போது—மெலித்தல்விதாரமெனினுமமையும்.

வெண்டோனாற்கருச்சனைசெய்தெந்தையெனைவுரம்வாங்கிக்
கொண்டோகையாற்பயந்தான்மற்றிதற்கோகோமானே. (௫௫)

மாளுரைப்புணராமற்றவம்புரியமதித்தனையே
லாளுமலெனையுடன்கொண்டேகினையேலடியேனுங்
காளுருமலர்த்தம்புனலளித்துங்கந்தமுடன்
தேறாருக்கனியீந்தும்பிரியாமற்றிரியேனே. (௫௬)

நேற்றுகின்றதவங்களினுமறைமுதலாநூனீங்கள்
பார்க்கின்றகல்வியினுங்கைப்பிடித்தபாவையரைச்
சீர்க்குன்றத்தனியேவைத்தொருவழிபோய்ச்செய்தரும
மேற்கின்றதருமமென்பதுண்டோவந்தியம்பாயே. (௫௭)

பாயிருளென்றொருபாவ்வரப்பாவியேன்றுயின்றேறன்
போயதொருநினைவெறுக்கக்காரணமென்புகழோனே
சேயிருவிண்ணவருலகோவயனுலகோசிவனுலகோ
நீயிருக்குமுலகேதாயானும்வரங்கிழ்த்தாயே. (௫௮)

ஏனென்றாயில்லையினியிரங்கேலென்றாயுமில்லை
நானென்றாலுய்வதில்லைன்முனிவர்குலக்கோவே
தேனென்றுமொழியார்யான்செய்குறையுண்டென்னோரா
வூனென்றுதனியேயிங்குயிர்போயுமிருக்குமோ. (௫௯)

இருக்கமுடியாதுதனியென்றமுதாள்கீழ்விழந்தாள்
மருக்குமலார்பலரருகேவந்தவனையெடுத்தேந்திச்
சுருக்களகமுஞ்சொருகிச்சொரிவிழிநீருந்துடைத்து
நெருக்குமிளமுலைல்லாய்நீயிரங்கேலெனமொழிந்தார். (௬௦)

மொழிமறையுந்தவநெறியுமுதுணர்ந்தமுனிதானே
பழியிதுவென்றறியானேற்பாவமிதென்றெண்ணேன்
விழியிணைநீர்த்தும்பவுனைவிடுத்திருப்பதும்முறைமைக்
கிழிவெனவுமெண்ணேனலிவ்வுலகக்கொள்ளுமோ. (௬௧)

கொள்கையுமப்பெரியோர்தங்குறிப்பையும்யாமறிவோமோ
தெள்ளருவிப்பெருங்கிரிக்கேதவநெறிக்கேசென்றானே
வெள்ளாநதிப்புனிநீர்க்கெய்தினேனாமீண்டின்ன
முள்ளருகிவராதொழியானீதுயரமொழியென்றார். (௬௨)

என்றலுமவ்வுரைகேட்டவிலங்கிழையுமகங்குழைந்து
சென்றகதிர்வரக்காணத்தாமரைபோற்சீரழிந்து
துன்றுமழையிலாதிரங்குந்தேதாகையும்போலத்தேதாகை
சென்றமுனிபோனவழிநோக்கித்திகைத்திருந்தாள். (௬௩)

வேறு.

இருந்துயர்க்கொடிங்கிவளிருந்தனன், விரிந்தகந்தமாதனமிசைக்கணை
பொருந்துமால்நிழற்புறுமூடுற, வருந்தவஞ்செய்தேயவளிருந்தனன். (௫௪)

இருநிலம்பெறும்பிரமனென்பவன், றருமகற்கொருதனையனவ
எரியமெய்த்தவத்தலதுவேறுவே, றாரிமையிற்கருத்தொன்றுமெண்ணிலன்.

இலகும்யோகமிவவகையிருந்துளி, யுலவுமால்மரத்தும்பர்கொம்பிப்மேற்
சுலவுந்தன்குலப்பேடுகூடவே, யலகுசொல்லுங்கேரண்டம்வாழுமால். ()

ஆலமர்ந்தகேரண்டமற்றொர்நாட், குலமர்ந்ததன்பேடைதய்த்திடச்
சுலவுண்டிகொண்டின் றுசெல்வனென், றேலமென்பெடைவிடுத்தெழுந்ததே

தேடுகுன்றமுந்திசையும்வாவியுங், காடுமெங்கணுஞ்சிறுகூல்விரித்
தோடிகீடு தூரத்தொருண்டிகண், டாடிவாயெடுத்தகமகிழ்ந்ததே. (௫௮)

மகிழ்ந்துபுள்ளுமீள்வழிக்கொடேகலு, நிகழ்ந்தசெங்கதிர்க்கடவுண்ணீன்பரி
யகழ்ந்தமேல்கடற்கரையடைந்தது, நிகழ்ந்தவந்திவானிருள்சிறந்ததே. (௫௯)

தெடுமேயெனைச்சினையயிற்றுடன், வாடுமேவரும்வழியையாடியென்
பேடுவீடுமேயென்றுபேதுற, வோடியோடியென்சிறகரோய்ந்ததே. (௬௦)

ஓய்மோயுநின் றுனனுமுன்னுமெய், மாயுமாயுவவழியிருட்டலாற்
போயுமீளும்வாய்புலரும்வெய்யவன், சாயுமோவெனக்கொடுமைசாற்றுமால்

மாலிருட்கடல்வந்துமூடலு, மாலினுக்கினியரிதுபோவதென்
சேரலமிட்டுநெந்துடலுடைந்துசெஞ், சேலடுத்ததோர்வாவிசென்றதே (௬௨)

சென்றொராயிரஞ்செவவிதப்புறந், துன்றுதாமரைத்துய்யநாண்மல
ரொன்றின்மீதிரண்டடியுமுன்றிறின், றன்றிராவெலாமவணிருந்ததே (௬௩)

இருள்பரந்தகேரண்டனின்னமும், வருகிலானிதுமாயமோவெனாக்
கருவயிற்றொடுஞ்சிறுகூல்புடைத், துருகுபேடைநின்றழலுமங்கரோ. (௬௪)

அங்குமிங்குநாளுகந்தனித், தெங்கணைகிளையெவர்தடுத்தனர்
கட்குல்வாய்விழிகாணெனதுபோய்த், தங்கினாய்கொலோதாமதஞ்செய்தாய.

செய்யவாயிராதேடிவந்தது, முய்யநான்மகிழ்ந்துண்டிருந்ததும்
வெய்யதோரிராவினவீளந்தது, மையகோவிதின் றழகதாயதே. (௬௬)

தெரிசன முத்திச்சருக்கம்.

சு

ஆயுள்ளெலாமடவியெங்கணும், போயும்வாயிராபுசிப்பதில்லையோ
மேயரியும்போய்மீள்வதில்லையோ, தீயதின்தையிற்செய்கையென்கொலோ.

எண்ணையும்மறந்தெங்கணேனுமோர், கன்னியம்பெடைகண்ணொய்கொலோ
வுண்ணையன்றியென்னுயிரிருக்குமோ, மன்னவென்றுதன்வாயரற்றுமால். (1)

வேறு.

மாலுறுமிதையத்தோடுபெடுமிவ்வுருத்தங்கூர
மேலுறுதயர்க்கேரண்டன்மலத்துமேவுங்காலப்
பாலுறுமதியைநீக்கிப்பனியிருளகற்றியொற்றைக்
காலுறுபரித்தேநீரன்குண்திசைக்கடலில்வந்தான். (சுசு)

வந்ததுவெயிலின்சோதியெனவரிவண்டுபாடக்
கந்தமென்பொருட்டுமுடுமிதழைநுங்கதவநீர்கப்
புந்திமின்மகிழ்ந்தகஞ்சம்போலக்கேரண்டனெஞ்சத்
தந்தியிற்புகுந்ததுன்பமடங்கலும்போயிற்றுநக்கே. (எரு)

ஆங்கறிவுடையோர் தம்மோடறிவுளோர்கலந்தகாலேத்
தீங்குறிலிருபாலோருஞ்சேர்குவர்நலனுஞ்சீரு
மோங்குறிலிருபாலோருமொருவழிப்பெறுவரென்ப
தீங்குறுகமலமேவுங்கேரண்டனிடங்கண்டேமால். (எக)

கண்டதுவெயிலின்சோதிக்கேரண்டன்களிப்புலிங்கக்
கொண்டதொருண்டென்னற்கவ்வியகூர்வாயோடும்
புண்டரீகத்தினின்றுமெழுந்ததுபுடையின்வீசித்
தண்டலிற்சிறுசச்சண்டமாருநந்தயங்கிற்றம்மா. (எஉ)

மாயிருளாலமுண்டோன்மலர்ப்பதக்கலுழன்போலப்
போயதுவிசம்பினூடேவழியதுபுகுந்துபேடை
யேயெனவரற்றித்தேதடிவயிறுலத்திரங்கிவீழ்ந்து
தீயவெந்துயரங்கூருங்காலையிற்சென்றதன்றே. (எங)

சென்றதன்செவல்மேனிதாமரைச்செவ்வப்போதின்
மன்றலம்புதியசுண்ணமணப்பமுன்வரலும்பேடை
துன்றிருளுழந்தனோயுந்துயரமுமொழிந்துதன்க
ணின்மெரிபிறக்கனோக்கிநெடிதுயிர்த்திருந்தேதார்பால். (எச)

நூற்புடையிருந்தபேடையூலக்கண்டுசெவல்
சோர்வொடுநென்னன்மாலையுருழந்திருந்ததின்று
பேர்வறத்தமியனிங்ஙன்வருதலும்பிரிந்தென்மீதி
லார்வம்விட்டிருந்ததென்கொலெனவெண்ணியனைத்ததன்றே. (எடு)

அரண் ததலும்புணைத்துப்பேடைசிறகிடையடங்காதாகி
யிணைத்ததன்வாயிற்சேவலிரைதருவாயுந்தள்ளிப்
புணைத்தகான்மீதுகோத்கபடருகிற்காறுகீங்கித்
துணைத்தகண்சிவந்துகண்டஞ்சுரித்துமெய்விதறிற்றம்மா. (௭௭)

மாஸையிற்கிடைத்தவுண்டுகொண்டிங்ஙன்வருமுன்வெய்யோன்
வேலையிற்படிந்தான்கஞ்சமீதொருபொய்கைகைகிக
காலையிற்கடிதுவந்தென்கலங்கியதுயரெண்ணுதென்
பாலயிர்த்திடுவதென்கொலென்றதபரிந்துசேவல். (௭௮)

சேவலதுரைப்பப்பேடைநின்றிருமேனிசேவல்பு
பூவலர்மணப்பவேரூர்பெடையொழிபுணர்ந்துவந்தாய்
மேவலநின்றையெண்ணுமென்றையோவெறுத்தியென்பா
லாவல்விட்டிருந்தாயன்றியிருடகூயஞ்சுவாயோ. (௭௯)

அஞ்சவையுண்டியென்கொலருந்துணையென்கொலிந்தப்
பஞ்சரமென்கொலின்பப்பரிவென்கொல்பலவுமென்கொல்
வஞ்சகம்புரிந்தநின்கண்காணவேவலிதென்னாவி
துஞ்சுவதொன்றென்றென்றெழுந்ததுதுணிந்தபேடை. (௮௦)

பேடையையிலக்கிச்சேவலுணையன்றிப்பிறவற்றோடுங்
கூடயானென்றுமில்லைக்கூடியதின்னுமில்லை
வாடுதெனொழிதித்தம்மனைவியர்சலிப்பவேறு
காடுவர்புறம்போயென்றானாகமற்றதுபோலுண்டோ. (௮௧)

உண்டெனில்வஞ்சமென்பாலீங்கினிதுரைப்பன்கேண்மோ
வண்டருங்கிரியினிந்தவாலின்கீழ்ப்புற்றில்வையு
முண்டகன்பேரானமுனிபுகுநாகம்யானு
மண்டிற்புகுவேனென்றுசேவல்வாய்மலர்ந்ததன்பால். (௮௨)

அன்புறுபெடையோடந்தச்சேவலன்றைந்தவாய்மை
வன்புறுதவத்திலநீவருமுனிசெவிமடுத்தலோடு
துன்புறமனத்திலெண்ணித்தண்ணெனவெழுந்தநோக்கி
யென்பிறிதுரைத்தாயெண்ணப்பறவைகீழியம்புகென்றான். (௮௩)

இயலறமபொருளோடின்பம்வீடெனவிகைக்குந்தொன்னூற்
செயலுறுமின்பஞ்செய்துபின்பன்றோசேர்வரவீடு

*புணைத்தல்—பிழையுடைத்தாதல். பதைத்துஎன்பதூஉம்பாடம்.
பார்ப்பென்கொல்என்பதூஉம்பாடம்.

மயலொடுமனைவியங்கன்வருந்தவிங்கிருந்துகோன்பு
முயலிலென்முயன்றாயில்லையாகிலென்முனிவர்கோவே. (அ௬)

வேதநீயுணர்ந்தாயேனுமெய்த்தவஞ்செய்தாயேனு
மாதவன்மயங்கும்பாவம்வருமுனக்கூறுதியையா
வேதமிலென்பேடைக்குயானொருபிழைசெய்தேனெம்
பநூதகமெனக்குமுன்போலிவ்வழிபலிக்கவென்றேன். (அசு)

என்றுரைசெய்ததந்தக்கேகரண்டனிருடிநன்று
நன்றிதுசரதமென்னவியதயத்துணாடிநாடி
நின்றநின்றேறங்கியெங்கிறெடிதுயிர்த்துயிர்த்துவிம்மித்
தன்றுணைவிழிநீர்மல்கத்தையலைநினைந்துரைந்தான். (அதி)

தானவர்மல்குங்காலம்பிறப்பதோதளர்ந்துநொந்து
வானவரல்குங்காலம்வருவதோமதிக்கவொண்ணாக்
கானமரளக்கோகைதயிராத்திரிகரிதன்காதல்
போனதுமுனிக்குமிண்டுபுகுந்ததுமனத்தினூடே. (அசு)

ஊடுறுதுயராலன்னொருபதுவருடமாயத்
தாடுறுவேற்கண்ணோப்பிரிந்தகாளளவென்றெண்ணி
வாடுறுமனத்தனுகிவரையினுமிழிந்துபோய்க்
கோடுறுமுலையாள்வைகுங்கொடிநகர்கடிதுபுக்கான். (அ௭)

வேறு.

புக்கனன்முனியெனப்பலருமுன்புகலலுந்
தக்கராத்திரிகரிதரிவுரப்பிரிவினல்
நெக்கிறெஞ்சருகிவந்தெதிர்கொடேரியமனைக்
கைக்குவித்திருபதம்பரவினாங்கருணையால். (அ௮)

கருணையங்கொழுநனைக்கடிமனைக்கொடுபுகுந்
தருணபங்கயமுதத்தழுகெழுந்தனிகலந்
தருணகொங்கையினனிந்தகின்மணந்தனையுளேந்
திருணறுங்குழன்முடித்திருகண்மையெழுதினான். (அ௯)

எழுதரும்வடிவினளிவரையர்க்கணவனிப்
பொழுதுவந்தனெனப்பொருவரும்பதியுளோ
முழுதுமத்தாதையுமுகமலர்ந்துருகினார்
பழுதிலாவிருவருங்கலவியுட்பழகினார். (௧௦)

காரியும்முனிவனும்நாடொறுங்கூடுறச்
சேரும்விண்ணவர்செயுந்தீவினைத்திரளெலா

மோருருக்கொண்டதெயொப்பவப்பேதைபாற்
காருருக்கருவயிற்றுற்றதக்காலமே

(௩௧)

காலினைத்திணைமுலைக்கண்கறுத்திதழ்வெளுத
தாலிலைத்திருவயிற்றடிபுடைத்திடைதடித
தோலையிற்றகுழைபொரும்விழிகுழிந்துடல்பழுத
தேலம்மடிச்சுவைபுளிப்பிவைசுவைத்தெய்தினுள்

(௩௨)

பாயதுமவவயவுநோயெவையும்நூறுததலும
பெய்தகோல்வளையினுளொருமகப்பெற்றனள்
திகையிரண்டொருபதுங்கதிரெயிற்றதரமோ
ரையிரண்டானனந்தாஹுமுண்டாகியே

(௩௩)

ஆகமேபுயலுமாயசனியெசொல்லுமாய
வேகமாயடுசுடற்குஞ்சியாய்விஞ்சுமா
நாகநீள்பெலமுழைச்செவியுமாய்நவையிலா
வாகனாமகனைமின்மடியில்வைத்துருகினுள்

(௩௪)

நாளுமப்பருமுலைப்பெருகுபானல்கிமின்
தேளனைத்தரதனத்தொட்டிலிட்டசைதரத
நாளினிற்றடித்தலுந்தளருமென்னடையுமாய
வாளெயிற்றிதழ்மழக்குமரனுமவளருநாள்.

(௩௫)

புளருமாமதலையையாதவத்தாதையுங்
கிளருமார்புறவனைத்தருமறைக்கிரியையா
லளவுமென்சவுளாமாதிருகைமுந்தாலுமக
ஞளமகிழ்ந்ததவினாஹுவகையாலுருகுவான்

(௩௬)

பருவமாமைந்தனுக்குமைதிருப்பாகஞர்
தருவரம்பேண்டுமென்றெண்ணியததவமுனி
திருமகற்கொண்டுபோய்தெய்வவான்கயிலைபுக
சருநெறித்தவந்லென்றவனைவைத்தேதகினுள்

(௩௭)

கெலுந்தெசமுக்கன்றவமுமெரிககிடைசெய
நாகக்கண்கணஹுமுன்வந்துவாணாவற்
காகமுக்கொடித்தகவிலங்கையுமளித
தோகையால்ராவணப்பெயருமன்றகவினை.

(௩௮)

வேறு.

உதவுஞ்சிவன் நன்வரம்பெற்றுள்ளவாட்கையாக்கன்
மதவெங்களிற்றினேறிவரலுமாயன்போந்து
முதுவிண்ணவார்க்கும்மூனறுகோடிமுதல்வவுணக்கீ
ததிகமல்லயீண்டேயரைக்கோடிவாங்கென் தனைந்தான். (கூக)

அனைந்தான்மொழியின்படியேயரக்கன்சயிலெசென்று
சிந்தாய்மூன்றுகோடியரைக்கோடியாகச்செய்தாற்
புந்தானிவர்போர்க்குப்போந்தேவவெரு
நிறந்தாள்சடையவென்னத்தந்தேனென்றாநிமலன். (கூ௦)

மலராந்தடங்கட்டிருமால்வந்தமாயவியற்கை
யலராமனத்தனறியாதளியினோடுமகன்றான்
புலராமுகப்புன்முறுவல்புலவெரும்பூத்தார்
சலராசியைவெற்பதனற்கடைந்தவள்ளநணந்தான். (கூ௧)

தணந்தான்கைலைச்சைலம்தன்னைவாள்கொளரக்கன்
மணந்ததாயுந்தந்தைமரபிலுள்ளயாருங்
குணந்தான்கொடியனைனுங்குடிக்கோடுஞ்சென்று
கணங்களாகிச்சூழ்க்கடற்கணிலங்கைகலந்தான். (கூ௨)

கலலேனாடல்கும்புயத்தான்கடல்குழிலங்கைமேலிப்
பொலனோடெறிக்குருகரம்புகுந்தேயாருமெல்லை
நலலேனாடவன்றாயுலக்கைநளினக்கையாற்பிடித்துத்
தலலேனாடுவனவிட்டுக்குற்றக்கண்டெளந்தான். (கூ௩)

வேறு.

தானேநெற்குற்றுழக்குந்துயரென்கொலுனக்கெனலுந்தாயுகெட்டு
மானேயுங்கரத்தானைமாப்பிடியின்வடிவமைத்துவணங்குவென்ன
யானேயித்தரையாளநெற்குற்றவியல்போவென்றிலங்கம்வாங்க
வானேனுசிவபெருமான்வடகயிலத்திருமலைபோயடைந்தானன்றான். (கூ௪)

அன்றான்வந்திறைஞ்சுவரனீபோந்ததென்கொலெனவவென்னன்ன
நின்றாகம்பூசிக்கேவாரிலிங்கந்தரவேண்டுமிலவென்ன
மின்னாப்பொற்சடைமுடியோன்வழங்குதலுவலெனேந்தியீளுங்காலை
நீன்ருணன்கருதிமுனியாகத்தொடர்ந்துவழிநிவேநின்றான். (கூ௫)

ஆனனம்பத்துடையவடலரக்கன்வரும்பொழுதவனுக்கலர்த்துதெண்ணீர்ப்
பானமதுசெய்வதற்கோர்தவனநெடுமால்வெளப்பப்பதறிப்போந்து

இசிவரத்திரிபுராணம், கன்மாடபாதச்சுருக்கம் இகும் செய்யுளும், பிரமோத்
தரகாண்டம்சிவதானமகிமை சக-சு0ம் செய்யுளும் பார்க்கவபுராணமும், இரா
வணனுக்கெதிரேவந்தது விநாயகப்பெருமானென்றுகூறல்காண்க.

0 முந்தியசெய்யுளுக்குக்காட்டிய பிரமாணதூல்களிலே இராவணனுக்குச்
சலமோசனைகஷ்டம்நோந்ததென்றும் இன்னுஞ்சிலவிசிற்பங்களுக்கூறப்படல்
காண்க.

மாநிருதனந்த்முனிவனைநோக்கிப்புனலருந்திவருமட்டுக்கு
நீநனிநக்கையேந்தவேண்டுமிந்தவிலங்கமெனநெடிதுசொற்றான் (க௦௬)

நெடிபுமுனிவனுநினைமூன்றுகுரற்கூவுவனன்னேரம்வாரா
விடிவமாநூர்நக்கடைவனென்றிடலுமரக்கணுந்தன்வேடையாற்றான்
கடிததனுக்கொருமித்துச்சிவலிங்கமம்முனிதன்கைமேல்வைத்துக்
கொடிவர்ப்பூவாவியிற்போய்க்குறுகலுமுக்குரலுமுனிசுவாநின்றான் (க௦௭)

கூவுமொருமுக்குரற்கும்வந்திலனென்றந்தமுனிசுளிர்பொற்கையின்
மேவுமிலிநகையையன்மேவுமொருகோச்செவியின்விளங்கநாட்டி
யாபாசைத்தாலுமசையாதிவணையிருக்கவெனவினறஞ்சிப்போளுன்
மேறவரதைக்கோகர்ணமெனப்புக்கழந்தார்தெசமுக்கணுந்திரும்பிப்போந்தான். ()
வேறு.

மீபாநதான்முனியைப்புடைகண்டிலமென்றாய்தான்சிவலிங்கமொராக்குழை
யின்வாய்க்காலயமோடுவயங்குதல்கண்டேயந்தாவிருகைகொடுடுத்தனனூல்

ஆலம்பருகும்பொருளச்சுதனூர், சீலம்புரிசொற்படிசேவடிவேர்
தாலம்பருவிந்கசயம்புவதாய்க், கோலம்பெயராதுகொழுந்தெழுமால். (க௧௦)

ஊழந்தானிறையெத்தமுவிக்கொடொடா, விழுந்தானடிவேர்பறிமேருவென
வழுந்தாரமுடித்திரளத்தனையுஞ், செழுந்தாரகையிற்புடைசிந்தினவால். (க௧௧)

சுந்தாருலமுற்றசினக்கொடியோன், நொநதான்மெய்யொடுங்கிநுடங்கின
னென், நைந்தாருவினாடவார்த்துநகைத், தெந்தாயெனவீசினையேத்தினரால்.

ஆலித்திடுமண்டரதிற்பினெதிர், கோலக்கிரிமந்தரமுங்குமுறக்
காலிட்டதன்வெர்பறியக்கடவா, மேலிட்டலைவேலையின்வீசினனூல். (க௧௨)

சின்னம்படவக்கிரியைச்சிதைவித், தின்னங்கயிலைத்தலையேகவேனாத்
தன்னந்தனிபோயினனத்தறுகண், மன்னன்வழிமேலொருமால்வருவான். ()

கான்மிக்கநரைத்திரைவண்ணவுடற், கடன்மிக்கபுறம்பிடிக்கோலுடனான்
மேன்மிக்கதொர்வேதியனாகிடந், தேன்மிக்கவுனக்கிவவிளைப்பெனலும். ()

என்னன்னதொழிற்கொரிவிக்கமுமை, மன்னன்றரவாங்கினனோர்முனிகே
கன்னம்புகவைத்ததகண்டமலன், முன்னம்புகவின்னமுயன்நனனூல்(க௧௬)

நால்வேதியதூரநடந்துடல், மேல்வேடையடைந்துமெலிந்ததென
நீல்வேடனியம்பலுந்நமறையின், நூல்வேறுபடாவுலுமநுவல்வான்(க௧௭)

வேடை—நீர்வேட்கை. 0 தாலம்—பூமி.

ஊழந்தான்நறியேதமுவிக்கொடொடா என்பதூஉம்பாடம்.

வானோர்பணியும்வடவெண்கயிலைத், தேனோடுகுவட்டொருதென்குவடு
தானோதவிலங்கைதரித்தபடி, யேனோர்கிலையாதுமுணர்ந்தறிவார். (௧௧௮)

ஆயும்பொழுதும்மலைதென்கயிலை, யேயுஞ்சிவலிங்கமுமிங்குளநீ
யோயுந்துயர்விட்டவனோடுகெனக், காயும்நீருதன்கைகுவித்தகல்வான் (௧௧௯)

அகலாழியிலங்கையதன்பதிபுக, கிகலாரிரதம்பிறிதேறியொரைம்
முகனாந்திரிகோணமுதற்கிரியைப், புககாழுவலஞ்செய்துபோற்றினனாள். ()
வேறு.

போற்றின்நீரதமுத்தரதிசைப்புறம்விடுத்
தூற்றவெற்பினொருகீட்டிசையினேறியுரவோ
னாற்றலிற்கொடியகையிருபுதங்கொடண்செய்
தேற்றமிக்கவனெடுப்பவிறையோனுமசையான். (௧௨௦)

அசைகிலன்சிறிதுமென்றகலவிட்டவனுமீண்
முசையும்ங்கைகொளரெட்டிவைவன்மேனியுறலாய்
மிசையின்மற்றவைபடப்படியின்மார்புவிரவத்
தசமுகன்முழுவிறம்பவெழுமுகென்றுதளர். (௧௨௧)

தளருமங்கைகொளரெட்டுறுதமும்புபெருமான்
வளருமங்கமொடமுந்தியும்வராதமர்தலான்
மிளிருமண்டமழியுழியினுமேனியுழியா
தொளிருமெய்தனதுமெய்யெனவுணர்த்தினனோரா. (௧௨௨)

உணர்ந்தமாலயன்விழிக்கரியமெய்யுலையுமோ
வணிந்தவானுருவமானதுமகப்படுமோ
பணிந்தபாதலமுறுத்துபதமும்பெயருமோ
தணிந்தஞானவொளியாயவொளியுந்தளருமோ. (௧௨௩)

மோசமுற்றநிருதன்முனிவுடன்கடிதெழுந்
தீசனுற்றவரையைச்சினமொடென்றுவனெனா
வீசுதெற்கிலுறவெட்டவன்வான்வயிரயிற்
ருசறுத்தநிருதித்திசைவிழுந்தததுவே. (௧௨௪)

வேகவெங்கனல்விழிக்கடைபொறிச்சிதறநீண்
மாகவெண்பிறையெயிற்றகலவாய்புகையெழுச்
சேகரங்கொருபத்துமசையத்திசைதொறும்
போகவெங்கைவிசிறப்பலவர்மேனிருலைய. (௧௨௫)

* “தேரைநிறுத்திமலையெடுத்தான்” என்றார்மாணிக்கவாசகரும்.

சூலயமண் ணுலகமுங்குலவுபாதலநெளிந்
தூலயவான் முகட்டங்கலுமதிர்ந்துழலநின்
றுலயமேகபடலத்திடியொரேழ்கடல்களு
முலயவாயொருபதும்பெரி தூர்ப்பன்மலிய. (க௨௭)

பல்துலயிற்றெடுகடித்தபருவாய்தனைமடித்
தொல்லையிற்சினமெழுப்பியொரேராமவழிபோய்ச்
செல்லவக்கடல்விடந்தனிதிரண்டவடிவீ
தல்லதொப்பிலயெனப்பலருமஞ்சியலற. (க௨௮)

அலறியாதவனும்புலியுமஞ்சியயல்போய்
விலகநீள்பெரியதோளவனறந்தவிசையாற்
ருலவுமேருவரைசாயமுதுகூற்றும்வெருவக்
கலகவூழியிதுகாலமெனநாகர்கதற. (க௨௯)

ககமுதிர்ந்தமலர்தென்கயிலையிற்?கடமிளிந்
திதனையின்றடிபெயர்ப்பனெனவெய்திந்ருதன்
மதியமண்டலமடுத்தவரவுக்குவடிவாற்
புகியருன்றடிபறித்திடுபுயற்குறிகர்வான். (க௩௦)

*வானடுத்தவரையைக்கரம்வளைந்துதழுவித்
தானெடுத்தலுநடுங்கினசகங்கன்முழுதூந்
தெனெடுத்திருவாயுமைதிகைத்துவெருவாக
கூனடுத்தசடையானயல்கலந்தள்ளரோ. (க௩௧)

கலத்தலம்முமைதழீஇயகையுடன்கைதழுவி
நலத்திடப்புறமவட்கருளுநன்னகையுமாய்ப்
பொலத்தடக்கைகளொரெட்டுமொர்முகப்பொலிவுமாய்
வலத்திருப்புறமரக்கன்மிசைவைத்தசினமாய். (க௩௨)

சினமமுத்துடிசெறிந்ததிரிருலம்பயம்
மனைவியைத்தழுவுகையின்மணிமால்வரைதொட
வனையநாகமதனங்குசமொடவ்வரதமு
மனையகைதொறுமமைத்தினிதுதெற்றகுமுகமாய். (க௩௩)

மாயனாடரியதோரடிமடித்தொரடிகீழ்த்
தோயலூரமுதிராசனமிருந்துதுணைவன்
சேயதோர்விரனுதிக்கொடுமுனிந்துசிறிதே
யாயராவணையெற்றலுமவன்றவறினான். (க௩௪)

௦வழுலகம்என்பதூஉம்பாடம். டீயிறு—வக்கிரதந்தம்.

கடம்—மலைப்பக்கம். †அரவு—ராகு. ‡புயல்—பெருங்காற்று.

*“உயர்வரையொல்குவெடுத்தவரக்கடுளிர்கடக்கையடாதது” என்றார் சம்
பந்தஸ்வாமிகளும்

ஓவீராசனம்—வலத்தொடையிலிடப்புறங்கால்வைத்திருத்தல்.

நானிலங்களுமதிர்ந்துடனகவலறிப்
புரணுவின்குடர்படுங்கடல்செவந்தபடிபோல்
மேனியெங்கணும்விழுங்குருதிவெள்ளமொழுகத்
தானெருங்கியலையழியிடைதாழ்த்தனனரோ (கககி)

தாழ்த்தனன்கனலிதிக்கொருதனித்தெசமுக
ஞழந்தென்கடலினன்றொருமைநாகமபர்வால்
வீழ்த்தொன்றுவமையல்லதயல்வேறுமுளதோ
சூழ்த்த விண்ணிடையினின் றமரர் துன் னல்புரிவார். (கககக)

வேறு.

வாரிவிழுந்தவன்மீளவெழுந்திலன்வாரானென்
றுருமவன்பரிதேரொடுசின்தியுடைந்தேகச்
சீரியவங்கைகொடெற்றியெறிந்துதெழிந்தேதின்
றுருமகிழ்ந்தினிதாழனர்பாடினரவ்வானேர். (கககக)

வானவர் துள்ளுமகிழ்ச்சிகள்கோணமலைக்கேவாழ்
வானவர்கண்டுகளித்தலுமானமுதத்தோனும்
ஞானவிரிஞ்சனும்வந்துவலந்தொழுவல்வேலோன்
கானநுந்துளவோனுடின் றுகசிந்தோத. (கககக)

ஒதநெடுங்கடனஞ்சமுவர்தினிதுண்டோன்பா
லாதரவம்பிகையும்பயமாறினன்னபூரப்
போதமகிழ்ந்துபுகழ்ந்துவணங்கினர்பொன்னாடர்
வேதமுழங்கினகோணமலைத்தலைமீதன்றே. (கககக)

அன்றுமைபங்கொருபாதிவிளங்கவரன்பாதி
நன்றுருவாயருவாகியகம்புநர்க்காதா
*யொன்றுமிரண்டுமிரண்டிடெனென்றுமுடன்வேறாய்த்
துன்றுருக்குயிரானவர்தோன்றினர்தோன்றாதார். (கககக)

தாரணிகள்கனல்கால்வெளியேழுதருஞ்ஞா
ரோணியாதியநாதியதாயொருமுத்தானார்

* இதற்கு:— தானேயாய், அவையேயாய், அவைதானேயாய், தா
தான்மியசத்திருபமாகியுமென்பதொன்று; மந்திராத்தவா, பதாத்தவா, வ
ன்னுத்தவா, புலனுத்தவா, கலாத்தவா, தத்துவாத்தவா, மூர்த்தியாயெ
ன்பதொன்று; பிரணவத்தோடுகூடிய பஞ்சாக்கராமையென்பதொன்று; செவமா
கியும், செவஞ்சத்தியாகியும், அர்த்தநாரீசுரனாகியுமென்பதொன்றாகப் பலபொ
ருள்கொள்ளப்படும்.

0 வேறாய்—சொருபசிவமாய். பேரையென்பது உம்பாடம்.

† ஒருமுத்த: “ஒருமுத்தாலேயுலகெங்குந்தானாய்” என்றதிருமுது
ர்வாக்கின்படி. ஏகாக்ஷரம்.

பேரணியண்டமகண்டமொடாணலிபெண்ணூர்
வேரணிதென்கயிலைத்தலையின்றொருமெய்யாறார். (கசக)
வேறு.

ஆனவக்கடவுட்சோதியவீர்திருமேனிநோக்கி
வானவர் தடக்கைகூப்பிமாலயன்வருந்திக்காண
ஞானமாஞ்சுடரேயெங்கணந்றவப்பயனையின்றே
ரீனனாமரக்கஞலீடேறினமியாமுமென்பார். (கசஉ)

பாரியமறையினுச்சிப்பரத்துதைபரத்தின்செவவி
கூரியவரக்கனற்கண்டிருவிழிசுளிராநின்றேரம்
பூரியனே னுல்லாநிருதனைப்போலவுண்டோ
வாரியினஞ்சுண்டெங்களுமீர்தந்தாய்வாழியெனார் (கச௩)

வாழியவுலகீழேமுடியாக் களமுழியாவண்ண
மாழிநஞ்சுண்டநன்றியதனிநுநன்றிதையா
பாழியம்பொருப்பின்கீழ்போய்நிருதன்பாதானம்வீழ
ஆழியின்முதல்வலியின்றேருருக்கொண்டதென்பார் (கச௪)

கொண்டலிநகரியகூற்றையொருமறைக்குழவக்காகப்
பண்ணிதைத்தருளுமன்றோர்பதங்கடவூரிந்கண்டோ
மண்டிமம்பொருட்டாவிந்கவரக்களைநெரிக்கும்பாதங்
கண்டனமின்றேதென்பாந்கயிலாமலைமலெனபார் (கச௫)

என்றவரிதைஞ்சுப்புகித்தெண்டணைமுருந்தனைத்தத
தான்றுசெங்கதிருந்திங்கடீசாதிபும்விளக்கமேந்த
வன்றிரைக்கடல்குழந்தார்ப்பவருந்திரிகூடவெற்பிற
நீனறுணைத்தேவியோடுத்தம்பீரானிருந்தகாலே. (கச௬)

காலமுமநேக்குசெல்லநிருதனுங்கடலுணினறு
கோலவெங்கண்கடன்னிற்சிலகண்கன்குளிர்புவென்னச்
சிலமோடிடந்துவெற்பின்றிருவடிக்கிட்டுஞான
மூலமேயபயந்தீயேன்முழுப்பிழைபொறுத்தியென்றான் (கச௭)

என்றொருசிரத்தைவாங்கியெரிபுரைகுஞ்சிகீக்கிக்
குன்றலில்*குருகுதன்றிக்குடுகெளவீக்கிமுன்கை
நன்றெனவுளகுதாங்கிநரம்பினங்கம்பியாக்கி
வென்றிசேர்வீணையேந்திமிழற்றினன்கீதநாதம். (கச௮)

நாதமங்கெழுந்தபோதுநவநியுவர்க்கடற்குமுண்டோ
கோதிலாவமுதமென்னக்குளிர்சையுமையாங்கேட்டுப்
பாதமீதிதைஞ்சிசீந்துணர்த்தலும்பரமனம்மை
யாதரிப்பவனைபீண்டேயமுததிபோய்நந்தியென்றான். (கச௯)

*குருகு—மூலம்.

0 உளகு—வீணைத்தண்டு.

நந்தியும்வீடைபெற்றேறிகளிற்கடற்கீழ்போய்வீழ்ந்து
சிந்தியசிந்தையானைச்சிவனழைத்தனனென்றேருத
வந்தரம்சையின்மேகமதிர்ந்துபெய்வதுபோல்வேத
முந்துறுவாய்சனார்ப்பமுக்கந்தொறுங்கண்ணீர்பெய்தான். (கரு0)

தானுளநீளமுப்பான்யோசனைதயங்கித்தோற்ற
மானமார்பகலநான்குயோசனைவடிவத்தோமெ
னானமாரந்திசொன்னநன்மொழிசெவியுட்கொண்டே
நீனிநக்கடல்விட்டோங்கிரிந்தனூர்மிர்தலுற்றான். (கருக)

உற்றெறிகடற்கண்மேகமுதித்தெனவெழுந்துசெவவி
தற்றிடுமுகமொன்பாணுந்தொட்டகட்குழியுந்கையாற்
பெற்றேதார்பாழுங்கொண்டுபெருந்தகைநந்தியன்போய்ப்
புற்றரவணந்தகோணைப்புனிதன்முன்பணிந்தநின்றான். (கரு2)

நின்றபோதமலநந்திருதனைநோக்கியன்பா
லன்றிரிசிரமுந்தொட்டவருவிழிச்சுடருமுன்னாட்
குன்றிறுவாளுமீளக்கொடுத்தக்கோடசலிங்க
மொன்றுமவகளித்துச்செல்கென்றேருதத்தாழ்ந்தொல்லேமீண்டான. ()

மீண்டவன்போகும்போதுவிடுகிகைத்தலையுநூலும்
பூண்டபூந்தழையுமேந்திப்பூசிக்கவருவான்போல
நீண்டமான்மறையோனாகிரிந்தனமுன்வரலும்வெற்பைக்
கீண்டவனவனையிந்தக்கிரிவருநீயாரென்றான். (கரு3)

பாரெனநெடிதுகேட்டராவணன்வதனநோக்கிப்
பாரெனும்பரப்பிற்றெய்வப்பதுயங்கும்பணிந்திப்போது
காரணவரக்கர்வாழ்க்கைக்கடலகவிலங்கைநின்ற
மாரணமுதல்வற்போற்றியருச்சிப்பான்வந்தேனென்றான் (கரு4)

வந்தனனெனலுமங்கவவளம்பதியியல்பேதென்ன
வந்தனூரக்கர்கோமானன்னையாமொருத்தியன்னாள்
சந்தர்ப்புதல்வன்கோணமலையின்கீழ்ததேதாலெனநானா
னெந்துநொந்துயிருந்திட்டானென்றனர்நாட்டினென்றான். (கரு5)

என்னுமம்மொழிநாராசமிருபதுசெவியும்பாயத
தன்னுயிர்பதைத்துநெஞ்சந்தளர்ந்துவீழ்ந்தெழுந்தவாய்விட்
டன்னையோவன்னையோவிலலிலிங்கம்யார்க்களிர்ப்பனையோ
நினையாமிழந்தென்னாவிநிற்குமோநிலத்திலென்றான் (கரு6)

என்றவனிரங்குங்காலையிலிங்கநின் கரத்திலெங்கி
நின்றிரங்குவதொண்ணுதென்றிலிங்கத்தெனெடுங்கையேற்று
மன்றலங்கயிலேவெற்பின்வாமபானிருதிதிக்கின்
வென்றியஞ்சயமபுகாகவிரிகடல்வண்ணன்வைத்தான. (கநி.௨)

வைத்தநீர்க்குமிழிமாய்ந்தானீரதாமண்டேனோடேமண்
னோத்திமொடலுக்கென்கொலிரங்குவையோர்பால்வாலை—
மெய்த்தளிர்ச்சருகுகூட்டவதனைவெஞ்சுறைறையார்பாற்
றத்துறப்பிரிக்குமாவிசரிப்புமன்னதுவெயன்றே. (கநிக)

ஒவெனவரற்றின்மாண்டார்க்குறுவதோருறுதியாமோ
தாவருமுதகப்பேறுந்தானமுங்கடனும்யாவர்
தேவர் தந்தேவன்கோணைத்திருமலையிதனிற்செய்தால்
மேவுவான்னையந்தவும்பர்தம்வீட்டினும்பர். (கக௦)

உம்பரிக்கயிலைதன்னிலொருபொழுதுமையாளீசன்
வம்பவழிச்சடையைக்கையால்வகிர் தலுங்கங்கையஞ்சிக்
கம்பிதங்கொளலுமப்பன்கண்டுநகசத்தால்வாங்கிச்
சம்புவின்நீவின்றென்பாற்சாகரத்தெற்றிவைத்தான். (கக௧)

எற்றியபோதுகங்கையிலங்கையுத்தரபால்வேலை
சுற்றியதிவலைபோர்ப்பத்துலங்கலுமதற்குமேலாய்
முற்றிரிகூடநாட்டிமுழையதனாப்பண்ணசெய்து
நற்றியபெருமான்நீர்த்தநெடுமுனோத்துநின்றான். (கக௨)

* கின்றவிக்கடவுட்குன்றைநினைந்தொருவலஞ்செய்வார்பொற்
குன்றினுஞ்சென்றுநூறுகொடுமுடிசூழ்வதொக்கும்
பொன்றனிவடிவுகாணப்புறத்திடுமச்சமென்ன
வன்றரன்கயிலைக்கொப்பவமைத்ததிக்கயிலைகண்டாய். (கக௩)

ஆயந்தசீரிடையாலோடியலங்குகாவிரியிநீரும்
பாயந்தபிங்கலையாலோடிப்பரந்தமாவலியினீரும்
தோயந்தபேராழியின்கடசுழிமுனைவடியாய்நெப்புக்
சேயந்தவான்கங்கைதன்னோடிசைந்ததிக்கயிலைகண்டாய். (கக௪)

கண்டவிக்கயிலைச்சாரல்கலந்தநாற்றிசைநாற்காத
மண்டளிற்செனித்தபேதமருவுபல்லுயிர்கொல்லாம்
விண்டனிக்கடவுளாயிவ்வெற்பினிற்கங்கைநீர்தோய்ந்
துண்டடவர்பாரூபத்தினுதிப்பதுதிண்ணந்திண்ணம். (கக௫)

திண்ணலந்தோலையா தின்னுஞ்செப்பீவனிருதகேண்மோ
வுண்ணலங்கூரப்பூசையுமாபதிக்கீவரே னுந்
தண்ணலங்க லுமூந்தெண்ணீர் தருருவரே னுமன்னு
ரண்ணலம்பெருமான்மெய்யோடடைய தற்கையமில்லை.

(ககச)

தூல்லையென்றில்லந்தோறுமிரந்திடுபொருள்களே னு
நல்லவைமுக்கூருக்கிநாதனுக்கொருகூறீவார்
தோல்லையில்வினையுந்தீர்த்துசாதிபேருலகிற்சேர்வ
ரல்லதுமுத்தியென்னுமரியவீடடையமாட்டார்.

(கக௭)

மாட்சியங்கயிலையாமிம்மலைக்குநாற்றிசைநாற்றாத
மாட்சியினிலேபூநன்காயருங்கனிகந்தமாதி
காட்சியினன்கிடுனாற்றிக்கடவுளுக்களித்தாண்ணாதார்
சேட்செறிகடற்கணமையாயவார்செனித்துவீழ்வார்.

(கக௮)

வீழ்சடைக்கடவுட்கோணவெற்பினுச்சிட்டம்வீழ்த்தல்
வாழ்தனிமடவாரோடுவசித்தல்கம்பளத்திலவைகல்
கீழ்விடுமலசலாதிகிரியினில்விடுத்தல்செய்வார்
ரேழ்பெருநரகுக்கப்பாலிருணரகவர்வீடுன்றான்.

(கக௯)

ஆனவிக்கயிலைதன்னிலரணபிடேகநேரம்
போனகமருந்துநேரம்பூசனைமுடித்தநேரம்
தேனவீழ்சடையான்முன்போய்த்தெரிசனையிடமுமாகா
கானகநிலத்திலூன்றிக்கடுகடைவலமுமாகா.

(க௭¹)

காவனம்பொய்கைபைம்பூங்காவனமரற்குச்செய்வார்
கோவிலுமதினுஞ்செம்பொற்றேகாபுரமுதலசெய்வார்
மேவுமெல்லாடைசந்தம்வெயின்மணிப்பூணூலீவார்
மூவுலகிதைஞ்சத்தேவார்முடியின்மேலடியும்வைப்பார்.

(க௭௧)

வைக்குமிக்கயிலைதன்னில்மாதவம்புரிந்துநோற்றல்
மிக்குமந்திரங்களுன்னல்வீயந்தவருயிர்க்குப்பேறா
யுய்க்குநற்பலியுண்டாக்கலுறுபசிக்குணவுபெய்தல்
புக்கொருநாணம்நல்கலதன்பலன்புகலொண்ணாதால்.

(க௭௨)

ஆதலாலரன்முக்கோணமெளியதன்நரக்கர்கோவே
பூதலந்தன்னிலிந்தத்தானமேபோலவுண்டோ
காதலாலின்னுனனைகதிபெறப்பலிகன்மாதி
திதினாதியற்றினிங்கோதீர்த்தமுண்டாக்குகென்றான்.

(த௭௩)

என்ன லும்வருணன் றிக்கிலிராவணன்கதைகொண்டெற்றக்

கன்னியம்புனி தக்கங்கையுதித்ததுகயிலேச்சார

லன்ன துனோக்கிமாலாமருமறையனுமின்றுன்

மன்னியவன்னைசெய்தமாதவமீ துகண்டாய்.

(௧௭௪)

ஆயிரம்வருடங்காசியரும்பெருங்கங்கைதோயுஞ்

சேரும்பலனுமிந்தத்தென்கயிலாயச்சாரல்

மேயவெண்ணிலின்வெள்ளம்விரிந்தெனவிரிந்தகங்கை

கேயமோழனிதுதோயும்பலனுமோர்நிறைகண்டாயே

(௧௭௫)

வேறு.

கண்டநின் கதையினாலுதித்தகங்கையைத்

தண்டலில்லாதபாதானகங்கையென்

றண்டரும்புகழுகவகிலம்வாழ்த்துக

மண்டுமிப்பொருட்டிலுன்னன்னைவாழ்கவே

(௧௭௬)

வேரியகங்கையின்கரையின்மீதுநீ

பாடியபலிகள்கன்மாதிபண்ணெனக்

கூரியகுசையவன்கைக்கொடுத்தமீனை

டாரியன்வாகுகின் றமைப்பதாயினான்.

(௧௭௭)

ஆயிடைப்பிண்டமொன்றாக்கிவெந்துயாத

த்யிடையிராவணன்செங்கையீந்துநின்

யடையக்கதிசானுவூன்றியே

வாயிடைத்தித்திவண்வைத்தியாலென்றான்.

(௧௭௮)

ஆலமர்கடவுளைத்துதித்தரக்கன்மண்

மேலமரபடமுழந்தான்விளங்கவைத்

கேலமர்கதிபுகவெனதுதாயெனப்

பாலமர்பிண்டமும்பரிந்துநாட்டினான்.

(௧௭௯)

நாட்டியபிண்டத்தைநாணன்கர

கீட்டியகுசையினெனகிழ்த்திரண்டுசெய

கீட்டியவலதுபங்கிடதுபங்குறக்

கூட்டினன்சிவதுதிக்கொன்னகைகொண்டரோ.

(௧௮௦)

கொண்டதுபிதிர்பலியினிமுக்கோணமீ

தண்டர்நாயகற்பணிந்தரக்கசேவடி

முண்டகருதொழுதுநின்னன்னைமுத்தியே

கண்டிடவேண்டுவானகடிதுவாவென்றான்.

(௧௮௧)

வாவெனநிருத்தனுமெழுந்துமாலுடன்

சேவின்னகயிலயிற்சென்றுமுன்பணிந

தோவியகருமைபங்கவணபத

மேவவென்னன்னையும்வேண்டினேனென்றான்.

(௧௮௨)

என்ற ஸூஞ்சிவபதமின் றுன்னனைக்ஞ
நின்றிடக்கொடுத்தனநிருதசெல்கெனக்
குன்றவில்லுடையவன்*கூறவாங்கிமுன்
சென்றமாலுடனவன்சிகரிக்கீழ்வந்தான் (கஅ௬)

வந்தனைமறைஞ்ஞக்கியற்றிமற்றினிச்
சிக்ஞையென்னெனத்தானஞ்செய்கெனச்
சந்தரப்பொன்முகில்சொரிதல்போல்வரு
மந்தணரியாவர்க்குமளிக்கின்றானே. (கஅ௭)

ஆனவக்சயிலையிராணும்வேதனுஞ்
சேனையோடையிருகோடிதேவரு
ஞானமாமறையவராகிண்ணினார்
தானமீந்திராவண்ணாழ்ந்துபோற்றினான். (கஅ௮)

போற்றரன்பினாகியாம்பொற்பிலிங்கமொன்
றேற்றநால்வேதன்பூதேசலிங்கமொன்
றாற்றமாங்கேசவனுருத்திதேசமாய்ச்
சாற்றுபேரிவிங்கமொன்றவன்கைதந்தனர் (கஅ௯)

தந்தழன்நிலிங்கமுந்தருமுக்கோணமீ
தந்தமோடமைக்கிலுன்னனைமுத்தியா
மந்தரப்புயவெனமறைந்துபோயினு
னெந்தமாயங்கொலென்றிறைஞ்சியேத்தினான் (கஅ௧௦)

ஏத்தியுருமறைதேடற்கெய்திடாப்
பூத்திகழ்திருவடிபுலையென்னையுங்
காத்திடநடந்ததுகடவுளையென
வாய்த்திடும்பத்துவாய்தேறும்வாழ்த்தினான். (கஅ௧௧)

வாழ்த்தருமக்கினிவாயுவிர்திரன்
சூழ்தருதிசைதொறுங்கயிலைச்சுற்றினார்
தாழ்சடைப்பினாகிபூதேசனாரரணி
யேழ்புகழுருத்திரவிலிங்கந்தாபித்தான். (கஅ௧௨)

வேறு.

தானிறைஞ்சியதன்மையான், ஞானநம்பனைண்ணினான்
கானயாழ்கொடுகல்வியா, லானமில்லிசையோதினான். (கஅ௧௩)

ஒதியோதியுணர்ந்துணர்ந், தாதிசோதியநாதியின்
றேதிலாவிடையெற்கென, வேதராவண்ணமீண்டனன். (கஅ௧௪)

மீண்டரக்கர்தம்வேந்தன்மாப், பூண்டதேர்மிசைபுக்குநீன்
காண்டருங்கடமுங்கடந், தீண்டிலங்கையெளய்தினான். (கஅ௧௫)

* கூறப்போற்றிமுன் என்பது உம்பாடம்.

எய்தரக்கர்களெதிர்புகுந், தையனுற்றனனாமெனத்
கைகுவித்திருகாரொழு, மெய்யுவப்புடன்மேவினான். (க௭௩)

மேவுமிக்கதைமெய்நல, மாவதொக்கவதைந்தனத்
தேவனுற்றதிருப்பதிப், பாவகத்தியல்பன்னுவாம். (க௭௪)

பன்னுரிசர்பதிக்கதை, மன்னுதால்வழியேமனத்
தன்னுவார்சிவலோகமீ, தன்னவானவராகுவார். (க௭௫)

தெரிசனமுத்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம் ௫௧௧.

ஏழாவது

திருநகரச்சருக்கம்.

வாருலவுமுகிண்முலையுமுத்தரியமணிமாற்புமலர்க்கேணுக்குங்
காருலவுசரிசுழலுமொருபாகத்திருமேனிகவின்றுதோன்றச்
சீருலவந்தியரவுமதிமுடிமெலொருபாகஞ்சிறக்கத்தோற்று
நீருலவுகயிலைமலைப்பெருமானைமறவாதென்னினைவுநெஞ்சார். (௧)

நெஞ்சுகத்தில்வஞ்சமிலாத்தசரதன்பாற்றிருமாயனெடுவெண்பெளவத்
தஞ்சனக்குன்றெனச்சிறந்துகோசலைதன்வயிற்றுதித்தங்கயோத்திராட்டிற்
சூஞ்சரத்தின்வியோயாடிச்சானகியைமணம்புரிந்துகூனிசெய்த
வஞ்சகத்திற்கைகேசரிமுறையால்விதிமுறையேவனத்திலெகி (௨)

கிள்ளையெனுமொழிவனிதைச்சானகியுமிலக்குவனுங்கிளர்பூஞ்செங்காற்
புள்ளையெனுமிளங்காளையிராமனுமாய்த்தனிவனத்தேயிறங்குநாளிற்
கள்ளவிழிச்சூர்ப்பநகையிலக்குமனைவலிதுறுமக்காமத்தன்னாற்
முள்ளிவிழமுக்கரிந்தகாரணத்தைவேறொன்றாய்ச்சொல்லிநின்றான். (௩)

நின்நடமெய்ப்புயத்தழகுக்கிணங்குமிருதனத்தொருத்திரிமிர்பூங்காளிற்
குன்றினையாருடன்புகுதுமவளைபுனக்காமென்றகுறிப்பினாலே
கன்றியெற்றகுச்செய்தகுறைய்தெனவேநின்றுரைத்தகடும்பொய்யந்த
வென்றிதருமிராவண்ணைத்தின்றுமிழவொருகற்றம்விடுத்தமீண்டான். (௪)

மீளாதவிரகமதிபரவுதலாலிராவண்ணும்விரைவினெகி
மாளாதுபொய்யமானின்வனத்திடைபேமாதுலனைவரவிட்டந்த

காரோதிதனிற்சென றுசைதனைக்கொணர்ந்துசைநண்ணவைத்த
தானாண்மைதனிலிழந்தானிராகவன்கையம்பொன்றுற்றலைகள்பத்தும். (௫)

புத்தனமுமெத்திசையுமில்லக்கைகராசனமும்பரிதிசூழ்த
முத்தலமும்ரசரிமைவீ ஷணற்குமால்கொடுக்கமுறைமையாலிவ்
வித்தகனைமதியழிந்தராவணன் மன்பிரமகத்திமேவமாழ்சிச்
சுத்தமணித்தென்கயிலைப்பெருமானையிராமனுடன்ஒருதுகண்டான். (௬)

‡ கண்டகையராவணனைமுன்விரலாற்பொருதாளுக்கருத்தமற்றப்
புண்டரிகமலர்த்தாளுமொருபாகமமார்த்தாளும்புனித்ததாளுந்
துண்டமிதிரித்தாளுங்கோடரமிருந்தாளுந் துலங்கித்தோன் நக்
கொண்டல்விமுகிபோலவுள மதியுந்தெளிந்துவிழுகுளிர்த்துநின்றான். (௭)

நின் றுகரசரணங்கள் கம்பித்தமயின்பொடித்துநினைவுண்டாகித்
துன்றமதியொளிகண்டுகாந்தமெனவிழித்துணைநீர் துளிக்கநோக்கிச்
சென்றபகைகிருதன்பா நகறுத்தமலர்ச்சீபா தஞ்சிறந்துதோன்ற
வின்றடியென்பெற்றபயனிமையோரும்பெற்றனரோவென்றான்போற்றி. (௮)

போற்றிதிரிபுரதகன்கலாந்தகாமததகனபுனிதாபோற்றி
போற்றிகரகாபாலிதானவசங்காரஹரபுனிதாபோற்றி
போற்றியுரகாபரணவரியதனகயிலைம்புனிதாபோற்றி
போற்றிசயசயபோற்றிதிரிகுலதரபோற்றிபோற்றியென்றான். (௯)

என்றென்றுதுதித்திதைஞ்சும்வீ ஷணனவ்விராமனெனுமியற்பேருள்ள
குன்றென்றமலர்ந்தவருகோகனகம்போற்றியிதழ்க்குமுதம்பேணி
நின்றின்றேராலயமிங்கியற்றுதாமவினை தீர்த்தநிலைநகைய
கன்றென்றுன்னருள்புரிந்தாலதுபோதுமெனவவனுல்லதென்றான். (௧௦)

நல்லமதிவைகாசிற்குமுான் றலைதிங்கணலத்தவொரை
சொல்லியமுற்பக்கமுறுபஞ்சமியினாட்கொண்டுதொகுத்துக்கோயில்
வல்லவசிட்டனைத்தொழுதுதெய்வநாயகன் நனதுவடிவந்தீட்டி
யல்லமலர்த்தாள்போற்றவேண்டுமெனவவன்செய்வானன்புகொண்டான். (௧௧)

கொண்டலுறுமின்போலவிராவணன் நன்காட்சியினற்குலவுமேனி
யண்டொல்லாம்படத்தெழுதுந்திருவுருவைவசிட்டமுனியழகுசூரத்
தண்டவனச்சித்திரவோடலம்புரியவீ ஷணனுந்தாழ்ந்துள்ளன்பாற்
கண்டருளிக்கோயிலின்கணமைவித்தான்ஞானவிழிகலுமுமாற்பன். (௧௨)

* புத்தனம்—பட்டணம். ‡ கண்டகைய—குறுக்கல்லிகாரம்.

o காந்தம்—சந்திரகாந்தம். § கலாந்தகாவென்பது, ஒசைகோக்கிக்குறுகிந்து,

† அனம்புரிதல்—கவனித்துச்செய்தல்.

பன்னகத்திற்றிருமானின் மடிபோற்றுக்தென்கயிலைப்பரமகீசர்
சன்னிதிக்குடிகருவருவில்லையாகினியைச்சுலினியைத்தாபித்தோங்கும்
பொன்னதிக்குன்றெனும்மச்சேகச்சுரத்தைவலம்வந்துபோற்றிசெய்து
பின்னகத்திலிராமனுடன்வீடணனுமவிலைகொண்டான்பெற்றியுள்ளான். (க)

உள்ளமுடன்விழிகுளிர்தார்சந்திரசூரியர்முனிவருரகராஜோர்
தெள்ளுமலர்கொழித்திதைறஞ்சிமண்ணுலகத்தனிலவிலைணைதெரிசித்துற்ற
கள்ளமுடன்கொலைகளவுகட்காமங்குருநிந்தைகைவிட்டேடேனார் (ர)
வள்ளலையுமடிபோற்றித்தள்ளரியதுயர்மாற்றிவணங்கிவாழ்ந்தார். (க)

வாழ்வதருதென்கயிலைப்பெருமான்பொற்றிருக்கோயின்மவுலிபேணி
யேழுமுகிலுங்கனகமழையுமலர்மழையுமெழுந்தியற்றிநிற்ப்ப
பாழிவரைமுழக்கொலியுமிமையவர்கள்பரவொலியும்பயின்றவாழ்த்தச்
சூழந்திதிரைக்கரத்தாற்செழுந்தாளம்பொழிந்தோலச்சுருதிசெய்த. (க)

சுருதிசெயுமநாளிலொருநாளோராயிரம்பொற்றேசாதிமாறாக்
குருதிபொழிமாணிக்கக்கண்ணாடிகருமையையுட்கொள்வபோலப்
பருதிசுடபாற்கடலுட்புகுந்துகுணபாலுதயம்பரித்தேதாற்றங்
கருதிலந்தமாணிக்கக்கண்ணாடிவிடுபட்டகாட்சிபோலும். (க)

காட்சிதருந்திரேதவுகஞ்சென்றுதுவாபரயுகமுங்கடந்தவன்ருட்
சேட்கடல்குழ்புவியனைத்தாந்தொழுவகயிலைப்பெருமான்பொற்றிகள்பூங்கஞ்ச
தாட்கருதும்வானவர்க்மானவர்போல்வந்திறைஞ்சித்தவஞ்செய்தேரு (க்)
நாட்கருதும்வடமொழியின்புராணநடையிவ்வளவுநடத்தினோமால். (க)

நடமருவுதிருப்பாதாதிருப்பாதவருட்கயிலைநாத்ரேதாற்றந்
தொடைவருவெய்ஞ்ஞானச்சம்பந்தன்செந்தமிழாஞ்சுருதிதன்னி
லிடமருவுதிலைச்சிற்றம்பலமேமுதலெடுத்தவெத்தானத்துங்
கடன்மருவமுதமெனக்காணலாமென்பதனுட்காண்மின்காண்மின். (க)

காண்மின்கடென்கைலைப்பெருமான்நன்றிருமேனிகருதுமின்கள்
பேண்மின்கள்சந்தியிற்புகுமின்கடொழுமின்கள்பேசுமின்கள்
கேண்மின்கள்கைலாசபுராணமெனுஞ்சிவகதைகையெக்கிளையோடும்
வாண்மின்களையுமின்களஞ்செழுந்தைமறவாதுவாழ்த்துமின்கள். (க)

காளபதக்கலுழிவரையுரிசெய்தருள்கையாய்கமலபாதம்
புளகமுறமனதினினைபவநயனவுதகதுளிபொழிவபோல

* கலந்தஎன்பதூஉம்பாடம்.

0 மெஞ்ஞானசந்தரன்சொல் என்பதூஉம்பாடம்.

† அஞ்செழுத்து:—மூலபஞ்சாட்சரம், தூலபஞ்சாட்சரம், சூக்குமபஞ்சாட்சரம், மாயாக்கியபஞ்சாட்சரம், பிரசாதபஞ்சாட்சரம் என வெவ்வேறுள்ளன.

வினகுதடல்பரவுதிரைவிடுதிவலையெறிவளியொடேறுசங்க
வளையுதவுதரளநிரைசிதநிறைதருவளம்மலையினுள்ள. (உ.௦)

உள்ளறிவுபொடிபடுத்தந்திரிகைபெனத்திரியுமதியுளத்தினோடும்
பள்ளமுறப்பாய்புனல்போற்சஞ்சித்தின்வழியொழுகும்படிவந்தீட்டிக்
கள்ளவினைதீர்த்தமுத்திக்கதவெவர்க்குந்திறக்கூந்தான் கங்கைவேணிப்
பின்னாமதிமுடித்ததிருக்கைலையரன்றள்களெனப்பேசலாமே. (உ.௧)

மேதினியின்மச்சேந்தியத்துண்மாரூதமுனிவிதித்தவிந்த
வாதிபுராணக்கதையுமன்றியும்பின்னடந்தகதையனைகமுண்டா
னீதியினக்கதகருதித்தென்கைலைத்திருப்பதியினிலைமையெல்லா
மோதுவனிச்செந்தமிழினூற்றொடையானடைமுறைசெருலகமீதே. (உ.௨)

தேவரினம்பரவுசிவலிங்கமதுபூசிப்பத்தினமும்வெவ்வே
றாவலிஹற்றாபித்தங்காசமனங்கொண்டபிறகமுதுசெய்வா
றாவலவம்பெருந்தீவிற்கங்கைநதிக்கரையிருந்துளாலங்காக்குங்
காவலவன்பரிதிருலத்தொருதலைவன்மனுநீதிக்கண்டசோழன். (உ.௩)

சோனாமுதலியதென்மதுரைவடமதுரையெனச்சொல்லுநாட்டிற்
சாணெம்பிறக்கமையாநிலமடந்தைதனைவரைத்தகுதியா லு
மாணாருந்திறத்தாலம்பையனெனும்பெயராலுமையனென்றுங்
கோணாதருணையினுலன்னையென்றுமப்பல்லுயர்க்குங்கூறலாமே. (உ.௪)

கூறுநவகண்டத்துச்சிவதானமனைகம்பொற்கோயிலாக்கிப்
பேறுதாமுடிதாரித்தவாராமதேவனெனும்பெரும்பொர்வேந்தன்
மாறிப்புராணங்கேட்டுமொருநாளிற்புரோகிதன்மெய்வருத்தமாகி
வீறபையனவைக்குத்தான்வாராதாமனைவரவிடுத்தான்மேலான. (உ.௫)

வேறு

†மேலமைத்தமச்சேகச்சரக்கதையமேலேட்டி
னூலமைத்தங்கடையாளதுவற்சிசெய்துபடியாமல்
ஞாலமுற்றுஞ்சிவதானக்கதைதாதைநவின்மதற்குட்
கோலமுற்றருறையென்றுருமரானதுபடித்தானே. (உ.௬)

படித்தபொழுதிருசெவீயும்பாட்டுதவஞ்சுதையமுதங்
குடிக்குமிருநாவாக்கிக்குடிகொண்டதெனக்கேட்டு
முடித்தலைநேர்கம்பித்தமுதமலர்ந்துமயிர்ப்புறங்கன
பொடித்துளமுங்கனிந்துருகிப்புளக்கெறிந்துரைசெய்வான். (உ.௭)

* துளியொடேறுசங்கம் என்பதூஉம்பாடம்.

மேதினியின்மச்சேகச்சரமென்னச் சூதமுனிவித்தவிங்ஙன் என்ப
தூஉம்பாடம்.

† மேலமச்சேந்தியபுராணக்கதையென்பதூஉம்பாடம்.

செய்தவத்தின்வடகயிலைதன்னினுமித்தென்கயிலை
யையனுக்குப்பதியானவருங்கதையச்சொல்லாமற்
பொய்தனைத்தான்பொருளாக்கும்புரோகிதன்பானைமகவாய்க்
கைதவத்தாலிப்பிபெறுங்கதிர்ந்தரளம்போவ்வாயே. (௨௮)

வாயிருந்தசதுமறையின்வழக்குதவச்சீவனியும்
பேயிருந்தகாட்டிருந்தும்பெருந்துயரத்தீர்த்தருளும்
வேயிருந்தமணியரசர்விடுகிரணமுடியிருக்கு
மாயிலவன்பானியுமவதரித்தாயானருளால். (௨௯)

அரவணிந்ததென்கயிலையமலேசன்கதைநீயுங்
கரவணிந்துமொழியாமற்கட்டுரைசெய்யெமக்கென்றும்
பரவணியாயுயிர்க்குதவம்பண்டிதனையெனவிளம்பித்
ஐதிரவணமுமிட்டிருத்திச்செவிதாழ்த்தானமனுவேந்தன். (௩௦)

வேந்தனுக்குமனங்குளிர்த்துவியப்புவரவேதியன்மச்
சேந்தியமாம்புராணகதைதேர்த்துரைப்பத்திறலரசன்
காந்தமுங்கூருசியும்பொற்கருத்துற்றானவன்செவிக்குட்
போந்தவமுதிதாவல்லாற்புறத்தமுதஞ்செல்லாதே. (௩௧)

ஆதவனைக்கண்டலிருதுபோலவஞ்ஞானஞ்
சேதமுறுமனத்தரசன்றென்கயிலப்பெருமான்மேற்
காதலினுல்மந்திரியைக்கருத்துருகியழைத்தருளி
யேதமிலாத்திரிகோணமிறைஞ்சுதும்போயினிதென்றான். (௩௨)

என்றதிறுமொழிகேட்டமந்திரியுமிதுமிகவு
நன்றெனலுமனுவேந்தனொடுமரசும்படையுந்
துனறுபுதல்வருக்களித்துத்தொகுதிபலவுமரிதுத்தி
யன்றுமரக்கலம்புகுவானலைகடனீர்க்கரைவந்தான். (௩௩)

வந்தரசன்மந்திரியைவருகெனலுமவனும்போ
யந்தவரன்றிரிகோணத்தாலயத்துக்கனைக்கசிலை
சுந்தரவாரிக்கரையிற்றொகுத்துமரக்கலத்தேற்றிச்
சிந்துவின்பால்விரைந்தெகச்செய்வாரைரிறுவித்தான். (௩௪)

நிறுத்துமமைச்சனுந்தானுநெடியமரக்கல்லத்தேறிப்
புறத்துமகத்துஞ்சேனைபரிசனங்கன்புடைசூழச்
செறித்தகரையும்மனமுந்ஊதிமிலிடைப்பூங்காவனத்துட்
குறித்தமலன்பதனைக்கிக்குவித்தகரத்துடனிருந்தான். (௩௫)

திருந்துவடகயிலையின்முன்சேடன்மணிப்படம்விரித்துப்
பொருந்தியபேராயையின்னும்பூண்டலைநீர்ப்புறம்வழியாய்

* சீவனி—சஞ்சீவி. ௦ திரவணம்—திரவியம்.

† திமிஷ்—மரக்கலம்—வேங்கைமரம்.

விரிந்தகதிர் தீதென்கயிலைமிகைநோக்கிவருவதென
வருந்தருணப்பாய்விரித்தங்கலங்குதலம்பலவிடுத்தார். (௧௧௧)

ஓவிடுத்தவறுபதமுடைத்தாய்மென்கமலமீதோடி
யெடுத்தவிசைக்காமரங்களிசைத்துப்பாய்தலைக்கொளலா
னெடுத்தமுடித்தென்கயிலைநிமலர்பதமலர்தேடித்
தொடுத்தெழுந்தவளியினம்போற்றொடருமாக்கலங்கொல்லாம். (௧௧௨)

கலையோடத்திரையோடுகடலோட்டங்கரைகண்டு
நிலைனோடுநிசையோடுநிலவெறிக்குங்குடையவந்தன்
புலையோடுவிழிமலர்ந்துபூதேசன்றென்கயிலைத்
தலையோடுமென்றதொடரத்தனதுகரங்கூப்பிநின்றான். (௧௧௩)

நின்றிருந்தகலம்பிடுத்துநெடியகரைப்புறத்திறங்கிக்
குன்றிருந்தபுயம்புளகித்தெதிரிநெறஞ்சிக்கூறுவா
னன்றிருந்தீர்வடகயிலைதென்கயிலையடியேன்மு
னின்றிருந்தீரென்னுளத்திலிருந்தவருநீர்தாமே. (௧௧௪)

நீர்தாங்குபகீரதியுநிலந்தாங்குவிடதரமுங்
கூர்தாங்குமிளம்பிறையுங்குடிதாங்குமுடிதாங்கி
வார்தாங்குமுலைத்தரளவடந்தாங்குமுமையொருபாற்
சீர்தாங்குந்தென்கயிலைத்திருப்பதியென்றவப்பேறே. (௧௧௫)

தவப்பேறுநன்பேறுந்தனப்பேறுமில்லாதே
னவப்பேறுயத்திரியாமலறிந்துதொழப்பெறும்பேறே
சிவப்பேறுமிதழமுதச்சிறப்பேறுமொழிவனிகை
யுவப்பேறுந்திருமெனியுடன்பிரியாப்பெருமானே. (௧௧௬)

மானிருக்குமிடத்தோடும்வலத்தோடுகயிலையினீர்
கூனிருக்குமதிமுடித்துக்குடியிருப்பதறியாம
லானிருக்கவுயிரிருக்கவுரையிருக்கநாவிருக்க
யானிருக்கவின்றளவுமேத்தாமலிருந்தேனே. (௧௧௭)

தேனையுநின்மலர்த்தாடெரிசித்தேனெனதுவினை
தானேவிட்டகன்றதெனத்தபதிமுகமதுநோக்கி
வானையுந்திருமலைமென்மணிக்கோயிலியற்றுக்கென்று
கானேயுந்தாதகித்தாரக்காவலவனருள்புரிந்தான். (௧௧௮)

புரித்தவழற்பொறிமேனிப்புண்டரிகம்பண்டுபிடித்
துரித்தவற்குத்திருக்கேகாய்? உபாநாதினாபியுட

* தருணம்—புதுமை. ஓ லுந்தக்கவி வண்டுக்குந்தோணிக்குஞ்சிலைடை.

† பூதேசன்—சிவபெருமான். ஓ விடதரம்—பாம்பு. நிலந்தாங்கும் என்றது
டைமொழியாற் குண்டலிசத்தியென்க.

? உபாணம்—கோபுரத்தின்கீழ்ச்சித்திரவரி.

னிருத்தியருட்கயிலேசற்கியற்பூசைபுரிவித்துத் *
திருத்தியபினுசமனஞ்செய்தமுதுசெய்திருந்தான். (௪௪)

செய்தவத்தினெறிதருமச்சேந்தியமம்புராணமதைக்
கைதவத்தாற்கோயிலெங்குமெழுதியந்தக்கதைமிருதி
மெய்தவத்தாற்பொற்றகட்டின்மேய்ந்தெழுதியாய்ந்தமையா
லையனுக்குப்பொற்கோயிலாகவுஞ்செய்தினிதிருந்தான். (௪௫)

இருந்தபுகழ்மதுவேந்தனினைத்தொடும்நிரியோடும்
விரிந்தகடற்றரங்கமெறிவெற்பினடிகீழ்வந்து
தெரிந்ததொருகிணறுகண்டுசெம்பொனதற்கிடைகுவித்துப்
புரிந்தபெருங்காவல்செய்துபுனிதனுக்கிப்பொன்னென்றான். (௪௬)

என்றனையதிருமேனியிராமதேவனுமகிழ்ந்து
நின்றரன்பால்விடைகொண்டுநெடியகடல்கடந்தேகக்
கன்றமைத்தகரத்திருமால்கமலனிமையோர்முனிவர்
ஞன்றமுற்றபெருமானைக்குரைகழற்காறொழுதனரே. (௪௭)

தொழுதுவரப்பரமன்னனிருட்கவசஞ்ஞழந்தெதிரந்த
பொழுதுகவசமுமகற்றிப்புழுதுமவனையுந்துரந்து
பழுதில்கலிமறுமன்னன்படியாளுந்திகிரியென
வெழுதரியபரிதிக்கிழக்கெழுந்ததெனவீருந்தனனே. (௪௮)

இருந்தவஞ்செய்மதுவேந்தனிரணியஞ்சேர்கிணற்றருகே
பொருந்தியதாதகியொன்றுபொலிந்தவன்செய்தவத்தாற்
றிருந்தியபூசமுமதன்கீழ்ச்சிறந்ததந்தச்செம்பியர்கோ
னருந்தனையற்கரசளித்துப்பரகதிபோயடைந்தனனே. (௪௯)

அடைந்தவந்நாளிலங்கைவலமாகவந்தவொருமறையோன்
கிடந்தசெம்பொற்கிணற்றருகேதுயிலுதலுங்கிளர்பூத
கடந்தவனையெழுப்பியுங்கனுவலந்தீவுக்கரசன்
கடந்துகடனீங்கிமுன்னிக்கயிலைமலைக்கெய்தினனல். (௫௦)

எய்தியரற்காலயமுமியற்றியவற்கேநேகம்பொன்
பெய்துகிணற்றிடைமூடிப்பெருங்காவலெனநிறுத்தி
வையகத்திற்போந்துகலிவருதலின்முத்தியையடைந்தா
னையவவன்புதல்வனுக்கீதறைகவெனவறைந்ததுவே. (௫௧)

அதுமொழிதன்செவிப்படலுமருமறையோன்றனியெழுந்து
முதுகடலுங்கடந்தந்தமுடிமன்னன்றனிக்குமரன்
விதிமுறைசெய்குளக்கோட்டனுடன்மறையோன்விளம்பவவன்
பதியரசுதன்மகற்குப்பாலித்திப்பால்வந்தான். (௫௨)

வந்துகடல்கடீந்துகரைமருங்கணுகித்தென்கயிலை
யிந்துமுடிப்பெருமானைச்சந்திதிசென்றெதிர்தொழுது
புந்திரெகிழ்ந்துருகியிர்ப்புறம்பொடிப்பவிருவிறியுஞ்
சிந்துபுனல்பொரிதொழுகச்சிவாயநமவெண்ப்பணிந்தான். (௫௬)

தானேதன் தனக்கிணையாந்தனிமுதல்வியருகிருப்பத்
தேனேயுமலர்வனஞ்சூழ்தென்கயிலைமீதிருக்கு
மானேயுங்கரத்தவனைவல்லிணையின்குறும்பறுப்ப
யானேயமுடனிறைறஞ்சுவெத்தவஞ்செய்தேனென்றான். (௫௭)

தேனிலவும்பொன்னிதழிச்செழுமலரும்பகீரதியுங்
கூனிலவுமுடித்தசடைக்கோணமலைப்பெருமானை
வாணுலகமுண்னுலகும்வந்துதொழத்திருப்பணிக
டாணுலகிற்செயநினைந்துதமனியப்பொற்கிணறுற்றான். (௫௮)

உற்றவனைப்பெரும்பூதமெதிரிறைறஞ்சியுனைப்பயந்த
கொற்றவன் நன்செப்பேடுங்குறியுமிதுவெனக்கொடுப்பத்
துற்றதனமெடுத்ததனுக்கிருமடங்குசுடர்விடும்பொன்
முற்றுதிருப்பணிக்களித்தான் நன்கரத்தால்முடிவேந்தன். (௫௯)

வேந்தனுமந்திரியும்போய்விமலர்திருப்பணிக்காக
வாய்ந்தமலைமுறித்தசிலைவரும்படிக்குவழிவேண்டிக்
காய்ந்தவரக்கன் றலைநாளுடைத்தவழிக்கடலடைத்துப்
போந்தபடிகட்டியதன்புறமேறித்தெரிசித்தான். (௬௦)

தெரிசித்துக்கலியுகநாட்சென்றமறைவானவரென்
றொருசித்தப்பாசுபதமறையோரையுரவோனு
*மரிசித்தமுங்காணுவருங்காரணுகமத்தின்
புரிசித்தம்பூண்டவரைப்பூசனைசெய்துய்மினென்றான். (௬௧)

என்றமகாமண்டபமுமெழின்முதன்மைமண்டபமுங்
குன்றினையகோபுரமுங்கோயில்பலசாலைகளு
நன்றிபெறவமைத்தருளினாயகிக்குப்பொற்கோயில்
வென்றிறும்படிசமைக்கவேண்டுமெனவுரைசெய்தான். (௬௨)

உரைசெய்தபடிதவறாதுயர்ந்தமதிசுலத்தவர்பொன்
வரைசெய்ததெனக்கோயின்மண்டபஞ்சூழ்ந்திவ்வுசெய்தார்
பிரைசெய்தவழுதமொழிப்பிடியன்னமென்னடையைத்
தரைசெய்தபுண்ணியம்போற்றாபித்தான்மதுவேந்தன். (௬௩)

தன்னாண்மைக்குவமையில்லாத்தனிலேந்தன்வடகயிலை
மின்றோங்குவடெனத்தென்கயிலைக்கும்வேண்டிமெனப்

* பரசித்தானை வணங்கிப்பகர்கிரணுகமத்தின்வழி என்பது உம்பாடம்.

0 பிரை—அரைப்பங்கு.

பொன்னாஞ்சிகரமும்பொற்கோபுரமும்பொருத்தியதித்
பன்னாகங்கலித்தெனமவுலிகளும்பலசெய்தான். (கக)

செய்தபடிக்காயிரம்பொன்றென்கயிலைமீதிருக்கு
மையர் தமக்களித்தருளியலங்காரநிலங்கொண்டு
வையகமெண்ணெயில்குழமணிக்கோயிலியற்றியதிற்
றுய்யதிருமாயனையுந்தாயித்தான்ருடைமார்பன். (கஉ)

தொடைபுனைவேதியர்முதலாந்தொல்லோர்க்குமெல்லோர்க்கும்
படியில்வினைப்பவந்தீர்க்கும்படிபாவநாசமென்னுந்
தடமதுகண்டதற்கருகேதனிமுதல்வனீராடு
மிடமருவுமண்டபமுயியற்றுவித்தான்செய்தருமன். (கங)

தருமநெறிதவருததனிலேவந்தன்சிவபூசைச்
கருமநெறிபுரிவதற்குக்கலைமறையோர் தவமுனிவர்
வருபவர்வந்தாறுதற்குந்தனக்குமொருமாளிகையாப்
பெருமதியந்தவழமாடகூடங்கள்பெரிதமைத்தான். (கச)

அமையாததரங்கமெறிந்தார்ப்பரிக்குங்குணகடலுஞ்
சமையாவக்குடகடலுஞ்சந்திப்பப்பந்தித்துச்
சிமையாதிமலைரிறுத்துஞ்செய்கையெனமதினிறுத்தி
யெமையாளுங்கயிலையற்கெவ்வகையுஞ்செய்தமைத்தான். (கஊ)

அமையனையதிருத்தோளினைனங்குபிடியன்னடை
யுமையையுமைநாயகனையொளிபெறவேதொழுதேத்ததிச்
சமையமுதலாகியமெய்ச்சைவநெறிதழைத்தோங்கச்
சிமையமுடித்தென்கயிலைத்திருமலைக்கீழினிதிருந்தான். (கக)

இனிதிருக்குமன்னாளிலென்னாளுந்திருப்பணிகள்
கனிதிருத்தித்தென்கயிலைன்னகருந்திருத்துவித்துக்
கனிதிருத்துமலர்க்காவங்கடிதிருத்துமணிமறுமும்
பனிதிருத்தும்புனல்வாவிபஃறடமும்பயில்வித்தான். (கஃ)

வித்தகஞ்சோர்மலர்ச்சோலைமென்பீலிப்பசுக்கலப
மத்தர்திருக்கோபுரத்தன்னணித்தலையின்மணிச்சூடு
வைத்தகயிலையின்வாயில்வாய்புரிசைவயிறிரண்டு
பைத்தலையகடல்சிறகாய்ப்பயிலுமலைமயில்போலும். (கஅ)

மயிலினங்கண்டமாடமதுகரங்கள்சுருதிசெய்யக்
சூயிலினங்களுக்குவிசைப்பக்குளிக்கவரி*கமுகசைப்பப்
பயிலிதழிபொன்னளிக்கப்பசுஞ்சோலைதலைதுளக்கக்
கயிலைமலையிருந்தவனங்கவிதைபுரைக்கடங்குமதோ. (கஈ)

* கரும்பசைப்பவென்பதூஉம்பாடம்.

உரைத்தீவனக்கோடுவவவேவாதுகழுத்தாரமுற
நிரைத்துலவுகாலகைப்பநிறையேரிதனியுலவ
வரைக்கலைவெண்மதியுடையாரனுதினமுமிருப்பமறை
யிரைத்தபெருங்கோணைநகரிடமெனவுரைசெயலாம். (௭௦)

உரைவிரிந்தமறையோர்களைமவனன்முன்னிருத்தி
நிரைவிரிந்தகனன்மீதுநிறைத்தபலவாருதியால்
விரைவிரிந்தமலர்க்காவின்மீதெழுந்தபுகைப்படலங்
கரைவிரிந்தகடலருந்தக்கனம்விரிந்ததெனலாமே. (௭௧)

ஆமேயவிலேதடியண்ணாந்துபலகடிக்
காமேவுமலர்ப்புண்ணைக்கடிநிழல்சேரன்னேரம்
பூமேவுமதிலொருவன்புனிதனுளனதனாலுங்
கோமேதகமாலுங்குருந்துமடவாருமொக்கும். (௭௨)

குடைத்தலையமலர்க்கோங்கின்ருளிர் தாதையறுதாளா
லுடைத்தவனியினஞ்சோலையுடெழுந்துநிரிவதெல்லாங்
கடைத்தலையோர்தமைநீக்கிக்காவலர்க்களலர்த்தவர்பால்
விடுத்தபலதுதரெழும்விரைவெனவுமுரைசெயலாம் (௭௩)

செய்யவிதழ்ச்செங்குவளைச்சிறுதாளின்மீதுயர்ந்த
துய்யமலர்க்காயாவிற்றுழ்ந்தோன்றியலர்சொரிதன்
பையரவிற்றுயின்மாயன்பங்கயச்செங்கரமதனா
னெய்பொழியுந்தழல்வென்விநிகர்க்குமலர்க்காவின்மே. (௭௪)

இனமினமுன்செலும்பறவையிருங்கனியில்விழுந்தாற்றத
தனதனவென்றளிபாடத்தமரமறுத்தலைத்தபடி
கனகமுடிமறுவெந்தன்கடற்சேனைப்பலகுலமும்
வினவுமெதிர்மொழிபோலவிரவுமிளம்பூங்காவே. (௭௫)

பூங்கதலிகரும்பினஞ்சூழ்பொன்மாடத்தினையவெயி
றாங்கியவன்சிறைகோதித்தலைமடங்கும்பெடையன்னம்
பாங்கிருந்தவெகினமணம்பாவித்ததென்றெண்ணி
மாங்கனியின்சாறெறிந்துமஞ்சள்விளையாமெந்தி. (௭௬)

மந்திரிதன்முகங்கோடமலர்ந்தமுகவரசனிடைப்
புந்திமகிழ்ச்சிபாடிப்புறம்புலவரெனலாமால்
முந்துமலர்முகந்தோற்றமுதுபலவிற்செல்லாது
கந்தமலர்முகங்காட்டுங்குமுகிலளிசெல்வனவே. (௭௭)

புதிதகிண்கைலாசபுராணம்.

வேந்தரருங்காவலிடவேண்டேம்யாங்காமனென்றும்
தேய்ந்தவிளம்பிறைமுடித்ததிருவடிக்காமலரென்றும்
வாய்ந்தகுயிற்சின்னமுந்தண்மலர்ப்படையும்வைத்ததனுட்
போந்துபெருஞ்சோலையெங்கும்புரந்துமதன்காப்பிடுவன். (௭௮)

வேறு.

காப்பிட்டலர்வாயனியினங்கன்களிகொண்டசோகின்மலர்பாய
*மீப்பட்டழல்மேற்பாய்ந்தெனவெடிக்கும்பலாவின்சுளைத்தேனும்
பூப்பிட்டொழுமும்பசுந்தேனும்பொழிந்துபதைக்கும்வானரங்கள்
கூப்பிட்டயலார்க்குரைப்பவர்போற்குயிலும்மயிலுங்குரல்காட்டும் (௭௯)

காட்டுங்கதலிக்கொழுங்கனியுங்கமுகின் கனியுமாங்கனியுங்
கோட்டுப்பலவின்சுளைக்கனியுங்குடிக்கறியின்கொடிவீழ்ந்து
காட்டுங்கரும்பின்பிணையொடித்தாநூர்வாவிதொறுஞ்சிதறித்
தோட்டின்மலமலர்ப்பொகுட்டுத்துயில்வண்டெழுப்புந்திருநாடு. (௮௦)

நாடுங்குடிக்கன்றினைநீனைந்துநடந்துகுறுந்தாட்கருமேதி
யோடுங்கழியிற்சுரந்துமூலையொழுகும்பாலிந்துதுவெள்ளம்
மேடுங்குவலோக்குறியினமும்விர்விப்பாயக்கயல்குதிக்கொண்
டாடுமுயரங்கண்டுவெருண்டகலுமுகிலும்வானெல்லாம். (௮௧)

வானுமிளிருமுடுவின்மும்மதியும்போலப்புதியதளிர்க்
கானுமலரும்பளிக்கையறுங்கலந்துவசந்தப்பசுந்தென்ற
தேனுந்தோடும்புளினமுற்சசிதறுஞ்செவவித்திரிகூடந்
தானுமருச்சித்தடியிறைஞ்சந்தகைமைத்தெனவிளங்கியதே. (௮௨)

விளங்குமிளங்காவனஞ்சூழ்ந்துவெயிலின்கிரணம்படாதுபுவி
தளங்கும்படிவெண்ணிலவெறிக்குந்தனிலவெண்குடையான்மனுவேந்தன
களங்கமடியார்க்கிலையாக்குங்கயிலைப்பெருமானடிபணிர்தும்
வளங்கொளிலிங்கந்தானுமொன்றுவைத்துப்பணியுமன்றொளில் (௮௩)

அன்னொண்ணொளென்னொளமாகப்புவனிவளஞ்சிறப்பப்
பொன்றொரிதழிக்கியலாயர்பூசைக்குதவம்பொருட்டாக
வின்னொனைத்தும்வினாவதற்குக்குளமொன்றியற்றியிருப்பமென
மன்னொவதுநன்றெனப்பலரும்வழுத்தமன்னன்கடிதெழுந்தான். (௮௪)

எழுந்தானதற்காமிடேநோக்கியெறிநீர்நதிபோய்மலைதாக்குங்
கொழுந்தாமனைகங்காதவழிகோலிப்படிக்கற்கரைதிருத்தி
விழுந்தாரையினீர்தகிணுக்குவிடுத்தல்பிடித்தலுறுப்பியற்றிச்
செழுந்தாரையினீர்க்குளங்கயிலைச்சிவனாற்கெனக்கல்லெழுதிவைத்தான்
*மீப்பட்டன்னமேற்பாய்ந்துவெடிக்குமென்பதூஉம்பாடம்.

எழுதுமுழுவதற்கொடிபடருமிமையம்பொதியுந்மீட்ட
முழுதந்தன துருடைநீழ்ந்துமுதல்வன்கயிலைப்பதிமீண்டு
பொழுதங்கவமேபோகாமற்புனிதன்கயிலைப்பெருமானைத்
தொழுதுமபுகழ்ந்துமபுராணகதைசொற்றுங்கற்றுமினிதிருந்தான (அசு)
வேறு.

திருந்துமவனிவவண்ணநெடுநாள்வாழ்ந்து ௦ திருப்புதல்வற்கரசளித்துச்
சிவன் பொற்பாதத், தருந்தினையேதுணையெனச்சென்றடைந்தபின்னரவன்
மரபிலொருந்ருபனறிவிலாமை, பொருந்தியனுராசபுரியென்னும்பேரூர்புருந
துகயிலையைமற்றதுபுவனியாண்டு, மருந்தினையசிவசமயந்தவறிப்புத்தமர்ந்த
மெனும்பெரும்பாவவழியிற்புக்கான். (அஎ)

கானிருந்ததாதகித்தார்கமழுமார்பன் கயவாகுவென் னுமந்தக்கழற்கால்வே
ந்தன், றுனிருந்தநெறியடைவேயிலங்கையெங்குந்தனிக்குடைக்கீழ்ப்புரக்கும்
ந்தத்தகைமைநோக்கி, ?வானிருந்துவருந்தவளவரசுதன்னைமணியிருந்தபொற்
கரத்தால்வாங்கிவைத்துத், தேனிருந்தசிநீசங்கபோதியென்னுந்திருநாமந்தரித்
தரசுசெய்யுங்காலம். (அஅ)

காலனைமுன்னுதைத்தகதைச்சுண்டர்கோயிற்கயிலைலைக்கெதிர்ஃமலை
பாக்கணையுண்டாக்கிச், சீலமிகும்புத்தரைச்சித்திரித்துவாணுட்சிவனடியார்பூ
வெடுத்துச்செல்லுங்கலைப், பாலருந்தாச்சீவகர்கன்பலருங்குடிப்பறிப்பதனாற்
பூபாசபதர்பலரும்போந்து, வேலைதனிலவரைவீழுவீட்டார்தவெம்மொழியை
வேந்தனுக்குவிளம்பினாரே. (அக)

விளம்புமொழியினையுணர்ந்துவேந்தன்பொங்கி விழிய்ரண்டுக்கனல்பொ
ழியவெகுண்டேவணிக், களங்கமதிக்காபால்கயிலையெங்கோன்கணையாகவ
குப்பனெனக்கருத்திலுன்னித், துளங்கலிலாச்சதுரங்கபடையினோடுந்நொட்
ர்தலுங்கயிலைமலைச்சோதிநோக்கி, யுளங்கனிவில்லாவரசன்கண்ணிற்சோதி
யொளியிருந்ததிருவுளத்திலுன்னிற்றன். (க௦)

நின்நகலாக்கண்ணிருளருபநெஞ்சநின்வமறந்தவசமுறுநேரங்கோனை
ருன்றிறையோனொருமறையோன்போன்முன்னெய்திக்கொடுத்திடவத்

0 புதல்வன்—சிங்ககுமாரன்; இவன்றயிலங்கையையாண்டமனுநேயக
யவாகுவின்சுவிகாரபுத்திரியான ஆடகசௌந்தரி.

*கயவாகு—சிலப்பதிகாரத்திற்குநியவிலங்கைநாட்டரசன்.

? வானிருந்துவருந்தவளவரசு—இந்திரனுலனுப்பியவெள்ளரசு. இதன்
விரிவு திரிகோணசுலபுராணம் கயவாகுப்படலம் ௫-ம் செய்யுளாலறியப்படும்.
ஃமலையிற்கணமுண்டாக்கினபதூஉம்பாடம்.

பூபாசபதர்—அகப்புறச்சமயிகள்; சிவபெருமான்நிருநீறுஞ்சடைமுடியுந்
தரித்தவராயருள்செய்வாரென்பதிவர்கொள்கை.

† கணை—விகாரை; புத்தாலயம்.

தீருநீற்றைக்கோமான்வாங்கித், தன் றகையநெறிபேர்த்துசிவசிவாயசங்கரவே
ன்றுரைத்து நதறரித்தகாலே, யன் றருகு வின் மடித்தர்பலருநாணித்தறிவழிய
வொருவழிநன்றாயதம்மா. (௬௧)

அம்பரத்திற்குதிரவியுதிக்குங்காலையலர்மதியமழுங்குதல்போலரியநாட்
டஞ், செம்பதுமமுகத்தொன்றுவிளங்கவொன்றுசெறியிருளாய்நின்றதுதெ
ய்வீகமென்று, கும்பிதெய்தெய்தரனாதிருவெண்ணீற்றைக்கொழித்திடுதெய்தெ
ய்தெவருங்கொண்மினென்றான், பம்புபுனல்வளநாட்டிப்பாயமுன்னுட்பார்த்
திபன்செய்குளநோக்கிப்பரவாரின்றான். (௬௨)

நோக்கியதன்கண்டழைத்தகாரணத்தானுவல்பெயருங்கண்டழையென்ற
தற்குநாட்டி, யாக்கினனித்திருக்குளமுநகருநாடுமரனார்க்குக்குளக்கோடன
வன்முன்செய்த, பாக்கியநன்றெனமன்னனுவந்தானந்தப்பாசுபதர்பவத்தரை
க்கொல்பயத்தாலாவி, நீக்கியெழிற்பிரிகோணப்பெருமான்மேனிந்ருமலத்தி
ருளுமைபெறீஇருநெறியிற்சூழ்ந்தார். (௬௩)

சூழ்ந்திடுமங்கயிலையிருபுறமும்வேலைசுழித்தெறிந்தவலைமையிற்சுற்றுமு
ற்றும், வீழ்ந்தவர்தமுடலெடுத்துக்கடவுட்டீர்த்தம்விரவுதலுமன்னிலைமைவி
னவிவேந்த, ஞழ்ந்தபெருந்துயராகியுருகிமெய்சோந்தகரகரவென்றமுதாற்றி
யாவமோடித், தாழ்ந்தசடைமுடியிறைசந்திதிபோய்வீழ்ந்தான்சங்கரன்மற்றொ
ருகண்ணுந்தந்தானங்கண். (௬௪)

கண்ணிரண்டுமொருபரமஞானக்கண்ணுங் கயவாகுபெற்றுபயகர
ங்கள்கூப்பி, டீயெண்ணிரண்டுகலைமேலுமீரண்டாயொன்றியிருந்தபரபரப்
பொருளையிறைஞ்சியேத்தி, யண்ணலருச்சனைக்கெவரென்றயருங்காலத்தலை
கடலைக்கடந்திருவரந்தணைர், கண்ணினவென்றனரவரைக்கொணர்மினென்
றாறாதைருச்சனைக்கிவரேநல்லோரென்றான். (௬௫)

என் றுமரனருச்சனைக்குமிக்கோர்நீரென்றெழிற்பதியின்முதன்மைமையி
ருவர்க்குபிற்து, வென்றிதருநமதுகுலக்குரவோராகிவிளங்குமெனக்குருவரி
சைமிகவுநல்கிக், கன்றுலவுவெருகனதிதருப்பையாறுகரம்பகநீர்க்கடலளவுக
ணித்தவெல்லை, துன்றுதிசைநான் குமான் றனக்கேயென்னச்சொல்லியவன
கல்லெழுதித்துலங்கவைத்தான். (௬௬)

வைத்தொருவர்புதைத்தநிதிமுழுதுங்கோணமலை யரற்கேயுரிமையிந்தவ
ளநாட்டுள்ள, கத்துகடல்வளமுமலைவளமுமற்றைக்கரைவளமுங்கழிவளங்கா

டீயெண்ணிரண்டுகலை—சோடசகலை; அவை: —மேதாகலை, அர்ச்சகலை,
விடகலை, விர்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்தகலை,
சத்திகலை, வியாபினிகலை, வியோமரூபினிகலை, அநந்தகலை, அநாதகலை,
அநாகிருதைகலை, சமனாகலை, உன்மனாகலைஎன்பன.

† இரண்டு—சத்திசிவம். ஒன்று—சுத்தசிவம்.

* இருவர்பெயர்: வேதநாயகமுதன்மைக்குருக்கள், சைவநாயகமுதன்
மைக்குருக்கள்.

ன்வளமுமெல்லாம், பத்தினிவெட்டுக்கயிலைப்பரற்குமிக்கபங்கிணண்டுமங்களு
க்குப்பகுதியாமென, நெத்திசையும்புகழுவ தூராசேவந்தனெழுதியசெப்பேடவ
ர்க்கீந்தின்பமாக. (௬௭)

ஆகமநூனெறிமுறையேயுதயமுச்சியத்தமயமாம்பிறையுமத்தயாம, மோ
கைவருநாற்குலமுமினிமைகூரவுவமையில்லாவான் நனக்குமுலகைசேர, மா
கவளப்புழைப்பிணக்கைமுக்கனுவல்வாய் மதகளிற்றைமுன்பூசைவழுத்தியந்த,
நாகமதிருதிமுடித்தகயிலைநாதனயந்தசிவார்ச்சனைரியதிருத்தவித்தான். (௬௮)

நடனவிதந்தருபாதநளினத்தாற்குநமனையுதைத்தெமையாளநயந்தநீலக்,
கொடியிடதுபுறமாகப்பட்டுமேனிக் கோணமலைநாதருக்குங்கொண்டல்போலு
ங், கடகலுழிக்கரிமுகனமுன்போகக்காளக்கடலொலிப்பப் பங்குனியுத்திரநா
ட்கன்னி, மடமகளிர்கவரியிடமறைமையார்வாழ்த்தவயங்குதிருநாளுலகம்வழங்
கச்செய்தான். (௬௯)

செய்தோறுநிரம்புமுத்தங்குரம்புதோறுந்திரண்டிருநாத்துரந்திரிசீகோ
ணநாதர், பைதோறுமணிக்கிரணம்பரந்துபாயும்பாந்தள்முடித்திருமேனிப்படி
வநொக்கி, மெய்தோறுங்கண்படைத்தார்போலின்அவிழிதோறும்புனறுளிப்
பலிமுந்துபோற்றிக், கைதோறுமேந்திமலர்சன்செம்பொற்கமுறேறுஞ்சொ
ரிந்துநின்றன்கருணைவேந்தன். (௭௦)

தன்னிகரில்லாததிருமலையினூடேதகையதொருபெருமுடிக்கந்தமரித்
தோங்க, மன்னனிதுமுடிக்கமென்கொலென்றுசைவமறைமுதன்மையிருவ
ரையும்வதனநோக்க, வின்னதிருத்தென்கயிலைக்கீழேபெம்மானினியசிவகங்
கைநதியிருப்பச்செய்தா, னன்னதியிற்றீர்த்தஞ்சேந்தயன்மாவாறோருமு
னிவர்துதிப்பதென்றாரந்தனாள். (௭௧)

அந்தமொழிகேட்டாசனருணகாலத்தலர்கமலமெனமுகமன்பொழுகநோ
க்கிச், சுந்தரமாமறைமுதல்வீரிக்கைக்கைதோன்றியதொல்கையெமக்குச்
சொல்லீரென்னக், கந்தவடகயிலையிற்பண்டொருநாளம்மைகடவுளவீரசடைக
ரத்தால்வகிரக்கங்கை, சிந்தைவெருவிடக்கடவுளிரங்கித்தன்கைச்சிறுநகத்தால்
வாங்கியிங்கைதிகழவைத்தான். (௭௨)

வைத்தசிவகங்கை*யான்பதமீதேந்தாமலையருவிபரவியமாவலியுஞ்சூழ,
முத்தமெறிகாவிரியின்முகமும்பாயமுதியகடனவெனினிதுமுழங்குகலை, யுத்
தரவான்கயிலைமுடியுடன்வந்திசனுலவுமிதனிடைத்திருத்தானுன்நின்னான்,
சுத்தமிதுகதைதென்பாற்கயிலையென்றே சொல்லுவரென்றாரசைவச்சுருதிவ
ல்லோர். (௭௩)

௦ குரம்பு-செய்கரை; வரம்பு.

§ தமரித்தல்-ஆர்த்தல்.

* அரன்பதமீதேந்தாமலை-சிவனொளிபாதமலை. மாவலிகங்கையுற்பத்தியிம்ம
லையினென்பதை, திருக்கரையைபுராணங்கங்கைச்சருக்கம் ௩௬ ம்மெய்யுளாலறிசு.

சுருதிமூலநெறி தவறப்பரிதிவேந்தன் ஞெல்குலத்தீழுமுமுதல்வீர்தோ
ன் ஞெவந்த, திருநதியிற் புணல் முகந்து பெருமான் றிற்கட் சென்னியுறவபிடே
கஞ்செய்வீரென்ன, வருமறையோர் திருமலையின்பிலத்து ளெகியந்தநதித்தீர்த்
தமெடுத்தரண்பாலெய்தி, மருமுடியிலபிடேகஞ்செய்தார்கண்டமன்னவர்கோ
னுளமகிழ்ச்சிமதிக்கற்பாற்றே. (க௦௪)

பாற்கடலுளிருந்த திருமாலோவல்லன்பரிமளத்தேன் சொரிபதும் தய
லே ஞவல்ல, ஞற்கவரவெண்கோட்டயிராவதத்தே தோன்ல்லன் நராதிபு ஞவல்ல
னெ னும்பெருமைநண்ணிக், காற்குலவுங்கமலந்தன் சென்னிக்கீசன்கவித்தமு
டியெனப்பெரிதுங்கருதிப்போற்றி, மேற்பிறவிக் கொருமருந்தாய்ப்புனிதன்
தீர்த்தமிகவேந்தியகத்துளரவிந்தஞ்சேர்த்தான். (க௦௫)

சேர்த்தநதித்துளிமுடிமேற் றெளித்து மீண்டுஞ்சிவனடி யைவணங்கியுள்
ளந்தியானித்தன்று, நீர்த்தமறுத்தெழுமுகிலுங்கனகம்பெய்யுநிலையெனத்
தெசதானித்தமுஞ்செய்து, பார்த்ததிருவருட்பார்வையெம்பிரானிப்பணிந்து
விடைகொண்டதுரைப்பதியிற் புக்கான், பூத்தரணிநிருபரெல்லாமதனைக்கே
ட்பெப்புசனைவெவ்வேறுபயம்புரிந்துவாழ்ந்தார். (க௦௬)

வேறு.

வாழ்ந்தநீழிகாலம் வருங்கயவாகுவென்பான்
சூழ்ந்தபேருலகங்காத்துப்பரகதிதொழுதுசேர்ந்தான்
ருழ்ந்தவாரசடையானீறுஞ்சமயவஞ்செழுத்துமெஞ்ச
வீழ்ந்தபல்சமயம்யாவும்பின்னரும்விரவிறம்மா. (க௦௭)

அம்புயத்துதரத்தண்ணலமைத்தவாரியர்தங்கோமா
ஹம்பர்வந்திறஞ்சுஞ்சேதுவுயர்கரைக்காவல்வேந்தன்
செம்பொன்மாமவுலிச்சென்னிச்செகராசசேகரேசன்
றும்பபையஞ்சடையான்சைவந்தோன் றிடத்தோன்றி ஞாஞல். (க௦௮)

தோன்றியகாலேவதந்தொனித்தனசிவ னூற்சைவ
மான்மறம்பெண்ணீறள்ளியணிந்தனரலங்கல்வாகை
வான்றனிச்சிங்கைகாவன்மன்னே றார்சிங்கந்தோன்
வென்றபல்சமயமெல்லாங்கரியெனவிரிந்துபோன. (க௦௯)

பிபானதுவணங்கார்செல்வம்புகுந்ததுபுகுந்தோர்க்கின்ப
மானதுசிவனுலோசையழிந்ததுபிறநூலந்த
மானதனடத்தும்பூசைவயந்குதென்கயிலைச்சென்னி
ஞானமாமூர்த்திகொள்ளச்சிற்றந்தநான் றுடெங்கும். (க௧௦)

† அதுரை-அதுராசபுரம்.

நாடுறுயிலங்கைநாடுநாற்றிசைநாமென்ன
 னீடுறுகவிகைத்திங்கணிழலிடைப்படிந்ததெங்கும்
 வாடுறுகவியுமில்லைமனத்துறுதுயருமில்லை
 யாடுறுபதாகைச்சேவுமனுதினம்விளங்குமாதோ. (ககக)

வேறு.

விளக்கியகவிதையிவ்வகையின்மேவிய, களக்கடுவுடையவன்கயிலைமால்வரை,
 துளக்கிலாச்சதுர்மறைச்சருதிவண்டென, வளக்கர்வெண்கமலமொன்றலர்ந்த
 தாகுமே. (ககஉ)

ஆக்கலாழிக்கலாமகண்டம்யாவையுங், காக்கலாங்கடையுங்கடந்துநிற்கலா
 மேக்குலாந்தென்கயிலாயமேவினான், பூக்குலாந்திருவடிபுகழ்வரத்தினால். ()

வரந்தருந்தென்கயிலாயமன்னிய, நிரந்தரன்ருளிணைநினைந்துவாழ்த்துவோர்
 புரந்தரனிமையவர்போற்றநீன்வினை, துரந்தரனுவதுஞ்சொல்லவேண்டுமோ.

வேண்டியமுத்தியின்விருப்பமீக்கொள, வீண்டொருபுராணமதிசைத்தகாத
 லென், காண்டருபொருளிலாக்கவிகன்யாவுந், மாண்டகைக்கன்பினாலருத்தி
 யாயதே. (ககரு)

*தேவையின்மன்செகராச்சேகரக், கோவையினுதித்தசீர்க்குமாரசூரிய
 னவியுமுடலுமொத்தளித்தகல்வியின், மேவியகாப்பியம்விமலந்காயதே. ()

னெனவமுதெனச்சிறக்குங்கல்வியு, மானநாற்கவிதையுமற்றுமோங்குச
 னமுஞ்சருதியுந்லனுநீதியுந், தானமுந்தருமமுந்தழைத்துண்டாகவே. ()

கமநெறிகளும்ந்தணாளும், யோகமும்வளருகவுலகநீடுக
 ாமுஞ்சைவமும்விளங்கியோங்கு, டோகமுந்திருவமண்பொலிந்துவாழ்க்
 வ. (ககஅ)

ழிதென்கயிலையம்பொருப்பும்வையமும், வாழிமெய்யன்பர்தங்கணமும்வ
 மையும், வாழியஞ்செழுத்தினில்வளமுநீதியும், வாழிசீர்தொண்டர்சீர்வா
 வாழியே. (ககஆ)

திருநகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் சுருகு.

ஸ்ரீதகபிணகைலாசபுராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

250 இவை இந்தச்சுருக்கத்தின் கச ம்செய்யுளின் பின்சேர்த்திருந்தவை.

வான்வர்கடொழுங்கோணையண்ணலையுந்தேவியையும்கிழந்துமுன்னாட
டேனணையமொழிக்கங்குற்கரிபுதல்வனன்பினொடுசெய்யசாம
காணமதனாற்றுகிக்கும்படிகரத்திறற்றித்திடுமக்கலத்தைக்கண்டே
யானகசங்கீதனெனுங்கந்தருவனைதக்கவர் தற்காசையுற்றான். (கக)

உற்றதொருசமயம்பார்த்துற்றிருந்தவனிராமனுயர்வெங்கோலா
லிற்றபோழ்தினிற்கவர்துமா னுடவடிவாகியிணையில்கீரிப்
பொற்றையெய்திக்கங்காசங்கமப்புணரிநதியாடிப்பொருவிலாத
பற்றொடரன்றனையேத்திவீனாகானந்தனைப்பண்ணினானால். (கச)

பண்ணுதலுஞ்சிவபிரான்மகிழ்ந்துவெளிப்பட்டுசசங்கீதனைப்பார்த்
துண்ணென்கிழந்துநீவீணாகரனாய்நின்றிசைத்தமையாலேங்குமிங்ஙன்
மண்ணவர்கள்புகழ்வீணாபாணமெனும்பெயராகமற்றிப்பாங்க
ரெண்ணில்பலதலமுளவீக்காட்டைவெட்டிநகராக்கென்றியம்பிப்போனான்

போனவரன்மொழிப்படியச்சசங்கீதன்காட்டைவெட்டிப்புரமதாக்கித்
தானழிந்தவாலயங்கடனையுமெழில்பெறப்புதுக்கிச்சனங்கடம்மை
யானகுடியாயிருத்திரகுலேசராடிபரவியருள்பெற்றேகி
மானிலமெலாம்புகழ்த்தனதுலகத்தனிலடைந்துவாழ்ந்தானன்றே. (கஅ)

† கலம்—யாழ்.

o கீரிப்பொற்றை—கீரிமலை. இது யாழ்ப்பாணத்தின்வடபாலிலேயு
ள்ள ஓர் சிவஸ்தலம்.

என்று குறிப்பர்த்தம்வரைந்து நவீனராற்சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

“கவர்ந்து” என்றும் “மாணுடமாம்வடிவாகி” என்றும்வரையமற்றக்
தார்போலும்.

இதற்கோர்திருட்டாந்தம்: ஆக்பர்பாதுஷா என்னுமரசன், ஆரியநாட
டை அரசுபுரிந்துவருங்காலத்தில் அவன் தாக்ஷிணியத்துக்குட்பட்ட ஆரியப
ண்டிதரொருவர் அரசன்கட்டளைப்படி “அல்லாவுபரிஷத்தைக்கற்பித்து வேத
த்தில்நுழைத்தசங்கதி அநேகருக்குத்தெரிந்தவிஷயம். அதுபோல மேலேகா
ட்டியசெய்யுள்நான்கையும் புதிதாயியற்றி இப்புராணத்துட்கொருகினார் யா
ரோ அறியேம்; அற்றன்றி இந்தச்சுருக்கத்து ஏழுசெய்யுள்களை இழுத்தெறி
ந்துவிட்டார்; ஐயகோ அவர்மதியிருந்தவாறென். “ஆசிரியர்கருத்தையறியாது
ஒன்றைவிலக்கலும், தூதனமாகவொன்றைச் சேர்த்தலும், ஒன்றையொன்றா
கமாற்றலும், அறிவுடையோர்க்கழகன்றென” வரைந்தவர்தந்தையே இங்ஙன
ஞ்செய்தார்போலும். திரிகோணமலையிலே நமதுபரிசோதனைக்ககப்பட்ட ஏடு
கள்பலவற்றிலும் ஐடி நான்குகளுங்காணப்பட்டில. யாழ்ப்பாணத்தொரு
வர்பிரதியின்மாத்திரங்கண்டனம்.

இந்நூல்கள் அச்சிடும்படி பிரேரித்தவர்கள்.

திரிகோணமலை

- பிரமபுரீ. கா. கு. சபாரத்தினக்குருக்கள்
 ,, வை. இராமலிங்கக்குருக்கள்
 ,, கு. கு. ஸ்வாமிநாதக்குருக்கள்
 ,, இ. கு. பூர்ணானந்தேஸ்வரக்குருக்கள்
 ,, சி. வ. பஞ்சாட்சரக்குருக்கள்
 ,, அ. கனகசபாபதிக்குருக்கள்
 புரீமத். த. சரவணமுத்துக்குருக்கள் (வீரசைவம்)
 ,, அ. இராசகோன்பிள்ளை
 ,, சி. வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்
 ,, சு. சின்னையாபிள்ளை.

கண்ணியமிகுத்த புண்ணியசீலரின்

நாமாவ்லி.

ம. ந. ன.	பு. ந.	கா. வ. மார்க்கண்டு	யா- புளியந்தீவு	ரூ. ச.
1		வை. முருகையா	யாழ்ப்பாணம் தும்பளை	௧௦ ௦௦
2		ஏ. சிதம்பரப்பிள்ளை	கப்பலேசண்டு-யா	௧௦ ௦௦
3		கி.கதிரேசப்பிள்ளை	யாழ்ப்பாணம்	௧௦ ௦௦
4		ஆ. சுப்பிரமணியம்	யா-புளியந்தீவு	௧௦ ௦௦
5		இ. பொ.ஒவசியர்	பொத்தாவில்	௧௦ ௦௦
6		வி. கு. கனகசபை	புளியந்தீவு	௧௦ ௦௦
7		க. பெ. செல்லையாபிள்ளை	புளியந்தீவுவைத்தியசாலை	௧௦ ௦௦
8		வை. சபாபதிக்குருக்கன்	மந்திகையம்மன்கோயிற்பூசகர்	௧௦ ௦௦
9		பொ. இரத்தினசபாபதிக்குருக்கன்	புலோலி	௨ ௦௦
10		ச. ம. இளையதம்பி	ஏறாவுர்	௨ ௧௦௦
11		இ. கந்தப்ப சிறப்பர்	வட்டுக்கோட்டை	௨ ௧௦௦
12		அ. சண்முகம்	புளியந்தீவு	௨ ௦௦
13		இ. கி. செல்லத்துரை	டக்தர்	௨ ௦௦
14		தி. தாமோதரப்பிள்ளை	திருக்கோயில்	௨ ௦௦
15		தா. இராமசாமி (சைவம்)	கட்டுவன்	௨ ௦௦
16		கா. அருணாசலம்மாஸ்வர்	புளியந்தீவு	௧ ௧௦௦
17		சி. குமாரசாமி	கோட்டைமுனை	௧ ௧௦௦
18		சி. சரவணமுத்து	றிஜிஸ்ரார்	௧ ௧௦௦
19		ச. சிதம்பரப்பிள்ளை	கொஸ்தாப்பு ஏறாவுர்	௧ ௧௦௦
20		வ. குட்டித்தம்பி	புளியந்தீவு	௧ ௧௦௦
21		ந. சபாபதிப்பிள்ளை	போஸ்மாஸ்வர்	௧ ௧௦௦
22		த. தோ. சின்னத்தம்பியார்	காரைதீவு	௧ ௧௦௦
23		மு. வ. வி. பொன்னையா	காரைதீவு	௧ ௧௦௦
24		கா. கு. சோமசுந்தரக்குருக்கன்	திருக்கோயிலர்ச்சகர்	௧ ௧௦௦
25		ஆ. வயிரமுத்து	கண்டாக்கர் திருக்கோயில்	௧ ௧௦௦
26		த. சதாசிவம்	சிங்களவாடி	௧ ௦௦
27		மு. வ. அ. சாமி	சிங்களவாடிவைத்தியசாலை	௧ ௧௦௦
28		பெ. வேலுப்பிள்ளை	கோட்டைமுனை	௧ ௦௦
29		ஆ. பொ. த. கணபதிப்பிள்ளை	கோட்டைமுனை	௧ ௦௦
30		ஆ. வை. சின்னையா	வைத்தியம் கோட்டைமுனை	௧ ௦௦
31		க. இராமநாதப்பிள்ளை	புளியந்தீவு	௧ ௦௦

அந்

ம ன ன ஸ்ரீ. மு. முத்துக்குமாரு	க 00
” சி. கார்த்திகேசு	க 00
” கி. பரமசாமிசியர் காரைதிவு	க 00
” பொ. க. மார்க்கண்டபிள்ளை	க 00
” க. காசிப்பிள்ளை காரைதிவு	க 00
” பொ. க. பொ. த. அப்பாசாமிப்பிள்ளை காரைதிவு	க 00
” வீ. வைரமுத்துக்கிளாக்கர்காரைதிவு	க 00
” பொ. க. செல்லத்துரை காரைதிவு	க 00
” த. அ. கந்தையா காரைதிவு	க 00
” வே. பொ. த. கதிர்காமத்தம்பி	க 00
” மொ. கணபதிப்பிள்ளை காரைதிவு	க 00
” கு. பொன்னம்பலபிள்ளை	க 00
” வே. கந்தையா காரைதிவு	க 00
” சி. சம்பு காரைதிவு	க 00
” மு. தம்பையாபிள்ளை ஓவசியர்	க 00
” மு. வைரமுத்து காரைதிவு	க 00
” பெ. விசுவலிங்கம் கிளாக்கர் காரைதிவு	க 00
” மு. சீனித்தம்பி காரைதிவு	க 00
” க. ஆறுமுகம் திருக்கோயில்	க 00
” அ.வைத்தியலிங்கம் ஓவசியர் திருக்கோயில்	க 00
” வே. பொ. த. அருணாசலபிள்ளை திருக்கோயில்	க 00
” சு. கந்தையா மாவிட்டபுரம்	க 00
” மா. வே. கந்தப்பெருமாள் திருக்கோயில்வண்ணக்கர்	க 00
” தி. சங்கரப்பிள்ளை தம்புலுவில்	க 00
” கா. காசிப்பிள்ளை அக்கரைப்பற்று	க 00
” அ. அருளம்பலம் மாஸ்ரர் அக்கரைப்பற்று	க 00
” மா. கதிரமலை காரைதிவு	க 00
” மு. கறுவற்றம்பி நிந்தலூர்	க 00
” பொ. த. த. கந்தையாபிள்ளை நிந்தலூர்	க 00
” வி. கதிரேசபிள்ளை போஸ்மாஸ்ரர்	க 00
” க. குமாரசாமி புளியந்திவு	க 00
” சி. பொ. த. சாமித்தம்பி காரைதிவு	க 00
” மு. சுப்பையா பொத்துவில்	க 00
” மு. விசுவநாதர் திருக்கோயில்	க 00
” சா. வ. சிவகுரு அட்டைப்பள்ளம்	க 00
” பொ. த. க. கயிலாயபிள்ளை காரைதிவு	க 00
” வே. வ. சிற்றம்பலம் காரைதிவு	க 00
” சு. சின்னையாபிள்ளை திருக்கோணமலை	க 00

ப. மு. கந்தன்	சுயந்தமருது	₹	00
M. r. r. Sra. Vallipuram Overseer		5	00
" P. K. Subramaniam Postmaster		5	00
" Murugasw Irrigation superintehdant		2	50
" M. Vannia Sinthaturai Vannia		2	50
" V. V. Thambimuttu overseer		2	00
" K. Vasandarasa Pillai		2	00
" S. Ponniah Notary Public		2	00
" A. S. Doctor Pottuvil		2	00
" S. Kanapathe pillai		1	50
" V. Pattakuddy Teacher		1	00
" V. V. Nallaratnam Teacher		1	00
" C. G. Doctor Pullamtlw		1	00
" Sinniah advocate		1	00
" K. Kasipathy Teacher		1	00
" V. Selvadurai postmaster		1	00
" G. H. Kasinather Contractor		1	50
" A. Saravannmuttu		1	00
" N. C. Sapatrasamy		1	00
" E. Rasiah		1	00

உ

சிவமயம்.

கோணேசர்கல்வெட்டெனவழங்கும்
கோணேசசாசனம்.
கவிராஜரூளிச்செய்தது.

கா ப் பு .

திருவளர்கோணையின்சீரையோதிட
வொருபொருளென்னவிவ்வுலகம்பாயவையுந்
தருமரனருள்புரிசாமிமும்மதம்
வருகரிமுகனடிவழுத்தல்செய்குவாம்.

தேய்வவணக்கமுஞ்செயப்படுபொருளுமாக்கியோன்பெயரும்

சொல்லுற்றசீர்க்குளக்கோட்டிமுன்சொற்படிசொல்லெனவே
கல்வெட்டுப்பாட்டெனப்பாடினனாதிக்கதைபொருளா
மல்லுற்றகண்டர்தம்பொற்பாதெஞ்சிலழுத்தியிகல்
வெல்லுற்றசீர்க்கவிராசவரோதபவிற்பன்னனே

நூ ல் .

திருமருவுமனுநீதிசுண்டசோழன்செகமகிழவருராமதேவதே
வன், தருமருவுதிரிகயிலைப்பெருமைகேட்டுத்தானுமவன்வந்ததுவு

மவன்சேம்பின்பு, மருமருவுமாலயங்கோபுரங்களைராமணிமதில்கு
ழ்மண்டபமும்விநீராவி, கருமருவுமுனைச்சேர் திருக்குளஞ்செய்க
ருமமுமோர்கல்வெட்டாக்களறுவாமே. (க)

சொல்லரியதிரிகயிலைப்பெருமையெல்லாந்தாய*புராணக்கதையி
ற்சொன்னதுண்டு, வல்லதொருவன்னிமையுந்தானத்தாரும்வரிப்ப
த்துமாமிவர்கள்வந்தவாறும், நல்லதொருபூசைவிதிநடக்குமாறும்ந
டர்த்ததன்மேலினிநடக்குநடத்தையாவுஞ், சொல்லெனவேசோதி
டத்தினிலையேகண்டகவிராசன்வருகாலஞ்சொல்லுஞ்சீரே. (உ)

சீரிலங்குசோழவளநாடுதன்னிலொருநானைக்கிரண்டவணச்செ
ம்புச்சம்பா, ஏரிலங்குமரிசிவரவதற்குத்தக்கநரியமுதுபலசெலவுமீ
ந்தீசற்குப், பாரிலிந்தப்பூசைதனைநடத்துமெம்போற்பணியினெடு
பினிதாகப்புகர்வாராரென், நேரிலங்குளுக்கோடனெனுமிராசனாற்
கால்மண்டபத்திருந்தேயெண்ணினுலை. (ங)

வேறு.

திருந்துதிரிகயிலைவெற்பிற்சிவாலயமுங்கோபுரமுஞ்சிறக்கநாட்
டிப், பரிந்துலகோர்பவமறுக்கும்பாவநாசகச்சுனையும்பரிவாய்ச்செய்
அ, தெரிந்தபுகழ்த்திருக்குளமும்வயல்வெளியுந்திருத்தியரற்கென்
னயிந்து, பரிந்தவான்றொழும்புசெயவாள்வேண்டுமெனநடந்தான்
பரிதிவேந்தன். (ச)

வேறு.

*பரிதிசுலத்துதித்தகுளக்கோட்டிராமன்பங்குனியுத்திரம்பதி
னைந்தேதிதன்னில், வரிசையுன்சென்றுமருங்கூரிலேகிவளவரின
ல்லாரைமாக்கலத்தினெற்றி, அரியதிரிகோணமலைநாதர்க்கென்
றையன்னநரிலையாறுகுடியுமேற்றி, உரிமையிதுவுங்கள்பரவணியா
மென்றேயுரைசெய்தான்சதுர்வேதஞானமூர்த்தி. (ரு)

இத்தலத்திலரன்கயிலையாலயத்திலிபன்றவறைதனின்முதலினி
ருப்புநாட்டி, நித்தம்வரும்வரவாகும்பொருள்களோடுநிதம்பூசைச்
செலவெழுததியமஞ்செய்து, அத்தர்முன்னராலாத்திரடனமிடல்ப
ன்றிகுற்றலதிகப்பட்டாசற்கீதல், இத்தனையும்தானத்தார்செய்வீரெ
ன்னவெழுகுடிக்குரிராயபட்டமீந்தான்வேந்தன். (ஈ)

வேறு.

வேந்தனின்னுமரன்றொழும்புக்காட்போதாதெனநினைந்துமீண்
டகாரை, வாய்த்தவளநாடுசென்றுவரிப்பிடித்தான்முமேவெழுகுடிவா

*புராணம்-மச்சேந்தியம்.

ழுவோரைச், செர்ந்திடபமாதமதிலீரைந்தாந்தேதிதிங்கள்சிறந்தி
சோதி, ஏய்ந்தகன்னிமுகூர்த்தமதிலான்றொழும்புசெய விடுத்தானி
ராசராசன். (எ)

சன்னிதியினீவிர்செய்யுந்தொழும்புமக்கு நாமுரைக்கத்தானீர்
கேளும், நன்னயம்சேர்பட்டாடைகொய்தல்கட்டல்நல்லபுஷ்பபத்தி
ரங்குளெடுத்தல்தூர்த்தல், முன்னநிறைவிளக்கேற்றறளிசைத்துமு
ட்டிவைகஞ்விளக்கல்கொடி குடைகணித்தம், முன்னதமாயெடுத்தல்
நெல்லுக்குற்றல்சாணியொழுக்குதல்மற்றறிகரும்புமுகந்தேயீ தல். ()

செய்யநடனஸ்திரிக்குமுட்டுவகை கொட்டலொடுகிறக்கப்பாட
ல், ஐய்யமறநற்பலிக்குப்பாவாடையிடுவதுவுமதுவேயன்றித், துய்
யசண்ணங்கொடியேற்றலிறக்கலொடுசமத்தலுஞ் சாந்தரைத்தேயீ
தல், மெய்யெனவேயாலயத்துட்பணிகளைத்துப்புரவாகவிளங்குச்செ
ய்வீர். (கூ)

நீர்பாயும்பள்ளவெளிநெல்விளையுந்தறையவர்க்குநிசமாயீய்ந்து
பார்சேருமைங்குடிக்குட்பண்டாரத்தாரெனவேபவுஷமீய்ந்து
வார்சேருங்குளபமுலைப்பிடிநடையைக்கோணமலைவரதன்றானீ
யேராருங்குளக்கோடன்வழிபட்டேதன்மனதிலிதனையோர்ந்தான்.

தானம்வரிப்பத்தென்னுமரன்றொழும்பர்க்குள்ளிகலார்தர்க்கம்வந்தா
மானபங்கமடையாமனடுத்திர்ப்பதாரெனவேமதுரையூர்ப்போய்த் [ல்
தானமதிக்குலராமன்றனியுண்ணப்பூபாலன்றனைக்கொணர்ந்து
தேனமர்பூந்தொடைமார்பன்றிருக்கோணநகராசசெய்யவைத்தான்
வேறு.

வைத்தபுகழ்வன்னிமையேநீ திசொல்வேன் மகத்தானபாசபத
மறையோர்தங்கள், சித்தமதுநேராகநீ திசொல்வாய்சிவபூசைமுத
லொழுக்கந்தவறினாலும்,† குற்றமென்றேயெண்ணிமிகக்கோபங்கொ
ண்டாற்றுகோணபலைநாதரிடஞ்சொல்வார்சொன்றாம்,‡ சுற்றுமேவங்கி
ஷத்தைப்பிரமகத்திதொகையாக மற்றவர்க்குச்சொல்வேன்குற்றம்.

சுத்தமிசுவன்னிமையேகுற்றஞ்செய்தாற்றுலங்குவிவங்கியுயி
ருக்குயிரேவாங்கு, நிர்த்தமிடமடவியர்க்குற்றஞ்செய்தானிறைபு
னலினிறுத்திவைத்துத்தேங்காய்வாங்கு, * மற்றைமதிதுதன்மடவா
ர்க்குற்றஞ்செய்தான்மண்கடகமேற்றியடிவழக்குநோக்கி, இத்தகைய
விராசாங்குஞ்செய்யீயென்றே இரத்தனமணியாசனத்திலிருத்திவைத்
தான். (கூந.)

† குத்தம், ‡ சுத்தம், * மத்தை, இவை, பண்டையார்வழக்கு.

கோணேசர்கல்வெட்டு.

வைபழமகிழ்வன்னிமையேயின் னுங்கேளும் னுநீ திவறாதே கோ
பம்பாவம், ஐயமறவுன்றாரந்தாரமாகுமயலவர்கடாரமெலார்தாயாரா
கும், மெய்யையெடுபொய்யைவிடுவன்மம் வேண்டாம் வெறுமையுள்
ளோர்க்கு தவிசெய்வாயிகல்பண்ணுதே, மையனையகண்டர் திருக்
கோணநாதர்மஹாபூசை திருப்பணியும் வழங்கச்செய்யே. (49)

வேறு.

வித்தகக்கட்டுக்குளத்தாரரன்றொழும்புசெய்க* விந்துவெளியூர்
மேலோர், அத்தர்முன்னர்க்காப்பணிதன்முன்னீடு விழாநடத்தலவ
ணமாறு, சுத்தநெல்லாங்கொப்புவித்தலடையாய்தீர்வைகடற்சொ
த்துங்கோணே, அத்தனுக்கித்தனையுமெனவருள்புரிந்தானரசர்முடி
யமுந்துதாளான். (கரு)

தானதிகதிருமலைக்குநாற்காதவழி திருத்தித்தா னுங்கோணே [கல்
மானபரற்கெனவளித்தேன்கொட்டியாபுரப்பதியோர்மகிழ்தேசெய்
ஆனதுவர்க்காயினுடன்வெள்ளிலையும்ருங்கதவிக்கனியஞ்சார்தும்
ஊனமறுபாறயிர்நெய்யரிசியொருநூறவணமுகந்தேயீதல். (கசு)

சுதலுடனேரண்டமிருப்பைபுன்னைப்பருப்பிவைகளிறையாத்தீவிற்
சேதமறவொப்புவிக்கச்செக்காட்டியெண்ணெயுறத்திருந்தவாட்டி
யோதரியகெவுளிமுனைமீகாமனிடத்தில்வரவுவந்தேகோணே
நீதமுறுகருகுலநற்கணக்கிலுள்ளபடிகிணற்றினிறைவாயூற்றல். (கஎ)

வாசலுக்குத்தென்கிழக்கேயெண்ணெய்நெய்க்குக்கிணறேழுவ
ரைந்தீகட்டி, மாசகலத்துலாப்போட்டுவாளியிட்டிமதில்கட்டிக்கதவு
மிட்டு, ஏசகலவெண்ணெய்திகாரமெனநிலைமையும்வைத்திதயங்குடர்
ந்து, ஓசைதிகளெண்ணெய்நெய்களொருபோதுங்குறையாதவூற்றுங்
கண்டான். (கஅ)

ஊற்றிருந்துதாதுக்குந்தாதகித்தாரணிமார்பனுகந்தகோணே,
நாற்றிசைக்குந்திட்டமிட்டுநவரத்னமணியணையிண்பாய்வந்து, வீ
ற்றிருந்துபாசபதர்வருகயார்திருக்குளமும்விளங்கச்செய்ய, வே
ற்றுகைக்குங்கோணமலையிறையிடம்போய் விடைவாங்கச்சொல்லு
மென்றான். (கசு)

சொல்லவந்துபாசபதர் திரிகயிலைப்பரமனடிதொழுதங்கோமான்
ல்லதிருக்குளமியற்றவிடைவாங்கிவாருமென்றார்நாதவென்ன
வெல்லையிலாரீர்தாங்கிரீடுழிநெல்விளையுமென்னச்சொல்ல [ன்.
மல்லணையுந்திரடோளான்குளக்கோடற்குரைக்க மனமகிழ்வுபூத்தா

*இத்துவெளி, சிளாவெளி.

வேறு.

தானதிககணபதியேகோணமலைச்சங்கரசன் முகனேமாலே, நா
னுமக்குத் திருக்குளமொன்றியற்றுக்கின்றேனுங்களருணடக்கச்சி
ய்வீர், வானவரேயெனவணங்கிவிடைபெற்றுரத்தினமண்டபத்தினி
ன்று, தேன்மருவுத்தொடைமார்பன்றிருக்குளத்தின்றிசைநோக்கி
த்திருந்தச்சென்றான். (௨-௧)

* திருந்துகவிபிறந்தைஞ்ஞற்றொருபதுடனிரண்டாண்டுசென்
றபின்னர், புரிந்திடபமாதமதிலீரைந்தாந்தேதிதிங்கன்புணர்ந்தரா
ளிற, நெரிந்தபுகழாலயமாஞ்சினகரமுங்கோபுரமும்மேதருவீதி, ப
ரிந்துரத்தனமணிமதி லும்பாவநாசகச்சுனையும்குத்தான்மேலோன்.()

மேலான திருக்குளமுமிதற்கடுத்தநாலாண்டில்விளங்கச்செய்து
செல்பாயுமாவலிநீர்வாவழைத்துத்திசைபரவுஞ்சிறப்புங்கண்டு
மாலானநீர்மிகுதிவரவெருவிமதகுதிறப்பதுயாரென்றே
பாலாழிதனிற்றுயிலும்பச்சைமுகிறனைநினைந்தான்பரிதிவேந்தன்.()

வேந்தனுளந்தனினினைக்கப்பார்தளிடைத்துயின்மாயன் விழி
த்துப்பார்த்தே, ஏந்திலங்காபுரிநகரிற்றிருக்குளத்துக் கெமைநினைந்
தானிறைவனென்று, காந்தண்மலர்ப்பதஞ்சிவப்பக்கடுகெனவங்கரி
வரலுங்காலில்வீழ்ந்து, பூந்திருசேர்மணிமார்பமதகினடைதிறப்ப
துதின்புகழ்ச்சியென்றான். (௨-௨)

என்றருமாலவனுமிறையவனையஞ்சலென்றே யிலங்கைத்தீனி
ல், மன்றல்கமழ்செஞ்சடையான்கோணலிங்கர்திருக்குளநீவருந்திச
செய்தாய், நன்றுகமலத்தயனாதுயவமரடையாதன்மைபெற்றாய், வ
ன்றிறல்சேராசேயென்றறியுருவமுடன்மதகுதிறந்தான்மாலே.()

மாலோன்மாமதகினடைதிறப்பவைந்துகரத்தோனைவலமாய் நி
த்தம், பால்போலத்திரைகொழித்துப்பழனமெங்கும்பரவிநிற்கும்
பான்மைகண்டு, ஆலாலமுண்டவர்க்குமும்பிகைக்குமாமெனவேயக
ம்பூரித்துச், செல்பாயுந்திருக்குளதின்கிருபையிறற்றினடக்குஞ்
செய்கைகண்டேன். (௨-௩)

* இது இற்றைக்குச்சுமார் சதி சகாப்தங்களுக்குமுன். இந்தச்சகாப்த
ம் வைத்தபாடல் எல்லாரும்படித்தறியவேண்டியதல்ல. இது அரச்சுனரை.

௦ அரி-தவளை.

கோணேசர்கல்வெடய.

கண்டருளுமாலவனே திருக்குளநின் காவலெனக்கரியோன்
சொல்வான், எண்டலங்கள் புகழ்ந்தருளும்புகனும்மெழின்முனியு
மிறையுமேழு, மண்டு திறன்மங்கலரும்புத்தியரும்வதனரொடுவீரனை
யன், அண்டர்புகழ்வயிரவருமில்லக்கைசந்திகாவலனுமண்ணமாநும்.

எட்டிசைமண்வெட்டிக்கொண்டேழரைச்சுற்றாமரத்தையினி
காவெட்டித், தட்டியொருகாலாலேஎற்றியதுவீழமுன்னந்தரணிமீ
தில், ஒட்டியொருகுளஞ்சமைத்தாங்குதுவீருங்கொண்டருளையுற்ற
வீரன், அட்டதிக்கும்புகழ்ந்தருளூரீரோசோதையன்படையுமரசர்
மாநும். (உஅ)

மாருதிநேர்முன்னோடி மாபூதர்ப்ப்பரநுமற்றுளோரும், நீர்தா
ங்குந்திருக்குளத்துக்கட்டுவழிநில்லுமெனநிறுத்திவைத்துப், பார்
தாங்குபத்தினியைக்கன்னியரைக்காளிதன்னைப்பரிவினோடு, கார்தா
ங்குதிருக்குளக்கட்டினையகலாதிருத்திரென்றான்கமலக்கண்ணன். ()

நன்னயஞ்சேர்பாகிலையும்பாலடிசிறிருவிளக்குநல்லதூபஞ்,
சொன்னபடியேதருவார்குறைந்தாலுந் திருவுளத்திற்சோர்வுவேண்
டாம், மன்னுபச்சைப்பட்டுவயன்மழையுதவுஞ்சிவப்புமஹாவெயி
லேகாட்டு, மின்னலின்றியிருமிருபத்தெண்ணுழிசென்றபின்யாம்
வருவோமிங்ஙன். (உ௦)

என்றவருக்கரியுரைப்பவிறையவனங்கரியடியையிறைஞ்சியேத்த
மன்றன்மலர்முகமலர்ந்துமுகமனுமங்கிறைக்கருளிமாலுமேக
அன்றிறையுமங்கலர்க்குநூற்றுடனே*யறுபதுமாமேதிகட்டித்
துன்றுதிருப்பாலடிசிறிருவிளக்குப்பாகிலையும்துலங்கச்செய்தான். ()

செய்கணிதம்வினாவதற்குத்திருக்குளத்தினீர்தாங்கிசிறக்கக்கட்டி
பையமறக்காவனிற்சுமனைவருக்குமனமகிழவன்பாயென்றுந்
துய்யவொருவருஷமடையொருவருஷம்பாலடிசுலங்கச்செய்தே
வையகமதுள்ளவங்கோணலிங்கர்கிருபையினுல்வழங்கச்செய்தான்

தானிரண்டாயிரத்தீதெழுநூறவணவிதைப்புத்தரையைத்தா
ன்செய்வித்துத், தேனிருக்குமலர்க்காடுவெகுவாகத்திருத்துமென
த்திட்டம்பண்ணிக், கடனிருக்குமதிதுதலாள்பிடிநடையம்பிகைசர

* இருபது என்பதூஉம்பாடம்.

§ எண்ணுறென்றும்பாடம்.

ணங்குறித்துள் ளைவத்து, மானிருக்குங்கரத்தானைவலமாய்வந்தழிப
ணிந்தான்மன்னர்மன்னன். (௩௩)

மன்னவனுமனைவரையும்வருகவெனநாற்கான்மண்டபத்திற்கு
ட்டி, நன்னயஞ்சேரவரெவர்க்குநன்முகமெனடுத்தாரைத்துநாதன்
கோணை, மன்னவன்றனருளாலேதிருக்குளமும்வயல்வெளிசெய்த
துவுஞ்சொல்ல, இன்னலின்றிஅரகரசங்கரசிவவென்றிறையடி யையி
றைஞ்சினாரால். (௩௪)

இறஞ்சுகின்றவனைவரையுமிருகையா லுடத்தமுவினெங்கோ
ன்சொல்லும், மறஞ்சிறிதுஞ்செய்யாமறம்பெரிதுபுரிவதற்குமனத்
தினோக்குங், கறங்குதிரைக்கடல்புடைகுமூலகமெலாந்தனிபுரந்
துங்காண்பதென்னே, திறங்கொளுஞ்சீர்க்கோணலிங்கர்திருப்பணி
யும்பூசைகளுஞ்செய்யவேண்டும். (௩௫)

செய்யதிருவாலயத்திற்பதினேராயிரம்விளக்குச்சிறக்கவையு
ம், மையனையகண்டர்திருவுட்பணிக்காரெய்விளக்காரியிங்கள்வையு
ஞ், செய்யசந்தம்புனுசுபன்னீர்தனிநகரைத்துத்தெளித்தெங்குஞ்சி
றப்புச்செய்யுந், துய்யகந்தப்புகைக்குடங்களி டையிடைவாசனைகம
முத்துலங்கவையும். (௩௬)

ஐங்கரற்குவெள்ளியினாலுதளிசையறுமுகவற்கிரட்டிபொன்
னாற், நங்கமதாலாற்கறுபதுடனாலுதளிசைமற்சைச்சாரீதவர்க்கு
த், துங்கமிகுமைம்பொன்னா னூற்றிருபத்தெண்டளிசைசெனனே
மின்னு, மிங்கதிகபிடியமுதுக்கிசைந்தகிண்ண* முந்நாறுமியற்றி
வையும். (௩௭)

மையனையகண்டருக்குத்துய்யசம்பாவரிசிவகைவகுத்தெடுத்த
யையமறவமுதுசெய்தேயலங்காரத்தளிசைமிசையழகாய்வைத்துத்
துய்யதிருக்கறியமுதுசரபியின்பாற்குமும்பிடுநிதுகடர்தாய
வெய்யதிருப்பணிகாரம்பலபலவாசனைகமழவிளங்கவையும். (௩௮)

வேறு.

வையமகிழ்கற்கண்டுசீனிவெல்லம்வடிவாஞ்சர்க்கரைகிழங்குவ
தைத்தேனெல்லித், துய்யகனிவர்க்கமெலாமங்கண்வைத்துசுத்த
முள்ளபுத்துருக்குரெய்யுமுற்றி, ஐயமறமுன்வைத்தேயிளநீர்வைத்

தீங்கழகாணபத்திரமுந்துபம்வைத்து, மெய்யதிருப்பூசையும்க்கா குமென்றுவிளங்குமஹாமண்டபத்தின்மீண்டுசெய்யும். (௩௯)

செய்யமஹாமண்டபத்திபுப்பணங்ஙன்சிறந்தவொருமுழுவகல நீளமாகத், துய்யசம்பாவடிசிலதுசொரிந்துதட்டித்துகளிலொன்பா ன்முன்றுபிடிசுற்றில்லைத்து, வெய்யதிருக்கறியமுதுபணிகாரம்பா ல்வேண்டியசர்க்கரைகனிதேன்வெருவாய்நெய்யும், பெய்துவந்துதி ரிதிறுத்திமகிழ்வாய்நீரும்பெட்டுன்பாகிலைதுபம்பெருகச்செய்யும்.

வேறு.

எப்போதுமுப்போதுமிப்படித்தென்கோணமலையிறைவன்பூ சை, தப்பாமனீவீர்செய்கதந்திரமந்திரங்கிரியைதானசார, மிப்ப டியேசெய்திடுகவிதுதவறினெழியவரையிறஞ்சச்செய்யும், மெய்ப்பு டனிவ்வெல்லையுள்ளோர்செய்தொழும்புதவறினிடர்மேவிவீழ்வார்.

வேறு.

வாரிவளஞ்சூழிலங்கைவேந்தராருமஹாகோணேநாதருக்குவ ளவர்வேந்தன், பாரிலங்குபூசைவிதிக்கீந்தசொர்னம்பலவரவுமெடு த்தழிவுபண்ணு*வாரேல், கூரியதோர்குட்டமுதல்வியாதிக்காளாங் கூட்டுபெருநாட்டவர்களீட்டுசெம்பொன், நேரிவிதற்கொள்ளைகொ ண்டுகூறையாடிநீசருமிப்பதியாழ்வார்நியமந்தானே. (௪௦)

தூனதிகவமைச்சருடனரசர்தாமுந்தக்கபிரதானியொடுதரும ன்செய்வோர், ஆனநெறிமுறைதவறாமறையோர்தாமுமகலாதகற்பு டையவரிவைமாறும், ஈனரொடுமுடர்மொழிதன்னைக்கேட்டேயிவர் கன்புரிநெறிமுறையையிகழுமநாள், மானபரனாலயத்துப்பூசை தானுமகிழ்ச்சிமங்கவிகழ்ச்சியுமங்கெழும்புந்தானே. (௪௧)

எழுதிரணத்திரிகயிலைப்பெருமான்பூசையிப்படியேமுறைதவ வறிகடக்குங்கலைப், பழுதுதிகழ்கயவாகுவருவனநாட்பாசபதரி ற்ப்பர்ப்பழமறையோர்சேர்வர், பொழுதுகுலக்கயவாகுராசராசன்பூ சைவிதிக்கேகனகநாடுமீந்து,தொழுதுநின்றேயாலயத்திறொழும்பு திட்டஞ்சொல்லியவனனுராசபுரியிற்சேர்வான். (௪௨)

சேர்த்தபின்னர்மறையோர்கள் கோணேநாதர்திருப்பூசைவெரு காலஞ்செய்யுமநாள், மாந்தளிர்போன்மேனியுடைப்பறங்கிவந்து

மஹாகோணேப்பதியழிக்கவருமந்நாளி, லேயந்ததென்பாற்கழனிம
லேயென்றென்றுண்டாங்கீசனுக்குமாலயமங்கியற்றப்பின்னர், கோ
ந்தறைசேரொல்லாந்தர்பிடிக்குமந்நாட்குலவுசிங்கவிரவிகுலங்குறைந்
துபோமே. (சரு)

போனபின்னரிலங்கைமுற்றும்வகிராள்வார்புகழிலங்கைதனி
புரக்குமுலாந்தாமன்னன், தானிலங்குமரசினுக்குத்தடையென்றெ
ண்ணித்தடியலனைக்கடலிடையேதள்ளிவிட்டுத், தேனமருமலங்கல்
புனைவகென்றானுஞ்செப்பியமாற்றரசமகிழ்கொண்டகோணே, மா
னபரனகமகிழ்பொற்கோயிலுக்குள்மாதனத்தாழ்துவைத்துவணங்கு
வாரால். (சௌ)

வணங்குமரன்பூசைமுன்பேல்நடக்குங்காலம்
மஹாவிவங்கைப்பதியாளவருமாஞ்சிங்க
மிணங்குமணிரத்தினத்தாற்பொன்னன்முத்தா
லீசனுக்குமாலயமங்கியற்றங்காலஞ்
சுணங்கலில்லைமானிடர்க்குத்துக்கமில்லைச்
சோம்பலில்லைதிதம்போகசுகமேவாழ்வார்
மணங்கமழுந்திரிகைலைப்பெருமான்பாத
மனத்திருத்தியருத்தியொடுமவாமுமாக்கள். (சௌ)

மாதமதின்மும்மாரிபெய்யச் செந்நெல்லளரவெழிற்சைவநெ
ரிமனுநாலோங்க, வோதரியமுற்கதையுஞ்சொன்னோம்பின்னருந்
றுவருங்கதையனைத்துமுரைவழாம, லாதரவாயறுபத்துநாலுமாண்
டிலடைவுடையசோதிடர்களுமுதிவைத்த, நீதிமொழிப்படி சொல்
வோங்கோணேநாதர்நித்தியமாமருள்கருங்குநியமம்போடே. (சௌ)

போனபின்னரிங்கிலீசரிலங்கையாழ்வார்புகழாருங்கோணவ
ரைநாதர்பூசை,மானதமாம்விதிமுறையேநடக்கும்பின்னான்மணங்கு

* கி. மு. 544 ல் இலங்கைக்குவந்த விஜயராசன்வம்சத்திலுள்ள, உககி
ரசிங்கராசனுக்கும், திசையுக்கிரசிக்கசோழன்புத்திரி மாருதப்பரவீகவல்லிக்கு
ம் புத்திரனை “வாலசிங்கன்” இவன் முடிசூடியபின் செயதுங்கவரரசிங்க
னெனப்பட்டப்பெயர்பெற்றான். என்னை? “மிக்கசீரிலங்கைநாட்டின்விரித்தி
ர்ப்பரிதியோச்சி, யுக்கிரசேனசிக்கனுதவியசிறுவனென்னு, மைக்கடுங்களிற்
றுத்தானைவரரசிக்கமன்னன், புக்குமாற்றலர்கன்போற்றப்பொருவிலாவா
சுசெய்தான்” என்று திரிகோணசலபுராணங்கூறுமாற்றலுமென்க. இந்த அ
ரசனே தம்பலகாமக்கோயிற்றிருப்பன்செய்வீத்தவன். இவன்காலம் 9 ம்நூ
ற்றாண்டுபோலும்.

லவும்மழைபாழியும்வரிசையுண்டார், தானமதினில்வினாவுமிகவுண்டாகுஞ்சனங்களுக்குத்துன்பமில்லையின்பமாகும், மானமுடன்பின்னிகழ்ச்சியாவும்கற்றேரார்மதித்தபடியுரைத்திட்டேனியமந்தானே.

தானதிகவாரியப்பொற்கரையிற்கல்லாற்சுதரம்வெட்டிக்கோயில்கட்டிக்குளமுங்கட்டி, மானபாறையத்துச்சோலைதோப்புமண்டபரீராவிமணிமதிலுங்கட்டி, ஆனதிருப்பணியாறுபத்துநாலாமாலயமுஞ்சுற்றிமிகவழகாக்கட்டித், தானதிகவரனருளாற்பூசையாதிதவாரமனடத்திமிக்கதரணிமீதே. (ரு0)

மீதெழுந்துநாற்றிசையுமதிலுங்கட்டிவெளிக்கதவுரண்டுமிட்பபூட்டும்போட்டாங், காதிராலயம்பொன்னாலேவேய்ந்தாங்கவீரகரணத்தேர்முன்றுமழகாச்செய்தே, பாதிமதிதரித்தபரனருளினுலேபங்குனியுத்திரத்திருநாட்பவிஷங்கண்டோம், நீதியுடனிபபடிநீர்தவறில்லாமனிச்சயமாநடத்துமென்றாநிருபர்கோமான். (ருச)

வேறு.

மாறுதிபுனல்பாயுந்திருக்குளமும்வயல்வெளியும்வருந்திச்செய்தேவீராகவென்மரபொர்க்கியாமற்கோணமலைவிமலர்க்கீந்தேன்பேரூனபெரியோரேயிதற்கழிவுகினைந்தவர்கள்பெட்புரிங்கிரீராகப்போவரிதுரிச்சயரிச்சயங்கோணேரிமலராணே. (ருஉ)

ஆணையிதுதொழும்புசெய்வோரவரவருக்கமைத்தபணியவொஞ்ஞான்றுங், கோணமலைநாதர்பணிசெய்வாரேற்குறையகன்றுகுணமாய்வாழ்வார், நாணமுற்றுச்சொன்னமெத்திக்குலியமையேவியதைநடத்துவாரேல், ஆணையினுலாக்கமுஞ்சந்தியுமற்றாங்கல்லலுற்றேயலைவரன்றே. (ருங)

அன்னவரன்பூசைவிதியுரிஷேகர்விழாமுதலவழகாச்செய்தால், பின்னுநிறைவிளக்கேற்றிக்கிராமதேவதைபூசைவிளங்கச்செய்தால், இன்னலின்றிமாக்களெல்லாமிருந்திசந்ததிகளுடனினிதுவாழ்வார், சொன்னவிரதமுறைதவறில்வினாவழிந்துதுன்பமுற்றுச்சோருமாக்கள். (ருச)

மாதயவாம்வன்னிமையேதானம்வரிப்பத்தவரோமற்றுளோரேஆதரவாலயமுமணிமதிலுங்கோபுரமுமழகுவாய்ந்தசேதமிலாப்பூங்காவுத்தினநடத்திக்கொள்ளுமெனத்திட்டஞ்செய்துகாதுலுடன்றிரிகயிலைப்பெருமைதனைக்கண்டிதயங்கருணேபூத்தான்.

வேறு

தானதிகபவநாசந்தன்னின்முழுகிச்சரீரசுத்திபண்ணித்தர்ப்பணமுஞ்செய்தே, யானதிருமணிநீறுதரித்துக்கொண்டேயதிகபட்டாடையையுமித்தாங்கலர்பூவேந்தி, மானபரனாலயத்தைவலமாய்வந்துவருபாதங்கமுலியுட்போய்வணங்கக்கண்டார், போனவரசன்றிநும்பிவாராத்தன்மைபோய்ப்பாரும்பாசுபதர்ப்புகுந்தேயென்றார். (1)

என்றுசொல்பாசுபதரெங்கும்பார்த்தாங்கிரத்தனமணிவாயினின்றெட்டிப்பார்த்தார், பொன்றயங்குபதத்தருகோர்சிவக்கொழுந்துபுஷ்பித்தேயவலந்துநிற்கும்புதுமைகண்டு, மன்றல்லரோன்முதலாமமரர்க்கெட்டாவன்பதவினிடத்ததுவோவரசர்கோவே, யென்றவர்கள்வெளியில்வந்தேயெவர்க்குங்கூறவிருகண்ணீர்மழைபொழிந்தாரிருந்தோரெல்லாம். (ருஎ)

வேறு.

எல்லார்க்கும்பெரியவனெனெளியார்க்குமெளியவனெனெங்கள்கோவே, மல்லாருந்தின்புயனெதிருக்கயிலைத்தொழும்புசெய்துமவுனத்தோடே, யல்லாருங்கண்டர்பதமடைந்தனையோவெனவாழ்த்தியன்பினோடு, மெல்லாருமரன்றொழும்புநடத்திமிகவகமகிழ்வுற்றிருந்தாரன்றே. (ருஅ)

ஆசிரியப்பா.

காலமதறிந்துசோதிடருரைக்கக்
காலமேகயவாகிராசனும்வரவக்
காலமதறிற்பாசுபதரிறக்கக்
காலையிற்பூசைகலக்கமதாக
மன்னவனன்னவன்னிமைதனையுந்
தன்மமுடையதானம்வரிப்பத்தையும்
நன்றமைவுடையநாட்டவரயாரையும்
மின்றரன்பூசையியற்றாததென்னெனத்
தேசபூத்திலங்குந்திருமுடியரசே
பாசுபதர்கள்பரிவுற்றிறந்தார்
மாசிலாக்கோணமலைப்பரன்பூசை
ஆசிலாதின்றேயாகுமிந்நேரங்
கடிகையேழாகியுங்கடல்புடைசூழ்ந்த
படிமிசையில்லைப்பார்த்திபாவென்ன
நெடிதுயிர்த்தயர்ந்துநிமலகோவென்று
படிமிசைச்சாய்ந்தான்பார்த்திபன்சாயமுன்

கடன்மிசைமறையோர்கமண்டலம்புத்தீகந்
 திடமொடுகொண்டிவண்ணேர்கின்றூரென
 வடலுடையரசனுமகமிகமிழந்து
 திடமுடனரன்றிருச்சேவடிவணங்கி
 மன்னனுமந்தமலைக்கீழிறங்கி
 முன்வந்தவற்குமுதன்மைகைகொடுத்துப்
 பின்வந்தவற்குப்பின்கைகொடுத்து
 ஆன்னரிருவரையுமுன்னிவிட்டு
 அரசனும்பிறகேயன்பொடுவந்து
 ௨ ரகவாபரணனொளிதிகழ்பூசை
 திரமொடுசெய்கெனச்சீருடனுரைக்கக்
 கருகுலக்கணக்கனுங்கனசெலவுண்டே
 இன்றேழ்கடிக்கைமட்டெம்பிரான் பூசை
 நின்றேபோனதானிருபமேற்செலவிடுதன்
 றென்றேயாயிரத்தொருநூறுபொன்கொடுத்
 துன்றேபூசணையாற்றவிடுத்தான்
 றேனமர்தொடையான் றிருமிகுவன்னியை
 தானம்வரிப்பத்துத்தானென்பவரையும்
 ஆனதோர்தன்னுட்டணுகியபேரையும்
 மானமாரரசன்வருகெனவழைத்துப்
 படவரவசைக்கும்பரமர்கோணேசர்க்
 கடன்மிகுபூசைக்காடகம்போதா
 தரமுறுநாடுந்தான்போதாதெனத்
 திடமொடுகொடுக்கச்சிந்தையுணினைந்து
 வரவுறுவடக்குவருகரம்பகமார்
 திரமுறுமேற்குச்சிறந்தமுனீச்சுரந்
 தரைபுகழ்தெற்குச்சங்கமக்கண்டி
 ௨ ரமிகுகிழக்குஉகந்தவங்காளம்
 வற்றுக்கைக்கோணையிறைவனுக்காரமென
 நூற்றிசைச்சுலமுநாலுகளுட்டிக்
 கூற்றினையுதைத்தகோமான் பூசனைக்
 கெற்றிடுவீரென்றியார்க்குமுரைத்து
 இலகாய்கனிபூவிரணியம்நெல்முதல்
 விலைபெறுசரக்கின்மிகுத்தவாதாயம்
 பலபொருளெதுவும்பத்தினுக்கொன்று
 நிலைபெறக்கோணைநிலற்களிப்பீர்
 வாய்மையாயிப்படிவழங்குவீராகிற்
 றீமைவாராதுதிருநிதிசேரும்
 காமேயிதற்குத்தவறினைப்பவர்கள்
 ஆமையாய்ப்பிறந்தேதயலைகுவார்தாமே

கோணேசர்கல்வெட்டு.

பத்துப்பங்காக்கிப்பாங்குடனெட்டும்
 அத்தரறைமுதலாகியவிருப்பாம்
 மற்றிருபங்கும்மறையோர்க்காகுஞ்
 ரத்தவாரிதிசூழ்தம்பைமாநகரில்
 அற்புதமுடனேமுப்பதுஅவணம்
 நெற்பயிர்விளையும்நிலமுமளித்து
 அற்புதமாகவரன்றிருப்பூசை
 பொற்புறவென்றும்புரிசுவீரென்றான்
 நாட்டியகலைநற்றொழும்பினுக்கு
 மூட்டியதலைமைமுப்பத்திருவர்க்
 கீட்டியநிலம்புலம்பாவுமளித்து
 வாட்டமில்லாமல்மகிழ்ந்திருந்தமே
 என்றவர்க்குரைத்தேயெழிற்கயவாகு
 மன்றல்சேர்தாதகிமலைமார்பினனுங்
 கொன்றையஞ்சடைமுடிக்குரிசிலைவணங்கி
 அன்றவர்க்கருள்செய்தரசனுமகிழ்ந்து
 ஆடகமதனற்கேடகஞ்சமைத்துத்
 தேடரும்பங்குனித்திருநாட்கண்டு
 தோடலர்மார்பன்றொகுதிநிறுத்தி
 நாடதற்கேகநயந்தெழுந்தனனே
 இன்புறுமிருசீர்ப்பாகையின்முதன்மை
 முன்புநின்றெமதுமொழியதுகேளுந்
 நன்மைதீமைநமக்குவந்தக்கால்
 அன்புடன்செய்வகாரெனக்கேட்டார்
 சற்புத்திரனேதனியுண்ணாப்பொருளை
 அற்புதமாகவவர்க்குரையென்ன
 நட்புடனெழும்பிரபதிதனது
 பொற்பதமதனைப்போற்றிநின்றுரைப்பான்
 எங்கணயகமேயெழிறிகளரசே
 தங்கக்கட்டியேதாமொருவசனந்
 துங்கமாயெமக்குச்சொல்வதுண்டானால்
 மங்காதம்மொழிமறதுநடப்போம்
 என்றபொழுதிலிராயர்பண்டாரமே
 அன்றவர்கேள்விக்கமகிழ்ந்துரைப்பீர்
 என்னமற்றவருமிறையவன்றனது
 பன்னரும்பதுமபாதம்பணிந்து
 அரசர்க்கரசேயகமிகமகிழ்ந்து
 திரமுறவோர்மொழிசெப்புவிடாகில்
 சிரமிசைக்கொண்டுசீருடன்யாங்கள்
 விரகுடன்செய்வோமெனவிளம்பினரே

இன்பமோடரசேழிராயரைப்பார்த்து
 உன்னுன்குழகட்கொருமகவழையென
 அன்புடனவரவரகமகிழ்மகவைப்
 பொன்பணியதனற்புகழவலங்கரித்
 தட்டிக்கும்புகழரசன்முன்னிடவே
 மட்டவிழ்ப்புங்குமுன்மாணிக்கமெழுவர்
 இட்டரத்தினமணியிலங்குமாலாத்தி
 கட்டமுகாமிவர்க்காமெனவிடுத்தான்.

மாணிக்கங்கள்வரவு.

கதைவரலாறு

தானத்தார்பகுதி மாணிக்கங்கள்திருநாமம்,
 அநுராசபுரியிற்கயவாகுமஹாராசா கோணேசர்
 கோயிலுக்கும் (தன் நாலெல்லையாலயங்கட்கும்)
 இருபாகைமுதன்மைக்கும், எந்தெந்தக்கால
 மும் அவரவர்செய்தொழும்பு, திட்டம்ப
 ண்ணியவகை.

இது அரசனுரையறியவும்.

—o—o—o—

இராயர்பெயரும் மாணிக்கங்கள்பெயரும்.

- 1-வது புனிதபுகழ்பொன்னவராயன்கொடுத்தது நாகரத்தினமாணிக்கம்—தம்பிரானேற்றுக்கொண்டது.
- 2-வது செகமதுபுகழுஞ்சிதம்பராயன்கொடுத்தது நவரத்தினமாணிக்கம்—இராசரேற்றுக்கொண்டது.
- 3-வது கருணையங்கடலாங்காலிங்கராயன்கொடுத்தது கனகரத்தினமாணிக்கம்—வன்னிமையேற்றுக்கொண்டது.
- 4-வது குறும்பரையடக்குங்கொம்பராயன்கொடுத்தது முத்துரத்தினமாணிக்கம்—வணிகரேற்றுக்கொண்டது.
- 5-வது மதப்புலியென்னும்மகாகொங்கராயன்கொடுத்தது—மரகதரத்தினமாணிக்கம்—காராளரேற்றுக்கொண்டது.
- 6-வது சித்தசனிகர்க்குண்டுன்னவராயன்கொடுத்தது வயிரரத்தினமாணிக்கம்—மீகாமனேற்றுக்கொண்டது.
- 7-வது திருவுறைமார்பன் செம்பகராயன்கொடுத்தது பளிங்குரத்தினமாணிக்கம்—கம்மாளரேற்றுக்கொண்டது.

இந்தமாணிக்கங்களை யேற்றுக்கொண்டபேர்கள் தங்களுடைய தங்கங்களுக்கு, ஆடையாபரணமுடைக்கிசைத்தபட்டுவகை, குழிநிலம் வீரோநிலம் மாடுகன்று, ஆளடிமை, கொடுத்து அரன்றொழும்புசெய்யவீடுவது.

எந்தெந்தக்காலத்தும் அந்தந்தவம்சத்துமனிதர் இப்படிச் செலவுகொடுத்து நடத்தவேண்டியது, இப்படிச் செலவுகொடுத்து நடத்தாதவர்கள் வறுமையினாலும் நோயினாலும் இராசநெருக்கத்தினாலும் திரவியமழிந்து வம்சமற்ற மரகத்துக்குமே துவாவார்களென்று அரசனாக உறப்பட்டது.

வரிப்பத்தார்,

வரிப்பத்தாரில் ஐந்துபண்டாரத்தார்திருநாமம்.

க-வது கதிர்மணிமார்பன் கனகசபைப்பண்டாரம்

உ-வது கல்வரைப்புயலாங்குலையபண்டாரம்

ந-வது அன்னசத்திரனும் அம்புயாபதிப்பண்டாரம்

ச-வது சித்திரமொழிபான் திருவடிப்பண்டாரம்

ரு-வது பெருநிதிக்குவையான் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரம்

கலியாணத்துக்குச் செய்தொழும்பு.

முதன்மைமாருட்கலியாணம்வந்தால், தானம்வரிப்பத்தார்

செய்தொழும்பு.

வரிப்பத்தாரில் இ-வது பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தார்களையில்மனிதர்கள்களெய் தொழும்புகளாவன:— வளவுவேலிகட்டல், வீடுவேய்தல், நெருச்சுற்றுச்செதுக்கல், தூர்த்தல், பந்தல்விதானஞ்செய்தல், அடிப்புவிட்டல் சந்தனமிடல் ஆகியவைகளேயாம்.

ச-வது திருவடிப்பண்டாரத்தார்களையில்மனிதர்கள்களெய் தொழும்புகளாவன:— நெற்குத்தல், சாடி கிடாரம்முதலிய சர்வபர்த்திரங்களும் விளக்கல், உதகமெடுத்தல், மெழுகல், தீற்றல், கல்லெக்கிலையிடுதல் இவைகளேயாம்.

ஈ-வது அம்புயாபதிப்பண்டாரத்தார்களையில்மனிதர்கள்களெய் தொழும்புகளாவன:— விளக்கேற்றல், அரசாணியலங்கரித்தல், பூரணகம்பம்நிறுத்தல், நெற்குவித்தல், பலகைபோடல், பாய்விரித்தல், பூமலைதொடுத்தல் பஞ்சணைவிதானம்பண்ணல் இவைகளேயாம்.

மேலேசொல்லப்பட்ட மூன்றுகளையில்மனிதருக்கடிச்செய்யும் தொழும்புகளாவன:— அமுதுகறிசமைத்தல், மீட்டல், ஆற்றல், பகிர்த்தல் இவையாகும்.

வரிப்பத்தாரிற் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தார்களையில்மனிதர் தட்டி வெற்றிலைபாக்குமெடுத்துவர, தானத்தாரிற் செம்பகராயன்களையில்மனி

தர் நாட்டவர்களுக்கு வளமைப்பாடாக வெற்றிலைபாக்குவைத்துக் கவியர்ண
மின்னாளானின்னநேரமென்றுதிட்டஞ்சொல்லிவருகிறது.

க-வது கனகசபைப்பண்டாரத்தின்கிளையில்மனிதர் முதன்மைக்குச்
சொன்னவிதிதவறாமல் நீட்டி மணக்கோலமாயலங்காரஞ்செய்வது.

பொன்னவராயன்கிளையில்மனிதர் தம்பிரான்மாணிக்கம்முதன்மைநா
யகிக்குவிதிமுறைதவறாமல் மஞ்சனீராட்டியலங்காரஞ்செய்வது.

வரிப்பத்தாரிற் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரம் திருவடிப்பண்டாரம் அ
ம்புயாபதிப்பண்டாரம் இவர்களின்கிளையில்மனிதர் கோணேசர்கோயிலில் த
ங்கக்குடைகளும் பொன்னின்குடைகளும் முத்துக்குடைகளும் உருத்திரா
ச்சக்குடைகளும் தங்கப்பூமேற்கட்டியும் இரத்தினப்பிடிச்சாமரையும் தங்கத்
திலிரத்தினம்பதித்த ஆலவட்டத்தாளும் மற்றும் கோணேசருக்கு வளமையா
கச்செய்யப்படும் சேவணைபாவணைகளுமாகிய இவற்றுடனே நாயகியையும்
முதன்மைநாயகனையும் கூட்டிவரத் தன்வரிசையலங்கிருத்தினுடனே தம்
பிரான்மாணிக்கம் முதன்மைநாயகிக்குப்பக்கமாய்வருவது வந்து மணப்பந்த
ரினவாயிலிலேநிற்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிளையில்மனிதரிலொருவர்
முன்னேவர முதன்மை, பன்னிரண்டுமுழுப்பட்டுக்கொடுக்க மொட்டாக்கி
ட்டுக் காலுக்குநீர்வார்க்கிறது. பாதம்விளக்கமுதன்மைநாயகி கற்கட்டுக்கணை
யாளிகொடுப்பது. மணப்பந்தரின்கீழே நாயகனும்நாயகியும் பலகையின்மீ
தேறிநிற்கத் தம்பிரான்மாணிக்கம்முன்னேவரப் பதினாறுமுழுப்பட்டு முத
ன்மைகொடுக்க மொட்டாக்கிடுவது.

இராசமாணிக்கத்துக்கு முதன்மைநாயகி பதினாறுமுழு வெள்ளைப்
பட்டுக்கொடுக்க வாங்கிமொட்டாக்கிடுவது. முற்பாகைக்குத் தம்பிரான்மாணிக்
கம் முன்னேநிற்பது. இராசமாணிக்கம் பின்னேநிற்கிறது. பிற்பாகைக்கு இ
ராசமாணிக்கம் முன்னேநிற்கிறது தம்பிரான்மாணிக்கம் பின்னேநிற்கிறது.
இப்படிநிற்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிளையில்மனிதர் கண்ணூரூலாத்தி
திட்டம்பண்ணிக்கொடுக்க இரண்டுமாணிக்கமும் ஆலாத்தியெடுத்துக் கண்
ணூறுகழிக்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிளையில்மனிதர் ஆலாத்தித்தட்டு
வாங்குவது. அக்கினிசாட்சியாகத் திருமங்கலியந்தரித்து, அரசாணிவலமாக
வந்து, அம்மிமிதித்து, அருந்ததிகாண்பித்து, மணவறைக்கட்டிலிலே நாயக
னும்நாயகியுமிருக்கத் தம்பிரான்மாணிக்கமும் கனகசபைப்பண்டாரத்தார் கி
ளையிலொருபெண்பிளையுமாகிய இருவரும் கீழே தங்கள் வரிசைப்பிரதாபமு
டனேயிருக்கவேண்டியது. அதுநிற்க. பட்டணநகரிப்பிரதானிமாரும் நாட்டு
ச்சனங்களும் அக்கலியாணச்சபைக்குவருதலைக்கண்டு தானவரிப்பத்தாரோ
திர்கொண்டுபெயர் நன்முகமன்வார்த்தைசொல்லிக் கூட்டிவந்து பந்தரின்
கீழேநிற்க வரிப்பத்தார்பாடுபெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார்வாங்கி அவரவர்க
றிமுறைமைதவறாமல் அந்தந்தத் தொகுதியாயிருத்தவேண்டியது. வரிப்பத்

தாரிலையெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தாரந்தவான்முறையாகக் கல்லைக்கிலை கொடுக்கவேண்டியது. வரிப்பத்தார் தண்ணீர்ச்செம்பெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார் கல்லைக்குத்தண்ணீர்தெளித்துவருகிறது. வரிப்பத்தார் அமுதுகறியெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார் அந்தந்தப்பகுதியறிந்து பகிரவேண்டியது சகலரும் அறுசுவையோடசனம்பண்ணியபின் வரிப்பத்தாரில் முன்னிலை கொடுத்த குடியில்மனிதர் கல்லையெடுத்துப்போடவேண்டியது. வரிப்பத்தார் குடங்களிலே தண்ணீர்கொண்டுவந்துவைக்கத் தானத்தார் செம்புகளிலே வார்த்துக்கொடுக்கச் சகலரும் கைவாய்ப்புசிப் பெருங்கூட்டமாயிருக்க, வரிப்பத்தார் தட்டங்களிலே பாக்குவெற்றிலைகொண்டுவரத் தானத்தார்வாங்கி, அவரவர்பகுதியறிந்து வான்முறையாகவெற்றிலைபாக்குப்பகிரவேண்டியது. வரிப்பத்தார் பலபலவாசனைகமழக் கிண்ணங்களிலே சந்தனங்கொண்டுவந்து கொடுக்கத் தானத்தார்வாங்கி உத்தளவலடகிருதமாகப் பூசவேண்டியது. அதன்பின்பு அவரவர் மிகுந்தஉவகையுடனே எழும்பத் தானம்வரிப்பத்தார் அவர்களை முன்னேவிட்டுக்கூட்டிப்போய் வாயிலின்புறத்தேநின்று இருகடலொருகடலாளுற்போல இருதிறத்தாரும் நன்முகமனுவலங்கிருத வசனங்களும்பேசி ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டு மிகுந்தஉவகையுடனே அவர்கள் தத்தமிடங்களுக்குச்சென்றபின்னர் தானம்வரிப்பத்தார்சகலரும் இருபந்தியாகவிரந்து போசனமருந்திப்புளகத்துடனே தந்தங்கல்லையைத் தாமையெடுத்தெறிந்து கைவாய்கீர்கொண்டுபூசிப்பாக்கிலையருந்திப் பன்னீர் சந்தனம் வாசனைகமழ மகிழ்வுடன்பூசி இன்பஞ்செருக்கி யாவருமிருக்கிறவேளையில் முதன்மையெழும்பிவரவேண்டியது. வருவதுகண்டு அனேவோருமெழும்பிப் பாதத்திலநம்ஸ்காரம்பண்ணவேண்டியது. அப்போது முதன்மையிருகையேந்தி இருகண்முகிழ்த்து உங்கன்நம்ஸ்காரம் கோணநாயகருக்குப் பொறுதியென்றுசொல்லவேண்டியது. அப்போது தங்கப்பிரகாசமான சிங்காரமேடையில் முதன்மையையிருக்கப்பண்ணி நீங்கொல்லீரும் நிற்குந்தருணத்தில் தாரதலம்புகழுந் தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிபந் தனது வரிசைப்பிரசாப அலங்கிருத்ததுடனே வரவேண்டியது. வருகிறவேளை நீங்களனைவருமெதிர்கொண்டிறைஞ்சிமணப்பந்தரின்மீழே மணத்தவிலிருத்தவேண்டியது. அந்தவேளையில் வன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் அகம்கமகிழ்ந்து அவரவர்குடிக்கிசைந்த தலைமையும்வரிசையுமானிபழங்கொடுத்து அவரவர் பூணத்தக்க ஆடையாபரணமுங்கொடுத்துப் பொன்னவராயனகுடிக்குக்கருகல் கண்ணக்குந் காலிங்கராயன்குடிக்கு நெல்லுப்பண்டகசாலையிலேமையுங்கொடுத்து கொங்கராயன்குடிக்கு எண்ணெய்க்கிணற்றுக்கதிகாரமுங்கொடுத்துக்கொம்பராயன்குடிக்கு அரிசிப்பண்டகசாலையிலேமையுங்கொடுத்து சிதம்பரராயன் தென்னவராயன், செண்பகராயன், கனகசபைப்பண்டாரம், கயிலாயபண்டாரம் இவர்களைந்துபேருக்கும் பெரியபண்டகசாலையில் ஆபரணநி நவமணிக்குவைகளிருக்கும்பொக்கிஷவீட்டுப்பெரியநிலைமையுங்கற்பித்து, இவையெல்லாங்கருகல்கணக்கிலும் பதித்து அன்றுநிதானம்பண்ணி அன்றுகிடைத்

படியே எந்தக்காலத்திற்கும் அவரவர்குடிக்கு நட்சவேண்டியது; இது அரசமென்றரசனுரைந்துத்தியது.

இப்படிச்செய்தொழும்பிலேதும் மாருட்டமிருக்குமானுற் கனகசுரபட்சுபருமானிடத்தில் மஹாபெரியவளமைப்பத்தியிற் கேட்டறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

திமைக்குச்செய்தொழும்பு முறை.

திமைமை மாருக்குள் திமைவந்தாற் செய்தொழும்புகளாவன —

வரிப்பத்தார நாலுகாலிலேபந்தரிடுவது. இரண்டுதலிலும் இரண்டித மட்டும் ஒன்றாகவுழுவது பறையாசேவிப்பது, அவரவர்செய்தொழும்பு ஞ்செய்துவிடப்பாத்ததுசெய்யவேண்டியது முதன்மை ஆறுமுழப் படிவந்தபடிவந்தபடிப்பத்தாராவாகி மொட்டாக்கிட்டுப் பந்தரின்கீழிருந்து வரிப்பத்தார தானத்தார் நெற்பொரிசிலேவாங்கிப் பந்தகட்டுகி துநாடிவந்தகட்டுகிறது, பாவாடைகட்டுகிறது, வரிப்பத்தார் தேர்கட்டுகி துநாடி, காராதார பிரேதம்வெளியிற் பூக்கிவருகிறது, உதகமெடுக்கிறது, வ ரிப்பத்தார நோட்டிடுகிறது, இருதிருத்தாரகட்டிலிற் பிரேதமெற்றுதிரு துநாடிவந்தகட்டுகிறது, தானத்தார முற்பகிமாடிப்பது, வரிப்பத்தார்பிற்பகிமா டிப்பது பிரேதாதுவது, காராதார தேரெடுக்கிறது, தானத்தார பாண்ட மெடுக்கிறது, வரிப்பத்தார கட்டையடுக்குகிறது கட்டையிலேபிரேதத்திட்ட மாவனறுகிறது, காராதாரும் இருதிருத்தாரகட்டிலி உதகமெடுத்துவருகிறது; வரிப்பத்தார மொள்ளினைததுக்குடமுடைக்கிறது, தானத்தார் மூன்றாட மாவனறுகிறது, காராதார நியூற்றுகிறது, மேடைபோடுகிறது. வரிப்பத்தார பந் தகட்டுகிறது இளநீர்வைக்கிறது நவதானியத்தெளிக்குகிறது அணிகலன மாவதாரத்தாருக்குரியது, வஸ்திரமனைத்தும்வரிப்பத்தாருக்குரியது, இளநீர்முடிமுகள் எந்தக்காலமும் நடந்துவரும்படி அரசன்கட்ட லாயிட்ட காயாபாடித்தகட்டிலைக்கு மாறுபட்டால் தொண்ணூற்றாறு மையிற் பீலி வந்தகட்டால் 3 அடியுமடித்து 3 திருநீற்றுப்படிமுங்குற்றமவாங்குகிற மனைது பகாருமாராசன்சொல்லச் சருவமானபேருஞ் சரீரநடுகி அ ராசுஅடக்கினைது தேவரீர் அடியேங்களுக்கு இப்படிக்கொத்த அதிககட்ட மாவனறுகிறது அடியேங்குதாங்கமாட்டோம், எங்களுக்குப்படி அதிகஆக்கி டுக்கள்பண்ணிட னாடிபதில்லை; தேவரீர்நென்னகட்டிலை சொன்னாலும் அந்த படியைப்போடுபென்றும் எந்தக்காலத்தும் அரசனுரைதவரேமென்றும் அர சன்முன் விசுவாசமுடொன்னார்கள் என்றவாறு.

இந்தகல்தொழும்பு முதன்மை மாருக்கு வம் பிசமிருந்திருக்குதென்று வஸ்துநகத்துஞ்செய்யவேண்டியதில்லை; கோயில்முதன்மைப் பட்டத்துக்குவ ந்துநவருத்தம் முதன்மைமாயகிக்குஞ்செய்யவேண்டியதென்று அரசனுரைந் துத்தியது. இன்னுமரசன்சொன்னகட்டிலை:— எந்தக்காலத்தும் இருபாகை முதன்மைமனுஷர்கள் ஒருபாகைக்கொருபாகை கொள்வனகொடுப்பனபண் ணி இருபாகையுமொன்றாய்நடக்கப்படாது.

தானம்வரிப்பத்தாருமப்படியே யொருவர்க்கொருவர் கொண்டு கொடு
சது ஒருவம்சமாகப்படாது. எந்தக்காலமும் முதன்மைக்குமுதன்மை எதிரிற்
குடியாகவும், தானம்வரிப்பத்தும் அப்படியே எதிரிக்குடியாகவுமிருக்கவேண்
டது. இந்தத்தேவவாக்குத்தவறி ஒன்றுபட்டுடப்பவர்கள் இராசநிபந்தனை
மாலும் நோயாலும், வறுமையாலும் வருந்திச் சூதாடியற்று நரகத்துக்குமே
துவாவார்கள் மேற்சொன்னகட்டளைக்குமாறாய்நடப்பசையறிந்தும் திருத்த
மபண்ணுதராசாக்களும் இதுகாரியமிராசாக்காரியவரையாத காரியகாரர்களு
மமேலேசொல்லியபடி நரகத்துக்கேதுவாவார்கள்.

சூகரவேட்டை.

—o—o—o—

திருச்சூகரவேட்டையாடும்படி அரசனிட்டகட்டளை.

தம்பிரான்மாணிக்கம் தன்னுடையவரிசைப்பிரதாபமுடன் வந்து அ
லங்கிர்தப் பூம்பந்தரின் கீழே நின்று பீதாம்பரப்பட்டுமுடுத்து, முததச
சூசுசத்தலைப்பாவுங்கட்டி, தங்கவீட்டியும் பட்டாடைசுற்றித் தன்றோளிலே
வைத்துக்கொண்டு, ஆகியாகிய கோணநாயகரையுமெழுந்தருளப்பண்ணி மு
ன்னேபோக பின்னேநடந்து திருச்சூகரநிற்குமிடத்துக்குப் போய், அவலிட
த்திலே கோணநாயகர் அனேக திருவிளையாடல்கள்செய்தருளியபின்னர்த் தி
ருச்சூகரவேட்டையாடுகிறதற்குத் தம்பிரான்மாணிக்கஞ் சூகரத்துக்கெதிரேவ
ர, இருபாகைமுதன்மையுமீட்டியெடுத்துக்கொடுக்க, கனகசபைப்பண்டாரா
தார் ஈட்டிதொட்டுக்கொடுக்க, தம்பிரான்மாணிக்கம் பன்றிருற்றுகிறது, அ
தன் பின்பு இராசமாணிக்கம் தனது அலங்கிருதவாட்சியத்தோடே கொண்டு
போய் விழாமண்டபத்தில் ஒப்புவிக்கிறது, வணிகரையடிக்கிறது வன்னிப
மாணிக்கமும் செட்டிகன்மாணிக்கமும், வரிப்பத்தாரில் பெரியபிள்ளைப்பண்
டாரத்தாரிகளையிலமனுஷரும் மஞ்சளரைத்துக்கரைத்துக் கிடாரங்களில்வை
க்க காராளர்மாணிக்கம்அள்ளிவன்னிபத்துக்கும், இரபாகைமுதன்மைக்கும்
இராயருக்கும் பண்டாரத்தாருக்கும், மற்றும் போதிமையானமனுஷருக்கும்
உள்மண்டபத்தினின்று மஞ்சனீருற்றிவிடுவது, மீகாமன்மாணிக்கமும் கம
மாள்மாணிக்கமுஞ் சகலருக்கும் மஞ்சனீருற்றிவருவது, இது தேவியுடைய
கட்டளைப்படிக்கு வெள்ளியங்கயிலாயத்தில் தேவஸ்திரீகள் மஞ்சனீரும் வா
சனையுள்ளியெறிந்து விளையாடினமுறைமை. இந்தமஞ்சனீரில் ஒருதிவிலை
யாகுதல் சீர்த்திப்படாதேபருக்குத் திருவுலாச்சேவித்தபலனும் தீர்த்தமாடி
னபலனுங் கிடையாதென்று ஆகியாகிய பரமேஸ்வரிதிருவாய்மலர்ந்தருளி
யவாறு இந்தவசனங்கள் கருகலக்கணக்கன் பத்ததியிலும், புலவன்பத்ததிய
ிலும், கனகசந்தரப்பெருமாள் பெரியவளமைப்பத்ததியிலுமுண்டு.

குடிமைவரவு.

இரவிதல, தனில்வருக பவாகுமஹாராசன் சோடியனாட்டா ஸனடிப்பித தநு கொல்லன், குயாவன், நாவிதன், ஏகாலி, வள்ளுவன், இவர்களிலுள்ள நகராசுடி இவர்களுக்கும் குடிநீர், வீரோபுலம், முதலான சாவகாரியங்களுக்காக கோணேசர்க்குமிதற்குமுடையென்று திட்டம்பண்ணி அவரவர்க்கு கித்த வஸ்துபெரிசுஷணங்களுக்கொடுத்து அரசனுரைத்தகட்டினார்:— வன்னிபம், இருபாகை முதன்மை தானம் வரிப்படுத்து இவர்கள் இவர்கள் சொன்ன கட்டினார்ப்படி நீங்கள் நடக்கவேண்டியது. இந்தக்குடிமைகள் சோழநாட்டினாரா காராளாருடையபாண்டினால் நீங்கள்சகலரும மானமாய்மைவந்து நடத்தவேண்டியது இவர்களுக்கந்தரப்பெருமாளபத்தியிற் பதிப்பித்தமுறைமையாக நடக்கவேண்டியது.

கபவாகுராசனுபயம்.

புருமநாடு கயவாகுமகாராசனும, தனதுபடைமனுஷரும், மாவலிகளாகையாக வெகு விசாலமானவெனியுந் திருத்தி, அதற்கடுத்த அணைகளுக்கிடமிருந்து, அகலமெல்பால் வெகுருளங்களுக்கெடுத்துக் கட்டு, அவண்ணெல்லினைப்படுத்தறுபுத்திட்டம்பண்ணிப் பததுக்கொன்று அடையுமெடுப்பித்தது, அதற்காகாக தென்னே கஉரு, புண்ணே கஉரு, இருப்பை கஉரு, கழிநீர் கஉரு, ஏரண்டம் கஉரு, பசுவின்ம கஉரு, மேதியின்ம கஉரு, மூம் பல்லி மான புஷ்பச்சேரலைகளும் செய்வித்தது, ஆதியாகிய கோணநாயகர்! இவ்வாறெல்லாம் நரசென் மமாகப்பிறத்த அடியேன் எனது சிற்றறிவிலுள்ள தேவர்களுடைய சபனியவாலயத்தை அழித்து வேரங்கட்டுவேனென்று சொன்னபிழையைப்பொறுத்ததுக்கொன்றவேனுமென்று விழுந்துநமஸ்காரம்பண்ணி இதுவெல்லாக்கோணேசருக்கென்று தாரைவார்த்துக்கொடுத்திருக்கொட்டமகாராசா ஒருநாளேக்கு இரண்டவண அரிசி திட்டம்பண்ணினது. இப்போ அகிகமாக நாளொன்றுக்கு ஒருவண அரிசியும், அதற்கடுத்த செலவுக்கட்டினாபண்ணி, நாளொன்றுக்கு மூன்றவண அரிசிகளவேத்தியம்மைவந்து புசைகடக்கும்படி திட்டம்பண்ணி, கனகசுந்தரப்பெருமான்கணக்கிலும் பதிப்பித்துச் செப்பேடுவரைந்துகொடுத்து, வன்னிபம், இருபாகை முதன்மை முதலாகச்சகலரையுமழைப்பித்து, தான்கட்டுவித்த வச்சிரமணிமண்டபத்தினின்று சகலருக்குஞ்சொல்லும்வசனம் —

ஆதியாகிய கோணநாயகருடையகிருபை அரியயன்முதலானவெவருக்கும் அனவிடறகரிதாயிருக்கும் மூர்த்தியைத் தரிசனைபண்ணிக்கிருபைபெறத்தக்க இராசாக்கள் மிகுதியுண்டு. அவருள் சிவராசாக்கள்கதைசொல்லுகிறேன கேட்பீர்களாக.

புவனேககயவாகு.

எங்களுக்குலத்தக்கயவாகுமகாராசாவென்பவர் முனீச்சரப்பதியில் ஆலயமுந்திட்டம்பண்ணித் திருக்காளேசர் சிவாலயமுமுண்டுபண்ணி, அவரதகாலமும் பூசைநடப்பித்து வருகிறநாளையிலே, திரிகைலைநாதர்பெருமைகேட்டுவந்து, பாவநாசசுனையிற் நீர்த்தமும்படிந்து சிவாலயத்தைப்பிரதக்ஷணம்பண்ணிக் கோணநாயகர் திருப்பாததரிசனமுக்கண்டு, தங்கக்கட்டியாற்றுலாவாரமுமேற்றி, மணிக்கம்பதித்தபூரணசந்திரப்பதக்கமுஞ்சாத்துவித்து ௧௮௦௦ பொன்கொடுத்து அபிஷேகமும்பண்ணுவித்து சிறிதுதிரவியமும் அறைமுதலிலிருப்பாகவைத்து இருபாகைமுதன்மைக்குக் கோயிற்றொழும்புசெய்பவர்களுக்கும் மனம்பூரணமாக வெகுநகைகளுங்கொடுத்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, தென்னை புன்னை மா இருப்பை பூகம் ஆயிரமாயிரம்நிறைத்த பூங்காவனங்களுமுண்டுபண்ணிக் கோணநாயகருக்குத்திட்டம்பண்ணிக் கொடுத்துப் போட்டுத் தன்நகரத்துக்குப்போய் நெடுநாளிராச்சியம்பண்ணியிருக்கிறநாளையில் ஆதியாகிய கோணநாயகருளினால் மஹாநேயகயவாகென்றொருபுத்திரன் பிறப்பான். அந்தப்பிள்ளையிருக்கப் புவனேககயவாகு சிவபதஞ்சேர்வான்.

பரராசசேகரன் செகராசசேகரன்வரவு

பரராசசேகரன் செகராசசேகரனென்றிருவர் திரிகைலைக்கு வடமேல்பாலில் இராச்சியம்பண்ணியிருப்பார்கள். அவர்கள் திரிகோணமலைப்பெருமைகேட்டுவந்து பாவநாசசுரீர்த்தத்திலும்படிந்து இவ்விசுவதிலகராகிய தேவராசகுளக்கோட்டுமகாராசனுக்கு இத்தனைசுவரியங்களைக்கொடுத்துத் தடுத்தடிமைக்கொண்ட கோணநாயகரேயென்று விழுந்தழுது நமஸ்காரமும்பண்ணி அறுபத்துநாலுசிவாலயமுந்தரிசனைபண்ணி, ஏழுபட்டுமுத்துமாலையும் வாரிராத்தினம்பதித்ததங்கப்பதக்கமுஞ் சாத்துவித்து முத்துக்குடை பவளக்குடை கொடுத்து வெகுதிரவியமும் அறைமுதலிலிருப்பாகவைத்து கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து நாட்டில் தூல்வாங்கிக்கோயிலுக்கொப்புவிக்கிறதற்கு ஒரு இறைமகடமையில்லாத திரியாயுதம், அதற்கு ஏழுகுளமும் ஏழுவெளியுங்கொடுத்து எந்தெந்தக்காலத்துக்குந் திரிக்கு தூல்வாங்கிக்கொடுக்கச்சொல்லித் திட்டமும்பண்ணி ஆதியாகிய கோணநாயகர்பாதாவிந்தித்துசெய்து விடையும் பெற்றுத் தங்கநகரஞ்சென்று வெகுநாளிராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிச் சிவபதஞ்சேர்வார்கள்.

ஆரியச்சக்கிரவர்த்திவரவு.

ஆரியகுலராசன், பரராசசேகரன், செகராசசேகரனுண்டநாட்டை இராச்சியம்பண்ணியவருகிறநாளையிலே திரிகைலைநாதர்பெருமை கேட்டுவந்து, பாவநாசசுனையிற் நீர்த்தமும்படிந்து ஆலயமடங்கலும் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமுன்னேவந்து அலரிசுவதிலகராகிய குளக்கோட்டுமஹாராசனைத் தடுத்தடிமைக்கொண்ட பூதீகமலபாதமிதுவோவென்றுவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி, எழுந்து கணகவாபரணமும், நவரத்தனமாலையுஞ்சாத்தித் தங்கக்குடை போன்

நீட்டியுங்கொடுத்தது, வெகுதிரவியமு மறைமுதலிலிருப்பாகவைத்துக் கருகு
கூசணக்கிலும்பதிப்பித்து, கோணநாயகரிடம்விடைபம்பெற்றுத் தன்நகரத்
தகநாய்க்போகான்.

அந்தநாளில் ஓந்தவிடத்தில் பறங்கிக்கலாபம்வரும் அறிந்து முன்சொ
ன்னபடி நடத்திக்கொள்க.

கயவாகுராசன் ஆதியாயிய பரமேஸ்வரனுடையதிருமேனியிற்றொட்ட
பெரியபுறப்பள்ளம் இருபாகைமுதன்மையை, கணகமாமணித்தவின்மீதிருந்
தித்தான் பணியின்னுசொல்லும் வசனம். இரவிகுலமதனில்வரும் அரசரு
க்கென்றும் அரசருருராசனொருவருளி, முன்வந்தமுதன்மைக்கு, திரிகயிலை
பருகனைக்குருராஜசையநாயகமுதன்மையென்றும், பின்வந்தமுதன்மைக்கு,
நிரிநிரணத்திரிகயிலைபருகனைக்குருராஜவேதநாயகமுதன்மையென்றும், இரு
வருக்குப்பாட்டங்கட்டிச் சகலமானபேருக்குங் கயவாகுமகாராசனொல்லும்வச
னம்:—

தேவராராபிய திருக்குளக்கோட்டிம நுவேந்தர் இந்தத்திரிகோணசல
தவின்மீதி கோணநாயகருக்கு அதிகமானசிவாலயங்களும், எந்நாளும் மாறா
மண்டபமுதிருக்குளமும், வயல்வெளியும், திரவியக்குகைகளுந்திட்டம்பண்
னி, உங்கன்பரவையென்று அந்தந்தக்காலத்தந்தந்தப்படி எந்தக்காலமும், இ
ந்தத்திருப்பணி, திருக்குளம், செந்நெல்விளை வயல், பூங்காவனம், மாடகூடம்,
மண்டபம், படிக்கல், திரவியக்குகைகன்சிதைவுபடாமல் பராமரித்துக் கோண
நாயகருக்குத் திருப்புகை அபிஷேகம், கிராமதேவதைபுகை சிவாலயவலங்கா
ம், திருக்குளத்திருப்புகைவி, இடைமுதலாகச் சிவாலயத்துட்பணிவிடை,
மாவாரம்சொந்தொழும்பு நின்னுசெய்ததுபோல அநவரதகாலமுஞ்செய்யவே
ண்டாயது.

அவ்வரத்களுக்கு அரசனன்ருகட்டோபண்ணியபடி புரோசனமெடுத்த
தக்கொள்ளவேண்டியது.

சிவத்திரவியத்திலேதாவது கவர்க்கெடுப்பவர்கள், நோயினாலும் வறு
மையினாலும்வாடிச சந்ததியற்ற நரகத்துக்குமேதுவாவார்கள். இதையறிந்து
சகலமானபொருள் நடக்கவேண்டியதென்றுசொல்லி எல்லாருக்கும்முதமான
பாத்தையுஞ்சொல்லி வெகுதிரவியங்களுமறைமுதலிலொப்பித்துக் கருகு
கூசணக்கிலும்பதிப்பித்து, திருக்குளமுஞ்சிவாலயமும் உங்களுக்குப்பாரமென்
றுயாவற்கும் முகமொருளி, இருபாகைமுதன்மையிருபதம்வணங்கி, இரை
பத்தமன்ருத்துளவைத்து, எழிலகுலவுருதுராசபுரிநகரடைந்தனன் இரவிகுலச
யவாகுவே. கயவாகுராசாவுந்தன துநகருஞ்சென்று கோணநாயகர்பொற்பாதம்
ருதுயகமலத்தின்னவைத்து அநவரதகாலமுஞ்சிவபுகைசெய்து, வெகுசாலமிரா
சனப்பரிபாலனம்பண்ணித் தேவவதுகூலபோகபோக்கியங்களுங்கிடைத்துச்சி
வபதஞ்சேர்த்தான் என்றவாறு.

அரசர்கன்பாலருங்கொடுத்ததிரவியங் கருகுலக்கணக்கிலெழுதியது.
அகவிட்டபெருங்கணக்கு, கணகசந்தரப்பெருமான் மஹாபெருங்கணக்கிலுண்
டு இதைச் சமர்ப்பியவும்.

திரவியஇருப்பு.

ஒருகாலத்தில் சோழவளநாடன் தனியுண்ணுப்புபாலவன்னிபழம், இரூபாகைமுதன்மையும், இராயரோழுவரும், நீந்துபண்டாரத்தாரும், முப்பத்திரண்டுதலைமைக்காரரும் மற்றுமுள்ளயாவரும், மரகதப்பலகைபரவிய வசந்த மண்டபத்திற்குடியிருந்து, ஏகாங்கிரசித்தமுடையவராய்க் கருகுலக்கணக்கனோர்பார்த்து வன்னிபஞ்சொல்லுவாரா:— காறறையுங் கடலையுங் கனலையுங் முடிவேயுங் கூற்றையுங் கொடிமுருகசாகிதையுங் கோதையர்மனைதையும், அளவியா லும் உன்னுடைய இருதயத்தை அளவியுலா மையென்று இனியவார்தைதம்பசிப் புன்முறுவல்கொள்ள, கருகுலக்கணக்கனும் எழுந்த நமஸ்காரப்பண்ணித் தேவரீர் அடிபென்பேரில் எத்தனையபிமானம்வைப்பீர்களோ? அததனைப்பதியும் விசாரமுமுண்டென்று சொல்லவே வன்னிபமுஞ்சந்தோஷமுற்று, கருகுலக்கணக்கனோர்க்கேட்ட வசனம்.

வாராமதேவர்முதலான எட்டுராசாக்களும், அறைமுதலில்லைவத்தபொன் எம்மாத்திரமென்று கணக்கிட்டுத் திட்டஞ்சொல்லுதியென்னக் கருகுலக்கணக்கன் சொன்னவசனம்.

ஆதியாகிய கோணநாயகர் அறைமுதலிற் பெரியகணக்கும், வளமைப்பதத்தியும், ஆதியானகல்வெட்டு, அந்தச்சாலத்திலே குளக்கோட்டுமஹாராசாத்திட்டம்பண்ணிவைத்தகணக்கும், வடதிசையதனில் சோழவளநாடன் திருநெல்வேலிக்கதிபதியான, கணகசந்தரப்பெருமாளிடத்திலுண்டு. எங்களைகயற்கணக்கு வரவுஞ்செலவும் இவற்றின்கணக்குக்கண்டு வருஷமொருக்கால் சகலநாடுந்நு கணக்குப்பார்த்துக் கணகசந்தரப்பெருமான் பெரியகணக்கிற்பதித்தவருவது. இப்படியானபெருங்கணக்கு அவரிடத்திலேயன்றி எங்கலிடத்திலில்லையென்று அக்கருகுலக்கணக்கன்சொல்ல அப்பொழுது வன்னிபழம் மற்றுமுள்ளயாவரும் பேசிக்கொண்டு இத்திருமலையிற் பெருமைப்பாடும், இதனிலுள்ள புதுமைகளும், எங்கோமாநுகிய குளக்கோட்டுமஹாராஜாநிறுத்தியதிட்டங்களுங் கேட்டறியவேண்டுமென்று செண்பகராயரையும், பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தையும், நீந்துகுடிமையையும், கூட்டிவிட்டு நீங்கள் நிலாவெளியென்னுமுருக்குப்போய்க் கணகசந்தரப்பெருமாளுக்குச்சொல்லுவவசனம்

தம்மிடத்திலே மகாபெரும்புதினமானசிலபெருமைகள் கேட்கவேண்டிமென்று பெரியகணக்கும், வளமைப்பதத்தியும், கல்வெட்டுப்பத்ததியுமெடுப்பித்துக்கொண்டு நாங்கள்வரச்சொன்னேமென்று கூட்டிக்கொண்டுவருங்கள் என்றுசொல்ல அவர்கள் சென்றுகூட்டிவர வன்னிபழம் இரூபாகைமுதன்மையுந்தவிர மற்றுமுள்ளயாவரும் எதிர்கொண்டுகொஞ்சி, வன்னிபத்தக குச்சரியான வரிசையுடனே இருத்தி ஆதியாகிய கோணநாயகர்கிருபையையும், குளக்கோட்டுராசாவுடைய பெருமையையும் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது

தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபமும், இருபாகைமுதன்மை"யும் கனகசுந்தரப்பெருமாளீந்தேட்டவசனம்.

வரராஜதேவர்முதலிய எட்டுராசாக்கள், அறைமுதலில்வைத்திருப்பு எம்மாதவிரும்பென்று, கனகசுந்தரமென்றும் ஒருதிட்டம்பார்க்கவேண்டுமென்றுநினைப்பது; கனகசுந்தரப்பெருமான் சந்தோஷமுற்றுப் பெரியபத்திபார்த்துச்சொல்லியது.

வரராஜதேவரறைமுதலில்வைத்தபொன் சதுசு களஞ்சு. பொன்னைக் கனகசு, களஞ்சு. குளக்கோட்டிமஹாராசா அறைமுதலில்வைத்தபொன் அபரமசு களஞ்சு. பொன்னைக் கனகசு, களஞ்சு. கயவாகுமகாராசா அறைமுதலில்வைத்தபொன் கனகசு களஞ்சு. பொன்னைக் கனகசு களஞ்சு. புயலேககயவாகு அறைமுதலில்வைத்தபொன் கனகசு களஞ்சு. பொன்னைக் கனகசு களஞ்சு. நளசச்சு கிரவர்த்தி அறைமுதலில்வைத்தபொன் கனகசு களஞ்சு. பொன்னைக் கனகசு களஞ்சு. பரராசசேகரன் செகராசசேகரன் அறைமுதலில்வைத்தபொன் கனகசு களஞ்சு. பொன்னைக் கனகசு களஞ்சு. அரியராசன் அறைமுதலில்வைத்தபொன் கனகசு களஞ்சு. பொன்னைக் கனகசு களஞ்சு. நாட்டவர்கள் கோயிற்படியில்வைத்துக்கும்பிட்டபொன் கனகசு களஞ்சு. இம்மாதவிரமும் குகைக்குள்ளே பண்டகசாலையிற் பெரியஅறைமுதலில்வைத்துப் பிறகணக்கிலுண்டு.

நித்தியபூசைச்செலவிற்குக்கொடுக்கும்படி வெளியிலே பெரியஅறையிலேயிருக்கிறபொன் சதுசு களஞ்சு. இதுவன்றிக் கனவகுப்புத்திரவியம் பீடேறியுண்டு. கோயிற்திரவியம் திருமலையுச்சியினின்றும்பார்க்க நாலுபுறத்திலுண்டிருக்கும். அந்தத்திரவியம் இருக்குமிடம் மத்தளம் நாகம் வெண்கல் வளங்கல் மலையினின்றும். வள்ளமலைக்குச் சொன்னபைரவர்முதலான எட்டிலுள்ளவரையும், உத்திரமாளியுங்காவல். வெள்ளைக்கல்மலைக்கு ஆபதேதாரணபைரவர்முதலான இரண்டிலுக்கும்வைரவர்களும், இரத்தசாமுண்டியுங்காவல். நாகமலைக்கு அகோரபைரவர்முதலான மூன்றிலுக்கும்வைரவர்களும், தூர்க்காதேவியும் உக்கமாதேவியுங்காவல். மத்தளமலைக்குச் சொன்னகணபதியும், ஆதிபத்திரகாளியும், வகாந்தகன்னியரும், ஒருகோடிசத்திகளும், கடலரசு காயியும், கடலரசுமும், ஒன்பதுலகும்பைரவருங்காவல். வள்ளமலையில் மீம் பதிலுக்களஞ்சு பொன்திரவியமுண்டு. வெண்கல்லில் எசு. இலகங்களஞ்சு பொன்திரவியமுண்டு. நாகத்தில் அது இலக்கங்களஞ்சுபொன்திரவியமுண்டு. மத்தளத்தில் ஒருலக்கத்தைப்பற்றியுள்ளபொன்திரவியமுண்டு. இலகயெல்லாம் மதுரைக்களஞ்சுக்கணக்காகவிருக்கும். வள்ளமலையிற்றேவதையனைத்தும் பத்திரகாளியில்அடக்கம். வெள்ளைக்கல்மலையிற்றேவதையனைத்தும் ஆபதேதாரணபைரவரிலடக்கம். நாகமலையிற்றேவதையனைத்தும் சொன்னகணபதியிலடக்கம். மத்தளமலையிற்றேவதையனைத்தும் இடபதேவரிலடக்கம். காவற்றேவதைகளையெல்லாம் ஒருபூசையிலடக்கும்.

திருக்குளத்தூக்கட்டுவழியே ஏழிடத்தில் திரவியமுண்டு, அவை ஒன்றை நரைலகங்காஞ்சுபொன் திரவியமுண்டு, இவைமஹாகாளபைரவரிடக்கம்.

சிந்தூரவிருப்பு.

பாவநாசகச்சுனைக்கு வடபாலாக ஒருதாங்கியுண்டு; அதிலே ஆறுகோணமான கல்லுநாட்டியிருக்கின்றது; அதிலே தேவநாகரத்தாவெழுதியிருக்கும். அதன்கீழேயொருசிற்தூரக்கிடாரம்புதைக்கப்பட்டுள்ளது; கஉ களஞ்சு இரும்பு ஒருகுகையிலிட்டிருக்கியதிலே ஒருபணவிடைசிற்தூரமிட ஏழுமாதம் பசும்பொன்றாம். இதன் கணக்கையும் நிந்துகொள்ளவேண்டியது.

எட்டுராசாக்கள் திரவியஇருப்பு.

முன்சொன்ன. அ-அரசர்களுங்கொடுத்த திரவியமும், நகையுமிருக்கும்; ஆலயத்தின் கிழக்குவாயிலில் ஏழு கற்படிக்குக்கீழே தெற்குப்புறமாக ஒரு முக்கோணக்கல்லுச்சாத்திக் கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன்கீழே ஒரு முக்கோணக்கற்கதவுண்டு அதனைத் திறந்து உள்ளேபோக முப்பத்தாறுமுடிததாழ்த்துக்கப்பால் ஒருபண்டகசாலையுண்டு, அதற்குள் எட்டுராசாக்களுங்கொடுத்த திரவியம் இருப்பாகவைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குக்காவல் ரணவீரபத்திராலும், இந்தலேநாகமும், திரவியங்குகைக்குக்கிட்ட வைரவர்காவல். இதுமுத்தநாயனாரிடக்கம்.

வடக்குவாயிலிலே ஒன்பது கற்படிக்குக் கீழே நாதசுதூரக்கதவுண்டு. அதனைத் திறந்துள்ளேபோக மேற்குப்புறமாக அறுகோணக் கல்லுக்கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன்கீழ் முப்பத்தாறுமுடிததாழ்த்துக்கப்பால் ஒருபண்டகசாலையுண்டு. அதனுள் எட்டுராசாக்களுங்கொடுத்த நகைகளுண்டு, அதற்கு நாலு முகப்பத்திரகாளியும் சியனுங்காவல், நகைக்குகைக்கு நாலு புறத்தாம் நாலு வைரவர்காவல், கனகக்குகைக்கு நாலு புறத்தாம் நாலு வைரவர்காவல் இவ்வெல்லாம் ஆபதோத்தாரணவைரவரிடக்கம்.

சிங்காசனத்துக்கருகான திரவியம்.

கொப்பக்கிரகச்சிங்காசனத்துக்கு வடபாலாக முக்கோணமான கல்லொன்று பாவுகல்லோடேபாவியிருக்கும். அந்தக்கல்லையுயர்த்திப்போட அதிலொரு வாசலுண்டு, அதற்குள்ளே பந்தமுங்கொண்டுபோக, அறுபத்தாறாறு முழளத்துக்கு மிகுந்த நெருக்கமான ஒரு தெருவிற்குக்கும், அதற்கப்பாலே மிகுந்த விசாலமான ஒருமண்டபம் உளது. அதனுட் சாத்தப்படிக்கான நவரத்தினங்கள் பதித்த திருவாபரணங்களும், தங்கக்குடை, பொன் குடை, முத்துக்குடை, பவளக்குடை, வெள்ளிக்குடை, தங்க ஆலகட்டம், பொன்னாலகட்டம், வெள்ளியாலகட்டம் இவைமுதலான பல திரவியமுண்டு, பொற்சரிகைபீடநா

ம்பரங்களுமீ பட்டாடைகளுமுண்டு. உவை திருவிழாக்காலத்திலெடுக்கவேண்டியது. எடுக்கும்போது விக்கினேசரபூசைபண்ணியெடுப்பது.

இதுவன்றிச் சிங்காசனத்துக்குத்தெற்குப்புறமாக அறுகோணக்கல்லுப்பாவுகல்லோடேபோவியிருக்கும். அதைபுயர்த்திவைத்துவிட்டுப்பார்க்க ஒருவாயில்தோன்றும் அந்தவழியே பந்தமுங்கொண்டுபோக நூற்பதுமுடித்துக்கப்பால் ஆறுமுடிஅகலத்திற் பாதாளமூடுருவஒருகின்றுண்டு. அதற்குப்பலகைமீபாட்டு அப்பாற்செல்ல நூற்றிருபது முடித்துக்கப்பால் ஒருவிசாலமான தபனிய மண்டபமுண்டு. அதில் நூறிலக்கங்களுக்கொபன்திரவியமுண்டு அது நான்குபிரிவாகவிருக்கும் முதற்பிரிவில் இருபத்தைந்திலக்கங்களுக்கிண்டு. இந்தப்பொன் ஒருகாலம் பூசைக்குத்திரவியங்குறைந்தால் விக்கினேசரானுக்கும் சொர்ணவரவனுக்கும் பூசைபண்ணி மன்றாட்டஞ்செய்து கிருபை பெற்றுஎடுக்கவேண்டியது.

அவையன்றிக் குளக்கோட்டமகாராசாப் பதினாறு சிறங்கைகொண்ட நாயியாலே ஒருநாளைக்குஇரண்டவணஅரிசி பூசைக்குத்திட்டம்பண்ணினது அதன்பின்னர் கயவாகுமகாராசன் ஓரவணஅரிசி தானுத்திட்டம்பண்ணினது ஆக ஒருநாளைக்குமூன்றவணஅரிசியும் மூன்றுகாலப்பூசைக்கு இருகாலப்பூசை பணிகாரணையேத்தியம் இப்படி இந்துகாலப்பூசைக்கு வரவுஞ்செலவுங் கண்டுக்கழித்து, நாளொன்றுக்குப் பதினாறுரைப்பொன் மிச்சங்கண்டு செலவு கொங்கும் பொக்கிஷவீட்டில் இருப்பாகவீருந்துவருவதென்று கருகலக்கணக்கிலுமிருக்கின்றது. இவைமுதலானகோயிற்காரியங்களுள்ள பத்ததிக்கணத்தும் குளக்கோட்டமகாராசாவளமைப்பத்தியும் பெரியகணக்கும் கல்வெட்டுங் கோயிற்றொழும்புக்கதைவரலாறும் கோயிலுக்குமுன்னீடுங் கட்டுக்குளப் பற்றும் நிலாவெளிந்தவெருமாக அந்தக்காலம் அடியேன்குடியிலுள்ளவர்களுக்குக்கிடைத்திருந்தபடியால் இந்தத் திருமலையினிடமாகச் சிவாலயமுண்டுபண்ணியதும் மகாபெருந்திரவியிருப்பும் தானம்வரிப்பத்தார் வன்னிபம் இருபாகைமுதன்மை இவர்கள்வந்தவரலாறும் அவரவர்களுக்குடக்கும் வரிசைமானிபங்களும் அவ்வாற் புரோசனங்களுஞ் செய்தொழும்புகளும் அரசர் பிரான்கட்டளைப்படி அந்தக்காலம் முன்னோர்களுழிவைத்த பத்ததிப்படிக்குச்சொன்னதென்று கணக்கந்தரப்பெருமான்சொன்னவசனம்.

அப்போது சகலரும் சந்தோஷப்பட்டு அதிகமுகமனனவார்த்தைகள் சொன்னார்கள். தருமநெறிதவறாத தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் கணக்கந்தரப்பெருமானைப்பார்த்துத் தெட்சண திரிகயினிய சிவாலயத்தினிற் குளக்கோட்டமகாராசா ஆதியாகிய மகாலிங்க தாபனம்பண்ணியிருக்கிறது எவ்விடமாகவீருக்குமென்னக் கணக்கந்தரப்பெருமான் பெரிய பத்ததியின்படிக்குப் பார்த்துச்சொன்னவசனம்.

மகாலிங்க இருப்பு.

சதுரமானமுடிக்கொண்டகோலால் நாற்பத்தெட்டுக்கோல் தாழ்வெட்ட, அங்கு மூன்றுகங்கையும்வந்துசந்தித்தசுழிமுனைஉண்டு. அவ்விடமாகஆதியிற்பார்ந்துத்தியபான்மையதுபோல எட்டுமலையும் எட்டுமாநாகமும் எட்டுரதகரியும் எட்டுச்சத்தியுஞ் சூழவரளாட்டி நடுவே மகாமேருவுக்குச்சரியான சிங்காசனஞ்செய்து அந்தஆசனத்தைச்சுற்றிவர அட்டபாலகரைத் தாபனம்பண்ணி வாயிலுக்குத் துவாரபாலகரைநிறுத்தி மறமும் மூன்றுவாயிலுக்கும் பக்திரகாளி வீரபத்திரன் வயிரவன் இவர்களைநிறுத்தித் திரிகோணலிங்கரையும் வாமபாகமாகத்தேவியையும் ஆசனத்திருத்தி எந்தக்காலத்துக்குங் கண்டப்பிரமாணமட்டிற்சலம் ஏறமலங்குறையாமலுந்திட்டம்பண்ணித் தங்கத்தாலே திரிகோணமாமதிலுங்கட்டிச், தங்கத்திரிகோணக்கதவும்போட்டு, அதற்குள்ளே கண்ணாடி தங்கஆலவட்டம் வ்சிறி குடை இவைமுதலான சோடச வபசாரமெல்லாந்திட்டம்பண்ணிவைத்து, கோடிக்கோடி ஊழிகாலம்வந்தாலும் அழியாத மாணிக்கத்தூண்டாமணிவிளக்கும் இருபக்கமும்நிறுத்தி, அதற்கு மேல் முன்கூறியகோலால் எட்டுக்கோல் உயரத்தில் பொன்னினாலேசிகரஞ் செய்து சிகரத்துச்சியிலே ஒரு பூகம்பழமளவிற் றுவாரம்விட்டு அதற்குப்பநி னொருகோலுக்குமேலே செப்புப்பலகைபரவி அதிலே நாப்பனாக ஒருபூகம்பழமளவிற்றுவாரம்விட்டு அதற்கு ஆறுகோலுக்குமேலே சாதிக் கருங்கல்லுப் பலகைபரவி அதிலே நாப்பனாக அப்படித்துவாரம்விட்டு அதற்கு ஆறுகோலுக்குமேலே அழகினாலே மலையுச்சியுறத்திட்டம்பண்ணி அதிலே கனகரத்தினசிங்காசனந்திட்டம்பண்ணி, அந்தச்சிங்காசனத்திலும் நாப்பனாக அப்படித்துவாரம்விட்டு அதற்குமேலே பரமேசுரனும் பரமேசுவரியும் இருகரும் தங்கப்பீடிகையில் நாப்பனாக அப்படித்துவாரம்விட்டுத் திரிகோணேநாசுருக்கு எங்கோமான் குளக்கோட்டுமகாராசாச் சிவாலயமுண்டுபண்ணுவித்தகும் மூலவிக்கிரகம் இருக்குநதன்மையும் இப்படியென்று பத்ததிப்படி சொன்மென் என்றுசொல்ல யாவரும் அதிகசந்தோஷப்பட்டுக் குளக்கோட்டுமகாராசனை நரசன்மமென்றுசொன்னாலுந்தோஷம்வரும் அன்றியும் அவர்செய்ததருமத்தை அழிக்கநினைத்தாலும் அழித்தாலும் அவர்களும் அவர்வம்சகதாரும் அனேககோடிகாலம் நரகத்திற்கிடந்துவருந்துவார்களென்று சொன்னது மெய்வசனமென்றுகூறிக் கனகசுந்தரப்பெருமானுக்கு அனேக முகமன்சொல்லிப் பின்னர் இந்தத்திரிகயிலாயசிலம்பினுட் புதினமானவைகளை கதீம்மிடத்திற் கேட்கவேண்டுமென்று தம்மைஅழைப்பித்ததென்றுஞ் சொல்லி இருந்தார்களென்றவாறு.

திருமவஸயின்கீழ்ப்புதினம்.

செகமதுமகிழமனுந்திடத்தூந்தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றுமுள்ளயாவரும் ஒருநாட்பளிக்கு மண்டபத்திருந்து

ருணேவார் இயாங் கணசுகந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து உன்னிபக்கேட்டீ வசனமாவது: இந்தத்திருமலையின்கீழே சிவாலயமுஞ் சிவசங்கையும் உளவென்றும் இன்னொருமிகமான புதுமைகளுளவென்றுஞ்சொல்லுகிறார்கள் நீர்கேள்விப்பட்டவற்றைச்சொல்லும்மென்று கேட்கக் கணசுகந்தரப்பெருமான்சொன்னவசனம்.

நீங்கள் கேட்டபுதுமைகள் நான்கண்ணிலேகண்டதல்ல கயவாகுமகாராசரவுக்குச் செவ்வாயசுக்குருக்கள் இத்திருமலையின்கீழேயுள்ள புதினங்கள் நவநிறைச்சொன்னார் அவையிருந்தவீசேஷமாதலால் எமது முன்னோர்கள் பெரியவனாமாய் பத்தியிலேமுதினவத்ததுண்டு அதனைச் சொல்லுகிறேன் என்கிறீர் சொல்லும்வசனம்.

திருவிசுவநாதசையில் எண்பத்தநான்குசுதாரத்தானமுண்டு. அத்தானங்களில் இருமுகநிரிந்து அந்வரதகாலமுஞ்சிவபுசைசெய்வார்கள். இவையன்றி எழுத்துகளுமுண்டு அவற்றிற் சத்தரிஷிகள்புசைபண்ணுவார்கள். இன்னும் அறுபத்தநான்குருகையுண்டு அவற்றிற்றேவர்கள்புசைபண்ணுவார்கள். திருமலையின்கீழேபிகவிசால் மானவெளியும் பொன்மயமான பூமியுமுண்டு அவ்வெளியினிடிலே ஒரு நாற்கான்மண்டபமுண்டு. அந்நாலகாலிலும் நாலுருகவும் நாலுபுறியுமுண்டு அவை அயோத்தியாபுரி பிரமபதம் நாகலோகம் சிதம்பரம் இவற்றிற்குச் செல்லத்தக்கவழிகளாயிருக்கும். அப்பொன்மயமான நிலத்திலே சந்தனம் குங்குமம் அகில் தேவதாரு மந்தாரம் பாரிசாதம் சல்லியகரணி சந்தானகரணி மிருகசஞ்சீவி இப்படியான மேலானமரங்களுண்டு. அவற்றினிடிலே ஆகாசங்கையிருக்கும். அதற்குமேல்பால் இரத்தினமணிப் பாலையுமும் நவரத்தினசிங்காசனமுமுண்டு அகிலே ஆசியாகிய பரமசிவனும் பரமேசுவரையும் வாசனாயிருப்பார்கள். அசற்குமேல்பால் தங்கக்காசுக்குவியலொருபக்கம் தங்கஅரிசிக்குவியலொருபக்கம் நாகரத்தினக்குவியலொருபக்கம் நவரத்தினக்குவியலொருபக்கம் பொற்பாளக்குவியலொருபக்கம் இப்படியிருக்கும். அதிலே தேவர்களும் இருஷிகளும் தம்புருகாரதரும் கிண்ணர கிம்புருடர் கந்தருவர்களும் சந்திரசூரியரும் இந்திரன்முதலான அடையாளர்களும் இந்திராணிமுதலான தேவஸ்திரிகளும் திருப்பாற்கடல் முகலான சத்தவாரிதிகளும் மகாமேருமுதலாகியகிரிகளும் கற்பகதருமுதலிய கருக்களும் விஷ்ணு முதலாகிய தெய்வங்களும் குழ ஆகாசநிவரும் காசியிற்றீர்ச்சமும் காவேரிநீரும் அநிகமான பாவத்தையழிக்கின்ற மாவலிகங்கைநீரும் அஹுதினமும் அரணிருபதம்விளக்கி ஆற்றிற்பாயும். அதுவன்றி முன்சொன்ன தேவாதிகளனைவரும் அவ்விடம்விட்டுப் புறத்துமிருப்பார்களென்று தருக்கள்கொல்லி செந்தாமரைப்பு வெண்டாமரைப்பு விபூதி சந்தனம் சீர்த்தம் அடைகாய் இவையெல்லாங்கொண்டுவந்து கயவாகுமகாராசனுக்குக்கொளக்க அவ்வரசன் மிகுந்தசுகந்தோஷமுற்று நாம் அந்தத்தரிசனைகாணப்போகக்கூடாதோவென்றுகேட்கக் குருக்கள்கொன்னவசனம்.

இப்பொழுது அவ்விடத்திற் பங்குனிஉத்தரத்திருநாள் நடக்கின்றது. அன்றியும் அரணுநிலம்மற்றோதல்கூடாது ஏனென்றால் முத்தலம்வாயிலில் ஓரிலக்கம்வைரவர்காவல் இரண்டாம்வாயிலிலே பத்திரகாளியுங் கன்னி மாறும் ஐயறாநங்காவல் மூன்றாம் வாயிலிலே தூர்க்கையுஞ்சாமுண்டியுங் காவல், நான்காம்வாயிலிலே எட்டிலட்சம் நாகராசர்கள் காவல் ஐந்தாம்வாயிலில் ஆபதோத்தாரணவைரவரும் ஆசிவீரபத்திரநங்காவல் ஆறாம்வாயிலிலே அகோரவைரவர் முதலான ஆரிலக்கம்வைரவர்கள்காவல், ஏழாம்வாயிலிலே நாலுமுகப்பத்திரகாளியும் ஒன்பதிலக்கக் கன்னிமாறும் கங்காணவைரவருங்காவல், எட்டாம்வாயிலிலே விட்டுணுவும் அனேகதேவத்தலைவர்களுங் காவல், ஒன்பதாம்வாயிலிலே அனேகபூதத்தலைவர்கள் காவல் பத்தாம்வாயிலில் சுப்பிரமணியரும் நவவீரருங்காவல், ஆலயத்தினெட்டுத்திக்குறும் திக்குப்பாடர்களும் அட்டசத்திக்குங்காவல். ஆனபடியாலவவிடஞ்செல்லுதல் அரிதாயிருக்குமென்று சொல்ல அரியணையிலிருக்குமரசனும் இப்புதுமைகொல்லாந் கேட்டுச் சரீரம்வெயர்த்துப் புளகங்கொண்டு கண்களிலிருந்து ஆந்தபாலிப்பஞ்சொரிய அபுரந்துயோகவித்திரையாயினான். அப்பொழுது அவன் முன்கேட்டவைகளையாவற்றைபுங்கண்டு சிவதரிசனமுஞ்செய்து ஆனந்தங்கொண்டிருக்கிறவேளையிற் கிழக்குவாயிலிலே மிருத்தஆரம்பங்கேட்டது. அது எதெனறுபார்க்க அதிலே ஒரு தங்கஉப்பரிகையின்கீழுள்ள தாமனியபூம்பந்தரின்கீழே நவரத்தினசிங்காசனத்திலே இரத்தினமுடிதரித்த ஒருகோடிதேவராசர்கள் பணிசெய்யத் தேவஸ்திரிகள் திருநடனஞ்செய்ய இருபுறமும்வெண்சாமரமவீச தங்கக்குடை பொன்குடை பொற்கொடி பொன்னாலவட்டம் இவைநிழற்ற இந்நிரன்முதலிய தேவத்தலைவர்கள் பணிந்து பணிகேட்கதேவர்கள்பூமழைபொழியக் குளக்கோட்டுமகாராசன் சிங்காரக்கொலுவிருத்தலைபுந்தரிசித்தகபின்னர் யோகத்துயில்நீங்கிக் கண்விழித்துக் குருக்கஞ்சொன்னபுதுமைகளிலும் பதின்மடங்குபுதுமைகண்டேனென்று இருதயமகிழ்ந்து குருக்களையும் நமஸ்காரம்பண்ணி முகமன்கூறி அனுப்பினான் அங்கயவாகுமகாராசன் என்றுநமதுமுன்னோர்கள் அக்காலத்தெழுதிவைத்த பெரியவளமைப்பத்ததியிலுள்ளபடியே அடியேனுஞ்சொன்னேனென்று கணகசுந்தரப் பெருமாள்சொல்ல யாவருங்கேட்டுமனமகிழ்ந்து முறைப்படியேகோயிற்றொழும்புகள் செய்து நல்லபவிஷும்பாக்கியமும்பெற்றிருந்தார்கள்.

திருநாள்.

திருமருவுதெட்சணதிரிகயிலாயகோணேநாயகருக்குப் பங்குனியுத்தரத்திருநாள் பத்ததியாகச் சொல்லியிருக்க ஆனியுத்தரத்திருநாள்கட்குந்தன்மையாதென்று வன்னிபழம்இருபாகைமுதன்மையும் மற்றுமுள்ளயாவருங்கணகசுந்தரப்பெருமானைக்கேட்கப் பத்ததிப்படி அவர்சொன்னவசனம்.

ஒருகாலத்தில் வன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் கொம்புச்சந்திமண்டபத்திலவந்திருக்கும்போது வன்னிபத்துக்கும் இருபாகைமுதன்மைக்கு

சூசற்றமனவிரோதமுண்டாகிப் பங்குனியுத்தரத்திருநாள் நடத்துக்கொள்ள முடியாமல் விட்டுவிட்டார்கள். பின்னர் வைகாசிமாதம் பின்பதினைந்தில் யாவரும் கிழக்குவாயில் நபனியமண்டபத்தில்வந்து வன்னிபத்தையும் இருபாசைமுதன்மையையும் அழைப்பித்து அவரவராசனத்திருக்கச்செய்து யாவரும் நமஸ்காரம்பண்ணிச் சித்திரவித்தாரகவிப்புலவனும் கனகசுந்தரப்பெருமானுஞ்சொன்னவசனம்: தேரீர்களுடையதிருமுகம்பார்த்து அடியேங்கள் ஒருவண்ணப்பஞ்சொல்லுகிறதற்கு மிகுந்தபயமாயிருக்குதென்று நமஸ்காரம்பண்ண அப்பொழுது வன்னிபம்அவர்கள்முகத்தைப்பார்த்துச்சிறிதுபுன்முறுவல்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவர்கள்சொன்னவசனம்: விசாலம்பொருந்திய கடன் கலங்குவ, ஏண்டானால் அந்தக்கடல் தானேதெளிவதன்றி உலகத்தாராற்றெளிவிக்கமுடியாது அதுபோலத் தேவரீர்களும் சிந்தையுட்டெளியுமென்றுசொல்ல வன்னிபமும் இருபாசைமுதன்மையும் ஒருவரையொருவர்கட்டித்தழுவிக்கொண்டு சந்தோஷமானபின்பு இருபாசைமுதன்மையப்பார்த்து விதிமுறையாகச்சொன்ன பங்குனியுத்தரத்திற்குக் கோடியையெற்றிக்கொள்ள முடியாமற்போய்விட்டது இனிமேல் எந்தமாதம் நல்லதென்றுகேட்கச் சோதிடவிதானநிலையறியும் அதிகசித்திரவித்தாரப்புலவன்சொன்னவசனம்: பங்குனி உத்தமம், ஆனி மத்திமம், ஆடி அதமம், ஆவணி அதமத்திலதமம் மற்றும் மாதங்கள் நினைக்கவும்படாது. இனி ஆனியுத்தரங்கொள்ளலாம். அதுதப்பில் அந்தவருஷம்விழாநடத்தாமல்விட்டு மற்ற வருஷம்பங்குனியிலும் ஆனியிலும் இரண்டுமுறைவிழாநடத்தவேண்டும். இந்தஇரண்டுமாதமுமல்லாமல் மறுமாதங்களிற் கொடியேற்றித்திருவிழாநடத்தினால் இராசாக்களுக்கும் ஊராட்சிக்காரர்களுக்கும் குருக்களமாருக்கும் சனங்களுக்கும்மாகாது. திருவகலும் விளைவுகுன்றும் மழைவளஞ்சிறுக்கும் நீசசோரப்பயமுண்டு. ஆகலால் ஆனியுத்தரத்திற் கன்னிமுகூர்த்தமாகக்கொடியேற்ற நல்லது குற்றமில்லையென்றுபுலவன்சொல்லக் கனகசுந்தரப்பெருமாள் சொன்னவசனம். குறித்த பங்குனிமாதவிழாத் தப்பிப்போனபடியாற் கோயிற் பிராயச்சித்தம்பண்ணிக் கொடியேற்றவேண்டுமென்ன வன்னிபமதற்குச்செலவென்னவேண்டுமென்றுகேட்கச் செலவுகணக்குக்கருகுலக்கணக்கிலுண்டென்ன அப்பொழுது கருகுலக்கணக்கன்சொன்னது ஆயிரத்தெழுதாறுபொன் மேற்செலவுக்குவேண்டுமென்ன அந்தப்படி வன்னிபம் செலவுகொடுத்துப் பிராயச்சித்தம்பண்ணிக் கொடியேற்றி விழாநடத்தினது. ஆதித்தன் அந்தமனமானபின் முற்சாமம் பூசையலங்காரம் ஆடல்பாடல்செய்யவேண்டியது. நடுக்கூற்றிரண்டுசாமமும் வீதியிலே விழாநடத்தவேண்டியது. நாலாஞ்சாரந்திருச்சயனம். அவ்வேளையில் ஆடல்பாடல்களிற்சிறிதுமாகாது. அப்படி நடத்தினால் ஊருக்குருகுலக்கன்மாருக்குமாகாது. அதுவன்றிக் காலவிழாவும் ஆதபனைக்கண்டு இரண்டரைநாழிகைக்குள் விழாநடத்தி அலங்காரநவேத்தியம் முடிக்கவேண்டியது.

ஆதியாகியகோணேசாயகரைக் காலவிழாவுக்குஎழுந்தருளப்பண்ணச் சமயம் தீவிரத்தினால் அத்திரேதேவரையெழுந்தருளப்பண்ணி அலங்காரநவே

வேத்தியஞ் செய்யலாமென்று அந்நாளிற் குருக்கள்மாருந் செய்வப்புவலவனும் விதிமுறையைச்சொன்னபடியான் எமதுமுன்னோர்கள் வளமைப்பத்ததியில் எழுதிவைத்தார்களென்றுவன்னிபம்முதலிய யாவருக்குங் கனகசுந்தரப்பெருமான் வளமைப்பத்ததியின்படிசொன்னவசனம்.

கழனிமவஸ.

மருமருவு குவளையணிதருநிகர்காத்தினுன் தனியுண்ணுப் பூபாலவன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றும் சகலமானபேரும் வச்சிரமணிபாவும் மகாமண்டபத்தில்வந்திருந்து கருணைவாரிதியாங்கனகசுந்தரப்பெருமானோப்பார்த்து வன்னிபஞ்சொன்னவசனம்: இந்த இலங்காபுரியிற்பெரிதாகிய பலபருவதங்களுங் கற்குக்கைகளும் விசாலமானநிலவறைகளும் இப்படிக்கொத்த அரணுகியவிடங்களிருக்க ஒருகாலம் கலாபம்வருமென்றும் அந்தவேளை கழனிமலைக்குத் திரிகயிலாயநாதரை எழுந்தருளப்பண்ணி அவ்விடத்திற் சிவாலயமுண்டிபோயிருங்களென்றுஞ்சொன்னதென்ன விகாரமென்றுதெரியவில்லை அதனைஎங்களுக்குச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்கக் கனகசுந்தரப்பெருமான் சொன்னவசனம்.

வெள்ளியங்கயிலாயத்தில் ஆதியாகிய பரமேசுவரனுக்கும் பரமேசுபரிக்கும் திருக்கலியாணமென்று உலகமும் அதில்வாழுஞ் சகலஜீவராசிகளும் போனதருணத்தில் அகத்தியஇருவியும் வெள்ளியங்கயிலைக்கு முக்காதவழிக்குக்கழனிமாமலையென்றொருமலை உண்டு. அதிலே முனிவரும்வர தேவர்களும் விட்டுணுமுதலியோருங்கயிலையில்நிற்க வடபால்தாழ்ந்து தென்பாலுயர சகலரும் நடுக்கமுற்றுச்சிவசிவவென்றார்கள். அப்பொழுது பூரமசிவம் விட்டுணுவைப்பார்த்து யாதுபுதினமென்ன, சுலாமி தென்பாலிருக்குங் குறுமுனி இவ்விடம்வருவதற்குக் கழனிமலையில்வந்தார் ஆனபடியால் வடபால்தாழ்ந்து தென்பாலுயர்ந்ததென்றுசொல்ல சகலரையும் அவ்விடம்நிற்கப்பண்ணித் தாம் அகத்தியரிடத்துவந்து நாமிந்தமணக்கோலத்தோடுவந்து உமக்குத் தரிசனந்தருவோம் நீ இலங்காபுரியிற் சமனையங்கிரியால்வரும் மாவலிகங்கையிற் கரையைங்கரையினருகாய்எம்மைநினைத்துத் தியானித்திருக்கவேண்டியதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பரமசிவமுகங்கயிலைம்கிரிக்கெழுந்தருள அகத்தியரும்மகாகிலேசமுற்றுத் திரும்பிவரும்வழியில் வெகுநேரமுபுதினமும்நடப்பித்து இலங்காபுரியில் திரிகயிலையமாகியகோணமலைக்குமுக்காதவழியிலிருக்கும் கழனிமலையில்வந்திருந்து சிவபூசைபண்ணித் திரிகோணமலையையுந் தரிசனம்பண்ணிப் போகவேண்டுமென்றுநினைத்து வடகயிலையென்றுந் தென்கயிலையென்றும் வேறில்லாமற்சமனாயிருக்கும். ஆதலாலவ்விடத்திலும் இப்பொழுது திருக்கலியாணமிருக்கும். நாம் போகலாகாதென்றுநினைத்துக் கரையைப்பதியிற்போய்ச் சிவலிங்கதாபனஞ்செய்து பூசைபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவேளையில் ஆதியாகியபரமசிவம்ரிஷபாருடராப்ததேவீ

கோணேசர்கல்வெட்டு.

மயாநிங்குடகணக்கோலத்தோடுபிரத்தியக்ஷமாய்க்காட்சிகொடுத்தார். அகத்தியருக்கணிதரிசித்து மிருந்தவாழ்வைப்பெற்றார். இப்படி அகத்தியர்வந்து சிவபூசைபண்ணினபடியால் இந்தக் கழனிமலைக்குத் திரிகோணைகண்டவரையென அது திருநாமமானது. அதற்குமேல்பால் கற்கிரியென்றொரு மலையுண்டு. அங்கற்கல்வாழ்வானிகையும் சுற்றுமதிலும் அதற்கருகாக வெருமலைச்சாரல்களுங்கூட்டங்கூட்டமாயுண்டு. மலையருவி மாறாமல் மடைகொண்டு பாய்ந்துநிற்கும். வடகயிலைக்குமுக்காதமாய் அங்கையொருகழனிமலையிருப்பதினாலும் இங்கும் அகத்தியமாமுனி பூசைபண்ணினதாலும் இந்தத் திரிகயிலைக்குமுக்காத மிருப்பதினாலும் இந்தக்கழனிமலையும் அதிகமாகியதலமென்று திருவுளம்பற்றினதென்றும் பத்ததியின்படி கணகசுந்தரப்பெருமான்சொல்லச் சகலருங்கேட்டு அகமிகமசிபூந்து அரன்வொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

திருக்குளங்கட்டினது.

திருமருவுதிரிகயிலைமாநகரில் மனுநீதிநடத்திவருந் தனியுண்ணப் பூசைவாழ்விப்பமும் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றுஞ்சகலரும் மரகதப்பலகைமீது வசந்தமண்டபத்திற்குடையிருந்து கணகசுந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து வணங்கிப்புகட்டவசனம். எங்கோமானாகிய குளக்கோட்டிமகாராசாச் சோழகூட்டால்வருகையிற் புதப்படைகொண்டுவரவுமில்லை. பூதங்களாற் றிருக்குளங்கட்டினதென்றும் இலங்காபுரியில் மும்முலைத் தாடகை ராச்சியம்பண்ணி வருந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனை எங்களுக்குத் தெரியச்சொல்ல வேண்டுமென்னச் சந்தோஷப்பட்டுக் கணகசுந்தரப்பெருமாள் சொன்னவசனம். வடக்கரையிற் கலங்கமாநகரென்றொருநாடு அதற்குஇருபத்தொருகாதவழி நகர்பால் வடபாலாக அசோககிரியென்றொருபட்டணம் அந்தப் பட்டணத்தை இராச்சியஞ்செய்வது அசோகசுந்தரனென்னுமிராசா அவன்தேவி மயிலுன்மலரிசுந்தரி. இந்தராசாவக்குமனோன்மனிசுந்தரிபெற்றபிள்ளை வாரந்தகூட்டினசிகையும் எயிறுகுறையாத லெட்சணமும் அழகுசுவந்தரியமான கணபாரமும் அலங்கிருதமானவசனமுமாகப் பிறந்தபிள்ளையைக் கண்டு இராசாவக்குச்சொல்ல அரசனும் விசாரப்பட்டுச் சோதிடரைக்கேட்க அவர்கள் இந்தப்பிள்ளை பட்டணத்திலேயிருந்தால் பட்டணத்துக்காகாதும் அரசியத்துக்குரியபிள்ளையென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது அரசனுந் அந்தப்பிள்ளையைப்பேழையிலடைத்துப் பெருஞ் சமுத்திரத்திலுவிட்டான். அந்தப்பேழை இலங்காபுரியிற் கடற்கரையில் அடைந்தது. அதைக்கண்டவர்கள் இலங்காபுரியை அரசாட்சிபண்ணும் மனுநீயகயவாகுராசனுக்குச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது ராசனும் பிரதானிமாறும்வந்து பேழையையெடுத்துத் திறந்துபார்க்கச் செந்தாமரைப்பூவிலிருக்கும் திருமகனென்ன அழகுசுவந்தரியபத்துடனிருக்கும் பெண்பிள்ளையைக்கண்டு என்பிள்ளை என்று அரசனெடுக்கிப் பிள்ளையெழுத்தாட்ட அப்பொழுது பிள்ளைசிரித்தது

சிரித்தவிடத்துக்குப் பா ஸகையூரென்றுபேராயிற்று. பின் அந்தப்புள்ளியைப் பப்லக்கில்வைத்துக்கொண்டு உண்ணுசகிரியென்னுமரண்மனையிலிருந்து இராச்சியம்பண்ணி வருகிறநாளையில் மனுநேயகயவாகுராசனுந்தேகவியோக மாறார். அதன்பின்னர் அந்தப்பெண் இலங்கைப்பட்டணத்தை எச்சியம்பண்ணி வருகிறநாளையில் குளக்கோட்டிமகாராசாத்திரிகயிலாயச்சிலம்பில் சிவாலயங்கட்டுகிற செய்திகேட்டுத்தனது அறுபத்தாறு மந்திரிகளை அழைத்து முதல்மந்திரிக்கு ராசகுமாரத்திசொன்னவசனம்.

வடகரையிலிருந்தொரு சைவன் ஓடத்திலேறிவந்து கிழக்குக்கரையிலொரு மலையின்மேலே ஆலயங்கட்டுகிறனென்ற செய்திகேட்டேன் நீபோல் அந்த ஆலயத்தையுமிடித்துக்கடலிலே தள்ளிவிட்டு அவர்களை யுமோடத்திலேற்றி அனுப்பிப்போட்டு வாவென்றுசொல்ல மந்திரியும் அரசர்கட் கரசியே அந்தப்படியே செய்துவருகிறெனென்று நமஸ்காரம்பண்ணி விடையும் பெற்றுக்கொண்டு பதினாயிரம்பேர்கூழ்ந்துவர மதகரியின்மேற்கொண்டு மந்திரிவருக்கையில் திரிகயிலைக்கு நாதகாவழியென்னத் திரிகயிலைச்சிலம்பின்மீது ஆலயங்களிலுங் கோபுரங்களிலும் மாடகூடமண்டபங்களினுமுள்ள தங்கரத்திரமுடிகளின் பளபளப்பும் பிரகாசகாந்தியும் ஆகாசமளாவிப்பலவிதமான சுடர்விட்டெறித்தலைக்கண்டு இந்தச் சொர்நமயமான ஆலயஞ்செய்விக்கிறது தேவலோகத்தரசர்களோ நாகலோகத்தரசர்களோ புலோகத்தரசர்களோ கண்டு கேட்டறியவேண்டுமென்று மதகரியை விட்டிறங்கிவருகையிலே வாயில்காப்பவர்கள் மந்திரிவருகிறதாரத்தையும் படையலங்காரத்தையுங்கண்டு அரசனுக்குரைசெய்ய அவன் அவர்களை யழையுமென்னக் காவலாளர்வழிவிட மந்திரியும்வந்து இரத்தினசிங்காசனத்திலிருக்குந்தயலீகமான குளக்கோட்டிமகாராசனை வணங்கி எழும்பிற்கு அரசனுந்தன்னுடைய மந்திரியைப்பார்த்து மந்திரியென்னத்தம்பிரானேமுடிந்திருக்குதென்றான். வந்தமந்திரியும் இது யாதோவென்று அச்சமுற்றான். அப்பொழுது மந்திரியும் வந்தமந்திரியையும் அவனுடன்கூடவந்த யாவரையுமழைத்துக் கொண்டுபோய்ப் பளிங்குமண்டபத்திருத்தி அறுசுவையுடன் போசனம்பண்ணுவித்து சந்தோஷமாபரசன்முன் கொண்டுவந்துவிட்டான். அதன்பின் அரசுப்பிரானாகிய குளக்கோட்டிராசனும் அம்மந்திரியைப்பார்த்து முகமன்பேசி வந்தகாரியமென்னவென்றுகேட்க அவன் அரசனைநமஸ்காரம்பண்ணிச் சொல்லும் வசனம், இந்த இலங்காபுரியை ஆண்டிருந்த புவனேயகயவாகுசுதரான மனுநேயகயவாகுவின் மகன் ஆடகசவுந்தரி இப்போது அரசுசெய்கிறது. அவ்வரசி தேவரீர் திரிகயிலாயமலையிற் சிவாலயமுண்டுபண்ணுகிற செய்திகேட்டு அடியேனையழைத்துச்சொன்னவசனம். தேவரீருடைய சிறீ கமலபாததரிசனை கண்டு இவ்விடத்து ஏதொருகாரியம்முட்டாயின் எங்கனாலியன்றகாரியத்திற்குக் கேட்டுவரச்சொல்லி அடியேனுக்குக்கட்டளைகிடைத்தபடியாலிவ்விடம்வந்தேனென்றுசொல்ல அரசனும் அகமகிழ்ந்து உங்கள் இராசாத்தி உனக்குச்சொன்னவசனம் நான் சொல்லக்கேள் வடகரையிலிருந்து ஒருசைவன் வந்து மலையின்மேலாலயங்கட்டுகின்றான் அதையுடத்துக்

கடலிற்றள்ளி யவர்களையும் ஓடத்திலேற்றியனுப்பிவிட்டு உன்னைவரச்சொன்னதல்லவாவென்றரசனுரைக்க மந்திரியும் நடுங்கி மெய்வசனமென்று சொல்லிநிற்க அரசனும் மந்திரியையஞ்சலென்று சொல்லி அதிவிசித்திரமதியுக்க மந்திரியென்று சந்தோஷப்பட்டுச்சொன்னவசனம். இந்த இலங்காபுரியையாளுங்குமாரத்தி எமதுவம்சத்தான் எம்மையறியாமற்சொன்னதற்காகீயச்சப்படவேண்டாமென்று பின்னர் அம்மந்திரியை யரசன்கேட்டவசனம். இச்சிவாலயபூசை விதிமுறையாகநடக்கவேண்டுமென்று வெகுஞானங்க்கட்டுவித்தேன். ஒன்றும் எனக்குத்திருப்தியாயிருக்கவில்லை. வருஷம் பன்னிரண்டுமாதமும் மாறாமடைய ஒருஞானங்க்கட்டுதற்கு எவ்விடம் நல்லதென்று கேட்க அம்மந்திரிசொல்லுவான். அறுபத்துநாலு ஞானமும் வயலும் இரண்டுமலைக்குமேல்லாலாயுண்டு அந்த இருமலையையும்பொருத்திக்கட்ட ஒரு பெருங்குளமாம். அதற்கு வயல்வெளி சமுத்திரக்கரையளவுந்திருத்த வெருவிசாலமுள்ள இடமென்று மந்திரிசொல்ல அப்படிப்பாரமானகட்டுக்கட்டிப் பொறுப்பிக்கலாமோவென்ன மந்திரிசொல்லுவான் அடியேனினேத்தபடி தேவரீர் முடிப்பீரானால் ஒன்பதுநாளேக்குள் இந்த மகாபெருங்குளமுங்க்கட்டுவித்து வயல்வெளியுந்திருத்தி முடிக்கலாமென்ன அரசர்பிரானும் மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டு மந்திரியே நீமனத்திலினைத்தபடி முடிப்பேன் ஞானங்க்கட்டுவிப்பாயென்ன மந்திரியும் விடைபெற்றுச்செல்லுவேளையில் அரசனுந் தானணிந்தவிலைமதிப்பில்லாதமாணிக்கமாலையையுங்க்ணையாழியையுங் கொடுத்து மணவார்த்தைப்பாடுஞ்சொல்லியனுப்ப மந்திரியும்போய் இராசகுமாரத்தியைக்கண்டு வணங்கி மாலையையுங் க்ணையாழியையுங்கொடுத்துக்குளக்கோட்டுராசனுடைய பெருமையையும் பராக்கிரமத்தையுஞ்சொல்லிக் ஞானங்க்கட்டுகிற செய்தியையுஞ்சொல்லக் குமாரத்திசொன்னவசனம். பூதப்படையைக் கொண்டுபோய்ச்சேக்கரங்கடலும்மலையும்போலக் குளங்கட்டிமுடித்து வயல்வெளியுந்திருத்தி இரவிகுலதிலதரான இராசாவையுங்கட்டிக்கொண்டு வருவாய் என்ன மந்திரிசொல்லுவான் பெரும்பூதங்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ச்செய்விக்கவேலைபோதாது. குறட்பூதமாதையும் ஒரு பூதராசாவையுங் கூட்டிப்போகிறேனென்றுசொல்லி நாளொன்றுக்கு இருபத்தோரவண அரிசியும் வேண்டிய மற்றுஞ்செலவு முதயகாலத்தில்வந்து சேரும்படி திட்டம்பண்ணிப்பூதங்களுடன் மந்திரிசென்று அரசனைவணங்க அவ்வரசனும் அம்மந்திரியும் வந்துநின்று அனைகங்காதவழிகோலிக்கற்கரைதிருத்தித்தன்னூற்றுக்காணப் பெரியமண்டப்படியுங்க்கட்டுவித்து அம்மண்டப்படியிலின்று மதகுக்குச்செப்புப்பீலியும் வைத்து இடைபிங்கலை சுழிமுனை நின்றலாவுங்கபாலகுத்திரமாகமதகும் அதற்குமையக்கிணறும் உடல்குளமும் சிரசமையக்கிணறும் மையக்கிணற்றில் பிடித்தலும் நாசிவிடுத்தலுமாய் மையக்கிணற்றில் நாப்பண் ஒங்காரச்சுழி ஒருபோதும் மாறாதமதகும் திட்டமிட்டு மதகு தெரியாமற் சிகரகுப்பாயம் போட்டு மதகுபார்த்துவர ஞானகுத்திர வாயிலும்விட்டுப் பூட்டுந்திறப்புந்திட்டம் பண்ணிமுடித்து இருமலையையும்பொருத்தி மகாபெரும்பருவதம்போலக்கட்டுங்கட்டி அநவரதகாலமும் அலைதான்

இ நீற்க மகாபெருங்கீல்லுகளும்பாவி ஸீந்துநாளையில் திருக்குவூத்துப்பணி முடித்து ஆறும் ஏழாம் நாளில் திருக்குளக்கட்டினடியவாரத்தினின்று மலை திடர் மரம்வெட்டிச் சமுத்திரக்கரையளவும் மகாபெரும் வயல்வெளியுந் திருத்தி மாறாமடைபாயும்தகில் நீர்பாய ஆறும்வெட்டிமுடித்து எட்டாநாள் திருக்குளத்தினின்று இருபத்தெட்டுக் காதவழிக்கு மலை திடர் மரம் வெட்டி மாபெருங்கக்கைபோலாறும்வெட்டிக் கொண்டுபோய்ச் சமனவரை யரு விவருமாவலிகடகைக்குக்குறக்கே மறித்துக்கட்டித் திருக்குளத்துக்குக் கங்கைநீர்கொண்டுவந்தபொழுது விடிந்து இருபத்தாநாழிகையானது. பொழுது அத்தமயனமாகும் ஆறுநாழிகைக்குள்ளே மதகுநீர் கொட்டியாபுரக்கரைக்கும்பாய ஆறும்வெட்டிமுடித்து ஒன்பதாநாள் பதினாந்துநாழிகைக்கு ளளாக அஞ்ச ஆறுதலாகியவான்களும் வெட்டித்திட்டம்பண்ணிக்கொண்டு பூதங்களையும் அவைகளிருக்குமிடத்திற்கனுப்பிவிட்டார்.

அதன்பின்னர் இராசராசனான குளக்கோட்டிராசனும் தனது சதுரங்கசேனையும் மந்திரியுமாக உண்ணாசுகிரியென்னும் பட்டணத்துக்குவந்து ஆடகசுவந்தரியென்னும் இராசகுமாரியை விவாகம்முடித்துக்கொண்டு சிலநாளங்கிருந்து இராசாத்தியுடன் திருக்குளம்பார்க்கவந்து பார்த்தபொழுது வடபுறத்தில் ஒருபணிவிலக்கக்கண்டு அவ்வரசி தன்னோடுவந்த ஸ்திரி சனங்களைப்பார்த்து இந்தப்பணியைக்கட்டுங்களுன்ன அச்சொல்முடியமுன். ஆளுக்கொருகல்லாய்வைத்துக் கட்டிமுடித்தார்கள். அவவிடத்திற்குப்பெண்கள்கட்டு என்று பெயரானது. அதன்பின் அரசனும் அரசியும் வந்து திரி கோணநாயகரையுந்தரிசீனசெய்து சொக்கட்டான்மாதிரியானரத்னமணி மண்டபமும் பளிங்கினாலொற்றைக்கால்மண்டபமும் சமைப்பித்துத் தரிசீன செய்துவருகிறநாளில் கோணநாயகர்கிருபையால் குமாரத்தியயிற்றிற் சிங்க குமாரனென்னுமொருபிள்ளைபிறந்தது. அந்தப்பிள்ளையுடன் இராசரையும் குமாரத்தியும் உண்ணாசுகிரிபட்டணம்போய்ச் சிலநாளிருந்து இராசகுமாரத்தி தேகவியோகமானபின்பு குமாரனை அந்தப்பட்டணத்தை அரசாளவைத்து மந்திரிக்கும் முகமனைவார்த்தைசொல்லிச் சிங்ககுமாரனுக்கு மந்திரியாகத் திட்டம்பண்ணியவைத்து பின் எங்கோமாகுகிய அரசனும் தனதுபடையலங்காரத்தோடு திரிகயிலைக்கு வந்து தரிசீனசெய்துகொண்டிருந்தார் முன்முலைத்தாடகையென்றுசொல்வதுபிசுக்கு பிறச்சமுன் தனபாரமிருந்ததினால் முன்முலையாடகசுவந்தரியென்றுபெயராயிற்று. இதுவரலாறுகள் வளமைப்பத்தியின்படி கனகசுந்தரப்பெருமாள்சொல்ல வன்னிபமும் முதன்மையும் மற்றஞ்சுசுலருங்கேட்டுச் சந்தோஷப்பட்டுப் பெருமாளுக்கு அபையகோன்முதலியாரென்றுபட்டமுங்கட்டி வன்னிபந்தங்கத்தால் மூன்றுபட்டுமாலையொன்று கழுத்திற்போட்டுக் கற்கட்டு முன்கைவளையும்போட்டுப்பொன்னரைஞாணுக கொடுத்துப் பொன்னாலெழுத்தாணிருரியுங் கொடுத்துப் பத்ததிக்குப்பொன்னின்கம்பையும்போட்டு மகிழ்ச்செய்தார்.

அதன்பின் முதன்மையும் அவருக்குப் பொற்சரிகைமுத்துக்குச்சுத் தலைப்பாகையும் பொன்னெழுத்துப்பட்டாடைவகையும் தங்கக்குவளை கட்டி

ன உருத்திராக்கமாலையுங்கொடுத்தார். ஏழராயர்களும் ஏழுவயல்கொடுத்தார்கள். அஞ்சபண்டாரத்தாரும் அஞ்சவயல்கொடுத்தார்கள்.

இப்படியேகொடுத்தபின் அபையகோன்முதலியாரை அனைவரும்பார்த்து எங்கோமானாகிய ராசாவின் கட்டளைப்படி அந்தக்காலம்முதலிதுவரைக்கும் உங்களுக்குமுள்ளிந்தப்பத்ததியுங்கல்வெட்டும் இருந்து வருகிறபடியினால் இந்தச்சிவாலயத்துக்கும் இருபாகைமுதன்மையவர்களுக்கும் செய்தொழும்புகளொருகாலந்தமொறவந்தால் எக்காலத்துக்கும் உமதுவம்சத்தார் ஒழுங்குபண்ணவேண்டியதென்றுசொல்லி அனைவருஞ்சந்தோஷப்பட்டு அரன் தொழும்புசெய்துமகிழ்ந்திருந்தார்கள். திருக்குளத்தின்மதகின் திறப்பு எயினர்குலத்துள்ள வனவீரகுரிய உடையார்கையிலிருக்கவேண்டியது.

ஆசாரிமார்வரவு.

சோழவளநாட்டில் மாந்தையம்பதியார் அக்கசாலேத்தலைவர்மார் இவர்களைக் குளக்கோட்டுமகாராசா அழைப்பித்துத் திரிகயிலாயச்சிலம்பிலிந்த ஆலயங்களும் மதில்களும் பாவநாச்ச்சினையும் படிக்கட்டும் மற்றஞ்சகலதிறுப்பணியும் திருக்குளத்துமதகும் விதிமுறையாகச்செய்த ஆசாரிமார் திருநாமம். உலககுருவாசாரி சித்திரகுருவாசாரி வேதகுருவாசாரி அட்சனகுருவாசாரி வாமதேவகுருவாசாரி இவர்களைந்துபேரும் மனதில்நினைத்தபடி கையினுற்செய்யப்பட்ட விசித்திரகுருவாசாரிமார். இவர்களுக்கு அஞ்சவணை விரைப்புத்தறையுங்கொடுத்துக் கோயிற்றிருப்பணிக்கு முன்னீடுங்கொடுத்து அரசன்சொன்னவசனம். எக்காலமுட்கோயிற்றொழும்புகள் நீங்கள் செய்யவேண்டியபடி செய்திருக்கவேண்டுமென்று கோயிலுக்குள் இவர்களுக்கு ஒருதலைமையுக் கற்பித்தபடியறிக.

காராளர்வரவு.

வடக்குநாடன் திருநெல்வேலிக்கதிபதி செங்குவளைத்தாரான் செந்நென்முடியின்ன் அரசரோடெதிர்த்த வாதுவெனறவன் ஏருடன்மேழியில் வங்கும்பதாகையன் அன்னக்கொடையும் ஆவீன்பெருக்கமும் செந்நெற்குவிய லுந்திரவியக்குப்பையும் நவமணிக்குவையும் நாடொறுமிருக்க மூவருக்கெளியான் மூவரைக்காப்பவன் அன்னவன்மேன்மையளவிடற்கிரதாம். மஹாதீதவருதகுளக்கோடன் திருநெல்வேலிச்சிவாலயத்து நிற்குந்தருணத்திற்சீராள னுனகாராளப்பெருமான் திருவாரெறியாலயத்தில் அரன்றிருமுன்னே காப்புத்தரித்துக் கடவுளின்வாமத்திற் பயபத்தியாகப் பரிவுடன்வருகிற அலங்காரங்கண்டு அதிகசந்தோஷமுற்றுச் சீராளனென்னச்சிவபதந்துதிக்குங் காராளனென்னுங்கருணையங்கடலே உம்மை நானொருவசனக் கேட்கவென்று நீனைத்திருக்கிறெனென்னக் காராளனு மரசனைவணங்கி யடியேனைப் போலனைக்கோடி சனங்களை இரட்சிக்குந்தம்பிரானே அடியேனைக்கேட்க வேண்டுமென்றவசனமேதோவென்ன அரசனுத்திரிகயிலவந்தாப் பெருமைப்பா.

மிகளேசசொல்லி உயீமுடையகுடியிலொருமகவை எமக்கு அன்பாக அகமகி
ழ்ந்து தரவேண்டும் அந்தச்சிவாலயத்துக்குத் திருக்காப்புத்தரிக்கவுந் திரவி
யப்பத்திவைத்திருக்கவும் அந்தச்சிவாலயத்துக்கு முன்னீட்டுக்காகவும் அ
ப்பிள்ளைவேண்டியதென்று சொல்லக் காராளனுமிகமகிழ்ந்து தன்வம்சத்தி
ல் ஒருகுடியானமனுஷரைக்கொடுக்கக்கூட்டிவந்து இலங்காபுரியிற் கட்டுக்கு
ளப்பற்றடங்கலு மூராட்சியுக்கொடுத்து நிலாவெளி நிந்தவூராகக் கொடுத்து
வளமையாகிய பெரியபத்தி கல்வெட்டுக்கணக்கு இவையெல்லாம் கொடுத்
து வன்னிபத்துக்குச்சரியான வரிசைமாளிபமுங்கொடுத்து இனி எந்தக்கா
லமும் இச்சிவாலயத்தில் நடக்கப்பட்டகாரியங்கள் உன்வம்சத்தவர்களெழுதி
வரவேண்டியது. இந்தப்பத்தியுமுங்கன்வசமிருப்பது ஒருவர்வசமுங்கொடுக்க
ப்படாது. சம்புத்திரனாகிப் பொறுதிவிசாரமுள்ள மருமக்களிட மிருந்துவர
வேண்டியதென்று திட்டம்பண்ணி எக்காலமும் கோயிற்றொழும்பு செய்ய
அரசன் திட்டம்பண்ணினது. அரசன்கூட்டிவந்த காராளர்திருநாமம் சுவர்ண
வுதாரபிள்ளை அறிக.

புலவன் வரவு.

செகராசாடிபரவு திருக்குளக்கோட்டுமகாராசன் காஞ்சீபுரசிவாலயத்
திற்குச்சென்று சிவதரிசனைசெய்து துதிசெய்துநிற்குந்தருணத்தில் தெய்வ
ப்புலவன் சுவாமிதிருமுன்னிலையின்று சிவதோத்திரங்களோதுகின்ற இ
ராகப்பண்ணையும் ஆசாரவலக்காரத்தையுங்கண்டு தெய்வப்புலவனைப் பார்த்து
உன்வங்கிஷத்தில் ஒருபிள்ளை தரவேண்டுமென்று கேட்கத் தெய்வப்புலவனு
ம் அரசனுடையபாதத்தில்விழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணித் தேவரீர் அடியேனை
ஒருபிள்ளை தரச்சொல்லிக்கேட்டது என்னகாரியத்திற்கென்ன இலங்காபுரி
யிலே திரிகயிலோதாதிருவாலயத்திற்குமுன்னின்று நாதகீதத்துடன் சிவ
தோத்திரமோதுதற்காகவென்று அரசன் சொல்ல மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டுத்
தனகுடியில் ஒருகுடித்தனமழைத்துக்கொடுக்க அவர்களுடன் அரசன் திரிக
யிலேக்குவந்து நித்தியமுஞ்சிவாலயத்திற்குமுன்னே நாதகீதம்பாடத்திட்ட
ம்பண்ணிப் பள்ளவெளியில் இரண்டவணவிலைப்புத் தரையுங்கொடுத்துக்
கொட்டியாபுரத்திற் சமுத்திரக்கரையருகாக ஒருகிராமத்தை நல்லதோஎன்
றுகேட்கப் புலவனும்பார்த்து நல்லவூர் அடியேனுக்குச் சம்பூரணமென்ன
அரசனும்மகிழ்ந்து அந்தவூருக்குச்சம்பூரென்றுபேரிட்டு எந்தக்காலத்துக்கும்
உன்குடியில் மனுஷருக்குப் பரவணியாகத்தந்தோமென்று செப்புக்கம்பை
போட்ட பத்தியுங்கொடுத்துக் கோயிற்றிருவாசகப்புலவனைன்று அரசனு
ரைநிறுத்தியது. அரசன்கூட்டிவந்த தெய்வப்புலவன்திருநாமம் சிவசித்திரப்
பெருமாண்புலவன்.

வன்னிபம்வரவு.

செங்கமலமலர்மாததங்குபுய செயராசசேகரர்காடிபரவுகோன் தின
காற்குலமதனில் வருகளுக்கோட்டுமென் சென்றுமாமதரையணுகித் தீகழ்ம

திக்குலராம தனியுண்ணப் பூபாலவன்னிபம் முதலாக எத்தனைவன்னிபம் இத்தலத்துக்கு அரசரிமைபண்ணினதென்று கனகசுந்தரப்பெருமானைக்கேட்க அவர்சொன்னவசனம். ஆதியாக முன்மதுரைமாநகரால்வந்த வன்னிபம் திருமலைநாடன் தனியுண்ணப்பூபாலன் சுந்தரநாததனியுண்ணப்பூபாலன் அரசநிலைதவறாத தனியுண்ணப்பூபாலன் தந்தாரதார பிறந்தாரபுத்திர தனியுண்ணப்பூபாலன், மனுநீதிதவறாததனியுண்ணப்பூபாலன், மண்டலநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், பசுபதிதனியுண்ணப்பூபாலன், இலங்கைகாவலதனியுண்ணப்பூபாலன், குணதுங்கராமதனியுண்ணப்பூபாலன், அமராபதிதனியுண்ணப்பூபாலன், சந்திரநேசதனியுண்ணப்பூபாலன், புலனேயகாவல தனியுண்ணப்பூபாலன், குறும்பர்களோன் தனியுண்ணப்பூபாலன், மாற்றலப்பெருமான் தனியுண்ணப்பூபாலன், செகதுங்கபோசதனியுண்ணப்பூபாலன், கயிலாயநேச தனியுண்ணப்பூபாலன், வெற்றிநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், தன்னாண்மை குன்றாததனியுண்ணப்பூபாலன். பொன்னவராயதனியுண்ணப்பூபாலன், உத்தமமொழியான் தனியுண்ணப்பூபாலன், செல்வநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன் வெற்றிநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், மருதநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், முருகநாயக தனியுண்ணப்பூபாலன், சுப்பிரகாயதனியுண்ணப்பூபாலன், நல்ல நாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், வல்லிகாவலதனியுண்ணப்பூபாலன், பிள்ளை நாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், பெரியகாவலதனியுண்ணப்பூபாலன், சிதம்பர நாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், பரமநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், கதிரைநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், சேதுகாவலதனியுண்ணப்பூபாலன் இவ்வன்னிபத்தின்நாலாயிலே சந்திரகுலத்துவன்னிபம் காலந்துப்போனது. இரண்டிராயரும் இரண்டுபண்டாரத்தாரும் காரைமாநகரத்துக்குப்போய் மேலானவம்சப்பிரதாபமுள்ள கங்காகுலாதிபரில் ஒரு ஆண்பிள்ளையும் மதுரைநகரில் முன்வன்னியக்குடியில் ஒரு பெண்ணுங்கூட்டிவந்து நல்லதினத்தில் விவாகமுடித்துத் திரிகயிலைமாநகரில் முன்வன்னிபமிருந்த பூபாலகட்டரண்மனையிற்றபனியவாதனத்திருத்தி முதன்மைதவிர மற்றையாவரும் நமஸ்காரம்பண்ணி எங்களுக்கு அரசரிமைபண்ணுவீரென்றுசொல்லி அரண்னொழும்புசெய்திருநதார்கள்.

காரைநகரால்வந்த வன்னிபம்.

காரைநகரால்வந்த வன்னிபத்தின் திருநாமம் செகராசநாத வன்னிபம். குருநாதராமவன்னிபம் உலகாண்டவன்னிபம் கயிலாயுவன்னிபம் கனகராசவன்னிபம் படைகாத்தவன்னிபம் எதிரிகளேறுவன்னிபம் கணபதிராசவன்னிபம் நயந்தருராமவன்னிபம் தருமநெறியான்வன்னிபம் படைவீரங்காண்டவன்னிபம் மதுரவாசகவன்னிபம் தியாகராசவன்னிபம் கரகைகாவலவன்னிபம் அன்னசத்திரவன்னிபம் வணையாதளிக்கும்வன்னிபம் கதிரைமாமலைவன்னிபம் ஏகாந்தவன்னிபம் ஏரம்பவன்னிபம் நல்லயினுவன்னிபம் சொக்தநாயகவன்னிபம் சுந்தரநாதவன்னிபம் பாற்கரவன்னிபம் வீரராமவன்னிபம் குணதுங்கராமவன்னிபம் நாகமாமணிவன்னிபம் கயிலாயநாயகவன்

னிபம் புவிநாமவன்னிபம் சோமநாயகவன்னிபம் உலகநாயகவன்னிபம் சூரியநாயகவன்னிபம் நந்திரநாயகவன்னிபம் இலட்சுமிநாயகவன்னிபம் சந்திரதேவவன்னிபம் பெற்றிநாயகவன்னிபம் உலகநாயகவன்னிபம் வயிரவநாயகவன்னிபம் அரசுகாவலவன்னிபம் திருமலைப்பெருமாள்வன்னிபம் சிதம்பரநாதவன்னிபம் புட்பநாயகவன்னிபம் இவர்நாளையிற்காலந்துப்போயிற்று.

இதற்குப்பின் முன்சொன்னராயரும் பண்டாரமும் சோழநாட்டுக்குப்போய்க் காராளரினொரு ஆண்பிள்ளைகொண்டுவந்துமுன்பரவணியான்பெண்ணுக்கு விவாகம்முடித்துப்பூபாலகட்டிலிருத்திச் சகலருஞ்சொற்கேட்டு அரன்டொழும்புசெய்துவந்தார்கள்.

சோழநாட்டுவன்னிபம்.

சோழநாட்டால் முன்வந்த வன்னிபம் காராளசிங்கவன்னிபம் நந்தியசிங்கவன்னிபம் மதராசசிங்கவன்னிபம் திருமலையசிங்கவன்னிபம் இராமசிங்கவன்னிபம் இலட்சுமிநாயகவன்னிபம் சந்திரசிங்கவன்னிபம் அடைக்கலங்காத்தசிங்கவன்னிபம் கங்கைகாவலசிங்கவன்னிபம் மருதநாயக சிங்கவன்னிபம் கணகநாயகசிங்கவன்னிபம் இலங்கைகாவலசிங்கவன்னிபம் கயிலாயசிங்கவன்னிபம் குமாரவேல்சிங்கவன்னிபம் திருவம்பலசிங்கவன்னிபம் பரமான்ந்தசிங்கவன்னிபம் அம்புயபதிசிங்கவன்னிபம் சிவஞானமுத்துச்சிங்கவன்னிபம் சித்தநாயகசிங்கவன்னிபம் நாகமாமண்சிங்கவன்னிபம் சிதம்பரநாயக சிங்கவன்னிபம் நல்லநாயகசிங்கவன்னிபம் அருணநாயக சிங்கவன்னிபம் வீரசந்தரசிங்கவன்னிபம் சொக்கநாயகசிங்கவன்னிபம் தருமநாயகசிங்கவன்னிபம் அத்திரநாயகசிங்கவன்னிபம் மூத்தநாயகசிங்கவன்னிபம் பசுபதிநாயகசிங்கவன்னிபம் இராசரத்தினசிங்கவன்னிபம் எதிர்வீரசிங்கவன்னிபம் இவரோடுகொலந்துப்போனபடியால் முன்போல இருகுடியில்மனுஷரும் மருங்கூரிந்ஞென்று காராளவம்சத்தில் ஒரு ஆண்பிள்ளை கொண்டுவந்துஇவ்விடமிருந்த வன்னிபப்பெண்ணுக்கு விவாகஞ்செய்துவைத்து வளமைபோலஅரன்டொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

மருங்கூர் வன்னிபம்.

மருங்கூரால்முன்வந்தது நடராசகுமாரசிங்கவன்னிபம் வெற்றிக் குமாரசிங்கவன்னிபம் இராமநாதக்குமாரசிங்கவன்னிபம் இலட்சுமிநாதக்குமாரசிங்கவன்னிபம் நல்லநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் சிங்கவன்னிபம் தில்லைநாதக்குமாரசிங்கவன்னிபம் எல்லைகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் சாரங்கநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் கங்கைகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் இலங்கைகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் தனிமைநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் சந்திரநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் கயிலாயகுமாரசிங்கவன்னிபம் இரகுநாதகுமாரசிங்கவன்னிபம் சபயி

ரகாசகுமாரசிங்கவன்னிபம் தன்மநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் வேதநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் கொற்றவராசகுமாரசிங்கவன்னிபம் தாண்டுவார்மிண்டகுமாரசிங்கவன்னிபம் எதிரிநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் கோமளராமகுமாரசிங்கவன்னிபம் திருமலைராயகுமாரசிங்கவன்னிபம் அடைக்கலங்காத்தகுமாரசிங்கவன்னிபம் படைவீரகண்டகுமாரசிங்கவன்னிபம் அம்புயாபதிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் சரவணகுமாரசிங்கவன்னிபம் சேதுநாதகுமாரசிங்கவன்னிபம் சித்திரமொழிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் மஹேசநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் ஆரியநேயகுமாரசிங்கவன்னிபம் சித்திரமொழிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் சுந்தரநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் திருவுறைநாட்குமாரசிங்கவன்னிபம் குணரத்தினக்குமாரசிங்கவன்னிபம் இவர்களுடைய காலநிறப்போனது, அதன்பின் பரவணியான வன்னிப்பெண் இருபத்தாறுவருஷம் வன்னிபம் நடப்பித்துவந்தது. அந்நாளில் ஆரியராசாதி திரிகயிலேக்குவந்து தெரிசனஞ்செய்து தன்னாருக்குப்போனவர், அதற்கு எழுபத்தைந்துவருஷத்துக்குப்பின் பறங்கிக்கலாபம்வந்தது, அப்போது இந்தவன்னிப்பெண்ணினடியுங் காலநிறப்போனது, அதன்பின்வரும் வன்னிபத்தின்வாலாறு கனகசுந்தரப்பெருமாண்குளையோர்பத்ததியிலும் கருகுலக்கணக்கிலும் புலவன்பத்ததியிலும் எழுதிவரவேண்டியது.

கருகுலக்கணக்கு.

இரவிசூலக்குளக்கோட்டுராசன் மருங்குராற்கொண்டுவந்த தானத்தாரல் மேலானகுடியில்மனிதருக்குக் கருகுலக்கணக்குப்பரவணியாகக் கொடுத்தது. அந்தக்கணக்கப்பிள்ளைகளின் திருநாமம் ராமகிருட்டிணக்கருகுலக்கணக்கன் முத்துக்கிருட்டிணன் முத்துலிங்கன் வாலகிட்டிணன் தாமோதரன் இரங்கப்பராயன் வினாதிர்த்தான் சிவனார்முத்து கனகவேலாயுதன் கோதண்டராமன் வைத்தியநாதன் வடமலைநாதன் வைத்தியநாதன் கயிலாயநாதன் கனகசுந்தரன் கோணுமலை சிதம்பரமூர்த்தி ஆரியன் விசுவநாதன் அருணாசலன் வெற்றிவேலாயுதன் திருவம்பலம் ஆடியபாதன் விநாயகமூர்த்தி கதிரைமலை சிவனாராணமூர்த்தி இக்கருகுலக்கணக்கன்நாளையிலவன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றஞ்சகலருமாகக் கருகுலக்கணக்கனுக்கு முதலிப்பட்டங்கட்டி னார்கள். அதன்பின்னிந்தகணக்கர்களின் திருநாமம் கயிலாயநாயகமுதலி கனகநாயகமுதலி குமாரவேல்முதலி கதிரைமலைமுதலி அம்பிகைபாகமுதலி சுந்தரநாதமுதலி இராமநாதமுதலி வீரபத்திரமுதலி தெய்வநாயகமுதலி சுந்தரநாதமுதலி திருவுடைமுதலி கோணமாமலைமுதலி அரியபிறவிக் கயிலாயமுதலி சோமலிங்கக்கயிலாயமுதலி சுப்பிரமணியக்கயிலாயமுதலி தாமோதரக்கயிலாயமுதலி அரியபுத்திரக்கயிலாயமுதலி அமராவதிக்கயிலாயமுதலி சிற்றம்பலக்கயிலாயமுதலி நாகமணிக்கயிலாயமுதலி மாணிக்கக்கயிலாயமுதலி விசுவநாதக்கயிலாயமுதலி சிவந்தநாதக்கயிலாயமுதலி ஞானமுத்துக்கயிலாயமுதலி இலட்சுமணக்கயிலாயமுதலி உமைநாயுக்கயிலாயமுதலி பங்கயபாதக் கயிலாயமுதலி பரமான்ந்தக்கயிலாயமுதலி ஆடியபாதக்கயிலாயமுதலி நாகம

மணிக்கயிலாயமுதலி நல்லதம்பிக்கயிலாயமுதலி பொன்னம்பலக்கயிலாயமுதலி வயித்தியநாதக்கயிலாயமுதலி சிவஞானமூர்த்திக்கயிலாயமுதலி சிவப்பிரகாசக்கயிலாயமுதலி வசந்தராசக்கயிலாயமுதலி வேலாயுதக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி பாவநாசக்கயிலாயமுதலி சதாசிவப்பெருமான்கயிலாயமுதலி ஆபதோத்தாரணக்கயிலாயமுதலி இரகுநாதக்கயிலாயமுதலி குருநாதக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி மணிகேசரக்கயிலாயமுதலி வயிரவநாதக்கயிலாயமுதலி குமாரசுவாமிக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி வயிரவநாதக்கயிலாயமுதலி அறுமாமுகக்கயிலாயமுதலி கனகராமக்கயிலாயமுதலி உலகநாதக்கயிலாயமுதலி வெற்றிநாயக்கயிலாயமுதலி ரெல்லநாயக்கயிலாயமுதலி நல்லபெருமான்கயிலாயமுதலி திருக்கோணமலைக்கயிலாயமுதலி ஆண்டியப்பக்கயிலாயமுதலி தாண்டவமூர்த்திக்கயிலாயமுதலி குணதுங்கராமக்கயிலாயமுதலி நந்திநாதக்கயிலாயமுதலி இருளப்பக்கயிலாயமுதலி இமையவல்லிக்கயிலாயமுதலி நாகசுந்தரக்கயிலாயமுதலி அடைக்கலங்காதக்கயிலாயமுதலி வெற்றிக்குமாரக்கயிலாயமுதலி சேனாகாவலக்கயிலாயமுதலி கங்கைகாவலக்கயிலாயமுதலி திருவம்பலக்கயிலாயமுதலி திருவடிகாத்தக்கயிலாயமுதலி திருமலைநாயக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி கந்தப்பக்கயிலாயமுதலி கதிரைவேற்கயிலாயமுதலி செண்பகநாதக்கயிலாயமுதலி பாலகப்பெருமான்கயிலாயமுதலி மாணிக்கப்பெருமான்கயிலாயமுதலி பிள்ளைநாயக்கயிலாயமுதலி சித்தநாதக்கயிலாயமுதலி சிங்கநாதக்கயிலாயமுதலி மூர்த்தியனாகயிலாயமுதலி அமுதநாயக்கயிலாயமுதலி பிறைகுடிக்கயிலாயமுதலி வள்ளைத்தீர்த்தக்கயிலாயமுதலி மயிலேறிமுதலிமாசிலாமணிக்கயிலாயமுதலி இவாநாளிற் பறங்கிக்கலாபம்வந்து தாமரைக்கட்டில் மூன்றுவருஷம்பூசைநடந்தது. அதன்பின் அக்கலாபம்மிஞ்ஞப்படியால் முன்னொன்னவிடங்களிலே தட்டுமுட்டுக்களையொடுங்கவைத்துவிட்டுக் கழனிமலைச்சாரலுக்கு உடையரை யுமெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோனது. அதன்பின் கருகுலக்கணக்கரு எழுதினவர்களுடையநாமம் பொற்கொன்றைக்கருகுலக்கணக்கன் திருமுடிக்கணக்கன் திருமலைக்கணக்கன் செகநாதக்கணக்கன் சிவனாகணக்கன் ரீலிக்கணக்கன் இனிவருங்கணக்கர்மாரை எழுதிவரவேண்டியது. வரிப்பதார்ப்பகுதி தானத்தாரொழுதவேண்டியதல்ல, எதிர்க்குடியானபடியாற் புலவன்பத்ததியிலெழுதும்படி அரசன்கற்பித்தவசனம்.

ஆலாத்திப்பெண்கள்.

திரிகயிலோநாயகரை திருக்குளக்கட்டில் மூன்றுவருஷம்பூசைசெய்தநாளில் இரண்டாலாத்திப்பெண்கள் இல்லாதபோனபடியால் வன்னிபடும் இருபாகைமுதன்மையும் கனகசுந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து இச்சிவாலயத்துக்கு எத்தனைபேர் ஆலாத்திப்பெண்களென்றுகேட்க ஏழுபேரென்றுசொன்னார். அவ்வார்த்தையை வன்னிபங்கேட்டுக் கருகுலக்கணக்கனைப்பார்த்து ஏழு ஆலாத்தியுந்திட்டம்பண்ணென்று சொல்ல அப்படித்திட்டம்பண்ணினது.

அப்பொழுதிருந்தசிவனார் கருகுலக்கணக்கன்முன்பாக ஏழு ஆலாத்திப்பெண்
களையுங்குடிபிரித்தது. செம்பித்துரைமகள் அன்னம்மை அவன்மகள் மருதா
த்தை சிதம்பரத்துரைமகள் கோணத்தை அவன்மகள் கயிலம்மை பாலகத்து
ரைமகள் கதிராசி அவன்மகள் செம்பாத்தை தீர்த்தன்மகள் புவனபிள்ளை அ
வன்மகள் உமையாத்தை சிவனார்கணக்கன்மகள் பாலாத்தை அவன்மகள் கோ
ணத்தை காக்கைத்துரைமகள் வேதம்மை அவன்மகள் வள்ளியம்மை கருக்கு
நாயகம்பிள்ளைமகள் திருவுடையான் அவன்மகள் சுந்தரியார் இப்படி ஏழு ஆ
லாத்திப்பெண்களையும் திட்டம்பண்ணிக் கருகுலக்கணக்கன்கூற வன்னிபுழு
தலிய சகலரும்பார்த்து எப்பொழுதும் இப்படிநடக்கவேண்டுமென்றும் இனி
மேலும்வருங் கணக்கர்மாரும் இவர்களுக்குடியிற் காலந்துப்போனால் அவரவர்
கந்தேடிய காணி உடமை யாவுங்கொடுத்து அந்தவங்கிஷத்திற்றிட்டம்பண்
ணி ஆலாத்திநடப்பிக்கவேண்டியது. இப்படி நடப்பியாதிருந்தால் அரசருக்கு
ம் சிவாலயத்தை நடப்பிப்பவருக்கும் ஊருக்குமாறுது. தானம்வரிப்பத்து எ
திரிக்குடியாயிருந்து அரண்னொழும்புசெய்யவேண்டியது. முதன்மைமாரும்
ப்படியேநடக்கவேண்டியது. இப்படியே வன்னிபுழுதலியயாவருந் திட்டம்ப
ண்ணி தத்தமக்குரிய அரண்னொழும்புகள்செய்திருந்தார்கள் என்றவாறு.

திருச்சுகரவேட்டைத் தூது.

திரிகயிலாயபருவதேசரும் முப்புரமெரியெழுவழித்தவதாரணரும்
ஆயிரகோடி அண்டங்களினுள்ள ஆன்மவர்க்கம்அனைத்தினுக்கும் உயிருக்குயி
ராயிருக்கும் பராபரனும் செகம்புகழ்குளக்கோட்மெகாராசனடிபரவுமாதியான
வரும் ஆகிய கோணேநாயகர் திருச்சுகரவேட்டைத் திருவிளையாடல்முடிந்து
வந்து இந்திராசனுடைய இரத்தினமணிமண்டபத்தில் மந்திரத்தவிசினிடை
வந்துநின்று மாளிகைக்கு எழுந்தருளுதற்குப் பிடியன்னமென்னடையாகிய
தேவியைக்கேட்டுவரச்சொல்லி உத்தரவானது. எரிமணிசூலவும் இமையோ
ற்பருவதக்கனகமாமணிப்பந்தரினின் திருமணஞ்செய்து வாமபாகம் மகிழ்
ந்தெனக்கருளிய மெய்ஞ்ஞானநாயகனாகிய பராபரன் திருச்சுகரத்திருவேட்
டைக்கெழுந்தருளினால் திருச்சுகரத்திருவிளையாடலொழிந்து வரும்போது
மாளிகைக்குவரவேண்டியது. அதுவல்லாமல் இந்திராசன் மந்திரசிங்காசன
த்திருந்து என்னிடம் தேவ தூதனுப்பிப்படியால் ஏதோ ஒருகனவுநடந்திருக்
கின்றது. அதைத்திரிவிசாரித்தல்லாமல் மாளிகைக்குவரவேண்டியதில்ல
ையென்று இமாசலபுத்திரியாகிய பரமேசுவரியால் உத்தரவானது. ஆயிரகோடி
யண்டங்களினுள்ள ஆன்மவர்க்கம்அனைத்தினுக்கும் படிஅளக்கும் உலகநாயகி
யாகியபார்ப்பதி திருமண்டபத்திற்சயனம்பண்ணும்வேளையில் முப்பத்துமுக
கோடிதேவர்களும் நார்ப்பத்தெண்ணுயிரமிருவிகளும் அட்டவசக்களும் கின்
னார் கிம்புருடர் சித்தர் வித்தியாதர்களும் சுந்தரமூர்த்தியுமாகவந்துநிற்கத்
திருச்சுகரவேட்டைக்கெழுந்தருளவேணுமென்று அரிபிரமாதிமுதலான யா
வரும் மன்றாட்டம்பண்ணினின்படியால் அவ்விடம்போய்த் திருச்சுகரத்திரு

விளையாடல்பண்ணிவந்ததேயல்லாமல் அங்விடத்தில் யாதொரு ஆடல்பாடல் திவிதலிலாவியேனாதற்களான காரியங்கொன்றும் நடப்பிக்கவில்லையென்று இமாசலபுத்திரியாகிய பார்பதிக்கு விண்ணப்பஞ்சொல்லும்படி காளகண்டதாரியாகிய பரமேசுவரனால் உத்தரவானது.

அமிர் த சி த ள ச ந் திர சேசுர அதல விதல நிதல சுதல ரசாதல மகாதல பாதாளமாகிய சத்தபாதலமுடுருவப்பினந்த அரியும்பிரமணுந்தேடியுங்காணுதற்கரிய பரமேசுவரன் மோகவிகாரங்கொண்டு ஒரு காலத்தில் குருகுலசம்பந்தபரதவர்கோமான்யதியரசன் திருமகனாகிய திரைசேர்மடந்தையை விவாகம்பண்ணினினைந்து மகாபெருமையாக மாறட்டமானவார்த்தைகளைப் பேசி கயிலாயதியரசனென்று திருநாமமுஞ்சொல்லி வேதவிலையினால் மகரமும்பிடித்துக் கரையேற்றித் திரைசேர்மடந்தையைத் திருமணம்புணர்த்த தெட்சணதிரிகயிலாய பருவதவாசநேசராகிய கோணேநாயகர் மறுவசனம் என்னிடம்பேசவேண்டியதில்லையென்று இமாசலபுத்திரியான பரமேசுபர்யால் உத்தரவானது. வெண்கிரண சுந்தரசந்திரோதயவதனவிக்ந்த உலோகநாயகியென்று பெருமைப்பாடாயிருக்கின்றது. தங்கந்தமையனார் தேவகிவயிற்றிற்பிறந்து இடையசேரியில் நந்தகோபாலனிடம்வளர்ந்து வெண்ணைதிருடியும் உரலோடேகட்டுப்பட்டுத் தாம்புக்கயிற்றாலே அடிபட்டுத் தன்மனைவியிருக்கப் பதினொயிரவகோபிகாத்திரிகளுடன் அனேகலிலாவியேனாதங்களைப் புரிந்தும் இழுக்கடையவில்லையோ தேவி ஒருகாலத்தில் தன்பிதாவாகிய தசகனுடைய வேள்விக்குப்போகவேண்டுமென்றுகேட்கக் கேட்டடைந்தசத்திரமுஞ்சனிக்கிழமையுங் கிழக்கேசூலமும் போகலாதென்னர் கேளாமற்போய்த் தன்சரீரமுமிழந்து இமயோற்பருவத்தில் மலையரசனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்துவளர்ந்து தவம்பண்ணினபின்னர் யான்போய்த் திருக்கல்யாணஞ்செய்து வாமபாகங்கொடுத்தருளியதை மறந்தாள்போலிருக்கின்றது. என்று காளகண்டதாரியான பரமசிவனாலே உத்தரவானது, பகர்கிரணமணிச்சுடிகையுரவுடன் அவிர்கதிர்ப்பொற்கொன்றைக்காடலர்ந்த திருச்செஞ்சடைபுடைய எமதுநாயகராகிய பரமசிவனை நாமின்னைக்கு மற்றொன்றுகினைத்து விருதாவானது சுவாமியிற்பிழையில்ல சுவாமிக்கு உண்டில்லாதவைகளைச்சொல்லிச் சுந்தரமூர்த்தியும் வேறுசிலரும்வந்து ஆபராணதிகளையும் கொடிகுடை சாமரமுதலானவைகளையுங்கொண்டு கோயில்விசாரணைப் பிரதானிமார்களையும் ஆலாத்திப்பெண்களையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அந்த ஆலாத்திப்பெண்களை இவ்விடத்தனுப்பினால் நாம் அவர்களைச் சிலசெய்திகள்கேட்டுக் கொண்டு சுவாமியைச்சிறிதுந் தடைதாமதமில்லாமல் விழாமண்டபத்துக்கு அழைத்துக்கொள்வோம் என்று இமாசலபுத்திரியாகிய பரமேசுவரியானுத்தரவானது. அப்படியே ஆலாத்திப்பெண்களை அனுப்பி ஊடறீர்த்து விழாமண்டபத்திற் பரமேசுவரன் பரமேசுவரியைக் கூடியருளினார் என்றவாறு.

மு ற் றி ற்று .

கோணசர்கல்வெட்டுப்

பிழைதிருத்தம்.

பங்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	சேர்த்தல். தள்ளல்.
ந	கக	ஐய்ய	ஐய	
"	கடு	யீய்ந்து	யீந்து	
"	கசு	மீய்ந்து	மீந்து	
ச	கந	மகிழ்தே	மகிழ்ந்தே	
இ	உக	சடு, சகாப்தம்	சடு, சதாப்தம்	அ ச்சகா
எ	உ௦	மற்சை	மற்றை	
கஎ	உக	தவிலிருத்த	தவிசிலிருத்த	
உக	உ	புவனேக	புவனேய	புவனேய
"	ந	குலத்துக்	குலத்துப்	
உஉ	ந	விடையம்	விடையும்	
"	நந	குலவுபது	குலவுமது	
உந	கடு	கிட்டுத	கிட்டுத்	
உச	கச	பொன் கை	பொன்னகை	
"	நசு	பைரவரி	பைரவரி	
நந	கக	நீபோல்	நீபோய்	
"	உந	மந்திரியம்	மந்திரியும்	
"	நந	சதரான	சுதரான	
நச	நஉ	மந்திரி	மந்திரி	
நச	நஉ	கற்கரை	கடற்கரை	
நடு	ந௦	முன்முலை	மும்முலை	
நக	உஉ			ன்
"	ந௦	இலட்டு	இலட்ச	
"	நச	சிவக	சிங்க	
சடு	உந	தாமோதரன	தாமோதரன்	
"	உஅ	ஞானமூர்த்தி	ஞானமூர்த்தி	
"	நக			ம

இதிலே இன்றியமையாதவை திருத்தப்பட்டன.

MATIANARUPANATHA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR
MADRAS

